

I	EES-STOFNANIR	
1.	EES-ráðið	
2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2009/EES/37/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 10. október 2003 um að veita tímabundna undanþágu frá tilskipun 82/894/EBE að því er varðar tíðni tilkynninga um frumuppkomu kúariðu (2003/724/EB)	1
2009/EES/37/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 1. mars 2004 um breytingu á tilskipun ráðsins 82/894/EBE um tilkynningu dýrasjúkdóma innan Bandalagsins í því skyni að bæta tilteknum sjúkdómum í dýrum af hestaætt og tilteknum sjúkdómum í býflugum við skrána yfir tilkynningarskylda sjúkdóma (2004/216/EB).	2
2009/EES/37/03	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/42/EB frá 17. maí 2006 um vélarbúnað og um breytingu á tilskipun 95/16/EB (endursamin)	6
2009/EES/37/04	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 780/2006 frá 24. maí 2006 um breytingu á VI. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum. . .	69
2009/EES/37/05	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 15. september 2006 um breytingu á ákvörðun 2005/393/EB að því er varðar takmörkunarsvæði með tilliti til blátungu (2006/633/EB) . .	75
2009/EES/37/06	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2028/2006 frá 18. desember 2006 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 600/2005 að því er varðar leyfi til að nota í fódri aukefnablöndu með <i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 og <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750 sem eru í flokknum örverur	81
2009/EES/37/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 188/2007 frá 23. febrúar 2007 um leyfi fyrir nýrri notkun á <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (Biosaf SC 47) sem aukefni í fódri	84
2009/EES/37/08	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1851/2006 frá 14. desember 2006 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 að því er varðar notkun hefðbundins fódurs á tímabilum þegar farið er milli bithaga.	87
2009/EES/37/09	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1729/2006 frá 23. nóvember 2006 um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar firócoxíð og triklabendasól.	88
2009/EES/37/10	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1805/2006 frá 7. desember 2006 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar þíamfeníkól, fenvalerat og meloxíkam.	91

2009/EES/37/11	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/94/EB frá 12. desember 2006 um setningu sameiginlegra reglna um tiltekna vöruflutninga á vegum	94
2009/EES/37/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 334/2007 frá 28. mars 2007 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningssflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu	99
2009/EES/37/13	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 335/2007 frá 28. mars 2007 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1702/2003 að því er varðar framkvæmdarreglur um umhverfisvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, hluta og búnaðar	100
2009/EES/37/14	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 184/2007 frá 20. febrúar 2007 um að leyfa kalíumdíformat (Formi LHS) sem aukefni í fóðri	103
2009/EES/37/15	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 186/2007 frá 21. febrúar 2007 um leyfi fyrir nýrri notkun á <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (Biosaf SC 47) sem aukefni í fóðri	106
2009/EES/37/16	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 226/2007 frá 1. mars 2007 um að leyfa <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1077 (Levucell SC20 og Levucell SC10 ME) sem aukefni í fóðri	109
2009/EES/37/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 242/2007 frá 6. mars 2007 um að leyfa endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8 (Belfeed B1100MP og Belfeed B1100ML) sem aukefni í fóðri	112
2009/EES/37/18	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 243/2007 frá 6. mars 2007 um að leyfa 3-fýtasa (Natuphos) sem aukefni í fóðri	115
2009/EES/37/19	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 244/2007 frá 7. mars 2007 um að leyfa L-histidín monóhýdróklóríð, einvatnað, sem aukefni í fóðri	117
2009/EES/37/20	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2023/2006 frá 22. desember 2006 um góða framleiðsluhætti að því er varðar efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli	120
2009/EES/37/21	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 394/2007 frá 12. apríl 2007 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum. . .	124
2009/EES/37/22	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 162/2007 frá 19. febrúar 2007 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 um áburð í því skyni að laga I. og IV. viðauka við hana að tækni framförum	126
2009/EES/37/23	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 frá 29. apríl 2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni og um breytingu á tilskipun 79/117/EBE	135
2009/EES/37/24	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1195/2006 frá 18. júlí 2006 um breytingu á IV. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni.	153
2009/EES/37/25	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 172/2007 frá 16. febrúar 2007 um breytingu á V. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni.	156
2009/EES/37/26	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 323/2007 frá 26. mars 2007 um breytingu á V. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni og um breytingu á tilskipun 79/117/EBE	162

2009/EES/37/27	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 457/2007 frá 25. apríl 2007 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 417/2002 um að flýta innleiðingu á kröfum um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi	164
2009/EES/37/28	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005 frá 14. desember 2005 um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins og um að upplýsa flugfarþega um hvaða flugrekendur annast flutning og um niðurfellingu 9. gr. tilskipunar 2004/36/EB.	166
2009/EES/37/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 473/2006 frá 22. mars 2006 þar sem mælt er fyrir um framkvæmdarreglur um skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins sem um getur í II. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005	174
2009/EES/37/30	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 474/2006 frá 22. mars 2006 um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins sem um getur í II. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005.	180
2009/EES/37/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 706/2007 frá 21. júní 2007 þar sem mælt er fyrir um, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/40/EB, stjórnarsýslu-ákvæði um EB-gerðarviðurkenningu ökutækja og samræmda prófun til að mæla leka frá tilteknum loftræstikerfum	195
2009/EES/37/32	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 frá 20. júní 2007 um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar frá létum farþega- og atvinnuökutækjum (Euro 5 og Euro 6) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja.	215
2009/EES/37/33	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 324/2008 frá 9. apríl 2008 um endurskoðaðar verklagsreglur um framkvæmd skoðana framkvæmdastjórnarinnar á sviði siglingaverndar	231
2009/EES/37/34	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 540/2008 frá 16. júní 2008 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins að því er varðar snið eyðublaða	237
2009/EES/37/35	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 358/2008 frá 22. apríl 2008 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd	245
2009/EES/37/36	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 351/2008 frá 16. apríl 2008 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB að því er varðar forgangsröðun skoðana á hlaði á loftföllum sem nota flugvelli Bandalagsins	247
2009/EES/37/37	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 820/2008 frá 8. ágúst 2008 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd	249
2009/EES/37/38	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 frá 11. mars 2008 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 2320/2002	264

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-rikkanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/37/01

frá 10. október 2003

um að veita tímabundna undanþágu frá tilskipun 82/894/EBE að því er varðar tíðni tilkynninga um frumuppkomu kúariðu (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 3561)

(2003/724/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 82/894/EBE frá 21. desember 1982 um tilkynningu dýrasjúkdóma innan Bandalagsins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 82/894/EBE er mælt fyrir um tilkynningu um uppkomu tiltekinna dýrasjúkdóma, þ.m.t. kúariða, í Bandalaginu. Með þessari tilskipun er kveðið á um að aðildarríkin skuli tilkynna bæði framkvæmdastjórninni og aðildarríkjum innan sólarhrings um frumuppkomu kúariðu. Í tilskipun 82/894/EBE er einnig kveðið á um að seinni uppkoma kúariðu skuli tilkynnt framkvæmdastjórninni vikulega.
- 2) Í ýmsum ákvörðunum framkvæmdastjórnar, sú síðasta er ákvörðun 98/12/EB ⁽³⁾, er aðildarríkjum veitt tímabundin undanþága frá kröfum tilskipunar 82/894/EBE um að tilkynna frumuppkomu kúariðu innan sólarhrings. Í tímabundnu undanþágunni, sem er veitt með ákvörðun 98/12/EB, er kveðið á um að tilkynna skuli framkvæmdastjórninni vikulega um alla uppkomu kúariðu.

- 3) Uppkoma kúariðu á sér enn stað í Bandalaginu. Í ljósi fenginnar reynslu virðist vikuleg tilkynning um uppkomu kúariðu nægja vegna seinni uppkomu. Því er viðeigandi að viðhalda tímabundinni undanþágu sem gerir aðildarríkjum kleift að tilkynna framkvæmdastjórninni vikulega um frumuppkomu kúariðu.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 3. gr tilskipunar 82/894/EBE skal tilkynna um alla uppkomu kúariðu fram til 31. desember 2007 í samræmi við 4. grein þeirrar tilskipunar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. október 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 260, 11.10.2003, bls. 36. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 378, 31.12.1982, bls. 58.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 4, 8.1.1998, bls. 63.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/37/02

frá 1. mars 2004

um breytingu á tilskipun ráðsins 82/894/EBE um tilkynningu dýrasjúkdóma innan Bandalagsins í því skyni að bæta tilteknum sjúkdómum í dýrum af hestaætt og tilteknum sjúkdómum í býflugum við skrána yfir tilkynningarskylda sjúkdóma (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 578)

(2004/216/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 82/894/EBE frá 21. desember 1982 um tilkynningu dýrasjúkdóma innan Bandalagsins⁽¹⁾, einkum fyrsta undirlið 2. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við tilskipun ráðsins 90/426/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á flutninga og innflutning dýra af hestaætt frá þriðju löndum⁽²⁾ eru afríkuhrossapest, munnblöðrubólga, sníf, dúrín, allar tegundir hestaheilabólgu, smitandi blóðleysi í hestum, hundæði og miltisbrandur skilgreind sem sjúkdómar sem skylt er að tilkynna um.
- 2) Í I. viðauka við tilskipun ráðsins 82/894/EBE, þar sem taldir eru upp þeir sjúkdómar sem tilkynna þarf framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um ef upp koma, er aðeins getið um afríkuhrossapest og munnblöðrubólgu í tengslum við sjúkdóma sem herja á dýr af hestaætt.
- 3) Afríkuhrossapest, munnblöðrubólga, sníf, dúrín, smitandi blóðleysi í hestum og ólíkar tegundir hestaheilabólgu eru sjúkdómar í dýrum af hestaætt á skrá hjá Alþjóðadýraheilbrigðisstofnuninni.
- 4) Aðildarríkjum Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar er skylt að tilkynna, þegar það hefur fengist staðfest, að skráður sjúkdómur hafi komið upp í fyrsta skipti eða aftur ef áður var talið að viðkomandi land eða landsvæði væri laust við þann tiltekna sjúkdóm eða ef sjúkdómurinn kann að vera mannsmitandi og þróun sjúkdómsins kann að hafa áhrif á alþjóðaviðskipti.
- 5) Eins og sakir standa eru afríkuhrossapest, munnblöðrubólga, sníf, dúrín og flestar tegundir hestaheilabólgu framandi í Bandalaginu. Stöku sinnum er tilkynnt um smitandi blóðleysi í hestum og sumar tegundir hestaheilabólgu í vissum hlutum Bandalagsins.

- 6) Litla býkúpubjallan og sníkjumítillinn eru framandi sniklar sem leggjast á býflugur og eins og sakir standa er ekki vitað til þess að þeir sjúkdómar hafi komið upp innan Bandalagsins. Ef þeir bærast þangað gætu þeir þó haft alvarleg áhrif á heilbrigði býflugna og á býflugnarækt og því hefur þeim verið bætt á listann yfir sjúkdóma sem eru tilkynningarskyldir innan Bandalagsins.
- 7) Afar mikilvægt er að tilkynna og veita upplýsingar tafarlaust um slíka sjúkdóma innan Bandalagsins til að unnt sé að ná tökum á nýtilkomnum sjúkdómi, sem og vegna flutninga og viðskipta með dýr af hestaætt og býflugur, og með hliðsjón af því að sumir þessara sjúkdóma geta smitast í menn.
- 8) Aðstæður innan Bandalagsins, sem lúta að þessum sjúkdómum, geta breyst með stækkun Bandalagsins og ólíkum umhverfisáhrifum á smitferjur sem dreifa sumum af framangreindum sjúkdómum.
- 9) Þess vegna virðist rétt að bæta snífi, dúrín, smitandi blóðleysi í hestum, öllum tegundum hestaheilabólgu, litlu býkúpubjöllunni og sníkjumítlinum við í I. viðauka við tilskipun ráðsins 82/894/EBE og að breyta II. viðauka við tilskipun ráðsins 82/894/EBE svo að tekið sé tillit til þess hvernig býflugur eru ræktaðar.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Textinn í viðaukanum við þessa ákvörðun skal koma í stað I. og II. viðauka við ákvörðun 82/894/EBE.

2. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 25. mars 2004.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 67, 5.3.2004, bls. 27. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, bls. 3.

(¹) Stjtið. EB L 378, 31.12.1982, bls. 58; Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36).

(²) Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 42; Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Tilkynningaskyldir sjúkdómar

Afríkuhrossapest
Afríkusvínapest
Fuglainflúensa (áður hæsnapest)
Blátunga
Heilahrörnun í nautgripum (kúariða)
Svínapest
Smitandi lungna-og brjósthimnubólga í nautgripum
Dúrin
Hestaheilabólga (af öllum tegundum, þ.m.t. venesúlaheilabólga)
Smitandi blóðleysi í hestum
Gin- og klaufaveiki
Sníf
Iðradrep
Blóðþorri
Húðþrimlaveiki
Newcastle-veiki
Fjárpest
Alvarleg lömunarveiki í svínum (áður Teschen-veiki)
Rift Valley veiki
Nautapest (nautgripapest)
Fjár- og geitabóla
Sjúkdómar af völdum lítillar býkúpubjöllu (*Aethina tumida*)
Svínafar
Sjúkdómar af völdum sníkjumítils
Munnblöðrubólga
Veirublæði

II. VIÐAUKI**Upplýsingar, með hliðsjón af 3. og 4. gr., sem greina skal frá í tengslum við frumuppkomu og seinni uppkomu sjúkdóma sem eru skráðir í I. viðauka**

1. Sendingardagur.
2. Sendingartími.
3. Upprunaland.
4. Sjúkdómsheiti og tegund veiru ef við á.
5. Raðnúmer uppkomu.
6. Tegund uppkomu sjúkdóms.
7. Tilvisunarnúmer uppkomu sjúkdóms sem þessi uppkoma tengist.
8. Svæði og landfræðileg staðsetning bújarðar.
9. Önnur svæði þar sem takmarkanir hafa áhrif.
10. Staðfestingardagur.
11. Dagurinn þegar grunur um smit vaknar.
12. Áætlaður dagur fyrsta smits.
13. Uppruni sjúkdóms.
14. Varnarráðstafanir sem hafa verið gerðar.
15. Fjöldi smitnæmra dýra á bújörð a) nautgripir, b) svín, c) sauðfé, d) geitur, e) alifuglar, f) dýr af hestaætt, g) fiskur, h) villtar tegundir, i) þegar um er að ræða sjúkdóma sem herja á býflugur verður að tilgreina fjölda smitnæmra býflugnabúa.
16. Fjöldi dýra með klínísk einkenni á bújörð a) nautgripir, b) svín, c) sauðfé, d) geitur, e) alifuglar, f) dýr af hestaætt, g) fiskur, h) villtar tegundir, i) þegar um er að ræða sjúkdóma sem herja á býflugur verður að tilgreina fjölda býflugnabúa með klínísk einkenni.
17. Fjöldi dýra sem hafa drepist á bújörð a) nautgripir, b) svín, c) sauðfé, d) geitur, e) alifuglar, f) dýr af hestaætt, g) fiskur, h) villtar tegundir.
18. Fjöldi dýra sem slátrað er a) nautgripir, b) svín, c) sauðfé, d) geitur, e) alifuglar, f) dýr af hestaætt, g) fiskur, h) villtar tegundir.
19. Fjöldi hræja sem fargað hefur verið a) nautgripir, b) svín, c) sauðfé, d) geitur, e) alifuglar, f) dýr af hestaætt, g) fiskur, h) villtar tegundir, i) þegar um er að ræða sjúkdóma sem herja á býflugur verður að tilgreina fjölda býflugnabúa sem hefur verið eytt.
20. Áætlun um hvaða dag aflífun skal vera lokið.
21. Áætlun um hvaða dag förgun skal vera lokið.

Þegar um svínapest er að ræða eru enn fremur veittar eftirfarandi upplýsingar:

1. Fjarlægð frá næsta svínabúi.
2. Fjöldi og kyn (undaneldissvín, alisvín og smágrísir (*)) svína á sýktu bújörðinni.
3. Fjöldi og kyn (undaneldissvín, alisvín og smágrísir (*)) svína með klínísk einkenni á sýktu bújörðinni.
4. Greiningaraðferð.
5. Ef sjúkdómurinn hefur ekki verið staðfestur á viðkomandi athafnasvæði skal tilgreina hvort hann var staðfestur í sláturhúsi eða í flutningatæki.
6. Staðfesting frumtilfella (**) í villisvínunum.

Þegar um er að ræða fisksjúkdóma:

Sýkingu vegna iðradreps, blóðþorra og veirublæðis verður að tilkynna sem frumuppkomu fáist hún staðfest á eldisstöðvum eða svæðum sem eru viðurkennd eða laus við þessa sjúkdóma. Nafn og lýsing á viðurkenndu eldisstöðinni eða svæðinu skal koma fram í textanum.

(*) Skepnur sem eru yngri en um það bil þriggja mánaða gamlar.

(**) Með frumtilfellum í villisvínunum er átt við tilfelli er upp koma á svæðum sem eru laus við sjúkdóma, þ.e. utan þeirra svæða þar sem í gildi eru höft vegna svínapestar í villtum svínunum.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/42/EB

2009/EES/37/03

frá 17. maí 2006

um vélarbúnað og um breytingu á tilskipun 95/16/EB (endursamin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-bandalaganna ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/37/EB frá 22. júní 1998 um samræmingu laga aðildarríkjanna um vélar ⁽⁴⁾ var tilskipun 89/392/EBEC ⁽⁵⁾ kerfisbundin. Þar eð nú er verið að gera verulegar breytingar á tilskipun 98/37/EB er æskilegt, til glöggvunar, að endursemja tilskipunina.
- 2) Veltæknisviðið er þýðingarmikill þáttur í tækni-iðnaðinum og ein af mættarstöðunum í efnahagskerfi Bandalagsins á sviði iðnaðar. Draga má úr félagslegum kostnaði af þeim mikla fjölda slysa, sem rekja má beint til notkunar véla, með því að hafa öryggi að leiðarljósi við hönnun og smíði véla og með rétttri uppsetningu þeirra og viðhaldi.
- 3) Aðildarríkjunum er skylt að gæta heilsu og öryggis fólks á yfirráðasvæðum sínum, einkum starfsmanna og neytenda, og, eftir því sem við á, heilsu og öryggi húsdýra og öryggi eigna, m.a. að því er varðar áhættu sem stafar af notkun véla.

- 4) Til að tryggja réttaröryggi notenda skal skilgreina gildissvið þessarar tilskipunar og hugtök varðandi beitingu hennar eins nákvæmlega og unnt er.

- 5) Skylduákvæði aðildarríkjanna varðandi fólkslyftur eða fólks- og vörulyftur á byggingarstöðum, oft að viðbættum tækniforskriftum sem í raun eru bindandi og/eða valfrjálsum stöðlum, hafa ekki endilega í för með sér mismunandi ástand í heilbrigðis- og öryggismálum en hindra þó viðskipti innan Bandalagsins vegna innbyrðis ósamræmis. Enn fremur er verulegur munur milli innlendra kerfa fyrir samræmismat og samræmisvottun þessara véla. Því er æskilegt að undanþiggja ekki fólkslyftur eða fólks- og vörulyftur á byggingarstöðum frá gildissviði þessarar tilskipunar.

- 6) Það er við hæfi að undanþiggja vopn, að meðtöldum skotvopnum, sem heyra undir tilskipun ráðsins 91/477/EBE frá 18. júní 1991 um eftirlit með öflun og vörslu vopna ⁽⁶⁾, frá gildissviði þessarar tilskipunar. Undanþága fyrir skotvopn gildir ekki um handstýrðar naglabyssur með skothylkjum og önnur skottæki sem hönnuð eru í iðnaðar- eða tæknilegum tilgangi eingöngu. Nauðsynlegt er að kveða á um bráðabirgðafyrirkomulag sem gerir aðildarríkjum kleift að heimila að slíkar vélar, sem eru framleiddar í samræmi við landsákvæði sem eru í gildi við samþykkt þessarar tilskipunar, þ.m.t. ákvæði til framkvæmdar á samningnum frá 1. júlí 1969 um gagnkvæma viðurkenningu á merkingum handvopna, verði settar á markað eða teknar í notkun. Slíkt bráðabirgðafyrirkomulag gerir evrópskum staðla-stofnunum kleift að semja drög að stöðlum sem tryggja öryggisstig á grundvelli nýjustu tækni.

- 7) Þessi tilskipun gildir ekki í þeim tilvikum þegar fólki er lyft með vélum sem ekki eru hannaðar til að lyfta fólki. Það hefur þó ekki áhrif á rétt aðildarríkja til að grípa til innlendra ráðstafana, í samræmi við sáttmálann, að því er varðar slíkar vélar í því skyni að koma tilskipun ráðsins 89/655/EBE frá 30. nóvember 1989 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota tæki á vinnustöðum (önnur sértílskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽⁷⁾ í framkvæmd.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 24. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusam-bandans nr. 38, 9.8.2007, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 154 E, 29.5.2001, bls. 164.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 311, 7.11.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 4. júlí 2002 (Stjtið. ESB C 271 E, 12.11.2003, bls. 491), sameiginleg afstaða ráðsins frá 18. júlí 2005 (Stjtið. ESB C 251 E, 11.10.2005, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 15. desember 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun ráðsins frá 25. apríl 2006.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 207, 23.7.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/79/EB (Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 89/392/EBE frá 14. júní 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um vélar (Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 9).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 256, 13.9.1991, bls. 51.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 393, 30.12.1989, bls. 13. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/45/EB (Stjtið. EB L 195, 19.7.2001, bls. 46).

- 8) Þegar um er að ræða dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt þykir rétt að beita ekki lengur þeim ákvæðum þessarar tilskipunar sem varða áhættu, sem fellur eins og er ekki undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/37/EB frá 26. maí um gerðarviðurkenningu á dráttarvélum fyrir landbúnað eða skógrækt, eftirvöðnum þeirra og útskiptanlegum, dregnum tækjum ásamt kerfum þeirra, íhlutum og aðskildum tæknieiningum ⁽¹⁾, ef slík áhætta fellur undir tilskipun 2003/37/EB.
- 9) Markaðseftirlit er mikilvægt tæki að því leyti að það tryggir rétta og samræmda beitingu tilskipana. Því er rétt að setja lagaramma utan um markaðseftirlit til að það geti farið fram með samstilltum hætti.
- 10) Aðildarríkin bera ábyrgð á að tryggja að þessari tilskipun sé framfylgt með skilvirkum hætti á yfirráðasvæðum þeirra og að öryggi viðkomandi véla sé aukið eins og unnt er í samræmi við ákvæði hennar. Aðildarríkin skulu tryggja að þau hafi getu til að halda uppi skilvirku markaðseftirliti, að teknu tilliti til viðmiðunarreglna sem framkvæmdastjórnin setur, til að ná fram réttri og samræmdri beitingu þessarar tilskipunar.
- 11) Í tengslum við markaðseftirlit skal gera skýran greinarmun á vefengingu á samhæfðum staðli sem veldur því að gengið er út frá samræmi vélar við tilskildar kröfur og á verndarákvæði varðandi slíka vél.
- 12) Að taka vél í notkun í skilningi þessarar tilskipunar getur aðeins átt við fyrirhugaða notkun vélarinnar sjálfar eða notkun sem skynsamlegt er að ætla að sjá megi fyrir. Þetta kemur ekki í veg fyrir að sett verði notkunarskilyrði sem ekki varða sjálfa vélina, að því tilskildu að það leiði ekki til neinna breytinga á vélinni sem ekki er getið um í þessari tilskipun.
- 13) Einnig er nauðsynlegt að kveða á um hentuga tilhögun sem gerir mögulegt að samþykkja sértækar ráðstafanir á vettvangi Bandalagsins þar sem aðildarríkjum er gert skylt að banna eða takmarka að settar verði á markað tiltekna gerðir véla sem hafa í för með sér sömu áhættu gagnvart heilsu og öryggi fólks, annaðhvort vegna annmarka á viðkomandi samhæfðum staðli eða stöðlum eða vegna tæknilegra eiginleika vélanna, eða setja sérstök skilyrði fyrir slíkar vélar. Til að tryggja viðeigandi mat á því hvort þörf sé á slíkum ráðstöfunum skal framkvæmdastjórnin gera þær með aðstoð nefndar að höfðu samráði við aðildarríkin og aðra hagsmunaaðila. Þar eð slíkar ráðstafanir gilda ekki beint um atvinnurekendur verða aðildarríkin að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að hrinda þeim í framkvæmd.
- 14) Uppfylla verður grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi til að tryggja að vélar séu öruggar. Kröfum þessum verður að beita af skynsemi og taka mið af tæknipækkingu á framleiðslutímanum og tæknilegum og efnahagslegum kröfum.
- 15) Ef hugsanlegt er að neytandi noti vélina, þ.e.a.s. notandi sem ekki er fagmaður, skal framleiðandinn taka mið af því við hönnun og framleiðslu. Það sama gildir ef vélin er vanalega notuð til að veita neytendum þjónustu.
- 16) Þó að kröfur þessarar tilskipunar gildi ekki að fullu um ófullgerðar vélar er engu að síður mikilvægt að tryggja frjálsan flutning slíkra véla með sérstakri málsmeðferð.
- 17) Á kaupstefnum, vörusýningum o.þ.h. verður að vera unnt að sýna vélar sem uppfylla ekki kröfur þessarar tilskipunar. Þeir sem eiga hagsmuna að gæta verða þó að fá vitneskju um að vélarnar samræmist ekki settum ákvæðum og að ekki sé hægt að kaupa þær í því ástandi.
- 18) Í þessari tilskipun eru aðeins skilgreindar grunnkröfur sem varða heilsuvernd og öryggi og hafa almennt gildi, að viðbættum ýmsum sérkröfum sem gilda um tiltekna flokka véla. Til að hjálpa framleiðendum að sanna samræmi við grunnkröfurnar og til að auðvelda eftirlit með samræmi við grunnkröfurnar er æskilegt að til séu samhæfðir staðlar á vettvangi Bandalagsins til að fyrirbyggja áhættu sem stafar af hönnun og smíði véla. Þessir staðlar eru samdir af aðilum á sviði einkamálaréttar, eru ekki bindandi og skulu áfram halda þeirri stöðu.
- 19) Með hliðsjón af eðli áhættunnar sem felst í notkun véla sem falla undir þessa tilskipun skal taka upp aðferðir til að meta samræmi við grunnkröfur sem varða heilsuvernd og öryggi. Þessar aðferðir skulu útfærðar með hliðsjón af því hversu hættulegar þessar vélar eru. Þar af leiðandi skal fyrir hvern flokk véla ákveða viðeigandi aðferð í samræmi við ákvörðun ráðsins 93/465/EBE frá 22. júlí 1993 um aðferðareiningar fyrir hin ýmsu þræp samræmismatsins og reglur um áfestingu og notkun CE-samræmismarkja sem ætlað er að nota í tilskipunum um tæknilega samhæfingu ⁽²⁾ þar sem tekið er tillit til þess hvers konar sannprófunar er krafist fyrir vélarnar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 171, 9.7.2003, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/67/EB (Stjtið. ESB L 273, 19.10.2005, bls. 17).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 23.

- 20) Framleiðendur skulu bera fulla ábyrgð á að votta að vélar þeirra séu í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Þegar um er að ræða tilteknar gerðir véla þar sem áhættuþátturinn er stærri er þó æskilegt að hafa strangari vottunarreglur.
- 21) CE-merkið skal vera að fullu viðurkennt sem eina merkið sem tryggir að vélin sé í samræmi við kröfur í þessari tilskipun. Allar aðrar merkingar, sem líklegt er að villi um fyrir þriðju aðilum að því er varðar merkingu og form CE-merkisins eða bæði, skulu bannaðar.
- 22) Til að tryggja sömu gæði á CE-merkinu og merki framleiðandans er mikilvægt að þau séu fest á með sömu aðferðum. Til að forðast að CE-merkjum sem gætu birst á tilteknum ihlutum og CE-merkjunum fyrir vélina sé ruglað saman er mikilvægt að síðarnefnda merkinu sé komið fyrir samhliða nafni einstaklingsins sem tekið hefur ábyrgð á henni, þ.e. framleiðandans eða viðurkennds fulltrúa hans.
- 23) Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal einnig sjá til þess að áhættumat fari fram fyrir vélina sem hann vill setja á markað. Í því skyni skal hann ákvarða hvaða grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi gilda fyrir vélina og til hvaða ráðstafana hann þurfi að grípa í framhaldi af því.
- 24) Nauðsynlegt er að framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í Bandalaginu taki saman tæknileg gögn um smíði vélar áður en hann semur EB-samræmisfyrirlyngu. Hins vegar er ekki nauðsynlegt að öll skjöl og gögn séu ávallt efnislega tiltæk en það þarf að vera hægt að hafa þau tiltæk ef farið er fram á það. Ekki þurfa að fylgja nákvæmar teikningar af samsettum hlutum sem notaðir eru við framleiðslu á vélunum nema þekking á teikningunum sé nauðsynleg til að hægt sé að ganga úr skugga um samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi.
- 25) Ef ákvörðun, sem er tekin samkvæmt þessari tilskipun, er beint til tiltekinna aðila skulu þeim veittar upplýsingar um ástæður þeirrar ákvörðunar og um þau lagalegu úrræði er þeim standa til boða.
- 26) Aðildarríkin skulu kveða á um viðurlög sem beita má við brotum gegn ákvæðum þessarar tilskipunar. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 27) Beiting þessarar tilskipunar, að því er varðar vélar sem ætlaðar eru til að lyfta fólki, krefst betri skilgreiningar á því hvaða vörur falla undir þessa tilskipun með tilliti til þeirra vara sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/16/EB frá 29. júní 1995 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi lyftur ⁽¹⁾. Endurskilgreining á gildissviði síðarnefndu tilskipunarinnar telst því nauðsynleg. Breyta ber tilskipun 95/16/EB til samræmis við þetta.
- 28) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð til fulls markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að mæla fyrir um grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi í tengslum við hönnun og framleiðslu í því skyni að auka öryggi véla sem settar eru á markað, og sökum þess að líklegra er að þau náist á vettvangi Bandalagsins, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og fram kemur í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.
- 29) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽²⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, að semja og birta sínar eigin samsvörunartöflur sem, eftir því sem kostur er, sýna samsvörun milli þessarar tilskipunar og lögleiðingaráðstafananna.
- 30) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um eftirfarandi vörur:
- a) vélar,
 - b) umskiptanlegan búnað,
 - c) öryggisíhluti,
 - d) ásláttarbúnað,
 - e) keðjur, strengi og stroffur,
 - f) vélrænan yfirfærslubúnað sem hægt er að fjarlægja,
 - g) ófullgerðar vélar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 213, 7.9.1995, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjótið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjótið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Eftirfarandi er undanskilið gildissviði tilskipunar þessarar:
- a) öryggisíhlutir sem ætlaðir eru til notkunar sem varahlutir sem koma í stað sams konar íhluta og sem framleiðandi upphaflegu vélarinnar lætur í té,
 - b) sérstakur búnaður eða tæki til nota á sýningarsvæðum og/eða í skemmtigörðum,
 - c) vélar sem eru sérhannaðar fyrir kjarnorku eða notaðar í tengslum við hana og geta orsakað geislavirkni ef þær bila,
 - d) vopn, að meðtöldum skotvopnum,
 - e) eftirfarandi flutningatæki:
 - dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt vegna áhættu sem heyrir undir tilskipun 2003/37/EB, að undanskildum vélum sem festar eru á þessi ökutæki,
 - vélknúin ökutæki og eftirvagnar þeirra sem heyra undir tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, að undanskildum vélum sem festar eru á þessi ökutæki,
 - ökutæki sem heyra undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/24/EB frá 18. mars 2002 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum ⁽²⁾, að undanskildum vélum sem festar eru á þessi ökutæki,
 - vélknúin ökutæki sem eingöngu eru ætluð til keppni og
 - tæki til flutninga í lofti, á vatni og á járnbrautum, að undanskildum vélum sem festar eru á þessi flutningatæki,
 - f) hafskip og færanleg mannvirki undan ströndum ásamt vélum um borð í slíkum skipum og/eða mannvirkjum,
 - g) vélar sem eru hannaðar og smíðaðar sérstaklega fyrir her eða lögreglu,
 - h) vélar sem eru hannaðar og smíðaðar sérstaklega til rannsóknna og ætlaðar til tímabundinna nota á rannsóknarstofum,
 - i) vindubúnað í námum,
 - j) vélar sem ætlaðar eru til að lyfta flytjendum listrænna atriða,

- k) rafmagns- og rafeindavörur sem teljast til eftirfarandi flokka, svo fremi að þær heyri undir tilskipun ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samræfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan tiltekinnna spennumarka ⁽³⁾:

- heimilistæki til einkanotkunar,
- hljóð- og myndflutningsbúnaður,
- upplýsingatæknibúnaður,
- venjulegar skrifstofuvélar,
- lágspennurofbúnaður og stýribúnaður,
- rafmagnshreyflar,

- l) eftirfarandi gerðir háspennurafbúnaðar:

- rofbúnaður og stýribúnaður,
- spennubreytar.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun merkir „vél“ vörurnar sem taldar eru upp í a-til f-lið í 1. mgr. 1. gr.

Eftirfarandi skilgreiningar skulu gilda:

- a) „vél“:
 - samstæða sem er búin eða sem ætlunin er að búa öðru drifkerfi en styrk manna eða dýra sem beitt er milliliðalaust og er samsett af innbyrðis tengdum hlutum eða íhlutum, þar af a.m.k. einum hreyfanlegum, sem eru tengdir saman til tiltekinna notkunar,
 - samstæða sem vísað er til í fyrsta undirlið sem í vantar aðeins íhlutina til að tengja hana á notkunarstað eða við orkugjafa og hreyfiafl,
 - samstæða sem um getur í fyrsta og öðrum undirlið sem er tilbúin til uppsetningar en er aðeins hæf til notkunar ef hún er fest á flutningatæki eða komið fyrir í byggingu eða mannvirki,
 - samstæður véla, sem um getur í fyrsta, öðrum eða þriðja undirlið, eða samstæður ófullgerðra véla, sem um getur í g-lið, sem er komið þannig fyrir og stjórnað að vélarnar vinni sem órofa heild að sama markmiði,
 - samstæða innbyrðis tengdra hluta eða íhluta, þar af a.m.k. einum hreyfanlegum, sem tengdir eru saman til að lyfta byrðum og þar sem eini orkugjafinn er handafl sem beitt er milliliðalaust,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/28/EB (Stjtið. ESB L 65, 7.3.2006, bls. 27).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 124, 9.5.2002, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/30/EB (Stjtið. ESB L 106, 27.4.2005, bls. 17).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

b) „umskiptanlegur búnaður“: búnaður sem, eftir að vél eða dráttarvél hefur verið tekin í notkun, notandinn tengir sjálfur við vélina eða dráttarvélina til að breyta hlutverki hennar eða gefa henni nýtt hlutverk, svo fremi að þessi búnaður sé ekki verkfæri,

c) „öryggisihlutur“: íhlutur sem:

— fullnægir ákveðnu öryggishlutverki,

— er settur sérstaklega á markað,

— stofnar öryggi manna í hættu ef hann bilar og

— er ekki nauðsynlegur fyrir virkni vélarinnar eða sem skipta má út fyrir venjulega íhluti til þess að vélin starfi.

Viðmiðunarskrá yfir öryggisihluti, sem heimilt er að uppfæra í samræmi við a-lið 1. mgr. 8. gr., er sett fram í V. viðauka,

d) „ásláttarbúnaður“: íhlutur eða búnaður sem ekki er festur við lyftivélina en gerir kleift að halda byrðinni og er settur á milli vélar og byrðar eða á byrðina sjálfa, eða sem ætlað er að mynda óaðskiljanlegan hluta byrðarinnar, og sem er settur sérstaklega á markað; stroffur og íhlutir þeirra teljast einnig ásláttarbúnaður,

e) „keðjur, strengir og stroffur“: keðjur, strengir og bönd ofín úr sterkum efnum sem eru hannaðar og framleiddar til að lyfta sem hluti af lyftivélum eða ásláttarbúnaði,

f) „vélrænn yfirfærslubúnaður sem hægt er að fjarlægja“: íhlutur, sem má fjarlægja, til að færa afl á milli sjálfknúinnar vélar eða dráttarvélar og annarar vélar með því að tengja þær við fyrstu föstu leguna. Þegar búnaðurinn er settur á markað með hlífinni skal telja það eina vöru,

g) „ófullgerð vél“: samstæða sem er næstum því vél en getur sjálf ekki framkvæmt sérstaka aðgerð. Drifkerfi er ófullgerð vél. Ófullgerðar vélar eru aðeins ætlaðar til þess að vera settar í eða bætt við aðra vél eða aðra ófullgerða vél eða búnað svo úr verði vél sem fellur undir þessa tilskipun,

h) „að setja á markað“: það þegar vél eða ófullgerð vél er gerð fánleg í fyrsta skipti í Bandalaginu til dreifingar eða notkunar, hvort sem er gegn gjaldi eða ókeypis,

i) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem hannar og/eða framleiðir vélar eða ófullgerðar vélar, sem falla

undir þessa tilskipun, og ber ábyrgð á að vélin eða ófullgerða vél sé í samræmi við þessa tilskipun í því skyni að markaðssetja þær undir eigin nafni eða vörumerki eða taka í notkun í eigin tilgangi. Ef framleiðandi, eins og hann er skilgreindur hér að framan, er ekki til staðar skal hver einstaklingur eða lögaðili, sem setur á markað eða tekur í notkun vélar eða ófullgerðar vélar sem falla undir þessa tilskipun, teljast framleiðandi,

j) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Bandalaginu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðanda til að uppfylla fyrir hans hönd allar eða hluta af þeim skuldbindingum og formsatriðum sem leiðir af þessari tilskipun,

k) „að taka í notkun“: það þegar vél, sem fellur undir þessa tilskipun, er fyrst notuð í fyrirhuguðum tilgangi innan Bandalagsins,

l) „samhæfður staðall“: valfrjáls tækniforskrift sem staðlastofnun samþykkir, nánar tiltekið Staðlasamtök Evrópu (CEN), Rafstaðlasamtök Evrópu (CENELEC) eða Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI), á grundvelli heimildar frá framkvæmdastjórninni í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22 júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tæknistaðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽¹⁾.

3. gr.

Sértilskipanir

Þegar hætturnar, sem vísað er til í I. viðauka, falla nánar að hluta til eða að öllu leyti undir aðrar tilskipanir Bandalagsins fyrir vélar gildir þessi tilskipun ekki eða fellur úr gildi fyrir þær vélar, að því er varðar slíkar hættur, frá og með þeim degi þegar þessar aðrar tilskipanir koma til framkvæmda.

4. gr.

Markaðseftirlit

1. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að ekki verði heimilt að setja vélar á markað og/eða taka í notkun vélar nema þær uppfylli viðkomandi ákvæði þessarar tilskipunar og heilsu og öryggi manna og, eftir því sem við á, húsdýra eða öryggi eigna stafi ekki hættu af þeim þegar þær eru settar upp á réttan hátt, þeim haldið við sem skyldi og þær notaðar í fyrirhuguðum tilgangi eða við aðstæður sem skynsamlegt er að ætla að sjá megi fyrir.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

2. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja að ekki verði hægt að setja ófullgerðar vélar á markað nema ef þær uppfylli viðkomandi ákvæði þessarar tilskipunar.

3. Aðildarríkin skulu stofna eða tilnefna lögbær yfirvöld til að hafa eftirlit með samræmi véla og ófullgerðra véla við ákvæðin sem sett eru fram í 1. og 2. mgr.

4. Aðildarríkin skulu skilgreina verkefni, skipulagningu og heimildir lögbæru yfirvaldanna, sem um getur í 3. mgr., og tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um það og einnig um allar síðari breytingar.

5. gr.

Að setja á markað og taka í notkun

1. Áður en vél er sett á markað og/eða tekin í notkun skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans:

- sjá til þess að hún uppfylli viðeigandi grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem settar eru fram í I. viðauka,
- sjá til þess að tækniskjölin, sem vísað er til í A-hluta VII. viðauka, séu tiltæk,
- veita einkum nauðsynlegar upplýsingar eins og leiðbeiningar,
- fylgja viðeigandi aðferðum við samræmistat í samræmi við 12. gr.,
- semja EB-samræmisýfirlýsingu í samræmi við A-þátt 1. hluta II. viðauka og sjá til þess að hún fylgi vélinni,
- festa CE-merkið á í samræmi við 16. gr.

2. Áður en ófullgerð vél er sett á markað skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans tryggja að málsmeðferðinni í 13. gr. sé lokið.

3. Að því er varðar málsmeðferðina, sem um getur í 12. gr., skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans hafa nauðsynleg úrræði eða aðgang að þeim til að tryggja að vélin uppfylli þær grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem settar eru fram í I. viðauka.

4. Ef vél fellur einnig undir aðrar tilskipanir er varða aðra þætti og kveða á um að setja skuli CE-merki á vörur skal merkið gefa til kynna að viðkomandi vél sé einnig í samræmi við ákvæði þeirra tilskipana.

Ef framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans getur, samkvæmt ákvæðum einnar eða fleiri af þessum tilskipunum, valið hvaða kerfi hann beitir á aðlögunartímabili skal CE-

merkið einungis gefa til kynna samræmi við ákvæði þeirra tilskipana sem framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans beitir. Upplýsingar um tilskipanirnar sem beitt er, eins og þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*, skulu koma fram í EB-samræmisýfirlýsingu.

6. gr.

Frjálsir flutningar

1. Aðildarríkjunum er óheimilt að banna, takmarka eða hindra að vél, sem fullnægir ákvæðum tilskipunar þessarar, verði sett á markað og/eða tekin í notkun á yfirráðasvæði þeirra.

2. Aðildarríkjunum er óheimilt að banna, takmarka eða hindra að ófullgerð vél sé sett á markað ef framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans gefur yfirlýsingu um ísetningu, sem vísað er til í B-þætti 1. hluta II. viðauka, þar sem fram kemur að ætlunin sé að setja hana í vél eða bæta henni við aðra ófullgerða vél svo úr verði vél.

3. Aðildarríkin skulu ekki koma í veg fyrir að vélar eða ófullgerðar vélar, sem eru ekki í samræmi við þessa tilskipun, séu til sýnis á kaupstefnum, sýningum, kynningum o.s.frv., að því tilskildu að vel sýnilegt merki gefi greinilega til kynna að þær samræmist henni ekki og verði ekki fánlegar fyrir en þær hafa verið færðar til samræmis. Enn fremur er skylt er að gera nauðsynlegar öryggisráðstafanir til að tryggja að mönnum sé ekki stofnað í hættu þegar slíkar vélar eða ófullgerðar vélar, sem eru ekki í samræmi við þessa tilskipun, eru sýndar.

7. gr.

Gengið út frá samræmi og samhæðir staðlar

1. Aðildarríkin skulu líta svo á að vélar með CE-merki og með meðfylgjandi EB-samræmisýfirlýsingu, en efni hennar er sett fram í A-þætti, 1. hluta II. viðauka, séu í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.

2. Ganga skal út frá því að vélar, sem framleiddar eru í samræmi við samhæðan staðal, sem vísað er til með auglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, samræmist grunnkröfum um heilsuvernd og öryggi sem heyra undir samhæða staðalinn.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta tilvísanir í þessa samhæðu staðla í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að gera aðilum vinnumarkaðarins kleift að hafa áhrif á samningu og eftirlit með samhæðum stöðlum í löndum sínum.

8. gr.

Sértækar ráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 22. gr., gripið til viðeigandi ráðstafana til að framkvæma ákvæði sem tengjast eftirtöldum atriðum:

a) uppfærslu á viðmiðunarskránni yfir öryggisihluti í V. viðauka sem um getur í c-lið 2. gr.,

b) takmörkun á setningu vélanna, sem um getur í 9. gr., á markað.

2. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr., gripið til viðeigandi ráðstafana í tengslum við framkvæmd og beitingu þessarar tilskipunar, þ.m.t. ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja samstarf aðildarríkjanna við hvert annað og framkvæmdastjórnina, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 19. gr.

9. gr.

Sértækar ráðstafanir til að fást við vélar sem geta verið hættulegar

1. Ef framkvæmdastjórnin telur, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 10. gr., að samhæður staðall uppfylli ekki algerlega grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem falla undir hann og sem um getur í I. viðauka er framkvæmdastjórninni heimilt, í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, að grípa til ráðstafana þar sem aðildarríkjunum er gert skylt að banna eða takmarka að settar séu á markað vélar með tæknilega eiginleika, sem hafa í för með sér áhættu vegna annmarka á stöðlunum, eða setja sérstök skilyrði fyrir slíkar vélar.

Ef framkvæmdastjórnin telur, í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 11. gr., að ráðstöfun sem aðildarríki grípur til sé réttmæt er framkvæmdastjórninni heimilt, í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, að grípa til ráðstafana þar sem aðildarríkjunum er gert skylt að banna eða takmarka að settar séu á markað vélar, sem hafa í för með sér sömu áhættu vegna tæknilegra eiginleika þeirra, eða setja sérstök skilyrði fyrir slíkar vélar.

2. Aðildarríki getur farið fram á að framkvæmdastjórnin kanni þörfina á því að samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr.

3. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við aðildarríkin og aðra hagsmunaaðila og geta um þær ráðstafanir sem hún hyggst grípa til, til að tryggja öfluga vernd að því er varðar heilsu og öryggi fólks á vettvangi Bandalagsins.

Að teknu tilhlýðilegu tilliti til niðurstaðna þessa samráðs skal framkvæmdastjórnin samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 22. gr.

10. gr.

Málsmeðferð til að vefengja samhæðan staðal

Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin telur að samhæður staðall uppfylli ekki grunnkröfurnar um heilsuvernd og öryggi sem falla undir hann og sem settar eru fram í I. viðauka skal framkvæmdastjórnin eða aðildarríkið leggja málið fyrir nefndina, sem komið var á fót með tilskipun 98/34/EB, og greina frá ástæðunum fyrir því. Nefndin skal skila álit á tafar. Framkvæmdastjórnin ákveður, á grundvelli álits nefndarinnar, að birta, birta ekki, birta með takmörkunum, viðhalda, viðhalda með takmörkunum eða draga til baka tilvísanir í viðkomandi samhæðan staðal í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

11. gr.

Verndarákvæði

1. Ef aðildarríki kemst að því að vélar, sem falla undir þessa tilskipun, bera CE-merki með meðfylgjandi EB-samræmisfirlýsingu og eru notaðar eins og ætlast er til eða við aðstæður sem skynsamlegt er að ætla að sjá megi fyrir, geti stofnað heilsu og öryggi fólks og, eftir því sem við á, húsdýra eða eigna í hættu skal það gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að innkalla vélar, banna að þær verði settar á markað og/eða teknar í notkun eða takmarka frjálsa flutninga á þeim.

2. Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum þegar í stað um allar slíkar ráðstafanir og geta ástæðna fyrir ákvörðun sinni, einkum hvort ósamræmið stafir af því:

a) að grunnkröfurnar, sem um getur í a-lið, 1. mgr. 5. gr., hafa ekki verið uppfylltar,

b) að samhæðu stöðlunum, sem um getur í 2. mgr. 7. gr. sé beitt á rangan hátt,

c) að annmarkar séu á sjálfum samhæðu stöðlunum sem um getur í 2. mgr. 7. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við hlutaðeigandi aðila eins fljótt og unnt er. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu þessu samráði, taka til skoðunar hvort ráðstafanir aðildarríkisins séu réttmætar og skal hún tafarlaust tilkynna aðildarríkinu, sem átti framkvæðið, og hinum aðildarríkjunum og framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans um ákvörðun sína.

4. Þegar ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., byggja á annmarka á samhæfðu stöðlunum og aðildarríkið, sem greip til ráðstafananna, hvíkar ekki frá þeim ber framkvæmdastjórninni eða aðildarríkinu að hefja málsmeðferð þá sem um getur í 10. gr.

5. Ef vél er ekki í samræmi við kröfur og ber CE-merkið skal hlutaðeigandi aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir gegn þeim sem sett hefur merkið á og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

6. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að aðildarríkin fái upplýsingar um framgang og lyktir þessa máls.

12. gr.

Málsmeðferð við mat á samræmi véla

1. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal, í því skyni að votta að vél sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, beita einni af málsmeðferðunum við mat á samræmi sem lýst er í 2., 3. og 4. mgr.

2. Ef ekki er vísað til vélarinnar í IV. viðauka skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans beita málsmeðferðinni við mat á samræmi með innri athugunum á framleiðslu véla sem kveðið er á um í VIII. viðauka.

3. Ef vísað er til vélarinnar í IV. viðauka og hún er framleidd í samræmi við samhæfðu staðlana sem um getur í 2. mgr. 7. gr. og að því tilskildu að staðlarnir nái yfir allar viðeigandi grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans beita einni af eftirtöldum málsmeðferðum;

a) málsmeðferð við mat á samræmi með innri athugunum á framleiðslu véla sem kveðið er á um í VIII. viðauka,

b) EB-gerðarprófun sem kveðið er á um í IX. viðauka, auk innri athugana á framleiðslu véla sem kveðið er á um í 3. lið VIII. viðauka,

c) fullri gæðatryggingu sem kveðið er á um í X. viðauka.

4. Ef vísað er til vélarinnar í IV. viðauka og hún er ekki framleidd í samræmi við samhæfðu staðlana, sem um getur í 2. mgr. 7. gr., eða aðeins að hluta til í samræmi við staðlana eða ef samhæfðu staðlarnir ná ekki yfir allar viðeigandi grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi eða ef engir samhæfðir staðlar eru til um viðkomandi vél skal framleiðandinn eða

viðurkenndur fulltrúi hans beita einni af eftirtöldum málsmeðferðum;

a) EB-gerðarprófun sem kveðið er á um í IX. viðauka, auk innri athugana á framleiðslu véla sem kveðið er á um í 3. lið VIII. viðauka,

b) fullri gæðatryggingu sem kveðið er á um í X. viðauka.

13. gr.

Málsmeðferð fyrir ófullgerðar vélar

1. Áður en ófullgerð vél er sett á markað skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans sjá til þess:

a) að viðeigandi tækniskjöl, sem lýst er í B-hluta VII. viðauka, séu tilbúin,

b) að leiðbeiningar um samsetningu, sem lýst er í VI. viðauka, séu tilbúnar,

c) að yfirlýsing um ísetningu, sem lýst er í B-þætti, 1. hluta II. viðauka, hafi verið samin.

2. Leiðbeiningar um samsetningu og yfirlýsing um ísetningu skulu fylgja ófullgerðu vélinni þar til hún hefur verið sett í fullbúna vél og skulu síðan vera hluti af tækniskjöllum þeirrar vélar.

14. gr.

Tilkynntir aðilar

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þá aðila sem þau hafa skipað til að framkvæma samræmismat vegna setningar á markað, sem um getur í 3. og 4. mgr. 12. gr., og um þær sérstöku samræmismatsaðferðir og þá flokka véla sem þessum aðilum hefur verið falið og um kenninúmerin sem framkvæmdastjórnin hefur úthlutað þeim. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um allar síðari breytingar.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að reglulegt eftirlit sé haft með tilkynntum aðilum til að kanna hvort þeir séu ávallt í samræmi við viðmiðanirnar í XI. viðauka. Tilkynnti aðilinn skal, ef óskað er eftir því, láta í té allar viðeigandi upplýsingar, að meðtöldum gögnum í tengslum við fjárhagsáætlanir, sem aðildarríki þarf til að ganga úr skugga um samræmi við kröfurnar í IX. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu beita þeim viðmiðunum, sem settar eru fram í XI. viðauka, er þau meta þá aðila sem skulu tilkynntir og þá aðila sem hafa verið tilkynntir.

4. Framkvæmdastjórnin skal, í upplýsingaskyni, birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* skrá yfir tilkynnta aðila ásamt kenninúmerum þeirra og verkefnum sem þeim hafa verið falin. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skráin sé uppfærð.

5. Gengið skal út frá því að aðilar, sem standast matsviðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í viðeigandi samhæfðum stöðlum, sem vísað skal til með auglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, uppfylli samsvarandi viðmiðanir.

6. Komist tilkynntur aðili að þeirri niðurstöðu að framleiðandi hafi ekki uppfyllt, eða uppfylli ekki lengur, viðeigandi ákvæði þessarar tilskipunar eða að ekki hafi verið réttmætt að gefa út EB-gerðarprófunarvottorð eða viðurkenningu gæðatryggingarkerfis skal hann, með hliðsjón af meðalhófsreglunni, fella úr gildi, afturkalla eða setja takmarkanir á vottorðið eða viðurkenninguna, sem gefið var út, og gefa nákvæmar ástæður, nema framleiðandinn tryggi með viðeigandi ráðstöfunum til úrbóta að kröfunum verði fullnægt. Komi til þess að vottorð eða viðurkenning verði felld úr gildi eða afturkallað eða takmarkanir settar á það, eða verði íhlutun lögbærs yfirvalds nauðsynleg skal tilkynnti aðilinn tilkynna það lögbærum yfirlöndum skv. 4. gr. Aðildarríkið skal tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um slíkt án tafar. Réttur til málskots verður að vera fyrir hendi.

7. Framkvæmdastjórnin skal sjá fyrir skipulagningu á miðlun reynslu á milli yfirvalda, sem bera ábyrgð á því að tilnefna, tilkynna og hafa eftirlit með tilkynntum aðilum í aðildarríkjunum, og tilkynntu aðilanna í því skyni að samræma einsleita beitingu þessarar tilskipunar.

8. Aðildarríki sem hefur tilkynnt aðila skal þegar í stað draga tilkynninguna til baka ef það kemst að raun um:

- a) að aðilinn standist ekki lengur viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í XI. viðauka eða
- b) að alvarlegur misbrestur sé á því að aðilinn uppfylli skyldur sínar.

Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um slíkt án tafar.

15. gr.

Uppsetning og notkun véla

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkja til að mæla fyrir um, í samræmi við lög Bandalagsins, þær kröfur sem þau telja nauðsynlegar til að tryggja að fólk, einkum starfsmenn,

njóti verndar þegar það notar vélar, að því tilskildu að þá sé ekki um að ræða neinar breytingar á vélinni sem ekki er getið um í þessari tilskipun.

16. gr.

CE-merkið

1. Á CE-samræmismerkinu skulu vera hástafirnir „CE“ eins og sýnt er í III. viðauka.

2. Festa ber CE-merkið á vélar þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt í samræmi við III. viðauka.

3. Óleyfilegt er að setja á vélar merki, merkingar og áletranir sem líklegt er að villi um fyrri þriðja aðila að því er varðar þýðingu og form CE-merkisins, eða bæði. Setja má hvers konar aðrar merkingar á vélarnar að því tilskildu að þær dragi ekki úr sýnileika, læsileika og merkingu CE-merkisins.

17. gr.

Ósamræmi í merkingum

1. Aðildarríkin skulu líta svo á að merking sé í ósamræmi við kröfur:

- a) ef CE-merki samkvæmt þessari tilskipun er sett á vörur sem heyra ekki undir þessa tilskipun,
- b) ef CE-merki og/eða EB-samræmisyfirlýsingu vantar fyrir vél,
- c) ef merki, önnur en CE-merkið, sem bönnuð eru skv. 3. mgr. 16. gr. eru sett á vél.

2. Komist aðildarríki að raun um að merki samræmist ekki viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar er það skylda framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans að sjá til þess að varan sé færð til samræmis við ákvæðin og hindra frekari brot samkvæmt þeim skilyrðum sem aðildarríkið setur.

3. Ef ósamræmi varir áfram skulu aðildarríkin grípa til allra viðeigandi ráðstafana til að takmarka eða banna setningu viðkomandi vöru á markað eða tryggja að hún verði innkölluð í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 11. gr.

18. gr.

Trúnaðarkvöð

1. Með fyrirvara um gildandi ákvæði landslaga og venjur á sviði þagnarskyldu skulu aðildarríkin sjá til þess að þess sé krafist af öllum aðilum og einstaklingum sem beiting þessarar tilskipunar varðar að þeir fari með upplýsingar sem þeir afla sér við störf sín sem trúnaðarmál. Einkum skal fara með viðskipta-, atvinnu- og iðnaðarleyndarmál sem trúnaðarmál nema upplýstrun þessara upplýsinga sé nauðsynleg til að vernda heilsu og öryggi fólks.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki hafa áhrif á skyldur aðildarríkjanna og tilkynntu aðilanna að því er varðar gagnkvæm skipti á upplýsingum og útgáfu viðvarana.

3. Allar ákvarðanir, sem aðildarríkin og framkvæmdastjórnin taka í samræmi við 9. og 11. gr., skulu birtar.

19. gr.

Samstarf aðildarríkja

1. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lögbæru yfirvöldin, sem um getur í 3. mgr. 4. gr., starfi saman og með framkvæmdastjórninni og sendi hvert öðru upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að hægt sé að beita þessari tilskipun með einsleitum hætti.

2. Framkvæmdastjórnin skal sjá fyrir skipulagningu á miðlun reynslu á milli lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á markaðseftirliti í því skyni að samræma einsleita beitingu þessarar tilskipunar.

20. gr.

Lagaleg úrræði

Ef ráðstöfun, sem gripið er til samkvæmt þessari tilskipun, takmarkar setningu á markað og töku í notkun á vélum sem heyra undir þessa tilskipun skal greina nákvæmlega frá ástæðunum sem liggja að baki henni. Ráðstöfunin skal án tafar tilkynnt hlutaðeigandi aðila og honum um leið kynnt þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi lögum í viðkomandi aðildarríki og sá frestur sem hann hefur til þess.

21. gr.

Miðlun upplýsinga

Framkvæmdastjórnin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að viðeigandi upplýsingar varðandi beitingu þessarar tilskipunar séu gerðar aðgengilegar.

22. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar, hér á eftir nefnd „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

23. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn landsákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði fyrir 29. júní 2008 og skulu tilkynna henni, án tafar, um hvers konar breytingar sem síðar verða á þeim.

24. gr.

Breyting á tilskipun 95/16/EB

Tilskipun 95/16/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. og 3. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„2. Í þessari tilskipun merkir „lyfta“ lyftibúnað sem þjónar tilteknum hæðum, með vagni sem fer eftir föstum brautum sem halla meira en 15 gráður frá láréttum fleti og er ætlaður til að flytja:

— fólk,

— fólk og vörur,

— einungis vörur ef vagninn er aðgengilegur, þ.e. ef fólk kemst inn í hann án erfiðleika, og ef stjórnþæki eru inni í vagninum eða innan seilingar fyrir þann sem stendur inni.

Lyftibúnaður, sem fer ákveðna leið, jafnvel þótt ekki sé eftir föstum brautum, skal teljast lyfta sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar.

„Vagn“ er sá hluti lyftunnar sem fólki og/eða vörur eru í þegar því er lyft eða látið síga.

3. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- lyftibúnað þar sem hámarkshraðinn er ekki meiri en 0,15 m/sek.,
- lyftur á byggingarstöðum,
- strengjalyftibúnað, þ.m.t. togbrautir,
- lyftur sem eru hannaðar og smíðaðar sérstaklega fyrir her eða lögreglu,
- lyftibúnað þar sem hægt er að vinna,
- vindubúnað í námugöngum,
- lyftibúnað sem ætlaður er til að lyfta flytjendum listrænna atriða,
- lyftibúnað sem komið er fyrir í flutningatækjum,
- lyftibúnað, tengdan vélum, sem er einungis ætlaður fyrir aðgengi að vinnustöð, að meðtöldum viðhalds- og skoðunarstöðum á vélinni,
- tannhjólbrautir,
- rennistiga og rennigangvegi.“

2. Í stað liðar 1.2 í I. viðauka komi eftirfarandi:

1.2. „Vagn

Vagninn í hverri lyftu skal vera lyftustóll. Lyftustóllinn skal hannaður og smíðaður þannig að rými og styrkur séu nægileg fyrir þann hámarksfólksfjölda fólks og þá skráðu burðargetu sem uppsetningaraðili ákveður.

Lyftustóll í fólkslyftum skal hannaður og smíðaður þannig, ef stærð leyfir, að hann útiloki ekki eða hindri aðgengi fatlaðra og að honum megi breyta eftir þörfum til að auðvelda aðgengi þeirra.“

25. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 98/37/EB falli úr gildi⁴; Öf gugo dgt⁴²²; .

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í XII. viðauka.

26. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. júní 2008. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 29. desember 2009.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum, sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til, og töflu sem sýnir samsvörun milli ákvæða þessarar tilskipunar og ákvæða landslaga sem samþykkt hafa verið.

27. gr.

Undanþága

Aðildarríkjunum er heimilt, fram til 29. júní 2011, að heimila að setja á markað og taka í notkun handstýrðar naglabyssur með skothylkjum og önnur skottæki, sem eru í samræmi við landsákvæði sem eru í gildi við samþykkt þessarar tilskipunar, verði sett á markað og tekin í notkun.

28. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

29. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 17. maí 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

I. VIÐAUKI

Grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi í tengslum við hönnun og smíði véla

ALMENNAR MEGINREGLUR

1. Framleiðandi vélar eða viðurkenndur fulltrúi hans skal sjá til þess að fram fari áhættumat til að ákvarða hvaða grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi eigi við um vélina. Síðan skal hanna og smíða vélina þannig að tekið sé tillit til niðurstaðna áhættumatsins.

Með því ítrunarferli áhættumats og ráðstafana til að draga úr áhættu sem um getur hér að framan skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans:
 - ákvarða takmörk vélarinnar, þ.m.t. fyrirhuguð notkun sem og öll rangnotkun sem skynsamlegt er að ætla að sjá megir fyrir,
 - greina hættur sem vélin kann að skapa og meðfylgjandi hættuástand,
 - meta áhættu, að teknu tilliti til alvarleika mögulegra meiðsla eða heilsutjóns og hverjar líkurnar á þeim séu,
 - meta áhættu í því skyni að ákvarða hvort gera þurfi ráðstafanir til að draga úr áhættu í samræmi við markmið þessarar tilskipunar,
 - afstýra hættum eða draga úr áhættunni sem tengist þessum hættum með því að beita verndarráðstöfunum í þeirri forgangsroð sem ákveðin er í b-lið liðar 1.1.2.
2. Kvaðirnar sem mælt er fyrir um í grunnkröfum um heilsuvernd og öryggi gilda einungis ef sú hætta, sem þær taka til, fylgir viðkomandi vél þegar hún er notuð við aðstæður sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans hefur ráðgert eða við óeðlilegar aðstæður sem þó má sjá fyrir. Meginreglur um innbyggð öryggi í lið 1.1.2 og skyldur varðandi merkingar á vélum og leiðbeiningar, sem um getur í liðum 1.7.3 og 1.7.4, gilda ávallt.
3. Grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi, sem mælt er fyrir um í þessum viðauka, eru bindandi. Í ljósi núverandi tæknikunnáttu kann þó að vera að ekki sé hægt að ná þeim markmiðum sem stefnt er að með kröfunum. Sé svo er skylt að leitast við af fremsta megni að hanna og smíða vélar þannig að þær komist sem næst þessum markmiðum.
4. Þessi viðauki skiptist í nokkra hluta: Fyrsti hlutinn er almenns eðlis og gildir um allar gerðir véla. Hinir hlutarnir vísa í tiltekna sértæka hættu. Engu að síður er mikilvægt að fara yfir allan þennan viðauka til að ganga úr skugga um að allar viðeigandi grunnkröfur séu uppfylltar. Við hönnun véla skal taka tillit til krafna í almenna hlutanum og eins eða fleiri af hinum hlutanum í samræmi við niðurstöður áhættumats sem framkvæmt er í samræmi við 1. lið í almennu meginreglunum.

1. GRUNNKRÖFUR UM HEILSUVERND OG ÖRYGGI

1.1. ALMENNAR ATHUGASEMDIR

1.1.1. Skilgreiningar

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „hætta“: hugsanleg orsök meiðsla eða heilsutjóns,
- b) „hættusvæði“: svæði inni í og/eða umhverfis vél þar sem getur skapast áhætta fyrir heilsu og öryggi fólks,
- c) „maður í hættu“: hver sá sem er að nokkru eða öllu leyti á hættusvæði,
- d) „stjórnandi“: sá eða þeir sem sjá um uppsetningu, stjórnun, stillingu, viðhald, hreinsun, viðgerð eða flutning véla,
- e) „áhætta“: sambland af líkum og umfangi meiðsla eða heilsutjóns sem getur orðið við hættulegar aðstæður,
- f) „hlíf“: hluti vélarinnar sem notaður er sérstaklega til að veita vernd með áþreifanlegum tálum,
- g) „varnarbúnaður“: búnaður (annar en hlíf) sem dregur úr áhættunni, annaðhvort einn sér eða ásamt hlíf,
- h) „fyrirhuguð notkun“: notkun vélar í samræmi við upplýsingarnar sem veittar eru í notkunarleiðbeiningunum,
- i) „rangnotkun sem skynsamlegt er að ætla að sjá megir fyrir“: notkun vélar með öðrum hætti en fyrirhugaður er í notkunarleiðbeiningum en sem leiða kann af mannlegu atferli sem auðveldlega mátti sjá fyrir.

1.1.2. Meginreglur um innbyggt öryggi

- a) Vélar skal hanna og smíða þannig að þær gegni hlutverki sínu og að hægt sé að nota þær, stilla þær og halda þeim við án þess að það hafi í för með sér áhættu fyrir fólk þegar þær eru notaðar við fyrirsjáanlegar aðstæður en einnig skal taka tillit til rangnotkunar sem skynsamlegt er að ætla að sjá megi fyrir. Gera skal ráðstafanir til að útiloka alla áhættu á ráðgerðum endingartíma vélar, að meðtöldum tímanum þegar vél er flutt, sett saman og tekin í sundur, gerð óvirk og úrelt.
- b) Þegar framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans velur hentugustu aðferðirnar verður hann að fara að eftirtöldum meginreglum í þessari röð:
- útiloka eða draga úr áhættu eftir fremsta megni (öryggi haft að leiðarljósi við hönnun og smíði vélanna),
 - gera nauðsynlegar varnarráðstafanir vegna allrar áhættu sem ekki er hægt að útiloka,
 - veita notendum upplýsingar um áhættu, sem enn er fyrir hendi vegna annmarka á þeim varnarráðstöfunum sem gerðar voru, og tilgreina hvort krafist sé sérstakrar þjálfunar og hvort þörf sé á persónuhlífum.
- c) Við hönnun og smíði véla og samningu notkunarleiðbeininga skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans ekki aðeins taka tillit til fyrirhugaðrar notkunar vélanna heldur einnig rangnotkunar sem skynsamlegt er að ætla að sjá megi fyrir. Vélar verður að hanna og smíða þannig að komið verði í veg fyrir óeðlilega notkun ef slík notkun kynni að hafa áhættu í för með sér. Eftir því sem við á verða notkunarleiðbeiningarnar að vekja athygli notenda á því hvernig eigi ekki, samkvæmt fenginni reynslu, að nota vélarnar.
- d) Við hönnun og smíði véla skal taka mið af því að nauðsynleg eða fyrirsjáanleg notkun persónuhlífa kann að hefta hreyfingar stjórnandans.
- e) Vélar verður að búa öllum þeim sérbúnaði og fylgihlutum sem þarf til að hægt sé að stilla þær, halda þeim við og nota þær á öruggan hátt.

1.1.3. Smíðaeefni og vörur

Efni, sem notað er við smíði vélar, eða vörur, sem notaðar eru eða verða til við notkun véla, mega hvorki stofna öryggi né heilsu manna í hættu. Þegar vökvar eru notaðir á vél verður hún að vera hönnuð og smíðuð þannig að komið sé í veg fyrir áhættu við áfyllingu, notkun, endurnotkun og tæmingu.

1.1.4. Lýsing

Vélar skulu búnar lýsingarbúnaði sem hentar hlutverki þeirra ef skortur á slíkri lýsingu getur skapað áhættu þrátt fyrir venjulega umhverfislýsingu.

Vélar skulu hannaðar og smíðaðar þannig að ekki myndist truflandi skuggasvæði, óþægilega skær birta eða hættuleg snúningssjárvirkni á hreyfanlegum hlutum af völdum lýsingarinnar.

Ef fylgjast þarf reglubundið með innri vélarhlutum verður að búa þá sérstökum lýsingarbúnaði og það sama gildir um staði þar sem stilling og viðhald fer fram.

1.1.5. Hönnun sem miðar að því að auðvelda meðhöndlun vélar

Vél, eða hver hluti hennar, verður að vera:

- örugg í meðhöndlun og flutningi,
- þannig um búin eða hönnuð að hægt sé að geyma hana á öruggan hátt og án þess að hún verði fyrir tjóni.

Vél eða íhlutir hennar eiga ekki að geta hreyfst snögglega til við flutning eða valdið hættum sem rekja má til óstöðugleika, svo fremi að meðhöndlun vélarinnar og/eða íhluta hennar sé í samræmi við notkunarleiðbeiningar.

Komi þyngd, stærð eða lögun vélar eða ýmissa íhluta hennar í veg fyrir að hægt sé að flytja vélina eða viðkomandi íhluti með handafli verður vélin eða hver íhlutur hennar að vera:

- annaðhvort með festibúnaði fyrir lyftitæki eða
- þannig gerð að hægt sé að setja slíkan festibúnað á vélina eða viðkomandi íhluti eða
- þannig í lögun að auðvelt sé að nota venjuleg lyftitæki.

Vél, eða íhlutur hennar, sem flytja á með handaflí:

- verður annaðhvort að vera auðveld í flutningi eða
- verður að vera búin höldum sem gera það kleift að flytja hana á öruggan hátt.

Gera verður sérstakar ráðstafanir vegna meðhöndlunar verkfæra og/eða vélarhluta sem, jafnvel þótt léttir séu, gætu reynst hættulegir.

1.1.6. *Vinnuvistfræði*

Við fyrirhugaðar notkunaraðstæður verður að draga sem mest úr óþægindum, þreytu og líkamlegu andlegu álagi á stjórnanda, með meginreglur vinnuvistfræðinnar í huga, með því t.d.:

- að taka mið af því að stjórnendur geta verið mismunandi að stærð, styrk og úthaldi,
- að sjá til þess að rými sé nægilegt svo stjórnandi geti hreyft líkama sinn,
- að koma í veg fyrir að vinnuhraði ákvarðist af vélinni,
- að koma í veg fyrir eftirlit sem krefst langvarandi einbeitingar,
- að laga notendaskil að fyrirsjáanlegum eiginleikum stjórnendanna.

1.1.7. *Stjórnstaður*

Stjórnstaður skal hannaður og smíðaður þannig að tryggt sé að komið sé í veg fyrir áhættu sem stafar af útblásturslofti og/eða skorti á súrefni.

Ef ætlunin er að vélin verði notuð í hættulegu umhverfi, sem hefur áhættu í för með sér fyrir heilsu og öryggi stjórnandans, eða ef vélin sjálf stuðlar að hættulegu umhverfi verður að gera fullnægjandi ráðstafanir til að tryggja að vinnuskilyrði stjórnandans séu góð og að hann sé varinn gegn fyrirsjáanlegum hættum.

Ef við á skal stjórnstaðurinn búinn stjórnklefa sem er hannaður, smíðaður og/eða nægilega vel tækjum búinn til að uppfylla framangreindar kröfur. Útgangur skal vera þannig að yfirgefa megi stjórnklefann í skyndi. Enn fremur skal neyðarútgangur snúa í aðra átt en hinn venjulegi útgangur ef við á.

1.1.8. *Sæti*

Ef við á og þar sem vinnuskilyrði leyfa skulu vinnustöðvar, sem mynda óaðskiljanlegan hluta vélarinnar, vera hannaðar þannig að hægt sé að koma fyrir sætum.

Eigi stjórnandinn að sitja við störf og ef stjórnstaðurinn er óaðskiljanlegur hluti af vélinni verður sætið að fylgja með vélinni.

Sæti stjórnandans verður að vera þannig úr garði gert að hann sé stöðugur. Enn fremur skal vera mögulegt að stilla sætið og fjarlægð þess frá stjórnstækjunum eftir stjórnandanum.

Ef vélin verður fyrir titringi skal sætið hannað og smíðað með það fyrir augum að draga eins og framast er unnt úr því að titringinn leiði til stjórnandans. Sætisfestingar verða að standast hvers konar álag sem á þeim kann að mæðast. Ef stjórnandi hefur ekki gólf undir fótum skal hann hafa þrep úr stömu efni til að hvíla fæturna á.

1.2. STJÓRNBÚNAÐUR

1.2.1. *Öryggi og áreiðanleiki stjórnbúnaðar*

Stjórnbúnað skal hanna og smíða þannig að komið sé í veg fyrir að hættulegar aðstæður skapist. Hann verður umfram allt að vera hannaður og smíðaður þannig:

- að hann þoli álag við fyrirhugaða notkun og ytri áhrif,
- að bilun í vélbúnaði eða hugbúnaði stjórnbúnaðarins skapi ekki hættuástand,
- að rökvilla í stjórnbúnaðinum skapi ekki hættuástand,
- að fyrirsjáanleg mannleg mistök við notkun skapi ekki hættuástand.

Beina skal athyglinni sérstaklega að eftirtöldum atriðum:

- að vélin fari ekki óvænt í gang,
- að ekki verði stjórnlaus breyting á breytum vélarinnar þar eð slík breyting gæti skapað hættuástand,
- að ekki sé komið í veg fyrir að vél stöðvist þegar skipun um stöðvun hefur verið gefin,
- að enginn hreyfanlegur vélarhluti eða vinnsluefni geti fallið niður eða kastast frá henni,
- að ekki sé komið í veg fyrir að sjálfvirkur eða handstýrður búnaður geti stöðvað einhvern hinna hreyfanlegu vélarhluta,
- að varnarbúnaður komi að fullu gagni eða gefi skipun um stöðvun,
- að beita verður öryggishlutum stjórnbúnaðarins með samfelldum hætti á alla samstæðu vélar og/eða ófullgerðrar vélar.

Þegar um þráðlausa stýringu er að ræða verður að virkja sjálfvirka stöðvun þegar rétt stýrimerki berast ekki og einnig ef fjarskipti rofna.

1.2.2. *Stjórnæki*

Stjórnæki skulu vera:

- greinileg og auðþekkjanleg og með tákmyndum ef við á,
- staðsett þannig að hægt sé nota þau með öryggi, hiklaust, án allra tafa og ótvírætt,
- hönnuð þannig að rökrétt samræmi ríki milli hreyfinga stjórnækisins og aðgerða sem það hrindir af stað,
- staðsett utan hættusvæða nema þegar þörf krefur fyrir tiltekin stjórnæki, s.s. neyðarstöðvunarbúnað og færanlega forritunareiningu,
- staðsett þannig að notkun þeirra auki ekki á slysaáhættu,
- hönnuð eða varin þannig að ekki sé hægt að framkvæma aðgerðir, sem gætu haft hættu í för með sér, nema með ásetningu,
- gerð til að þola fyrirsjáanlega krafta. Gefa verður neyðarstöðvunarbúnaði, sem gæti orðið fyrir miklum kröftum, sérstakan gaum.

Þegar stjórnæki er hannað og smíðað til að framkvæma margar mismunandi aðgerðir, þ.e.a.s. þegar aðgerð er ekki ótvíræð, verður að gefa aðgerðina, sem framkvæma á, skýrt til kynna og staðfesta hana ef nauðsyn krefur.

Stjórnæki verða að vera þannig úr garði gerð að fyrirkomulag þeirra, hreyfing og átaksviðnám sé í samræmi við þá aðgerð sem framkvæma skal, með hliðsjón af meginreglum vinnuvistfræðinnar.

Vél verður að hafa nauðsynlega mæla til að hægt sé að stjórna henni á öruggan hátt. Stjórnandi verður að geta lesið á þessa mæla frá stjórnstað.

Stjórnandi verður að geta fullvissað sig um það, frá hverjum stjórnstað, að enginn sé staddur á hættusvæðum en að öðrum kosti skal stjórnbúnaðurinn hannaður og smíðaður þannig að komið sé í veg fyrir gangsetningu á meðan einhver er staddur á hættusvæði.

Ef hvorugur þessara möguleika á við skal gefa viðvörunarhljóðmerki og/eða -ljósmerki áður en vél fer í gang. Menn í hættu verða að hafa tíma til að yfirgefa hættusvæðið eða hindra að vélin fari í gang.

Ef þörf krefur skal gera ráðstafanir til að tryggja að aðeins sé hægt að stjórna vélinni frá stjórnstöðum sem staðsettir eru á einum eða fleiri svæðum eða stöðum sem ákveðin eru fyrir fram.

Ef stjórnstaðir eru fleiri en einn skal stjórnbúnaðurinn hannaður þannig að notkun stjórnbúnaðar frá einum stjórnstað útiloki notkun stjórnbúnaðar frá öðrum stjórnstöðum nema þegar um stöðvun og neyðarstöðvun er að ræða.

Ef vél er með tvo eða fleiri stjórnstaði verður hver staður að vera búinn öllum tilskildum stjórnækjum án þess að stjórnendur hindri hvern annan eða stofni hver öðrum í hættu.

1.2.3. Gangsetning

Vél má aðeins vera hægt að setja í gang af ásettu ráði og með þar til gerðum stjórnækjum. Sömu kröfur gilda:

- þegar vél er sett aftur í gang eftir stöðvun, hver sem ástæðan fyrir stöðvuninni var,
- þegar gerð er veruleg breyting á vinnsluskilyrðum vélar.

Hins vegar má endurgangsetja vél eða breyta vinnsluskilyrðum hennar með því að virkja af ásettu ráði annan búnað en þar til gerð stjórnækki, að því tilskildu að slíkt skapi ekki hættuástand.

Ef vélar vinna sjálfvirkt má vera unnt að gangsetja vél, endurgangsetja hana eftir stöðvun eða breyta vinnsluskilyrðum hennar án ihlutunar, að því tilskildu að slíkt skapi ekki hættuástand.

Þegar vél er búin fleiri en einum gangsetningarbúnaði og stjórnendur geta því stofnað hver öðrum í hættu verður að bæta við búnaði til að koma í veg fyrir slíka áhættu. Ef þess er krafist, öryggisins vegna, að gangsetning og/eða stöðvun fari fram í tiltekinni röð verður að vera til búnaður sem tryggir að þessar aðgerðir séu framkvæmdar í réttri röð.

1.2.4. Stöðvun**1.2.4.1. Stöðvun af eðlilegum orsökum**

Vélar skulu hafa stjórnækki sem gera það kleift að stöðva þær á öruggan hátt. Á hverri vinnustöð skulu vera stjórnækki til að stöðva sumar eða allar aðgerðir vélar, eftir því hvers konar hætta er fyrir hendi, til að vélin sé örugg. Stöðvunarskipun verður að ógilda gangsetningarskipun. Um leið og vél eða hættulegar aðgerðir hennar stöðvast verður orkuflutningur til viðkomandi gangsetningarbúnaðar að vera rofinn.

1.2.4.2. Vinnustöðvun

Ef þess er krafist, vegna vinnslu vélarinnar, að til sé stöðvunarskipun sem rýfur ekki orkuflutning til gangsetningarbúnaðar skal vakta stöðvunarstöðuna og viðhalda henni.

1.2.4.3. Neyðarstöðvun

Vélar skulu hafa minnst einn neyðarstöðvunarbúnað til að hægt sé að afstýra ríkjandi eða yfirvofandi hættuástandi.

Undanskilið þessu eru:

- vélar þar sem ekki er hægt að draga úr áhættu með neyðarstöðvunarbúnaði, annaðhvort vegna þess að hann myndi ekki stytta stöðvunartímann eða vegna þess að hann myndi koma í veg fyrir að hægt væri að gera þær sérstöku ráðstafanir sem áhættan útheimtir,
- hreyfanleg, vélknúin handverkfæri og handstýrðar vélar.

Búnaðurinn skal:

- hafa auðþekkjanleg, auglýsingleg stjórnækki sem fljótlegt er að komast að,
- stöðva hættulega vinnslu eins fljótt og unnt er án þess að auka áhættuna,
- setja af stað eða gera það kleift að setja af stað tilteknar öryggisaðgerðir ef þörf krefur.

Neyðarstöðvunarbúnaður skal þannig gerður að hann haldist í stöðvunarstöðu eftir að skipun um stöðvun hefur verið gefin og þar til hún er afturkölluð sérstaklega. Ekki má vera hægt að virkja búnaðinn án þess að gefa stöðvunarskipun. Stöðvunarskipun má einungis vera hægt að afturkalla með viðeigandi aðgerð og þótt skipun sé afturkölluð má það ekki hafa í för með sér að vélin fari aftur í gang, aðeins að hægt sé að endurgangsetja hana.

Neyðarstöðvun skal ávallt vera tiltæk og virk, óháð stillingu stjórnbúnaðar.

Neyðarstöðvunarbúnaður skal vera til viðbótar öðrum öryggisráðstöfunum en ekki koma í staðinn fyrir þær.

1.2.4.4. **Vélasamstæður**

Þegar um er að ræða vélar eða vélarhluta sem eiga að vinna saman skal hanna og smíða vélina þannig að stöðvunarbúnaðurinn, þ.m.t. neyðarstöðvunarbúnaður, geti ekki aðeins stöðvað vélina heldur allan tengdan búnað ef áframhaldandi gangur hans getur verið hættulegur.

1.2.5. **Valrofi fyrir stjórn- eða vinnslustillingu**

Sú stjórn- eða vinnslustilling, sem valin er, verður að ógilda allar aðrar stjórn- eða vinnslustillingar, að neyðarstöðvunarbúnaði undanskildum.

Hafi vél verið hönnuð og smíðuð þannig að hægt sé velja mismunandi stjórn- eða vinnslustillingar sem krefjast mismunandi verndarráðstafana og/eða starfsaðferða verður að búa hana valrofa til stjórn- eða vinnslustillingar sem hægt er að læsa í öllum stillingum. Hver rofastilling verður að vera auðþekkjanleg og svara til aðeins einnar stjórn- eða vinnslustillingar.

Í stað þessa valrofa má nota aðra valaðferð sem takmarkar notkun tiltekinna aðgerða, sem vélin framkvæmir, við ákveðna hópa stjórnaða.

Verði vél í tilteknum tilvikum að geta gengið þó að hlíf sé færð úr skorðum eða fjarlægð og/eða án þess að varnarbúnaður hennar sé í sambandi verður valrofinn að geta allt í senn:

- aftengt allar aðrar stjórn- eða vinnslustillingar,
- útilokað beitingu hættulegra aðgerða með öðrum stjórnækjum en þeim sem krefjast stöðugar handstýringar,
- útilokað að hættulegar aðgerðir séu í gangi nema dregið sé úr áhættu og komið í veg fyrir hættu af samtengdum aðgerðum,
- útilokað að ráðgerð eða óráðgerð áhrif á innri skynjara vélarinnar verði til þess að hættulegar aðgerðir fari af stað.

Ef ekki er hægt að uppfylla þessi fjögur skilyrði samtímis verður valrofinn að virkja aðrar verndarráðstafanir sem eru hannaðar og smíðaðar til að tryggja öruggt athafnasvæði.

Auk þess verður stjórnandi að geta haft fullt vald frá stjórnstað yfir gangi þeirra vélarhluta sem hann stjórnar.

1.2.6. **Bilun í aftgjafa**

Ekki má skapast hættuástand þegar orkuflutningur til vélar stöðvast, hefst á ný eftir stöðvun eða er ójafn, ýmist of mikill eða of lítill.

Beina skal athyglinni sérstaklega að eftirtöldum atriðum:

- að vélin fari ekki í gang fyrir mistök,
- að ekki verði stjórnlaus breyting á breytum vélarinnar þar eð slík breyting gæti skapað hættuástand,
- að ekki sé komið í veg fyrir að vél stöðvist þegar skipun um stöðvun hefur verið gefin,

- að enginn hreyfanlegur vélarhluti eða vinnsluefni geti fallið niður eða kastast frá vélinni,
- að ekki sé komið í veg fyrir að sjálfvirkur eða handstýrður búnaður geti stöðvað einhvern hinna hreyfanlegu vélarluta,
- að varnarbúnaður komi að fullu gagni eða gefi skipun um stöðvun.

1.3. VARNIR GEGN HÆTTUM AF VÖLDUM VÉLA

1.3.1. *Áhætta vegna óstöðugleika*

Vélar, sem og íhlutir og fylgihlutir þeirra, verða að vera nægilega stöðugar svo að þær velti ekki, falli eða hreyfist stjórnlaust meðan á flutningi þeirra stendur, við samsetningu og þegar þær eru teknar í sundur og við aðrar aðgerðir sem hafa áhrif á vélina.

Ef lögun vélar eða fyrirhuguð uppsetning hennar veldur því að hún er ekki nægilega stöðug skal vélin búin nauðsynlegum festingum og þær tilgreindar í notkunarleiðbeiningunum.

1.3.2. *Áhætta vegna bilunar við notkun*

Vélarhlutar og tengingar milli þeirra verða að þola álagið sem þau verða fyrir við notkun.

Efnin, sem eru notuð, verða að vera nægilega endingargóð fyrir það vinnuumhverfi sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans hefur ráðgert, einkum að því er varðar þreytu, öldrun, tæringu og slit.

Tilgreina verður í notkunarleiðbeiningunum hvernig og hve oft þurfi að skoða og gera við vél til að fyllsta öryggis sé gætt. Tilgreina skal, eftir því sem við á, þá vélarluta sem slitna og hvenær þurfi að skipta um þá.

Þegar sú áhætta er fyrir hendi að vélarhlutar springi eða brotni þrátt fyrir varúðarráðstafanir verða viðkomandi hlutar að vera þannig settir í, staðsettir og/eða búnir hlífum að brot úr þeim dreifist ekki og komið sé í veg fyrir hættuástand.

Bæði stífar og sveigjanlegar pípur sem flytja vökva, einkum við háþrýsting, verða að þola ráðgert innra og ytra álag og vera tryggilega festar og/eða varðar til að tryggja að ekki stafi áhætta af skyndilegum brestum.

Þegar vinnsluefnið er fært að verkfærinu á sjálfvirkan hátt verður eftirfarandi skilyrðum að hafa verið fullnægt til að komist verði hjá áhættu fyrir menn:

- þegar vinnsluefnið kemst í snertingu við verkfærið verður verkfærið að vera komið í rétta vinnslustöðu,
- þegar verkfærið fer í gang og/eða stöðvast (af ásettu ráði eða ekki) verða hreyfingin sem færir vinnsluefnið áfram og hreyfing verkfærisins að vera samstilltar.

1.3.3. *Áhætta vegna hluta sem falla niður eða kastast burt*

Gera verður ráðstafanir til að koma í veg fyrir áhættu sem stafar af hlutum sem falla niður eða kastast burt.

1.3.4. *Áhætta vegna ytri flata, kanta og horna*

Aðgengilegir hlutar vélar skulu eins og framast er kostur vera án hvassra kanta og horna eða grófrar áferðar sem gæti valdið meiðslum.

1.3.5. *Áhætta sem tengist sambyggðum vélum*

Þegar vél á að framkvæma margar mismunandi aðgerðir og vinnsluefnið er fjarlægt með handafli milli aðgerða (sambyggðar vélar) verður vélin að vera þannig hönnuð og smíðuð að hægt sé að nota hvern hluta fyrir sig án þess að hinir hlutarnir skapi áhættu fyrir menn í hættu.

Því verður að vera hægt að gangsetja og stöðva sérstaklega þá hluta sem ekki eru varðir.

1.3.6. *Áhætta sem tengist breytilegum vinnsluskilyrðum*

Þegar vél framkvæmir aðgerðir við mismunandi notkunarskilyrði verður hún að vera þannig hönnuð og smíðuð að hægt sé að velja og stilla á þessar notkunaraðstæður á öruggan og áreiðanlegan hátt.

1.3.7. Áhætta sem tengist hreyfanlegum hlutum

Hreyfanlegir vélarhlutar verða að vera þannig hannaðir og smíðaðir að komist verði hjá allri áhættu af snertingu sem valdið gæti slysum eða, sé samt um áhættu að ræða, búnir hlífum eða varnarbúnaði.

Gera verður allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að hreyfanlegir hlutar í vinnsluferlinu stöðvist af ófyrirséðum utanaðkomandi ástæðum. Ef hætta er á slíkri stöðvun þrátt fyrir allar varúðarráðstafanir sem gerðar eru ber að láta nauðsynlegan, sérstakan varnarbúnað og verkfæri, ef við á, fylgja vélinni til að hægt sé að setja hana í gang aftur á öruggan hátt.

Leiðarvísir og, ef hægt er, skilti á vélinni skulu auðkenna þennan sérstaka varnarbúnað og leiðbeina um notkun hans.

1.3.8. Val á vörnum gegn áhættum sem stafa af hreyfanlegum vélarhlutum

Velja skal hlífur eða varnarbúnað til að verjast áhættum sem stafa af hreyfanlegum vélarhlutum, með hliðsjón af því um hvers konar áhættu er að ræða. Nota skal eftirfarandi viðmiðunarreglur við valið.

1.3.8.1. Hreyfanlegir aflyfjrfærsluhlutar

Hlífur, sem eru gerðar til að verja fólk gegn hættum sem stafa af hreyfanlegum aflyfjrfærsluhlutum, skulu vera:

- annaðhvort fastar eins og um getur í lið 1.4.2.1 eða
- samtengdar, lausar hlífur eins og um getur í lið 1.4.2.2.

Nota ber samtengdar, lausar hlífur þegar vænta má að oft þurfi að komast að hlutunum.

1.3.8.2. Hreyfanlegir vélarhlutar sem eru þáttur í vinnslunni

Hlífur og varnarbúnaður, sem eru gerð til að verja menn gegn hættu sem stafar frá hreyfanlegum vélarhlutum sem eru þáttur í vinnslunni, skulu vera:

- annaðhvort fastar hlífur eins og um getur í lið 1.4.2.1 eða
- samtengdar, lausar hlífur eins og um getur í lið 1.4.2.2 eða
- varnarbúnaður eins og um getur í lið 1.4.3 eða
- sambland af framangreindu.

Sé ekki hægt að gera tiltekna, hreyfanlega vélarhluta, sem eiga beinan þátt í vinnslunni, óaðgengilega að öllu leyti meðan á vinnslu stendur vegna aðgerða sem útheimta íhlutun stjórnanda skal búa þessa hluta:

- föstum hlífum eða samtengdum, lausum hlífum sem koma í veg fyrir að hægt sé að komast að þeim hlutum sem ekki eru notaðir við vinnsluna og
- stillanlegum hlífum eins og um getur í lið 1.4.2.3 sem takmarka aðgang að þeim hreyfanlegu vélarhlutum þar sem aðgengi er nauðsynlegt.

1.3.9. Áhætta sem stafar af stjórnlausum hreyfingum

Þegar hluti vélar hefur verið stöðvaður skal koma í veg fyrir að hann hreyfist úr stöðvunarstöðu, nema það sé gert með því að beita stjórnækjum vélarinnar, eða sjá til þess að ekki stafi hætta af hreyfingunni.

1.4. KRÖFUR UM EIGINLEIKA HLÍFA OG VARNARBÚNAÐAR**1.4.1. Almennar kröfur**

Um hlífur og varnarbúnað gildir eftirfarandi:

- þau skulu vera traustbyggð,
- þau skulu vera tryggilega fest,
- þau mega ekki auka á slysaættu,

- ekki má vera auðvelt að komast fram hjá þeim eða gera þau óvirk,
- þau skulu vera staðsett í hæfilegri fjarlægð frá hættusvæðinu,
- þau mega ekki byrgja sýn yfir vinnsluferlið meira en brýna nauðsyn ber til og
- þau skulu gera það kleift að vinna við uppsetningu og/eða endurnýjun á verkfærum og viðhald á vél með því að takmarka aðgang við einungis það svæði þar sem vinna á að fara fram, helst án þess að fjarlægja þurfi hlífina eða gera varnarbúnaðinn óvirkan.

Að auki skulu hlífur, þegar hægt er, veita vörn gegn efni eða hlutum sem kastast til eða falla og gegn útblæstri frá vélinni.

1.4.2. *Sérkröfur sem gerðar eru til hlífa*

1.4.2.1. **Fastar hlífur**

Fastar hlífur skulu vera þannig að verkfæri þurfi til að losa þær eða fjarlægja.

Festingar þeirra skulu haldast fastar við hlífarnar eða vélina þegar hlífarnar eru fjarlægðar.

Ef unnt er eiga hlífur ekki að geta haldist kyrrar á sínum stað þegar festingarnar vantar.

1.4.2.2. **Samtengdar, lausar hlífur**

Samtengdar, lausar hlífur skulu:

- haldast kyrrar á vélinni þegar þær eru opnar, eftir því sem unnt er,
- vera hannaðar og smíðaðar þannig að aðeins sé hægt að stilla þær með ásetningi.

Samtengdar, lausar hlífur skulu tengdar við lokunarbúnað:

- sem kemur í veg fyrir ræsingu á hættulegum aðgerðum vélarinnar þar til hlífunum hefur verið lokað og
- gefur skipun um stöðvun þegar þær eru ekki lengur í lokaðri stöðu.

Ef mögulegt er fyrir stjórnanda að komast á hættusvæðið áður en áhætta vegna hættulegra aðgerða er yfirstaðin skal, auk lokunarbúnaðarins, tengja lausar hlífur við hlífalás sem:

- kemur í veg fyrir ræsingu á hættulegum aðgerðum vélarinnar þar til hlífinni hefur verið lokað og læst og
- heldur hlífinni lokaðri og læstri þar til áhætta af meiðslum vegna hættulegra aðgerða vélarinnar er afstaðin.

Samtengdar, lausar hlífur skulu hannaðar þannig að vanti einn hluta þeirra eða bili hann komi það í veg fyrir að hættulegar aðgerðir vélarinnar fari í gang eða stöðvi þær.

1.4.2.3. **Stillanlegar hlífur sem takmarka aðgang**

Stillanlegar hlífur, sem takmarka aðgang að hreyfanlegum vélarhlutum sem eru bráðnauðsynlegir fyrir vinnsluna, skal vera:

- hægt að stilla með handafli eða sjálfvirkri eftir því um hvers konar vinnu er að ræða og
- auðvelt að stilla án verkfæra.

1.4.3. *Sérkröfur sem gerðar eru til varnarbúnaðar*

Varnarbúnað verður að hanna, smíða og fella þannig inn í stjórnbúnaðinn:

- að hreyfanlegir hlutar geti ekki farið í gang á meðan þeir eru innan seilingar frá stjórnanda,

- að menn geti ekki náð til hreyfanlegra hluta á meðan þeir eru á hreyfingu og
- að vanti einn af íhlutum þeirra eða bili hann komi það í veg fyrir að hreyfanlegu vélarhlutarnir fari í gang eða stöðvi þá.

Aðeins skal hægt að stilla varnarbúnað með ásetningu.

1.5. ÁHÆTTA VEGNA ANNARS KONAR HÆTTU

1.5.1. **Rafmagn**

Þegar vél gengur fyrir rafmagni verður hún að vera hönnuð, smíðuð og búin þannig að komið sé í veg fyrir, eða koma megi í veg fyrir, hættu af völdum rafmagns.

Öryggismarkmiðin í tilskipun 73/23/EBE skulu gilda um vélar. Hins vegar heyra skyldur varðandi samræmismat og setningu véla á markað og/eða töku þeirra í notkun m.t.t. til hættu af rafmagni eingöngu undir þessa tilskipun.

1.5.2. **Stöðurafmagn**

Vélar skal hanna og smíða þannig að komist verði hjá myndun hættulegrar stöðurafmagnshleðslu og/eða þær skulu vera með afhleðslubúnaði.

1.5.3. **Önnur orka en rafmagn**

Þegar vél er knúin með öðrum orkugjafa en rafmagni verður hún að vera hönnuð, smíðuð og búin þannig að komist verði hjá allri hugsanlegri áhættu sem tengist þessum orkugjöfum.

1.5.4. **Mistök við ísetningu**

Vélarhluta, sem áhætta getur stafað af, skal hanna eða smíða þannig að ómögulegt sé að gera mistök við ísetningu eða endurisetningu þeirra en sé ekki hægt að útiloka mistök skal skrá upplýsingar á hlutana sjálfa og/eða vélarhúsin. Sömu upplýsingar skal skrá á hreyfanlega vélarhluta og/eða vélarhús þeirra þegar nauðsynlegt er að þekkja hreyfingaráttina til að komast hjá áhættu.

Þegar nauðsyn krefur verður að veita nánari upplýsingar um slíka áhættu í notkunarleiðbeiningunum.

Geti skapast áhætta vegna gallaðrar tengingar verður að fyrirbyggja rangar tengingar við hönnun vélanna eða, ef það er ekki hægt, með upplýsingum sem skráðar eru á einingarnar sem á að tengja og, ef við á, á tengibúnaðinn.

1.5.5. **Mjög hátt eða mjög lágt hitastig**

Gera verður ráðstafanir til að útiloka slysaáhættu vegna snertingar eða nálægðar við vélahluta eða efni sem eru mjög heit eða mjög köld.

Einnig skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að heitt eða mjög kalt efni sprautist út eða gera ráðstafanir gegn slíkri áhættu.

1.5.6. **Eldhætta**

Vélar verður að hanna og smíða þannig að ekki stafi áhætta af eldi eða ofhitun frá vélunum sjálfum eða lofttegundum, vökvum, ryki, gufu eða öðrum efnum sem eru framleidd eða notuð í vélunum.

1.5.7. **Sprengihætta**

Vélar verður að hanna og smíða þannig að ekki stafi áhætta af sprengingum frá vélunum sjálfum eða lofttegundum, vökvum, ryki, gufu eða öðrum efnum sem eru framleidd eða notuð í vélunum.

Vélar verða að uppfylla ákvæði gildandi sértilskipana Bandalagsins að því er varðar sprengiáhættu vegna notkunar í sprengifimu andrúmslofti.

1.5.8. **Hávaði**

Vélar verður að hanna og smíða þannig að áhætta, sem stafar af hávaðamengun í lofti, verði eins lítil og framast er unnt, með hliðsjón af tækniþróun og aðferðum við að deyfa hávaða, einkum við upptök hans.

Meta má hávaðamengun með vísan til samanburðargagna um mengun frá svipuðum vélum.

1.5.9. **Titringur**

Vélar verður að hanna og smíða þannig að áhætta, sem stafar af titringi frá þeim, verði eins lítil og framast er unnt, með hliðsjón af tækniþróun og aðferðum við að minnka titring, einkum við upptök hans.

Meta má titring með vísan til samanburðargagna um mengun frá svipuðum vélum.

1.5.10. **Geislun**

Koma skal í veg fyrir óæskilega geislun frá vélum eða draga úr henni svo hún hafi ekki skaðleg áhrif á menn.

Takmarka skal virka, jónandi geislun þannig að hún verði ekki meiri en nauðsynlegt er fyrir vinnslu vélarinnar við stillingu, notkun og þríf. Gera verður viðeigandi verndarráðstafanir þegar áhætta er fyrir hendi.

Takmarka skal alla virka, ójónandi geislun við stillingu, notkun og þríf svo hún hafi ekki skaðleg áhrif á menn.

1.5.11. **Utanaðkomandi geislun**

Vél verður að hanna og smíða þannig að utanaðkomandi geislun trufla ekki gang hennar.

1.5.12. **Leysigeislun**

Þegar leysigeislabúnaður er notaður skal hafa hliðsjón af eftirfarandi:

- leysigeislabúnaður verður að hanna og smíða þannig að ekki sé hætt á geislun fyrir slysi,
- leysigeislabúnaður á vélum verður að vera með hlífum þannig að hvorki geislarnir sjálfir, geislun vegna endurvarps og dreifingar né annars stigs geislun valdi heilsutjóni,
- ljósnemabúnaður til að fylgjast með eða stilla leysigeislabúnað á vélum verður að vera þannig gerður að leysigeislunin skapi ekki heilbrigðisáhættu.

1.5.13. **Losun hættulegra efna**

Vél skal hanna og smíða þannig að engin áhætta stafi af innöndun, inntöku, snertingu við húð, augu og slímhúð og þrengingu gegnum húð á hættulegum efnum sem vélin lætur frá sér.

Ef ekki verður komist hjá hættunni verður vélin að vera þannig búin að hún geti lokað efnin inni, sogað þau burt, felld þau út með vatnsúðun, siað þau eða meðhöndlað með jafnáhrifaríkum aðferðum.

Þegar vinnslan er ekki fyllilega lokað af við venjulega notkun vélarinnar verður áður nefndur búnaður til að loka efnin inni eða soga þau burt að vera staðsettur þannig að hann hafi hámarksáhrif.

1.5.14. **Áhætta af að festast í vél**

Vélar skulu hannaðar, smíðaðar eða vera með þannig búnaði að fólk geti ekki lokast inni í þeim eða, ef það er ekki hægt, með búnaði til að kalla á hjálp.

1.5.15. Áhætta af að renna, hrasa eða detta

Hlutar véla, sem líklegt er að menn séu á ferðinni í kringum eða standi við, skulu hannaðir og smíðaðir með þeim hætti að ekki sé hætt á að menn renni, hrasa eða detti á eða um þessa hluta.

Ef við á skal setja handföng á þessa hluta sem eru fest með tilliti til notandans og gera honum kleift að halda stöðugleika sínum.

1.5.16. Eldingar

Vélar, sem eldingu gæti slegið niður í meðan á notkun þeirra stendur, skulu búnar eldingarvara með jarðtengingu.

1.6. VIÐHALD**1.6.1. Viðhald vélar**

Þeir staðir, þar sem stilling og viðhald vélar fer fram, verða að vera utan hættusvæða. Vél verður að vera hægt að stilla, halda og gera við, hreinsa og þjónusta þegar hún er ekki í gangi.

Ef tæknilegar ástæður koma í veg fyrir að einu eða fleiri af framangreindum skilyrðum verði fullnægt skal gera ráðstafanir til að tryggja að hægt sé að framkvæma þessar aðgerðir á öruggan hátt (sbr. lið 1.2.5).

Þegar um sjálfvirkar vélar er að ræða og, ef þörf krefur, aðrar vélar skal búa þær tengibúnaði til að hægt sé að koma fyrir tækjum til að leita að bilunum og greina þær.

Þegar oft þarf að skipta um vélarhluta í sjálfvirkum vélum verður að vera hægt að taka þá burt og setja aðra í þeirra stað á auðveldan og öruggan hátt. Það verður að vera hægt að komast að hlutunum til að sinna þessum verkum með nauðsynlegum, tæknilegum hjálpargögnum í samræmi við þá aðferð sem tilgreind er.

1.6.2. Aðkomuleiðir að vinnslu- og þjónuststöðum

Vélar skulu hannaðar og smíðaðar þannig að hægt sé að komast á öruggan hátt að öllum stöðum þar sem afskipta er þörf við vinnslu, stillingu og viðhald vélarinnar.

1.6.3. Orkugjafar einangraðir

Vélar verða að hafa búnað sem einangrar þær frá orkugjöfum. Einangrunarbúnaðinn verður að auðkenna greinilega. Honum verður að vera hægt að læsa ef endurtenging gæti stofnað fólki í hættu. Einangrunarbúnaðinum verður líka að vera hægt að læsa ef stjórnandi getur ekki gengið úr skugga um hvort samband sé enn rofið frá öllum stöðum sem hann hefur aðgang að.

Ef um er að ræða vél sem hægt er að tengja við rafmagnstengi er nóg að aftengja rafmagnsklóna, svo fremi að stjórnandinn geti, á öllum stöðum sem hann hefur aðgang að, gengið úr skugga um að klóin sé enn aftengd.

Þegar samband hefur verið rofið verður að vera hægt að eyða allri orku sem eftir er eða geymist í straumrás vélarinnar án þess að áhætta stafi að mönnum.

Heimilt er að gera þá undantekningu frá kröfum sem mælt er fyrir um hér á undan að tiltekna straumrásir séu áfram tengdar orkugjöfum sínum til að halda vinnsluefni föstu, geyma upplýsingar, lýsa innri hluta o.s.frv. Í þeim tilvikum verður að gera sérstakar ráðstafanir til að tryggja öryggi stjórnanda.

1.6.4. Afskipti stjórnanda

Vél verður að hanna, smíða og búa þannig að stjórnandi þurfi sem sjaldnast að hafa afskipti af henni. Þegar ekki er hægt að komast hjá því að stjórnandi hafi afskipti af vélinni verður hann að geta gert það á auðveldan og öruggan hátt.

1.6.5. Þrif á innri hlutum

Vélar verður að hanna og smíða þannig að hægt sé að þrifa innri hluta, sem í hafa verið hættuleg efni eða efnaþöndur, án þess að fara inn í þessa hluta. Ef nauðsynlegt er að hreinsa stíflu verður sömuleiðis að vera unnt að gera það utan frá. Ef ekki verður komist hjá því að fara inn í vélina verður hún að vera hönnuð og smíðuð þannig að hægt sé að þrifa hana á öruggan hátt.

1.7. UPPLÝSINGAR

1.7.1. *Upplýsingar og viðvaranir á vélinni*

Upplýsingar og viðvaranir á vélum ættu helst að vera auðskiljanleg tákn eða skýringarmyndir. Allar skriflegar eða munnlegar upplýsingar og viðvaranir skulu settar fram á opinberu tungumáli eða tungumálum Bandalagsins sem aðildarríkið, þar sem vélin er sett á markað eða tekin í notkun, getur ákveðið í samræmi við sáttmálann og þeim mega fylgja útgáfur á öðrum opinberum tungumálum Bandalagsins eða tungumálum sem stjórnendurnir skilja, sé þess óskað.

1.7.1.1. **Upplýsingar**

Upplýsingar þær sem þarf til að stjórna vél skulu settar fram með ótvíræðum og auðskiljanlegum hætti. Þær mega ekki vera svo umfangsmiklar að þær ofgeri stjórnandanum.

Skjáiir og aðrar gagnvirkar samskiptaleiðir milli stjórnanda og vélarinnar verða að vera auðskiljanlegar og auðveldar í notkun.

1.7.1.2. **Viðvörðunarbúnaður**

Geti gangtruflun í eftirlitslausri vél verið hættuleg heilsu og öryggi fólks skal vélin búin þannig að hún gefi frá sér viðeigandi hljóð- eða ljósmerki til viðvörðunar.

Ef vél er með viðvörðunarbúnaði verður hann að gefa ótvíræð og auðskiljanleg merki. Stjórnandinn verður ávallt að eiga þess kost að ganga úr skugga um að viðvörðunarbúnaðurinn sé í lagi.

Fullnægja verður kröfum sem gerðar eru í sértilskipunum Bandalagsins um lita- og öryggismerkjabúnað.

1.7.2. *Viðvaranir um að enn sé áhætta fyrir hendi*

Sé enn áhætta á ferðum þrátt fyrir að öryggi sé haft að leiðarljósi við hönnunina og gripið hafi verið til verndarráðstafana og viðbótarráðstafana skal gefa nauðsynlegar viðvaranir.

1.7.3. **Merkingar véla**

Á allar vélar verður a.m.k. að skrá eftirfarandi atriði sýnilega, greinilega og óafmáanlega:

- firmanafn og heimilisfang framleiðanda og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans,
- heiti vélarinnar,
- CE-merkið (sjá III. viðauka),
- heiti framleiðsluraðar eða gerðar,
- raðnúmer, ef um slíkt er að ræða,
- smíðaár, þ.e. árið sem framleiðsluferlinu lauk.

Óheimilt er að dagsetja vélina fram eða aftur í tíma þegar CE-merkið er sett á.

Ef vél er hönnuð og smíðuð til nota á sprengihættustöðum skal það einnig skráð á vélina.

Vél verða auk þess að fylgja allar upplýsingar um viðkomandi gerð sem nauðsynlegar eru til að hún reynist örugg í notkun. Þær upplýsingar falla undir kröfurnar í lið 1.7.1.

Ef beita þarf lyftibúnaði á vélarhluta meðan hann er í notkun verður að skrá massa vélarhlutans á vélina á greinilegan, óafmáanlegan og ótvíræðan hátt.

1.7.4. **Leiðbeiningar**

Öllum vélum skulu fylgja leiðbeiningar á opinberu tungumáli eða tungumálum þess aðildarríkis þar sem þær eru settar á markað og/eða teknar í notkun.

Leiðbeiningar sem fylgja vélinni skulu vera „Upphaflegar leiðbeiningar“ eða „Þýðing á upphaflegum leiðbeiningum“ og skulu upphaflegu leiðbeiningarnar þá fylgja þýðingunni.

Undanþegnar þessari kröfu eru notkunarleiðbeiningar um viðhald sem ætlaðar eru fyrir sérhæft starfslið og sem framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans mælir fyrir um en heimilt er að semja þær á aðeins einu af þeim tungumálum Bandalagsins sem sérhæfða starfsliðið skilur.

Leiðbeiningarnar skulu skrifaðar í samræmi við meginreglurnar sem hér fara á eftir.

1.7.4.1. Almennar meginreglur um samningu leiðbeininga

- a) Semja skal leiðbeiningarnar á einu eða fleirum opinberum tungumálum Bandalagsins. Orðin „Upphaflegar leiðbeiningar“ skulu birtast á tungumálinu eða tungumálunum sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans staðfestir.
- b) Ef engar „Upphaflegar leiðbeiningar“ eru til á opinberu tungumáli eða tungumálum landsins þar sem vélin verður notuð skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans eða aðilinn, sem flytur vélina á viðkomandi málsvæði, leggja til þýðingu á því tungumáli eða þeim tungumálum. Á þýðingunni skal standa áletunin „Þýðing á upphaflegum leiðbeiningum“.
- c) Efni leiðbeininganna skal ekki aðeins ná yfir fyrirhugaða notkun vélanna heldur einnig rangnotkun sem skynsamlegt er að ætla að sjá megi fyrir.
- d) Ef vélar eru ætlaðar ófaglærðu fólki verður orðaforði og framsetning notkunarleiðbeininga að miðast við þá almennu menntun og skilning sem vænta má að þessir notendur hafi.

1.7.4.2. Innihald leiðbeininganna

Í öllum leiðbeiningahandbókum skulu, ef við á, koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- a) firmanafn og heimilisfang framleiðanda og viðurkennds fulltrúa hans,
- b) heiti vélarinnar sem skráð er á vélarnar, að undanskildu raðnúmeri (sbr. lið 1.7.3),
- c) EB-samræmisfirlýsingin eða skjal sem í er skrá yfir innihald EB-samræmisfirlýsingarinnar þar sem upplýsingar um vélina koma fram án þess að raðnúmer og undirskrift þurfi að koma fram,
- d) almenn lýsing á vélinni,
- e) teikningar, skýringarmyndir, lýsingar og útskýringar sem eru nauðsynlegar fyrir notkun, viðhald og viðgerðir á vélinni og til að fylgjast með því að hún gangi rétt,
- f) lýsing á vinnustöðvum þar sem vænta má að stjórnendur véla haldi sig,
- g) lýsing á fyrirhugaðri notkun vélarinnar,
- h) viðvaranir um hvernig ekki skuli nota vélina sem byggja á fenginni reynslu,
- i) leiðbeiningar um samsetningu, uppsetningu og tengingar, ásamt teikningum, skýringarmyndum og aðferðum við áfestingu og heiti undirvagns eða búnaðar sem setja skal vélina á,
- j) leiðbeiningar um uppsetningu og samsetningu sem miða að því að draga úr hávaða og titringi,
- k) leiðbeiningar um hvernig taka skuli í notkun og nota vélina og, ef þarf, leiðbeiningar um hjálfun stjórnenda,
- l) upplýsingar um þá áhættu sem er enn fyrir hendi þrátt fyrir að öryggi sé haft að leiðarljósi við hönnunina og gripið hafi verið til verndarráðstafana og viðbótarráðstafana,
- m) leiðbeiningar um verndarráðstafanir sem notandinn skal grípa til, að meðtöldum, ef við á, þeim persónuhlífum sem leggja skal í té,
- n) helstu einkenni tækjanna sem setja má á vélina,
- o) við hvaða skilyrði vélin uppfyllir kröfur um stöðugleika við notkun, meðan á flutningi hennar stendur, við samsetningu og þegar hún er tekin í sundur, þegar hún er ekki í notkun og við prófanir eða fyrirsjáanlegar bilanir,
- p) leiðbeiningar til að tryggja að flutningur, meðhöndlun og geymsla geti farið fram án hættu, með því að gefa upp massa vélar og hluta hennar ef þá þarf að flytja reglulega og hvern fyrir sig,
- q) aðferðin sem fylgja á ef slys eða bilun verður og, ef hætta er á stöðvun, aðferðir sem fylgja á svo hægt sé að setja vélina í gang aftur án þess að hætta stafi af,

- r) lýsing á stillingar- og viðhaldsaðgerðum sem notandinn skal framkvæma og fyrirbyggjandi viðhaldsráðstöfunum sem fylgja skal,
- s) leiðbeiningar sem settar eru fram til að gera kleift að framkvæma stillingar og viðhald án hættu, að meðtöldum fyrirbyggjandi viðhaldsráðstöfunum sem fylgja skal,
- t) forskriftir fyrir varahluti sem nota skal ef þeir hafa áhrif á heilsufar og öryggi stjórnenda,
- u) eftirfarandi upplýsingar um hávaða í lofti frá vélinni:
 - hljóðþrýstistig (A-hljóðstig) í vinnustöð ef það fer yfir 70 dB (A); sé hljóðstyrkurinn 70 dB (A) eða minni skal það tekið fram,
 - skammvinnt hljóðþrýstigildi (C-hljóðstig) í vinnustöð ef það fer yfir 63 Pa (130 dB miðað við 20 µPa),
 - hljóðaflsstig (A-hljóðstig) frá vél ef hljóðþrýstistig (A-hljóðstig) í vinnustöð fer yfir 80 dB (A).

Þessi gildi skulu annaðhvort vera þau sem hafa í raun verið mæld við viðkomandi vél eða þau sem sett hafa verið fram á grundvelli mælinga á tæknilega sambærilegri vél sem er dæmigerð fyrir vélina sem framleidd verður.

Þegar um mjög stórar vélar er að ræða má gefa upp hljóðþrýstistig (A-hljóðstig) á ákveðnum stöðum í kringum vélarnar í stað hljóðaflsstigs (A-hljóðstigs).

Ef samhæfðum stöðlum er ekki fylgt verður að mæla hljóðstig með þeirri aðferð sem hæfir best fyrir viðkomandi vél. Þegar hljóðmengunargildi eru tilgreind skal tilgreina óvissu í tengslum við gildin. Lýsa skal vinnsluskilyrðunum sem vélin var mæld við og aðferðunum sem beitt var við mælingarnar.

Þegar vinnustöð eða -stöðvar eru ekki skilgreindar eða ekki hægt að skilgreina þær verður að mæla hljóðþrýstistig (A-hljóðstig) í eins metra fjarlægð frá yfirborði vélar og í 1,60 m hæð frá gólfi eða sökkli. Tilgreina verður staðsetningu og gildi mesta hljóðþrýstings.

Ef mælt er fyrir um aðrar kröfur um mælingar á hljóðþrýstistigi eða hljóðaflsstigi í sértilskipunum Bandalagsins skal beita þeim tilskipunum en þá gilda samsvarandi ákvæði þessa liðar ekki;

- v) upplýsingar um geislun sem stjórnendur og menn í hættu verða fyrir ef líklegt er að vél gefi frá sé ójónandi geislun sem getur skaðað menn, sér í lagi menn með virk eða óvirk ígræðanleg lækningatækni.

1.7.4.3. Sölurit

Sölurit, sem lýsa vélinni, mega ekki brjóta í bága við notkunarleiðbeiningarnar að því er varðar heilsuverndar- og öryggissjónarmið. Sölurit sem lýsa afkastagetu vélarinnar verða að innihalda sömu upplýsingar um mengandi losun og fram koma í leiðbeiningunum.

2. VIÐBÓTARGRUNNKRÖFUR UM HEILSUVERND OG ÖRYGGI ER VARÐA TILTEKNA FLOKKA VÉLA

Vélar til matvælavinnslu, vélar fyrir vinnslu á snyrtivörum eða lyfjum, handverkfæri og/eða handstýrðar vélar, handstýrðar naglabyssur með skothylkjum og önnur skottækni, trésmíðavélar og vélar fyrir vinnsluefni sem hafa svipaða eðliseiginleika skulu uppfylla allar grunnkröfurnar um heilsuvernd og öryggi sem lýst er í þessum kafla (sjá Almennar meginreglur, 4. lið).

2.1. VÉLAR TIL MATVÆLAVINNSLU, VÉLAR FYRIR VINNSLU Á SNYRTIVÖRUM EÐA LYFJUM

2.1.1. Almenn atriði

Vélar, sem ætlaðar eru til notkunar með matvælum eða snyrtivörum eða lyfjum, skulu hannaðar og smíðaðar þannig að engin áhætta sé af sýkingu, sjúkdómum og smiti.

Uppfylla skal eftirfarandi kröfur:

- a) áhöld, sem komast eða er ætlað að komast í snertingu við matvæli, lyf eða snyrtivörur, verða að fullnægja skilyrðum sem sett eru fram í viðkomandi tilskipunum; Vélar verða að vera hannaðar og smíðaðar þannig að hægt sé að hreinsa áhöld þessi fyrir hverja notkun; ef ekki er unnt að koma því við skal nota einnota hluti,
- b) allir yfirborðsfletir í snertingu við matvæli, lyf eða snyrtivörur, aðrir en yfirborðsfletir einnota hluta, skulu:
 - vera sléttir og hvorki með ójöfnum né rifum þar sem lífræn efni gætu leynst; það sama á við um samskeyti þeirra,
 - vera hannaðir og smíðaðir þannig að sem minnst sé um útskot, brúnir og dældir í vélasamstæðum,
 - vera þannig að auðvelt sé að þrifa og sótthreinsa þá, ef við á, eftir að búið er að fjarlægja alla hluti sem auðvelt er að taka burt; bogalaga fletir verða að hafa nægilega stóran geisla til að hægt sé að þrifa þá vandlega,
- c) vökvar, lofttegundir og údaefni, sem koma úr matvælum, snyrtivörum eða lyfjum, og þvottalögur, sótthreinsi- og hreinsivökvar verða að geta runnið algjörlega út úr vélinni (þegar hún er á svokallaðri „hreingæringarstillingu“ ef hægt er),
- d) vélar verða að vera hannaðar og smíðaðar þannig að hvorki komist efni né lífverur, einkum skordýr, inn í þær, né heldur geti lífræn efni safnast fyrir á stöðum sem ekki er unnt að þrifa,
- e) vélar verða að vera hannaðar og smíðaðar þannig að engin hjálprefni sem eru skaðleg heilsu, m.a. smurolíur, geti komist í snertingu við matvæli, snyrtivörur eða lyf. Þegar nauðsyn krefur verður að hanna og smíða vélar þannig að hægt sé að fylgjast reglulega með því að þessari kröfu sé fullnægt.

2.1.2. **Leiðbeiningar**

Í notkunarleiðbeiningum með vélum sem ætlaðar eru til notkunar með matvælum, snyrtivörum eða lyfjum skal tilgreina hvaða vörum og aðferðum er mælt með við þrif, sótthreinsun og skolun, ekki aðeins á flötum sem auðvelt er að komast að heldur einnig þeim sem ómögulegt eða óráðlegt er að nálgast.

2.2. VÉLKNÚIN HANDVERKFÆRI OG HANDSTÝRÐAR VÉLAR

2.2.1. **Almenn atriði**

Vélknúin handverkfæri og handstýrðar vélar:

- skulu hafa nægilega stóran stuðningsflöt, miðað við þá gerð vélar sem um er að ræða, og nóg af handföngum og festingum af hæfilegri stærð sem er þannig fyrir komið að vélin sé stöðug þegar hún er notuð við fyrirhuguð vinnsluskilyrði,
- skulu, ef ekki er hættulaust að sleppa handföngunum, hafa gangsetningar- og stöðvunarbúnað sem er þannig staðsettur að stjórnandinn geti sett vélina í gang og stöðvað hana án þess að sleppa taki sínu á handföngunum nema í þeim tilvikum þegar þetta er ómögulegt af tæknilegum ástæðum eða þegar stjórnþæki eru sér,
- skulu svo gerð að ekki sé áhætta af að vélin sé sett í gang af ásettu ráði og/eða gangi áfram eftir að stjórnandi hefur sleppt handföngunum. Gera verður aðrar ráðstafanir ef ekki er hægt að fullnægja kröfu þessari af tæknilegum ástæðum,
- skulu svo gerð að unnt sé að fylgjast með hættusvæðinu og snertingu verkfæris við vinnsluefni ef þörf krefur.

Handföng vélknúinna handverkfæra skulu hönnuð og smíðuð þannig að gangsetning og stöðvun séu einföld.

2.2.1.1. **Notkunarleiðbeiningar**

Notkunarleiðbeiningarnar verða að veita eftirfarandi upplýsingar um titring frá vélknúnum handverkfærum og handstýrðum vélum:

- heildargildi titrings sem hendur og handleggir verða fyrir ef það fer yfir $2,5 \text{ m/s}^2$; fari þetta gildi ekki yfir $2,5 \text{ m/s}^2$ skal þess getið,
- óvissu í mælingum.

Þessi gildi skulu annaðhvort vera þau sem hafa í raun verið mæld við viðkomandi vél eða þau sem sett hafa verið fram á grundvelli mælinga á tæknilega sambærilegri vél sem er dæmigerð fyrir vélina sem framleidd verður.

Ef samhæfðum stöðlum er ekki fylgt skal mæla titringinn með þeirri mæliaðferð sem á best við vélina.

Lýsa skal vinnsluskilyrðunum við mælingarnar og aðferðunum sem beitt var við mælingarnar eða tilgreina tilvísun í samhæfðu staðlana sem beitt er.

2.2.2. *Handstýrðar naglabyssur og önnur skottæki*

2.2.2.1. **Almenn atriði**

Handstýrðar naglabyssur og önnur skottæki verður að hanna og smíða þannig:

- að orka sé flutt til hlutarins, sem skotið er í, með millistykki sem fer ekki af búnaðinum,
- að stýribúnaður komi í veg fyrir skot nema vélin sé rétt staðsett með nægilegum þrýstingi á grunnefnið,
- að komið sé í veg fyrir að hleypt sé af fyrir slysi; ef þess þarf skal viðeigandi röð aðgerða á stýribúnaðinum og stjórnækjunum vera nauðsynleg til að hleypa af skoti,
- að komið sé í veg fyrir að hleypt sé af skoti fyrir slysi við meðhöndlun eða við högg,
- að hægt sé að hlaða og tæma með auðveldum og öruggum hætti.

Ef nauðsynlegt er skal vera unnt að setja endurkastshlíf eða -hlífar á búnaðinn og skal framleiðandi vélarinnar útvega viðeigandi hlífar.

2.2.2.2. **Notkunarleiðbeiningar**

Í leiðbeiningunum skulu koma fram eftirfarandi nauðsynlegar upplýsingar um:

- fylgihluti og umskiptanlegan búnað sem unnt er að nota með vélinni,
- viðeigandi festieiningar eða aðrar einingar, sem skotið er í, sem unnt er að nota með vélinni,
- eftir því sem við á, viðeigandi skoðunir sem nota skal.

2.3. **TRÉSMÍÐAVÉLAR OG VÉLAR FYRIR VINNSLUEFNI, SEM HAFA SVIPAÐA EÐLISEIGINLEIKA**

Trésmíðavélar og vélar fyrir vinnsluefni, sem hafa svipaða eðliseiginleika skulu uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) þær verða að vera hannaðar, smíðaðar eða búnar þannig að hægt sé að koma vinnsluefninu fyrir og stýra því á öruggan hátt; þegar vinnsluefninu er haldið í höndunum á vinnuborði verður borðið að vera nægilega stöðugt meðan vinna fer fram og má ekki hindra hreyfingu vinnsluefnisins,
- b) sé líklegt að vél verði notuð við aðstæður þar sem sú áhætta er fyrir hendi að vinnsluefni eða hlutar þess kastist frá henni verður hún að vera hönnuð, smíðuð eða búin þannig að komið sé í veg fyrir slíka áhættu eða, ef það er ekki mögulegt, að frákastið valdi ekki áhættu fyrir stjórnanda og/eða menn í hættu;
- c) vélarnar verða að vera búnar sjálfvirkum hemlum sem stöðva verkfærið á nægilega skömmum tíma sé áhætta af snertingu við verkfærið meðan hægist á því;
- d) sé verkfærið hluti af vél sem ekki er fullkomlega sjálfvirk verður vélin að vera hönnuð og smíðuð þannig að komist verði hjá eða dregið úr áhættu á áverkum af völdum slysa.

3. *VIÐBÓTARGRUNNKRÖFUR UM HEILSUVERND OG ÖRYGGI TIL AÐ FYRIRBYGGJA HÆTTU VEGNA HREYFANLEIKA VÉLA*

Vélar, sem hætta stafar af vegna hreyfanleika, skulu standast allar þær grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi er fram koma í þessum kafla (sjá Almennar meginreglur, 4. lið).

3.1. ALMENNT

3.1.1. *Skilgreiningar*

a) „Vél, sem hætta stafar af vegna hreyfanleika“:

— vél sem útheimtir annaðhvort hreyfanleika eða samfelldan, eða því sem næst samfelldan, flutning milli nokkurra fasta vinnustöðva við vinnslu eða

— vél sem unnið er með í fastri stöðu ef hún er útbúin þannig að auðvelt er að færa hana á milli staða.

b) „Ökumaður“: sá sem stýrir hreyfingu vélar. Ökumaður getur verið fluttur með vélinni, verið fótgangandi við hlið hennar eða stjórnað henni með fjarstýringu.

3.2. VINNUSTÖÐVAR

3.2.1. *Stjórnstaður ökumanns*

Útsýni frá stjórnstað ökumanns skal vera þannig að hann geti, við fyrirsjáanlegar aðstæður, stjórnað vélinni og þeim verkfærum sem henni fylgja þannig að öryggi hans sjálfs og öryggi manna í hættu sé tryggt. Ef nauðsyn krefur skulu viðeigandi tæki fylgja með vélinni til að koma í veg fyrir hættu sem stafar af ófullnægjandi yfirsýn.

Vélar, sem ökumaður er fluttur með, skulu vera hannaðar og smíðaðar þannig að sú áhætta sé ekki fyrir hendi að ökumaður geti frá stjórnstað komið í ógáti við hjólin eða beltin.

Stjórnstaður ökumanns í vél með ökumanni innanborðs verður að vera hannaður og smíðaður þannig að hann geti verið í sérstökum klefa, svo fremi að hann auki ekki á áhættuna og rými sé til þess. Í stjórnklefa skulu vera nauðsynlegar notkunarleiðbeiningar fyrir ökumann.

3.2.2. *Sæti*

Ef sú áhætta er fyrir hendi að stjórnendur eða aðrir menn, sem fluttir eru með vélinni, klemmist á milli hluta vélarinnar og jarðar ef vélin veltur eða sporðreisist, sér í lagi ef um er að ræða vélar sem búnar eru veltigrind sem vísað er til í lið 3.4.3 eða 3.4.4, skulu sæti hönnuð eða búin aðhaldsbúnaði til þess að halda mönnum í sætum sínum án þess að hindra þær hreyfingar sem þarf til að stjórna vélinni eða þær hreyfingar sem orsakast af fjöðrun sætanna. Aðhaldsbúnaður skal ekki settur í ef hann eykur áhættuna.

3.2.3. *Staðir fyrir aðra en ökumann*

Ef gert er ráð fyrir því í notkunarskilyrðum að vélin flytji aðra menn en ökumann, öðru hverju eða að jafnaði, eða að þeir vinni á vélinni, skulu þeim ætlaðir sérstakir staðir í vélinni þar sem hægt er að flytja þá eða þeir geta unnið án áhættu.

Önnur og þriðja málsgrein í lið 3.2.1 gilda einnig um staði fyrir aðra en ökumenn.

3.3. STJÓRNBÚNAÐUR

Ef þörf er á skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir óheimila notkun stjórnbúnaðar.

Ef um er að ræða fjarstýringu skal auðkenna vélina, sem stjórna á með fjarstýringunni, greinilega á fjarstýringunni.

Fjarstýringin verður að vera hönnuð og smíðuð þannig að hún hafi aðeins áhrif á:

— viðkomandi vél,

— viðkomandi aðgerð.

Fjarstýrðar vélar verður að hanna og smíða þannig að þær bregðist aðeins við merkjum frá þeim stýrieiningum sem til þess eru ætlaðar.

3.3.1. Stjórnþæki

Ökumaður verður að geta virkjað frá stjórnstað sínum öll stjórnþæki sem þarf til að vinna við vélina nema stjórnþæki sem öryggisins vegna þurfa að vera staðsett fjarri stjórnstaðnum fyrir tilteknaðar aðgerðir. Hér er einkum átt við aðgerðir, sem aðrir stjórnendur en ökumaður eru ábyrgir fyrir, eða aðgerðir þar sem ökumaður þarf að yfirgefa stjórnstað sinn til að stjórna þeim á öruggan hátt.

Fóttstígr verða að vera hönnuð, smíðuð og þannig fyrir komið að ökumaður geti notað þau á öruggan hátt og sem minnst áhætta sé af rangri notkun. Þau skulu hafa stamt yfirborð þar sem stigið er á þau og skal vera auðvelt að þrifa þau.

Ef notkun stjórnþækja getur haft hættu í för með sér, t.d. hættulegar hreyfingar, skulu þau, nema stjórnþækin séu stillt fyrirfram, þannig gerð að um leið og stjórnandi sleppi þeim fari þau aftur í hlutlausu stöðu.

Stýribúnaður véla á hjólum skal hannaður og smíðaður með það fyrir augum að draga úr áhrifum skyndilegra hreyfinga stýris eða stýristangar sem orsakast af skyndilegu álagi á stýrishjól.

Stýribúnaður, sem gerir kleift að læsa mismunadrífi, verður að vera hannaður og útbúinn þannig að hægt sé aftengja mismunadrífið á meðan vélin er á ferð.

Sjötta málsgrein í lið 1.2.2, varðandi viðvörðunarljóðmerki og/eða -ljósmerki, gildir aðeins þegar bakkað er.

3.3.2. Gangsetning/hreyfing

Einungis skal vera hægt að færa sjálfknúna vél með ökumanni innanborðs á milli staða ef ökumaðurinn er við stjórnþækin.

Ef á vélinni eru tæki sem fara út fyrir venjulegt hreyfirými hennar (jafnvægisbúnaður, bóma o.s.frv.) verður ökumaður að geta gengið fyrirhafnarlítið úr skugga um, áður en hann hreyfir vélina, að slík tæki séu í þeirri stöðu að ekki stafi hættu af hreyfingu hennar.

Þetta á einnig við um alla aðra hluta vélarinnar sem þurfa að vera í tiltekinni stöðu, jafnvel læstir, til að unnt sé að hreyfa vélina án þess að það hafi hættu í för með sér.

Ef það leiðir ekki af sér aðra áhættu skal vera ógerlegt að hreyfa vélina nema áður nefndir hlutar hennar séu í öruggri stöðu.

Ekki má vera unnt að hreyfa vélina án ásetnings á meðan verið er að gangsetja hana.

3.3.3. Akstursaðgerðir

Auk þess að uppfylla ákvæði umferðarlaga skulu sjálfknúnar vélar og tengivagnar þeirra standast kröfur varðandi hraðamínunkun, stöðvun, hemlun og kyrrstöðu til að tryggja öryggi við öll skilyrði sem gert hefur verið ráð fyrir og varða keyrslu, hleðslu, hraða, yfirborðið, sem vélin stendur á, og hallann.

Ökumaður verður að geta hægt á sjálfknúnni vél og stöðvað hana með aðalstjórnþæki. Ef það er nauðsynlegt öryggisins vegna verður að vera fyrir hendi neyðarbúnaður með algerlega óháðum og aðgengilegum stjórnþækjum til að hægja á vélinni og stöðva hana ef aðalstjórnþækin bila eða fá ekki nauðsynlega orku til að starfa rétt.

Ef það er nauðsynlegt öryggisins vegna verður að vera fyrir hendi búnaður sem tryggir að vél í kyrrstöðu hreyfist ekki. Þessi búnaður má vera samtengdur þeim búnaði sem um getur í annarri málsgrein, að því tilskildu að um algerlega vélrænan búnað sé að ræða.

Fjarstýrð vél skal búin búnaði til að stöðva vinnslu sjálfkrafa og tafarlaust og til að koma í veg fyrir vinnslu sem gæti verið hættuleg við eftirfarandi aðstæður:

- ef ökumaður missir stjórnina,
- ef vélin fær stöðvunarmerki,
- ef bilun finnst í öryggistengdum hluta kerfisins,
- ef ekkert staðfestingarmerki greinist innan tiltekna tíma.

Liður 1.2.4 á ekki við um akstur.

3.3.4. Akstur véla sem stjórnað er af fótgangandi ökumanni

Sjálfnúin vél, sem stjórnað er af fótgangandi ökumanni, á ekki að geta ekið nema ökumaður beiti stöðugt viðeigandi stjórnækjum. Einkum og sér í lagi má vél ekki geta færst úr stað á meðan hún er gangsett.

Stjórnbúnaður vélar, sem stjórnað er af fótgangandi ökumanni, verður að vera hannaður þannig að sem mest sé dregið úr þeirri áhættu að vélin geti í ógáti færst í átt að ökumanni, sér í lagi áhættu:

— á því að klemmast,

— á því að ökumaður slasist af völdum tækja sem snúast.

Hraði vélarinnar skal vera í samræmi við yfirferð fótgangandi ökumanns.

Ef hægt er að setja snúningsverkfæri á vél má ekki vera unnt að gangsetja verkfærið á meðan vélin er í bakkgír nema þegar hreyfing vélarinnar orsakast af hreyfingu verkfærisins. Í því tilviki má hraði vélarinnar í bakkgír ekki vera meiri en svo að engin hættu stöðji að ökumanni.

3.3.5. Bilun í stjórnrásum

Sé vél búin aflstýringu má bilun í orkuflutningi til hennar ekki koma í veg fyrir að hægt sé að stýra vélinni þangað til búið er að stöðva hana.

3.4. VARNIR GEGN HÆTTUM AF VÖLDUM VÉLRÆNNA HREYFINGA**3.4.1. Stjórnlausar hreyfingar**

Vél verður að hanna, smíða og, eftir því sem við á, koma fyrir á hreyfanlegri undirstöðu sinni með þeim hætti að tryggt sé, þegar hún hreyfist úr stað, að stjórnlausar sveiflur þyngdarpunkts hennar hafi ekki áhrif á stöðugleika hennar og að burðargrind hennar verði ekki fyrir of miklu álagi.

3.4.2. Hreyfanlegir aflyfjufærsluhlutar

Þrátt fyrir ákvæði í lið 1.3.8.1 þurfa lausar hlífar, sem hindra aðgang að hlutum sem hreyfast í vélarryminu, ef um hreyfla er að ræða, ekki að vera læsanlegar ef eingöngu er hægt að opna þær með verkfæri, lykli eða með stjórnbúnaði sem er á stjórnstað ökumanns, að því tilskildu að stjórnstaðurinn sé í lokuðum stjórnklefa með lás til að koma í veg fyrir aðgang óviðkomandi.

3.4.3. Áhætta af því að vél velti og sporðreisist

Ef sú áhætta er fyrir hendi að sjálfnúin vél, með ökumanni, stjórnanda eða öðrum mönnum innanborðs, velti eða sporðreisist skal koma fyrir viðeigandi veltigrind á vélinni nema slíkt auki áhættuna.

Grindin verður að tryggja að menn um borð hafi nægilegt rými sem aflagast ekki þó að vélin velti eða sporðreisist.

Til að ganga úr skugga um að grindin standist þá kröfu sem mælt er fyrir um í annarri málsgrein er það skylda framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans að prófa eða láta fara fram viðeigandi prófun á öllum gerðum viðkomandi grinda.

3.4.4. Hlutir sem falla

Ef áhætta er fyrir hendi vegna hluta eða efnis sem falla niður við vél með ökumanni, stjórnanda eða öðrum mönnum innanborðs skal vélin hönnuð og smíðuð þannig að tekið sé tillit til áhættunnar og hún búin viðeigandi varnargrind ef stærð leyfir.

Grindin verður að tryggja að menn um borð hafi nægilegt rými sem aflagast ekki þó hlutir eða efni falli niður.

Til að ganga úr skugga um að grindin standist þá kröfu sem mælt er fyrir um í annarri málsgrein er það skylda framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans að prófa eða láta fara fram viðeigandi prófun á öllum gerðum viðkomandi grinda.

3.4.5. Aðgengi

Handföng og þrep verða að vera hönnuð, smíðuð og þannig fyrir komið að stjórnendur noti þau ósjálfrátt en noti ekki stjórnteki vélarinnar í stað þeirra.

3.4.6. Dráttarbúnaður

Allar vélar, sem notaðar eru til að draga eða eru dregnar, verða að hafa dráttar- eða tengibúnað sem er hannaður, smíðaður og útbúinn þannig að tryggt sé að hann megi tengja og aftengja á auðveldan og öruggan hátt og þannig að ekki sé hætt á að tenging rofni fyrir slysi meðan á notkun stendur.

Slíkar vélar skulu vera útbúnar með sérstyrkingu og burðarfleti sem tekur mið af þyngd þess sem dregið er og því yfirborði sem vélin stendur á, eftir því sem áttak á tengibúnað vélarinnar krefst.

3.4.7. Aflyfirfærsla milli sjálfknúinnar vélar (eða dráttarvélar) og tengivélar

Vélrænn yfirfærslubúnaður, sem hægt er að fjarlægja og tengir sjálfknúna vél (eða dráttarvél) við fyrstu föstu leguna á tengivél, skal vera hannaður og smíðaður þannig að allir hlutar, sem hreyfast við notkun, séu varðir í heild sinni.

Á sjálfknúna vélinni (eða dráttarvélinni) verður að verja aflúttakið, sem vélræni yfirfærslubúnaðurinn sem má fjarlægja er tengdur, með hlíf sem fest er og tengd við sjálfknúna vélina (eða dráttarvélina) eða með einhverjum öðrum búnaði sem veitir sambærilega vörn.

Það skal vera mögulegt að opna þessa hlíf til að fá aðgang að vélræna yfirfærslubúnaðinum sem má fjarlægja.

Þegar henni hefur verið komið fyrir verður að vera nægilegt rými til að koma í veg fyrir að drifskafið skemmi hlífina þegar vélin (eða dráttarvélin) er á hreyfingu. Inntaksásinn á tengivélinni verður að vera umlukinn hlíf sem fest er við tengivélina.

Einungis má festa vartengsli eða frihlaupstengsli við hjöruliði á þeirri hlið sem snýr að vélinni sem er drifin. Auðkenna verður á vélræna yfirfærslubúnaðinum sem má fjarlægja hvar samsetningin á að vera.

Á öllum tengivélum, sem á þarf vélrænan yfirfærslubúnað, sem hægt er að fjarlægja, til að tengja þær við sjálfknúna vél (eða dráttarvél), skal vera búnaður til að tengja vélræna yfirfærslubúnaðinn þannig að þegar tengivélin er losuð frá verði vélræni yfirfærslubúnaðurinn og hlíf hans ekki fyrir skemmdum við snertingu við jörð eða vél.

Ytri hlutar hlífarinnar verða að vera hannaðir, smíðaðir og komið fyrir þannig að þeir geti ekki snúist með vélræna yfirfærslubúnaðinum sem má fjarlægja. Hlífir verður að hylja drifskafið að endum innri gafflanna ef um einfalda hjöruliði er að ræða en a.m.k. að miðju ytri liðar eða liða ef hjöruliðir eru gleiðhorn.

Ef gert er ráð fyrir aðgangi að vinnustöðvum nálægt vélrænum yfirfærslubúnaði sem hægt er að fjarlægja skal hann hannaður og smíðaður þannig að ekki sé hægt að nota drifskafthlífarinn í stað þrepa nema þær hafi verið hannaðar og smíðaðar í þeim tilgangi.

3.5. VARNIR GEGN ANNARS KONAR HÆTTU**3.5.1. Rafgeymar**

Rafgeymishúsið verður að vera hannað og smíðað þannig að komið sé í veg fyrir að rafvökvi fari á stjórnanda vélarinnar, ef hún veltur eða sporðreisist, og hindrað að gufa safnist upp á þeim stöðum sem stjórnendur eru á.

Vél verður að hanna og smíða þannig að unnt sé að aftengja rafgeyminn með búnaði sem er aðgengilegur og ætlaður til þeirra nota.

3.5.2. Eldur

Ef stærð vélar leyfir og ef framleiðandi telur nauðsynlegt í ljósi þeirrar hættu sem kann að skapast verður vél:

— annaðhvort að vera búin slökkvitækjum sem auðvelt er að grípa til eða

— að hafa innbyggt slökkvikerfi.

3.5.3. Losun hættulegra efna

Önnur og þriðja málsgrein í lið 1.5.13 eiga ekki við ef aðalverkefni vélarinnar er að úða með efnum. Þó skal stjórnandinn varinn fyrir áhættu á vahrifum frá slíkri hættulegri losun.

3.6. UPPLÝSINGAR OG TÁKN

3.6.1. *Skilti, merki og viðvaranir*

Allar vélar verða að vera búnar merkjum eða skiltum sem leiðbeina um notkun, stillingu og viðhald, hvar sem á slíku kann að vera þörf til að tryggja öryggi og heilsu manna. Búnaðurinn eða skiltin verða að vera valin, hönnuð og smíðuð þannig að þau séu auglýsing og óafmáanleg.

Auk þess að uppfylla ákvæði umferðarlaga skulu vélar með öðrum innanborðs hafa eftirfarandi búnað:

- hljóðmerkjabúnað til að vara menn við,
- kerfi ljósmerkja sem miðað er við fyrirhugaðar notkunaraðstæður á vinnustað. Síðara atriðið á ekki við um vélar sem eingöngu eru ætlaðar til vinnu neðanjarðar og nota enga raforku,
- ef þess þarf skal vera viðeigandi tenging á milli eftirvagns og vélarinnar til að stjórna merkjum.

Fjarstýrðar vélar, sem við eðlilegar notkunaraðstæður hafa í för með sér þá áhættu að menn verði undir eða klemmist, verða að hafa viðeigandi búnað til að gefa merki um hreyfingar þeirra eða búnað til að verja menn fyrir slíkri áhættu. Það sama á við um vélar sem við notkun færast kerfisbundið fram og aftur eftir sama ás og þar sem ökumaður sér ekki beint aftur fyrir vélina.

Vélar verða að vera smíðaðar þannig að ekki sé hægt að gera merkja- og viðvörðunarbúnað þeirra óvirkan í ógáti. Á vélum þar sem þetta öryggisatriði skiptir öllu máli verður að vera eftirlitskerfi sem sýnir hvort búnaðurinn er í góðu lagi og varar stjórnandann við ef svo er ekki.

Þegar hreyfingar véla eða verkfæra á þeim er sérstaklega hættuleg skal koma fyrir merkjum á vélinni sem vara við því að nálgast vélina á meðan hún vinnur og skulu merkin vera læsileg í nægilegri fjarlægð til að tryggja öryggi manna sem þurfa að vera nálægt.

3.6.2. *Merking*

Eftirfarandi verður að koma fram greinilega og óafmáanlega á öllum vélum:

- uppgengið afl vélarinnar í kW,
 - massi í kg, miðað við venjulegan búnað vélarinnar,
- og, ef við á,
- leyfilegur hámarkstogkraftur á tengibúnað, gefinn upp í njútónum (N),
 - leyfilegt lóðrétt hámarksálag á tengibúnað, gefið upp í njútónum (N).

3.6.3. *Notkunarleiðbeiningar*3.6.3.1. *Titringur*

Notkunarleiðbeiningarnar verða að veita eftirfarandi upplýsingar um titring sem berst frá vélinni til handa og handleggja eða líkamans alls:

- heildartitringur sem hendur og handleggir verða fyrir ef hann fer yfir $2,5 \text{ m/s}^2$: fari þetta gildi ekki yfir $2,5 \text{ m/s}^2$ skal þess getið,
- hæsta kvaðratmeðaltalsrót veginnar hröðunar sem allur líkaminn verður fyrir ef hún fer yfir $0,5 \text{ m/s}^2$: fari þetta gildi ekki yfir $0,5 \text{ m/s}^2$ skal þess getið,
- óvissu í mælingum.

Þessi gildi skulu annaðhvort vera þau sem hafa í raun verið mæld við viðkomandi vél eða þau sem sett hafa verið fram á grundvelli mælinga á tæknilega sambærilegri vél sem er dæmigerð fyrir vélina sem framleidd verður.

Ef samhæfðum stöðlum er ekki fylgt skal mæla titringinn með þeirri mæliaðferð sem á best við vélina sem um er að ræða.

Lýsa skal vinnsluskilyrðunum og aðferðunum sem beitt var við mælingarnar.

3.6.3.2. **Margs konar notkun**

Í leiðbeiningum með vél, sem nota má á ýmsa vegu eftir því hvaða búnaður er notaður, og leiðbeiningum með umskiptanlega búnaðinum skulu vera nægilegar upplýsingar til þess að hægt sé að setja vélina og umskiptanlega búnaðinn saman og nota á öruggan hátt.

4. *VÍÐBÓTARGRUNNKRÖFUR UM HEILSUVERND OG ÖRYGGI TIL AÐ FYRIRBYGGJA HÆTTU VEGNA LYFTIADGERÐA*

Vélar, sem hætta stafar af vegna lyftiaðgerða, skulu standast allar viðeigandi grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi er fram koma í þessum kafla (sjá Almennar meginreglur, 4. lið).

4.1. ALMENNT

4.1.1. *Skilgreiningar*

- a) „lyftiaðgerð“: hreyfing á byrðum, sem geta verið vörur og/eða fólk, sem felst í því að farið er upp eða niður á tilteknu augnabliki,
- b) „stýrð byrði“: byrði sem hreyfist aðeins eftir ákveðinni braut, ýmist fastri eða sveigjanlegri, og staðsetning hennar afmarkast af föstum punktum,
- c) „öryggisstuðull“: reiknað hlutfall milli hámarksþyngdar þeirrar byrði, sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans tryggir að íhlutur geti haldið, og leyfilegs hámarksvinnuálags sem gefið er upp á íhlutnum.
- d) „prófunarstuðull“: reiknað hlutfall milli þyngdar á byrði, sem notuð var við stöðu- og hreyfiprófun á lyftivél eða ásláttarbúnaði, og leyfilegs hámarksvinnuálags sem gefið er upp á lyftivél eða ásláttarbúnaði.
- e) „stöðuprófun“: prófun þar sem lyftivél eða ásláttarbúnaður er fyrst skoðaður og síðan látinn verða fyrir krafti, sem samsvarar leyfilegu hámarksvinnuálagi, margfölduðu með viðeigandi stöðuprófunarstuðli, og loks rannsakaður að nýju til að ganga úr skugga um að ekkert hafi látið undan;
- f) „hreyfiprófun“: prófun þar sem unnið er á lyftivélinni í öllum hugsanlegum stöðum með leyfilegu hámarksvinnuálagi, margfölduðu með viðeigandi hreyfiprófunarstuðli, og lyftivélina athuguð á meðan hún er á hreyfingu til að ganga úr skugga um að hún vinni eðlilega,
- g) „vagn“: sá hluti vélarinnar sem fólk og/eða vörur eru í þegar þeim er lyft.

4.1.2. *Varnir gegn hættum af völdum vélrænna hreyfinga*

4.1.2.1. *Áhætta vegna óstöðugleika*

Vélar verður að hanna og smíða þannig að þær haldi þeim stöðugleika, sem krafist er í lið 1.3.1, hvort heldur verið er að vinna á þeim eða ekki, meðan á flutningi þeirra stendur, við samsetningu og þegar þær eru teknar í sundur, við allar fyrirsjáanlegar bilanir íhluta og einnig meðan á prófunum samkvæmt notkunarleiðbeiningum stendur. Til að þessu megi ná skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi nota viðeigandi aðferðir til sannprófunar.

4.1.2.2. *Vélar á stýri- og brautarsporum*

Vélar skulu vera með búnaði sem kemur í veg fyrir að þær fari út af stýri- eða brautarspori.

Ef sú áhætta er fyrir hendi að vélin fari út af spori eða að bilun verði í spori eða sporbúnaði, þrátt fyrir áðurnefndan búnað, skal hún einnig vera með búnaði sem kemur í veg fyrir að vélin, íhlutir hennar eða byrðar falli niður eða að vélin velti.

4.1.2.3. Vélrænn styrkur

Vélar, ásláttarbúnaður og íhlutir þeirra, verða að geta staðist það álag sem þau verða fyrir við þau uppsetningar- og vinnsluskilyrði sem gefin eru upp, bæði við notkun og þegar ekki er verið að nota þau og í öllum útfærslum sem má nota þau í, að teknu tilhlýðilegu tilliti, eftir því sem við á, til áhrifa frá andrúmslofti og þess álags sem fólk kann að setja á þau. Þessa kröfu verður vél einnig að standast á meðan á flutningi hennar stendur, við samsetningu og þegar hún er tekin í sundur.

Vélar og ásláttarbúnaður verður að hanna og smíða þannig að komið sé í veg fyrir bilanir vegna þreytu eða slits, með hliðsjón af fyrirhugaðri notkun þeirra.

Efnin, sem notuð eru, skal velja með tilliti til þess umhverfis sem fyrirhugað er að vél verði notuð í, einkum að því er varðar tæringu, svörfun, högg, mikinn hita/kulda, þreytu, stökkleika og öldrun.

Vélar og ásláttarbúnaður skulu hannaðar og smíðaðar þannig að þær standist yfirálag í stöðuprófunum án þess að aflagast varanlega eða verða fyrir augljósum skemmdum. Í útreikningnum á styrk skal nota gildi stöðuprófunarstuðuls sem valinn er með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi. Sá stöðuprófunarstuðull hefur að öllu jöfnu eftirfarandi gildi:

- a) handvirkar vélar og ásláttarbúnaður: 1,5;
- b) aðrar vélar: 1,25.

Vélar verða að vera hannaðar og smíðaðar þannig að þær geti staðist hreyfiprófun, þar sem notað er leyfilegt hámarksvinnuálag, margfaldað með hreyfiprófunarstuðli, án þess að bila. Hreyfiprófunarstuðullinn er valinn með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi: sá stöðuprófunarstuðull hefur að öllu jöfnu gildið 1,1. Meginreglan skal vera sú að prófanirnar séu framkvæmdar á þeim hraða sem gefinn er upp. Ef stjórnbúnaður vélarinnar gerir ráð fyrir fleiri en einni hreyfingu samtímis skulu prófanirnar helst gerðar þannig að sem mest reyni á, að jafnaði með því að beita þeim hreyfingum, sem um er að ræða, samtímis.

4.1.2.4. Strengjahjól, kefli, hjól, strengir og keðjur

Þvermál strengjahjóna, kefla og hjóna skal vera í réttu hlutfalli við mál strengs eða keðju sem hægt er að setja á þau.

Kefli og hjól skal hanna, smíða og setja upp þannig að unnt sé að vinda strengina eða keðjurnar, sem á þeim eru, án þess að þau renni út af.

Strengir, sem beinlínis eru notaðir til að lyfta eða styðja við byrði, mega ekki vera þættaðir saman annars staðar en á endunum. Þættun er þó leyfð í uppsetningum sem eru hannaðar þannig að þeim megi breyta reglulega miðað við notkun.

Heilir strengir og endar þeirra verða að hafa öryggisstuðul sem valinn er með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi. Þessi stuðull er að öllu jöfnu 5.

Lyftikeðjur hafa öryggisstuðul sem valinn er til að tryggja nauðsynlegt öryggi. Þessi stuðull er að öllu jöfnu 4.

Til að ganga úr skugga um að öryggisstuðullinn sé réttur skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi prófanir fyrir hverja gerð keðju og strengs, sem notuð eru beinlínis til að lyfta byrði, og á endum strengsins.

4.1.2.5. Ásláttarbúnaður og íhlutir hans

Ákvarða verður mál ásláttarbúnaðar og íhluta hans með tilliti til áhrifa þreytu og öldrunar eftir ákveðinn fjölda vinnulotna sem samsvara væntanlegum endingartíma við þau vinnsluskilyrði sem fylgja tiltekinni notkun.

Enn fremur:

- a) skal öryggisstuðull fyrir strengi og kaðla og festingar þeirra vera valinn með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi; að öllu jöfnu er hann 5; ekki mega vera neinar splæsingar eða lykkjur á strengjum nema við endana,
- b) ef keðja er með soðnum hlekkjum verða þeir að vera af stuttri gerð. Öryggisstuðull fyrir keðjur skal vera valinn með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi; að öllu jöfnu er hann 4,

- c) öryggisstuðull fyrir stroffur og strengi úr textílefnunum getur verið misjafnlega hár eftir efninu sem notað er, framleiðsluaðferð, stærð og notkun; hann skal valinn með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi; að öllu jöfnu er hann 7 ef efnið, sem er notað, er mjög gott og framleiðsluaðferðin hæfir fyrirhugaðri notkun vel; ef sú er ekki raunin er stuðullinn að öllu jöfnu ákveðinn hærri til að tryggja samsvarandi öryggi; ekki mega vera neinir hnútar, samskeyti eða splæsingar á stroffum og strengjum úr textílefnunum nema á endum þeirra og á hringlaga stroffum,
- d) allir málmhlutir, sem mynda stroffu eða eru notaðir með stroffu, skulu hafa öryggisstuðul sem er valinn með það fyrir augum að tryggja nauðsynlegt öryggi; að öllu jöfnu er hann 4,
- e) leyfilegt hámarksvinnuálag hanafótar ákvarðast af öryggisstuðli veikasta hluta hans, fjölda hluta og lækunarstuðli sem ákvarðast af afstöðu stroffunnar,
- f) til að ganga úr skugga um að öryggisstuðullinn sé viðunandi skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi prófanir fyrir hverja gerð þeirra íhluta sem rætt er um í a-, b-, c- og d-lið.

4.1.2.6. Stjórn á hreyfingum

Stjórn tækin, sem hreyfingu vélarinnar er stjórnað með, verða að vinna þannig að vélin sé ætíð í öruggri stöðu.

- a) Hanna skal, smíða og útbúa vélar þannig að sveifluvidd hreyfinga einstakra íhluta þeirra fari ekki yfir ákveðin mörk. Þegar þessi tæki fara í gang skal gefin viðvörðun, ef þörf krefur.
- b) Ef hægt er að vinna með mörgum vélum samtímis, hvort heldur þær eru í fastri stöðu eða ganga eftir brautum, og því fylgir árekstraráhætta skulu vélarnar hannaðar og smíðaðar þannig að í þær megi setja búnað sem geri kleift að sneiða hjá þessari áhættu.
- c) Vélar verða að vera hannaðar og smíðaðar þannig að byrðar geti ekki losnað og skapað áhættu eða fallið óvænt niður jafnvel þótt aflgjafi bili að hluta eða með öllu eða stjórnandi stjórn vélinni ekki lengur.
- d) Ekki má vera mögulegt við eðlileg vinnsluskilyrði að láta byrði síga með því að nota eingöngu núningshemla nema þegar um er að ræða vélar sem nauðsyn krefur að vinni þannig.
- e) Hanna skal og smíða festibúnað þannig að byrðar geti ekki fallið niður af vangá.

4.1.2.7. Hreyfing byrða við meðhöndlun

Stjórnstaður vélar skal vera staðsettur þannig að tryggt sé að stjórnandinn hafi sem besta yfirsýn yfir þá hluta vélarinnar sem eru á hreyfingu svo koma megi í veg fyrir árekstra við menn, tæki og aðrar vélar sem kunna að vera á hreyfingu á sama tíma og hætta gæti stafað af.

Vélar með stýrðri byrði skulu vera hannaðar og smíðaðar með það fyrir augum að hindra að menn geti orðið fyrir meiðslum af völdum hreyfinga byrðarinnar, vagnsins eða mótvægislóða, ef einhver eru.

4.1.2.8. Vélar sem þjóna föstum stigapöllum

4.1.2.8.1. Hreyfingar vagnsins

Vagnar í vélum, sem þjóna föstum stigapöllum, skulu hreyfast eftir föstum brautum að og við stigapallana. Skærakerfi teljast einnig fastar brautir.

4.1.2.8.2. Aðgengi að vagninum

Þegar menn hafa aðgang að vagninum skal vélin hönnuð og smíðuð þannig að tryggt sé að vagninn haldist kyrr þegar gengið er um hann, einkum meðan verið er að hlaða hann eða afhlaða.

Vélin skal hönnuð og smíðuð þannig að tryggt sé að hæðarmunur milli vagnsins og stigapallsins skapi ekki þá áhættu að menn hrasi.

4.1.2.8.3. Áhætta vegna snertingar við vagn á hreyfingu

Ef það er nauðsynlegt til að uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í öðrum lið liðar 4.1.2.7 skal svæðinu sem vélin hreyfist um við venjulega notkun lokað af.

Ef sú áhætta er fyrir hendi, við skoðun eða viðhald, að menn sem staddir eru ofan eða neðan við vagninn geti klemmst á milli vagnsins og fastra hluta skal veita nægilegt laust rými annaðhvort með föstu skýli eða vélrænum búnaði sem hindrar hreyfingu vagnsins.

4.1.2.8.4. Áhætta sem fylgir því að byrði falli af vagninum

Ef sú áhætta er fyrir hendi að byrði falli af vagninum skal hanna og smíða vélina þannig að komið sé í veg fyrir áhættuna.

4.1.2.8.5. Stigapallar

Koma skal í veg fyrir áhættu sem fylgir því að menn á stigapöllum komist í snertingu við vagn eða aðra hluti á hreyfingu.

Ef sú áhætta er fyrir hendi að menn geti fallið inn á svæðið sem vélin hreyfist á þegar vagninn er ekki við stigapallinn skal koma fyrir hlífum þannig að komið sé í veg fyrir áhættuna. Þessar hlífir mega ekki opnast í átt að svæðinu sem vélin hreyfist á. Þær skulu búnar lokunarbúnaði sem stjórnast af stöðu vagnsins og kemur í veg fyrir:

- hættulega hreyfingu vagnsins þar til hlífum hefur verið lokað og læst,
- hættulega opnun hlífa þar til vagninn hefur stöðvast við viðkomandi stigapall.

4.1.3. Nothæfi

Þegar lyftivél eða ásláttarbúnaður eru sett á markað eða tekin til notkunar í fyrsta sinn skal framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans gera eða láta gera viðeigandi ráðstafanir til að ganga úr skugga um að vélar og ásláttarbúnaður sem tilbúnir eru til notkunar, hvort sem þau eru knúin með handafla eða vélarafla, geti unnið á öruggan hátt eins og til er ætlast.

Gera skal hreyfi- og stöðuprófanirnar, sem um getur í lið 4.1.2.3, á öllum lyftivélum sem eru tilbúnar til notkunar.

Ef ekki er unnt að setja vélina saman á athafnasvæði framleiðanda eða á starfssvæði viðurkennds fulltrúa hans skal gera viðeigandi ráðstafanir þar sem nota á vélina. Að öðrum kosti má gera þessar ráðstafanir hvort heldur er á athafnasvæði framleiðanda eða þar sem nota á vélina.

4.2. KRÖFUR FYRIR VÉLAR ÞAR SEM ORKUGJAFINN ER ANNAR EN LÍKAMLEGT AFL**4.2.1. Stjórn á hreyfingum**

Nota verður stjórnþæki sem halda þarf við til að stjórna hreyfingum vélarinnar eða búnaðar sem henni fylgir. Ef um er að ræða hreyfingar eða hluta úr hreyfingum, þar sem sú áhætta er ekki fyrir hendi að vélin rekist á neitt, má í stað búnaðarins, sem um getur hér að framan, koma stjórnþæki sem leyfir sjálfvirka stöðvun á fyrirfram ákveðnum stöðum án þess að stjórnandi haldi við stjórnþækið.

4.2.2. Álagsstjórnun

Vélar með leyfilegt hámarksvinnuálag sem er minnst 1000 kg eða veltivægi sem er a.m.k. 40 000 Nm skulu hafa búnað sem varar ökumann við og kemur í veg fyrir hættulega hreyfingu byrðarinnar ef:

- ofhleðsla verður, annaðhvort vegna þess að farið hefur verið yfir hámarksvinnuálag eða hámarksvinnuvægi vegna byrðinnar eða
- veltivægið er of mikið.

4.2.3. Strengjakerfi

Á burðarstrengjum, togstrengjum og burðartogstrengjum skulu vera mótvægislóð eða búnaður sem gerir kleift að hafa fulla stjórn á álagi á þá.

4.3. UPPLÝSINGAR OG MERKINGAR

4.3.1. *Keðjur, strengir og stroffur*

Á sérhverri lyftikeðju, streng eða stroffu, sem ekki er hluti af stærri heild, skal vera merki eða, ef það er ekki mögulegt, plata eða hringur sem ekki er hægt að fjarlægja, með nafni og heimilisfangi framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans, svo og tilvísun til viðeigandi vottorðs.

Í fyrrnefndu vottorði skulu a.m.k. vera eftirtaldar upplýsingar:

- a) nafn og heimilisfang framleiðanda og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans,
- b) lýsing á keðjunni eða strengnum þar sem fram komi:
 - nafnstærð hennar,
 - bygging hennar,
 - efnið sem hún er gerð úr,
 - sérstök málmvinnsluáðferð sem notuð var á efnið, ef um slíkt er að ræða,
- c) prófunaraðferðin sem var notuð,
- d) hámarksálag sem keðjan eða strengurinn ráða við. Hér má gefa upp nokkur gildi á grundvelli fyrirhugaðrar notkunar.

4.3.2. *Ásláttarbúnaður*

Á ásláttarbúnaði skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar:

- auðkenning á efninu ef þær upplýsingar eru nauðsynlegar til öruggrar notkunar,
- leyfilegt hámarksvinnuálag.

Á ásláttarbúnaði þar sem ógerlegt kann að vera að koma við merkingu skulu upplýsingarnar, sem tilgreindar eru í fyrstu málsgrein, koma fram á plötu eða með öðrum jafngildum hætti og vera tryggilega fastar við búnaðinn.

Upplýsingarnar skulu vera læsilegar og settar þar sem lítil hætta er á að þær hverfi vegna slits eða dragi á einhvern hátt úr styrkleika búnaðarins.

4.3.3. *Lyftivél*

Tilgreina verður leyfilegt hámarksvinnuálag með áberandi hætti á vélinni. Þessar merkingar skulu vera auðlæsilegar, óafmáanlegar og ekki táknaðar.

Ef leyfilegt hámarksvinnuálag veltur á mismunandi möguleikum á stöðu vélarinnar skal vera álagsskilti við hvern stjórnstað þar sem fram kemur, helst á myndrænan hátt eða með töflum, leyfilegt hámarksvinnuálag fyrir hverja mögulega stöðu vélarinnar.

Vélar, sem aðeins eru ætlaðar til að lyfta vörum, með vagni sem hægt er að komast upp á, skulu hafa greinilega og óafmáanlega viðvörðun þar sem bannað er að mönnum sé lyft. Þessi viðvörðun verður að vera sjáanleg frá hverjum þeim stað þar sem aðgangur er mögulegur.

4.4. LEIÐBEININGAR

4.4.1. *Ásláttarbúnaður*

Með sérhverjum ásláttarbúnaði eða hverri framleiðslueiningu slíks búnaðar, sem er seld óskipt, skal fylgja leiðarvísir þar sem fram koma eftirtaldar upplýsingar hið minnsta:

- a) fyrirhuguð notkun,
- b) notkunartakmarkanir (þetta á einkum við ásláttarbúnað eins og segul- eða lofttæmiklossa sem ekki fullnægja kröfunni í e-lið í lið 4.1.2.6),
- c) leiðbeiningar um samsetningu, notkun og viðhald,
- d) stöðuprófunarstuðulinn sem var notaður.

4.4.2. Lyftivél

Með lyftivélum skal fylgja leiðarvisir þar sem fram koma upplýsingar um:

- a) tæknilega eiginleika vélarinnar, einkum og sér í lagi:
 - leyfilegt hámarksvinnuálag og, ef við á, eintak af álagsskiltinu eða álagstöflunni sem um getur í annarri málsgrein í lið 4.3.3,
 - mótkraftar undirstaðna eða stoða og, ef við á, eiginleikar brautar,
 - skilgreining á mótvægi og aðferð við uppsetningu þess, ef við á,
- b) efni færslubókar ef hún fylgir ekki með vélinni,
- c) leiðbeiningar, einkum hvernig ráða megir bót á takmarkaðri yfirsýn stjórnandans yfir byrðina,
- d) ef við á, prófunarskýrslu með upplýsingum um stöðu- og hreyfiprófanir sem gerðar eru af eða fyrir framleiðanda eða viðurkenndan fulltrúa hans,
- e) nauðsynlegar leiðbeiningar um ráðstafanirnar sem vísað er til í lið 4.1.3 ef vélin er ekki sett saman á athafnasvæði framleiðanda áður en hún er tekin í notkun í þeirri mynd sem á að nota hana.

5. VÍÐBÓTARGRUNNKRÖFUR UM HEILSUVERND OG ÖRYGGI FYRIR VÉLAR SEM ERU ÆTLAÐAR TIL NOTKUNAR NEÐANJARÐAR

Vélar, sem ætlaðar eru til notkunar neðanjarðar, skulu standast allar þær grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi er fram koma í þessum kafla (sjá Almennar meginreglur, 4. lið).

5.1. ÁHÆTTA VEGNA ÓSTÖÐUGLEIKA

Aflknúnar stoðir skulu hannaðar og smíðaðar þannig að þær haldi ákveðinni stefnu þegar þær eru á hreyfingu og hrökkvi ekki til áður en þungi kemur á þær, á meðan á því stendur og heldur ekki eftir að hann fer af.

Þær skulu búnar festingum fyrir toppstykki hvernar vökvastoðar fyrir sig.

5.2. UMFERÐ

Aflknúnar stoðir mega ekki hefta umferð manna.

5.3. STJÓRNTÆKI

Stjórtækjum fyrir hraðaaukningu og hemlun véla, sem ganga á brautum, skal stjórnað með handafli. Þó má stýribúnaður vera fótknúinn.

Stjórtæki fyrir aflknúnar stoðir skulu vera hönnuð og komið þannig fyrir að stjórnendur séu í vari við stoð, sem er föst, þegar aðrar stoðir eru færðar. Stjórtækjunum skal komið þannig fyrir að ómögulegt eða lítt mögulegt sé að setja þau í gang í ógáti.

5.4. STÖÐVUN

Sjálfknúnar vélar, sem ganga á brautum og ætlaðar eru til notkunar neðanjarðar, skulu vera með stýribúnaði sem hefur áhrif á rásina sem stjórnar hreyfingum vélarinnar þannig að hreyfingarnar séu stöðvaðar ef ökumaður hefur ekki lengur stjórn á hreyfingunum.

5.5. ELDUR

Ef hlutar af vél eru mjög eldfimrir verður hún að uppfylla kröfurnar í öðrum undirlið liðar 3.5.2.

Hemlakerfi vélar, sem ætluð er til notkunar neðanjarðar, skal hannað og smíðað þannig að ekki stafi af því neistaflug eða það geti orsakað íkveikju.

Í vélum með brunahreyfla, sem ætlaðar eru til notkunar neðanjarðar, mega einungis vera hreyflar sem brenna eldsneyti með lágum gufuþrýstingi og valda engu rafneistaflugi.

5.6. LOSUN MEÐ ÚTBLÆSTRI

Losun með útblæstri úr brunahreyflum má ekki beina upp á við.

6. *VIÐBÓTARGRUNNKRÖFUR UM HEILSUVERND OG ÖRYGGI FYRIR VÉLAR SEM SÉRSTÖK HÆTTA STAFAR AF VEGNA LYFTINGA Á FÓLKI*

Vélar, sem hætta stafar af vegna lyftinga á fólki, skulu standast allar viðeigandi grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi er fram koma í þessum kafla (sjá Almennar meginreglur, 4. lið).

6.1. ALMENNT

6.1.1. *Vélrænn styrkur*

Vagninn, ásamt hlerum ef einhverjir eru, skal hannaður og smíðaður þannig að þar sé rými og styrkur sem samsvarar leyfilegum hámarksfjölda fólks í vagninum og hámarksvinnuálagi.

Öryggisstuðlarnir fyrir íhluti, sem eru skilgreindir í liðum 4.1.2.4 og 4.1.2.5, eru ófullnægjandi fyrir vélar sem ætlaðar eru til að lyfta fólki og er meginreglan að tvöfalda þá. Vélar, sem ætlaðar eru til að lyfta fólki, eða vörum og fólki, skulu búnar upphengjum og/eða stöðum fyrir vagninn sem eru hannaðar og smíðaðar með það fyrir augum að tryggja fullnægjandi heildaröryggi og koma í veg fyrir þá áhættu að vagninn falli.

Ef notaðir eru strengir eða keðjur til að hengja vagninn upp verða að vera í það minnsta tveir aðskildir strengir eða keðjur, hvor á sinni festingu

6.1.2. *Hleðslustjórnæki fyrir vélar sem eru hreyfðar með öðru afli en mannlegu*

Kröfurnar í lið 4.2.2 gilda óháð leyfilegu hámarksvinnuálagi og veltivægi nema framleiðandinn geti sýnt fram á að sú áhætta sé ekki fyrir hendi að vélarnar verði ofhlaðnar og/eða velti.

6.2. STJÓRNÆKI

Ef öryggiskröfur krefjast ekki annarra lausna skal meginreglan vera sú að vagninn sé hannaður og smíðaður þannig að fólk inni í vagninum geti stjórnað hreyfingum hans upp og niður og, eftir því sem við á, öðrum hreyfingum hans.

Við notkun skulu stjórnækin hnekkja öðrum búnaði sem stjórnar sömu hreyfingu, að undanskildum neyðarstöðvunarbúnaði.

Nota verður stjórnæki sem halda þarf við fyrir þessar hreyfingar nema þegar vagninn er fullkomlega lokaður af.

6.3. ÁHÆTTA FYRIR FÓLK Í EÐA Á VAGNINUM

6.3.1. *Áhætta í tengslum við hreyfingar á vagninum*

Vélar til að lyfta fólki skulu hannaðar, smíðaðar eða búnar þannig að hröðun eða hemlun vagnsins stofni fólki ekki í áhættu.

6.3.2. *Áhætta á að fólk detti úr vagninum*

Vagninn má ekki halla það mikið að það skapi þá áhættu að þeir sem í honum eru geti dottið, ekki heldur þegar hann er á ferð.

Ef vagninn er hannaður sem vinnustöð skal gera ráðstafanir til að tryggja stöðugleika og koma í veg fyrir hættulegar hreyfingar.

Ef þær ráðstafanir, sem um getur í lið 1.5.15, duga ekki til skal koma fyrir nægilega mörgum festingarpunktum í vögnunum fyrir þann fólksfjölda sem leyfður er í vögnunum. Festingarpunktarnir skulu vera nógu sterkir til að hægt sé að festa í þá persónuhlífar sem varna falli.

Fallhlerar í gólfum, loftum eða hliðarhurðum skulu hannaðir og smíðaðir þannig að komið sé í veg fyrir að þeir opnast fyrir slysnir og þeir skulu opnast í þá átt að ekki sé stafi áhætta af falli ef þeir opnast óvænt.

6.3.3. ***Áhætta vegna hluta sem falla á vagninn***

Ef sú áhætta er fyrir hendi að hlutir geti fallið á vagninn og stofnað fólki í hættu skal vagninn búinn þaki til varnar.

6.4. **VÉLAR SEM ÞJÓNA FÖSTUM STIGAPÖLLUM**

6.4.1. ***Áhætta fyrir fólk í eða á vagninum***

Vagninn verður að vera þannig hannaður og smíðaður að komist verði hjá áhættu vegna snertingar fólks og/eða hluta í eða á vagninum við fastar einingar eða einingar á hreyfingu. Ef það er nauðsynlegt til að uppfylla þessa kröfur skal vagninn sjálfur vera fullkornlega lokaður af með hurðum sem búnar eru lokunarbúnaði sem kemur í veg fyrir hættulegar hreyfingar á vagninum nema dyrnar séu lokaðar. Dyrnar skulu haldast lokaðar ef vagninn stöðvar á milli stigapalla ef áhætta er á falli af vagninum.

Vélar skulu vera hannaðar, smíðaðar og, ef þess þarf, búnar búnaði með það fyrir augum að hindra stjórnlausa hreyfingu vagnsins upp eða niður. Þessi búnaður skal geta stöðvað vagninn við leyfilegt hámarksvinnuálag og fyrirsjáanlegan hámarkshraða.

Stöðvunaraðgerðin má ekki valda hraðaminnkun sem er skaðleg farþegunum, hvert sem álagið er.

6.4.2. ***Stjórtæki við stigapalla***

Stjórtæki, önnur en þau sem nota skal í neyð, við stigapalla mega ekki setja hreyfingu á vagninum af stað þegar:

- stjórtækin í vagninum eru í notkun,
- vagninn er ekki við stigapall.

6.4.3. ***Aðgengi að vagninum***

Hlífar við stigapalla og á vagninum skulu hannaðar og smíðaðar með það fyrir augum að tryggja öruggan flutning í og úr vagninum, að teknu tilliti til þess varnings og fólks sem fyrirsjáanlegt er að verður lyft.

6.5. **MERKINGAR**

Vagninn skal vera merktur með nauðsynlegum upplýsingum til að tryggja öryggi, þ.m.t.:

- fjöldi manns sem heimilt er að hafa í vagninum,
- leyfilegt hámarksvinnuálag.

II. VIÐAUKI

Yfirlýsingar

1. EFNISYFIRLIT

A. EB-SAMRÆMISYFIRLÝSING FYRIR VÉLINA

Yfirlýsing þessi, og þýðingar á henni, verður að vera samin samkvæmt sömu skilyrðum og notkunarleiðbeiningarnar (sjá a- og b-lið liðar 1.7.4 í I. viðauka) og annaðhvort vélrituð eða skrifuð með hástöfum.

Þessi yfirlýsing á eingöngu við um vélina í því ástandi sem hún var sett á markað og undanskilur íhluti sem er bætt við og/eða aðgerðir sem notandi framkvæmir síðan.

Í EB-samræmisyfirlýsingu verða eftirfarandi atriði að koma fram:

1. firmanafn og heimilisfang framleiðanda og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans,
2. nafn og heimilisfang einstaklings með heimild til að taka saman tækniskjölín, sem skal hafa staðfestu í Bandalaginu,
3. lýsing og auðkenni á vélinni, þ.m.t. almennt heiti, virkni, tegund, gerð, raðnúmer og verslunarheiti,
4. setning sem gefur sérstaklega til kynna að vélin uppfylli öll viðeigandi ákvæði þessarar tilskipunar og, ef við á, svipuð setning með yfirlýsingu um samræmi við aðrar tilskipanir og/eða viðeigandi ákvæði sem vélin er í samræmi við; þessar tilvísanir skulu vera til texta sem birtir eru í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins,
5. eftir því sem við á, nafn, heimilisfang og kenninúmer tilkynnts aðila, sem framkvæmdi EB-gerðarprófunina sem um getur í IX. viðauka, og númer EB-gerðarprófunarvottorðsins,
6. eftir því sem við á, nafn, heimilisfang og kenninúmer tilkynnts aðila sem samþykkti alhliða gæðatryggingarkerfið sem um getur í X. viðauka,
7. ef við á, tilvísun í samhæfðu staðlana sem eru notaðir og um getur í 2. mgr. 7. gr.,
8. eftir því sem við á, tilvísun í aðra tæknistaðla og tækniforskriftir sem notast var við,
9. staður og dagsetning yfirlýsingarinnar,
10. deili á þeim sem undirritar og hefur umboð til að útbúa yfirlýsinguna fyrir hönd framleiðandans eða viðurkennds fulltrúa hans.

B. YFIRLÝSING UM ÍSETNINGU ÓFULLGERÐRAR VÉLAR

Yfirlýsing þessi, og þýðingar á henni, verður að vera útbúin samkvæmt sömu skilyrðum og notkunarleiðbeiningarnar (sjá a- og b-lið liðar 1.7.4 í I. viðauka) og annaðhvort vélrituð eða skrifuð með hástöfum.

Í yfirlýsingu um ísetningu verða eftirfarandi atriði að koma fram:

1. firmanafn og heimilisfang framleiðanda ófullgerðu vélarinnar og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans,
2. nafn og heimilisfang einstaklings með heimild til að taka saman viðkomandi tækniskjöl, sem skal hafa staðfestu í Bandalaginu,
3. lýsing og auðkenni á ófullgerðu vélinni, þ.m.t. almennt heiti, virkni, tegund, gerð, raðnúmer og verslunarheiti,
4. setning með yfirlýsingu um hvaða grunnkröfum þessarar tilskipunar hefur verið beitt og fullnægt og að viðkomandi tækniskjöl séu útbúin í samræmi við B-hluta VII. viðauka og, ef við á, setning með yfirlýsingu um samræmi ófullgerðu vélarinnar við aðrar viðkomandi tilskipanir; þessar tilvísanir skulu vera til texta sem birtir eru í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins,
5. skuldbinding um að senda viðeigandi innlendum yfirvöldum upplýsingar um ófullgerðu vélina berist rökstudd beiðni berst frá þeim; skuldbindingin nær yfir sendingaraðferðina og skal ekki hafa áhrif á hugverkarétt framleiðanda ófullgerðu vélarinnar,
6. bann við því að ófullgerð vél verði tekin í notkun fyrr en því hafi verið lýst yfir að sú fullbúna vél, sem hún á að verða hluti af, sé í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, ef við á,
7. staður og dagsetning yfirlýsingarinnar,
8. deili á þeim sem undirritar og hefur umboð til að útbúa yfirlýsinguna fyrir hönd framleiðandans eða viðurkennds fulltrúa hans.

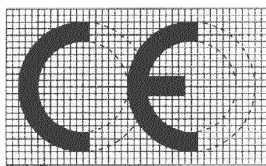
2. VARSLA

Framleiðandi vélarinnar eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma frumrit af EB-samræmisyfirlýsingunni í a.m.k. 10 ár eftir að vélin var síðast framleidd.

Framleiðandi ófullgerðu vélarinnar eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma frumrit af yfirlýsingu um ísetningu í a.m.k. 10 ár eftir að ófullgerða vélin var síðast framleidd.

*III. VIÐAUKI***CE-merki**

CE-samræmismerkið skal samanstanda af hástöfunum „CE“ með eftirfarandi útliti:

Ef CE-merkið er minnkað eða stækkað skulu hlutföllin, sem sýnd eru í teikningunni hér að framan, haldast óbreytt.

Einstakir hlutar CE-merkisins skulu, að svo miklu leyti sem unnt er, hafa sömu lóðréttu mál og mega þau ekki vera undir 5 mm. Ef um smágerðar vélar er að ræða má falla frá kröfu um lágmarksmál.

CE-merkið skal fest á alveg við nafn framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með sömu tækni.

Ef fullkomnu gæðatryggingunni, sem um getur í c-lið 3. mgr. 12 gr. og b-lið 4. mgr. 12. gr., hefur verið beitt skal kenninúmer tilkynnta aðilans fylgja á eftir CE-merkinu.

IV. VIÐAUKI

Flokkar véla sem einni af málsmeðferðunum í 3. og 4. mgr. 12. gr. skal beitt á

1. Eftirtaldir gerðir af hjólsögum (með einu blaði eða mörgum) fyrir trésmíðar og vinnslu efna með svipaða eðliseiginleika eða fyrir vinnslu kjöts og efna með svipaða eðliseiginleika:
 - 1.1. vélsagir með blaðið í fastri stöðu við sögun og föstu borði eða stoðum þar sem vinnsluefnið er matað í vélina með höndunum eða matara sem taka má burt,
 - 1.2. vélsagir með blaðið (fleirtala..?) í fastri stöðu við sögun og handstýrðu velti- eða færsluborði,
 - 1.3. vélsagir með blaðið (fleirtala..., sjá einnig neðar í þessum viðauka) í fastri stöðu við sögun og innbyggðum, vélknúnum matara fyrir vinnsluefnið sem er lagt í og/eða tekið úr með höndunum,
 - 1.4. vélsagir með hreyfanlegu blaði við sögun og vélknúnum hreyfingum á blaðinu þar sem vinnsluefnið er lagt í og/eða tekið úr með höndunum.
2. Handmataðir afrettarar til trésmíða.
3. Þykktarheflar til trésmíða með innbyggðum vélknúnum matara þar sem vinnsluefnið er lagt í og/eða tekið úr með höndunum.
4. Eftirtaldir gerðir af bandsögum þar sem vinnsluefnið er lagt í og/eða tekið úr með höndunum fyrir trésmíðar og vinnslu efna með svipaða eðliseiginleika eða fyrir vinnslu kjöts og efna með svipaða eðliseiginleika:
 - 4.1. vélsagir með blaðið í fastri stöðu við sögun og föstu borði eða veltiborði eða stoðum fyrir vinnsluefnið,
 - 4.2. vélsagir með blaði sem fest er á færsluborð sem gengur fram og til baka.
5. Sambyggðar vélar af þeirri gerð sem um getur í 1. til 4. lið og 7. lið fyrir trésmíðar eða vinnslu efna með svipaða eðliseiginleika.
6. Handmataðar tappavélar til trésmíða með mörgum verkfærafestingum.
7. Handmataðir borðfræsarar til trésmíða og vinnslu efna með svipaða eðliseiginleika.
8. Handkeðjusagir til trésmíða.
9. Pressur, þ.m.t. beygivélar, til kaldvinnslu málma þar sem vinnsluefnið er lagt í og/eða tekið úr með höndunum og með hreyfanlegum hlutum er geta haft yfir 6 mm slaglengd og hraða yfir 30 mm/s.
10. Sprautu- eða þrýstimótunarvélar fyrir plast þar sem vinnsluefnið er lagt í og tekið úr með höndunum.
11. Sprautu- eða þrýstimótunarvélar fyrir gúmmí þar sem vinnsluefnið er lagt í og tekið úr með höndunum.
12. Vélar, sem ætlaðar eru til notkunar neðanjarðar, af eftirfarandi gerðum:
 - 12.1. eimreiðar og bremsuvagnar,
 - 12.2. aflknúnar vökvastöðir.
13. Flutningavagnar, sem safnað er í húsasorpi, eru hlaðnir með handafli og hafa þjöppunarbúnað.
14. Vélrænn yfirfærslubúnaður sem hægt er að fjarlægja, þ.m.t. hlífar þeirra.
15. Hlífar á vélrænum yfirfærslubúnaði sem hægt er að fjarlægja.
16. Bilalyftur.
17. Búnaður til að lyfta fólki eða fólki og vörum þar sem hætta er á falli úr lóðréttri hæð sem er yfir þrír metrar.
18. Handstýrðar naglabyssur með skothylkjum og önnur skottæki.
19. Varnarbúnaður sem hannaður er til þess að greina nærveru fólks.
20. Aflknúnar, samtengdar, lausar hlífar sem hannaðar eru til notkunar sem öryggisbúnaður í vélum sem vísað er til í 9., 10. og 11. lið.
21. Öryggisrofar sem tryggja öryggisvirkni.
22. Veltigrindur (ROPS).
23. Fallvarnargrindur (FOPS).

V. VIÐAUKI

Viðmiðunarskrá yfir öryggishlutina sem um getur í c-lið 2. gr.

1. Hlífur á vélrænum yfirfærslubúnaði sem hægt er að fjarlægja.
2. Varnarbúnaður sem hannaður er til þess að greina nærveru fólks.
3. Afþrútnar, samtengdar, lausar hlífur sem hannaðar eru til notkunar sem öryggisbúnaður í vélum sem vísað er til í 9., 10. og 11. lið í IV. viðauka.
4. Öryggisrofar sem tryggja öryggisvirkni.
5. Lokar með viðbótarúrræðum fyrir bilanagreiningu sem ætlaðir eru til stjórnunar á hættulegum hreyfingum vélar.
6. Útsogskerfi fyrir útblástur véla.
7. Hlífur og varnarbúnaður sem eru gerð til að verja menn gegn hreyfanlegum vélarhlutum sem eru þáttur í vinnslu vélarinnar.
8. Vöktunarbúnaður fyrir eftirlit með hleðslu og hreyfingum lyftivéla.
9. Aðhaldskerfi til þess að halda mönnum í sætum sínum.
10. Neyðarstöðvunarbúnaður.
11. Afhleðslubúnaður svo komist verði hjá myndun hættulegrar stöðurafráfnishleðslu.
12. Orkutakmarkarar og vör sem um getur í liðum 1.5.7, 3.4.7 og 4.1.2.6 í I. viðauka.
13. Kerfi og búnaður til að draga úr hávaðamengun og titringi.
14. Veltigrindur (ROPS).
15. Fallvarnargrindur (FOPS).
16. Beggja handa stjórnþæki.
17. Íhlutir í vélar sem hannaðar eru til að lyfta fólki eða láta það síga á milli stigapalla og sem eru taldir með á eftirfarandi lista:
 - a) búnaður til að læsa dyrum við stigapalla,
 - b) búnaður til að koma í veg fyrir að hleðslueining falli eða hreyfist óhindrað upp á við,
 - c) hraðatakörkunarbúnaður,
 - d) orkusafnandi höggdeyfar,
 - ólínulegir eða
 - með deyfðu endurkasti,
 - e) orkudreyfandi höggdeyfar,
 - f) öryggisbúnaður á tjökkum í vökvakerfum ef þeir eru notaðir til að koma í veg fyrir fall,
 - g) rafmagnsöryggisbúnaður, notaður sem öryggisrofar með rafeindahlutum.

*VI. VIÐAUKI***Leiðbeiningar um samsetningu fyrir ófullgerðar vélar**

Í leiðbeiningum um samsetningu á ófullgerðri vél skal vera lýsing á skilyrðunum sem þarf að uppfylla til að hún verði sett rétt inn í fullbúnu vélina þannig að öryggi og heilsu sé ekki stefnt í voða.

Leiðbeiningar um samsetningu skulu ritaðar á opinberu tungumáli Bandalagsins sem framleiðandi vélarinnar, sem ófullgerða vélin verður sett saman við, eða viðurkenndur fulltrúi hans samþykkir.

VII. VIÐAUKI

A. Tækniskjöl fyrir vélur

Í þessum hluta er lýsing á aðferðinni við að útbúa tækniskjöl. Tækniskjölin skulu sýna fram á að vélin samræmist kröfum þessarar tilskipunar. Í þeim skal koma fram hönnun, framleiðsluáðferð og virkni vélarinnar eftir því sem nauðsynlegt er fyrir þetta mat. Tækniskjölin skulu útbúin á einu eða fleiri opinberum tungumálum Bandalagsins, að undanskildum notkunarleiðbeiningum með vélum sem sérákvæði í lið 1.7.4.1 í I. viðauka gilda um.

1. Í tækniskjölunum skulu vera:

a) smíðaskjöl sem innihalda:

- almenna lýsingu á vélinni,
- heildarteikningu af vél ásamt teikningum af stjórnrásum og viðeigandi lýsingum og útskýringum sem eru nauðsynlegar til að skilja virkni vélarinnar,
- ítarlegar teikningar ásamt útreikningum, niðurstöðum prófana, vottorðum o.s.frv. sem þarf til að kanna hvort vél sé í samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi,
- skjöl um áhættumat sem sýna aðferðina sem fylgt var, þ.m.t.:
 - i) listi yfir grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem gilda um vélina,
 - ii) lýsing á verndarráðstöfunum sem framkvæmdar eru til að koma í veg fyrir hættur eða draga úr áhættunni og, ef við á, upplýsingar um áhættuna sem enn er fyrir hendi vegna vélarinnar,
- staðla og aðrar tækniforskriftir sem notaðar eru, með upplýsingum um grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem falla undir staðlana,
- allar tækniskýrslur sem skýra frá niðurstöðum úr prófunum sem framleiðandinn hefur framkvæmt eða aðili sem framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans hafa valið,
- afrit af notkunarleiðbeiningum með vélinni,
- ef við á, yfirlýsingu um ísetningu fyrir meðfylgjandi ófullgerðar vélur og viðeigandi leiðbeiningar um samsetningu slíkra véla,
- ef við á, afrit af EB-samræmisyfirlýsingu fyrir vélina eða aðrar vörur sem felldar eru inn í vélina,
- eintak af EB-samræmisyfirlýsingunni,

b) ef um raðframleiðslu er að ræða, innri ráðstafanir sem gerðar verða til að tryggja að vélur samræmist áfram ákvæðum þessarar tilskipunar.

Framleiðandi verður að framkvæma nauðsynlegar rannsóknir og prófanir á vélarhlutum og fylgihlutum eða vélinni allri til að ákveða hvort hún sé hönnuð og smíðuð þannig að hægt sé að setja hana saman og taka hana í notkun á öruggan hátt. Viðkomandi skýrslur og niðurstöður skulu vera hluti af tækniskjölunum.

2. Tækniskjölin, sem um getur í 1. lið, verður að hafa til reiðu fyrir lögbær yfirvöld aðildarríkjanna í a.m.k. tíu ár eftir framleiðsludag vélar en framleiðsludag síðasta eintaks af vélinni sé um raðframleiðslu að ræða.

Tækniskjölin þurfa ekki að vera geymd á yfirráðasvæði Bandalagsins. Því síður þurfa þau ávallt að vera efnislega tiltæk.

Hins vegar skal einstaklingurinn sem tilgreindur er í EB-samræmisyfirlýsingunni geta tekið þau saman og gert þau tiltæk innan frests sem er í eðlilegu samræmi við hversu flókin þau eru.

Undanskilja má ítarlega uppdretti eða aðrar nákvæmar upplýsingar um samsetta hluti sem notaðir voru í framleiðslu vélar úr tækniskjölunum nema nauðsynlegt sé að þekkja til þeirra til að unnt sé að sannprófa samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi.

3. Séu tækniskjöl ekki lögð fram þegar lögbær innlend yfirvöld fara þess á leit með tilhlýðilega rökstuddri beiðni getur það verið nægileg ástæða til að draga í efa samræmi vélarinnar sem um ræðir við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi.

B. Viðeigandi tækniskjöl fyrir ófullgerðar vélar

Í þessum hluta er lýsing á aðferðinni við að útbúa viðeigandi tækniskjöl. Í skjölunum skal koma fram hvaða kröfum, sem um getur í þessari tilskipun, er beitt og fullnægt. Í þeim skal koma fram hönnun, framleiðsluaðferð og virkni ófullgerðu vélarinnar eftir því sem nauðsynlegt er fyrir þetta mat á samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem beitt er. Útbúa skal skjölin á einu eða fleirum opinberum tungumálum Bandalagsins.

Þau skulu innihalda eftirfarandi:

a) smíðaskjöl sem innihalda:

- heildarteikningu af ófullgerðri vél ásamt teikningum af stjórnrásum,
- ítarlegar teikningar ásamt útreikningum, niðurstöðum prófana, vottorðum o.s.frv. sem þarf til að kanna hvort ófullgerð vél sé í samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem beitt er,
- skjöl um áhættumat sem sýna aðferðina sem fylgt var, þ.m.t.:

- i) lista yfir grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem er beitt og fullnægt,
- ii) lýsingu á verndarráðstöfunum sem framkvæmdar eru til að koma í veg fyrir hættur eða draga úr áhættunni og, ef við á, upplýsingum um áhættuna sem enn er fyrir hendi,
- iii) staðla og aðrar tækniforskriftir sem notaðar eru, með upplýsingum um grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem falla undir staðlana,
- iv) allar tækniskýrslur sem skýra frá niðurstöðum úr prófunum sem framleiðandinn hefur framkvæmt eða látið aðila sem framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans velur framkvæma,
- v) afrit af leiðbeiningum um samsetningu á ófullgerðu vélinni,
- b) ef um raðframleiðslu er að ræða, innri ráðstafanir sem gerðar verða til að tryggja að ófullgerðar vélar samræmist áfram grunnkröfunum um heilsuvernd og öryggi sem beitt er.

Framleiðandi verður að framkvæma nauðsynlegar rannsóknir og prófanir á vélarhlutum og fylgihlutum eða ófullgerðu vélinni allri til að ganga úr skugga um að hún sé hönnuð og smíðuð þannig að hægt sé að setja hana saman og nota hana á öruggan hátt. Viðkomandi skýrslur og niðurstöður skulu vera hluti af tækniskjölunum.

Viðkomandi tækniskjöl verður að hafa til reiðu í a.m.k. tíu ár eftir framleiðsludag ófullgerðrar vélar en framleiðsludag síðasta eintaks af ófullgerðu vélinni sé um raðframleiðslu að ræða og skulu lögð fyrir lögbær yfirvöld aðildarríkjanna samkvæmt beiðni. Þau þurfa ekki að vera geymd á yfirráðasvæði Bandalagsins. Því síður þurfa þau ávallt að vera efnislega tiltæk. Einstaklingurinn, sem tilgreindur er í yfirlýsingu um ísetningu, skal geta tekið þau saman og lagt þau fyrir viðkomandi yfirvöld.

Séu viðkomandi tækniskjöl ekki lögð fram þegar lögbær innlend yfirvöld fara þess á leit með tilhlýðilega rökstuddri beiðni getur það verið nægileg ástæða til að draga í efa samræmi ófullgerðu vélarinnar við þær grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi sem beitt hefur verið og hafa verið staðfestar.

*VIII. VIÐAUKI***Mat á samræmi með innri athugunum á framleiðslu véla**

1. Í þessum viðauka er lýst hvernig framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans, sem sinnir þeim skyldum sem mælt er fyrir um í 2. og 3. lið, tryggir og lýsir því yfir að vélin, sem um er að ræða, uppfylli viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.
2. Fyrir hverja dæmigerða gerð viðkomandi raðar skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans útbúa tækniskjölín sem um getur í A-hluta VII. viðauka.
3. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið tryggi samræmi vélarinnar, sem framleidd er, við tæknigögnin, sem um getur í A-hluta VII. viðauka, og við kröfur í þessari tilskipun.

IX. VIÐAUKI

EB-gerðarprófun

EB-gerðarprófun er sú aðferð sem tilkynntur aðili beitir til að ganga úr skugga um og votta að dæmigert eintak af vél, sem vísað er til í IV. viðauka (hér á eftir kölluð gerðin), fullnægi viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar.

1. Fyrir hverja gerð skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans útbúa tækniskjölin sem um getur í A-hluta VII. viðauka.
2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal leggja fram umsókn um EB-gerðarprófun hjá tilkynntum aðila að eigin vali fyrir hverja gerð.

Með umsókninni skulu fylgja:

- nafn og heimilisfang framleiðanda og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans,
- skrifleg yfirlýsing þess efnis að umsóknin hafi ekki verið send öðrum tilkynntum aðila,
- tækniskjölin.

Umsækjandi skal enn fremur láta tilkynnta aðilanum í té sýnishorn af gerðinni. Tilkynnti aðilinn getur farið fram á að fá fleiri eintök sé þess þörf til að gera fyrirhugaðar prófanir.

3. Tilkynnti aðilinn skal:
 - 3.1. rannsaka tækniskjölin, ganga úr skugga um gerðareintakið hafi verið framleitt í samræmi við þau og ganga úr skugga um hvaða þættir hafa verið hannaðir í samræmi við viðeigandi ákvæði staðlanna, sem um getur í 2. mgr. 7. gr., og hvaða þættir hafa verið hannaðir án þess að beita viðeigandi ákvæðum þessara staðla,
 - 3.2. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi skoðanir, mælingar og prófanir til að komast að því hvort lausnirnar, sem samþykktar hafa verið, fullnægi grunnkröfum um heilsuvernd og öryggi í þessari tilskipun þegar stöðlunum sem um getur í 2. mgr. 7. gr. er ekki beitt,
 - 3.3. ef notaðir voru samræmdir staðlar sem um getur í 2. mgr. 7. gr., framkvæma eða láta framkvæma viðkomandi skoðanir, mælingar og prófanir til að sannprófa að stöðlunum hafi í raun verið beitt,
 - 3.4. semja við umsækjandann um hvar framkvæma skuli athuganir á því að gerðin hafi verið framleidd í samræmi við skoðuðu tækniskjölin ásamt nauðsynlegum skoðunum, mælingum og prófunum.
4. Uppfylli gerðin ákvæði tilskipunarinnar skal tilkynnti aðilinn gefa út EB-gerðarprófunarvottorð til handa umsækjandanum. Vottorðið skal innihalda nafn og heimilisfang framleiðandans og viðurkennds fulltrúa hans, nauðsynlegar upplýsingar til að bera kennsl á þá gerð sem hlotið hefur samþykki, niðurstöður athugunarinnar og alla fyrirvara sem gilda um útgáfu þess.

Framleiðandinn og viðurkenndi fulltrúinn skulu varðveita eintak af þessu vottorði, tækniskjölunum og öllum viðkomandi skjölum í 15 ár frá þeim degi sem vottorðið er gefið út.

5. Uppfylli gerðin ekki ákvæði tilskipunarinnar skal tilkynnti aðilinn neita að gefa út EB-gerðarprófunarvottorð til handa umsækjandanum og gefa ítarlegan rökstuðning fyrir synjuninni. Hann skal tilkynna umsækjandanum um það, öðrum tilkynntum aðilum og aðildarríkinu sem tilkynnti hann. Réttur til málskots verður að vera fyrir hendi.
6. Umsækjanda ber að veita tilkynnta aðilanum, sem geymir tækniskjölin sem tengjast EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu, upplýsingar um allar breytingar á viðurkenndu gerðinni. Tilkynnti aðilinn skal skoða þessar breytingar og síðan skal hann annaðhvort staðfesta gildi EB-gerðarprófunarvottorðsins sem til er eða gefa út nýtt ef hætta er á að breytingarnar raski samræmi við grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi eða fyrirhuguð vinnuskilyrði fyrir gerðina.
7. Framkvæmdastjórnin, aðildarríkin og aðrir tilkynntir aðilar geta fengið afrit af EB-gerðarprófunarvottorðunum samkvæmt beiðni. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geta fengið afrit af tækniskjölunum og niðurstöðum rannsókna tilkynnta aðilans samkvæmt rökstuddri beiðni.
8. Málsskjöl og bréfaskipti um EB-gerðarprófun skulu vera á opinberu tungumáli Bandalagsins í aðildarríkinu þar sem tilkynnti aðilinn hefur staðfestu eða á öðru opinberu tungumáli Bandalagsins sem tilkynnti aðilinn samþykkir.

9. Gildi EB-gerðarprófunarvottorðsins:

9.1. Tilkynnti aðilinn hefur viðvarandi skyldu til að tryggja að EB-gerðarprófunarvottorðið sé áfram í gildi. Hann skal upplýsa framleiðandann um allar meiriháttar breytingar sem gætu haft áhrif á gildi vottorðsins. Tilkynnti aðilinn skal afturkalla vottorð sem eru ekki lengur gild.

9.2. Framleiðandi viðkomandi vélar hefur viðvarandi skyldu til að tryggja að umrædd vél samræmist nýjustu tækni.

9.3. Framleiðandinn skal fara fram á að tilkynnti aðilinn endurskoði gildi EB-gerðarprófunarvottorðsins á fimm ára fresti.

Komist tilkynntur aðili að þeirri niðurstöðu að vottorðið sé enn í gildi, að teknu tilliti til nýjustu tækni, skal hann endurnýja vottorðið til annarra fimm ára.

Framleiðandinn og viðurkenndi fulltrúinn skulu varðveita eintak af þessu vottorði, tækniskjölunum og öllum viðeigandi skjölum í 15 ár frá þeim degi sem vottorðið er gefið út.

9.4. Ef til þess kemur að gildi EB-gerðarprófunarvottorðsins sé ekki endurnýjað skal framleiðandinn hætta að setja viðkomandi vél á markað.

X. VIÐAUKI

Full gæðatrygging

Í þessum viðauka er lýsing á samræmismati véla sem um getur í IV. viðauka, sem framleiddar eru með alhliða gæðatryggingu, og aðferð tilkynnts aðila við að meta og samþykkja gæðakerfið og hafa eftirlit með beitingu þess.

1. Framleiðandi skal nota viðurkennt gæðakerfi fyrir hönnun, framleiðslu, lokaskoðun og prófun, eins og tilgreint er í 2. lið, og sæta eftirliti sem tilgreint er í 3. lið.
2. Gæðakerfi:
- 2.1. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal leggja inn umsókn um mat á gæðakerfinu hjá tilkynntum aðila að eigin vali.

Í umsókninni skal eftirfarandi koma fram:

- nafn og heimilisfang framleiðanda og, ef við á, viðurkennds fulltrúa hans,
- hönnunar-, framleiðslu-, skoðunar-, prófunar- og geymslustaðir vélarinnar,
- tækniskjölín, sem lýst er í A-hluta VII. viðauka, fyrir eitt eintak úr hverjum flokki véla, sem um getur í IV. viðauka, sem hann byggst framleiða,
- gögn um gæðakerfið,
- skrifleg yfirlýsing þess efnis að umsóknin hafi ekki verið send öðrum tilkynntum aðila.

- 2.2. Gæðakerfið skal tryggja að vélarnar samræmist ákvæðum þessarar tilskipunar. Alla þá þætti, kröfur og ákvæði, sem framleiðandi hefur tekið tillit til, skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem ráðstafanir, aðferðir og skriflegar leiðbeiningar. Gögnin um gæðakerfið verða að vera með þeim hætti að aðferðir og ráðstafanir í gæðamálum, s.s. gæðaaætlanir, -skipulag og -handbækur og -skrár séu alltaf túlkaðar á sama hátt.

Í gögnunum skal vera fullnægjandi lýsing á:

- gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til hönnunar og gæða vélar,
- tæknilegum hönnunarforskriftum, þ.m.t. staðlar, sem verður beitt og, þegar stöðlunum sem um getur í 2. mgr. 7. gr. er ekki beitt að öllu leyti, þeim leiðum sem verða farnar til að tryggja að grunnkröfur um heilsuvernd og öryggi í tilskipuninni verði uppfylltar,
- þeirri tækni til skoðunar og sannprófunar á hönnun og þeim ferlum og kerfisbundnu aðgerðum sem beitt verður við hönnun véla sem heyra undir þessa tilskipun,
- samsvarandi aðferðum, ferlum og kerfisbundnum aðgerðum sem verða notaðar við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu,
- þeim skoðunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu og hversu oft þær verða gerðar,
- skýrslur um gæði, s.s. skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn og skýrslur um menntun og hæfi hlutaðeigandi starfsmanna,
- hvernig fylgst er með því að tilskilin hönnun og gæði vélarinnar hafi náðst og að gæðakerfið sé skilvirk.

- 2.3. Tilkynnti aðilinn skal meta gæðakerfið til þess að ákveða hvort það uppfylli kröfurnar í lið 2.2.

Gengið skal út frá því að þeir þættir gæðakerfisins, sem eru í samræmi við viðeigandi samhæfðan staðal, séu í samræmi við samsvarandi kröfur sem um getur í lið 2.2.

Í úttektarhópnum skal a.m.k. vera einn maður sem hefur reynslu af mati á tækni vélarinnar. Hluti af matinu skal vera skoðun sem fram fer á athafnasvæði framleiðanda. Meðan á matinu stendur skal úttektarhópurinn fara yfir tækniskjölín sem vísað er til í þriðja undirlið annarar málsgreinar í lið 2.1 til að tryggja samræmi þeirra við viðkomandi kröfur um heilsuvernd og öryggi.

Ákvörðunina ber að tilkynna framleiðanda eða viðurkenndum fulltrúa hans. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugunarinnar og rökstudd ákvörðun varðandi matið. Réttur til málskots verður að vera fyrir hendi.

- 2.4. Framleiðandinn skal skuldbinda sig til að rækja skyldur sínar vegna gæðakerfisins, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, og að sjá til þess að það haldist fullnægjandi og skilvirkt.
- Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa tilkynnta aðilann, sem samþykkti gæðakerfið, um allar fyrirhugaðar breytingar á því.
- Tilkynnti aðilinn metur þær breytingar sem lagðar eru til og ákveður hvort breytt gæðatryggingarkerfi uppfylli áfram kröfurnar sem um getur í lið 2.2 eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.
- Hann skal tilkynna framleiðandanum ákvörðun sína. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugunarinnar og rökstudd ákvörðun varðandi matið.
3. Eftirlit á ábyrgð tilkynnts aðila:
- 3.1. Tilgangurinn með eftirlitinu er að tryggja að framleiðandi ræki skyldur sínar vegna samþykpta gæðakerfisins.
- 3.2. Framleiðandi skal veita tilkynnta aðilanum aðgang til eftirlits að eftirlits-, prófunar- og geymslustöðum og láta honum í té allar nauðsynlegar upplýsingar, eins og:
- gögn um gæðakerfið,
 - gæðaskýrslur sem kveðið er á um í þeim hluta gæðakerfisins sem lýtur að hönnun, s.s. niðurstöður greininga, útreikninga, prófana o.s.frv.,
 - gæðaskýrslur sem kveðið er á um í þeim hluta gæðakerfisins sem lýtur að framleiðslu, s.s. skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.
- 3.3. Tilkynnti aðilinn skal með jöfnu millibili gera úttekt á því hvort framleiðandi viðheldur gæðakerfinu og notar það og gefa framleiðanda skýrslu um úttektina. Tíðni reglubundnu úttektanna skal vera þannig að heildarendurmat fari fram á þriggja ára fresti.
- 3.4. Að auki getur tilkynnti aðilinn komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Þörfina á þessum viðbótarheimsóknum og tíðni þeirra verður ákvörðuð á grundvelli kerfis til vöktunar með heimsóknum sem tilkynnti aðilinn hefur umsjón með. Einkum verður að taka mið af eftirfarandi í kerfinu til vöktunar með heimsóknum:
- niðurstöðum fyrri eftirlitsheimsókna,
 - þörfina á því að vakta aðgerðir til úrbóta,
 - sérstök skilyrði, eftir því sem við á, sem fylgja samþykkinu fyrir kerfinu,
 - verulegar breytingar á skipulagi framleiðsluaðferða, ráðstafana eða tækni.
- Í slíkum heimsóknum er tilkynnta aðilanum heimilt, ef með þarf, að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um að gæðakerfið starfi rétt. Tilkynnti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og prófunarskýrslu hafi prófun farið fram.
4. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal hafa eftirfarandi tiltækt fyrir innlend yfirvöld í a.m.k. 10 ár eftir að vélin var síðast framleidd:
- skjölin sem um getur í lið 2.1,
 - ákvarðanir og skýrslur frá tilkynnta aðilanum sem um getur í þriðju og fjórðu undirgrein liðar 2.4 og í liðum 3.3 og 3.4.

XI. VIÐAUKI

Lágmarksviðmiðanir sem aðildarríkin skulu taka tillit til þegar þau tilkynna aðila

1. Tilkynnti aðilinn, forstjóri hans og þeir starfsmenn, sem sjá um sannprófanir, skulu hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, birgjar né annast uppsetningu á þeim vélum sem þeir skoða né vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir skulu hvorki taka beinan þátt í hönnun, smíði, markaðssetningu eða viðhaldi vélanna né vera viðurkenndir fulltrúar aðila sem þátt taka í þessari starfsemi. Þetta útilokar ekki möguleikann á skiptum á tæknilegum upplýsingum milli framleiðandans og tilkynnta aðilans.
2. Tilkynnti aðilinn og starfsmenn hans skulu framkvæma sannprófanir með faglegu sjálfstæði og tæknikunnáttu á hæsta stigi og vera lausir við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra og niðurstöður skoðunar, einkum frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi niðurstöður úr sannprófunum.
3. Fyrir hvern flokk véla sem hann er tilkynntur fyrir skal aðilinn hafa yfir að ráða starfsliði með tækniþekkingu og nægilega og viðeigandi reynslu til að framkvæma samræmismat. Hann skal hafa nauðsynleg úrræði til að ljúka tæknilegum og stjórnunarlegum verkum, sem tengjast framkvæmd athugana með viðeigandi hætti. Einnig skal hann hafa aðgang að nauðsynlegum búnaði fyrir skoðanir sem heyra til undantekninga.
4. Það starfslið, sem ber ábyrgð á skoðun, skal hafa:
 - trausta tækni- og starfsþjálfun,
 - fullnægjandi þekkingu á kröfum varðandi prófanirnar sem það framkvæmir og næga reynslu af slíkum prófunum,
 - getu til þess að semja þau vottorð, skrár og skýrslur sem þarf til að sýna að prófanir hafa verið framkvæmdar.
5. Hlutleysi skoðunarmanna verður að vera tryggt. Laun þeirra mega hvorki vera háð fjölda prófana sem framkvæmdar eru né niðurstöðum úr þessum prófunum.
6. Tilkynnti aðilinn verður að hafa ábyrgðartryggingu nema ríkið sé bótaskyldt samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á prófunum.
7. Starfsmönnum tilkynnta aðilans er skyldt að fara með allar upplýsingar, sem þeir afla sér í starfi sínu samkvæmt þessari tilskipun eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er í tilefni af henni, sem trúnaðarmál (nema gagnvart lögbærum stjórnvöldum í ríkinu þar sem starfsemin fer fram).
8. Tilkynntir aðilar skulu taka þátt í samræmingarstarfi. Þeir skulu einnig taka beinan þátt, eða með milligöngu fulltrúa, í gerð evrópskra staðla eða tryggja að þeir þekki aðstæður m.t.t. viðkomandi staðla.
9. Aðildarríkin mega gera allar ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar til að tryggja, ef starfsemi tilkynnts aðila stöðvast, að skrár viðskiptavina hans verði sendar öðrum aðila eða gerðar tiltækar fyrir aðildarríkin sem tilkynntu hann.

XII. VIÐAUKI

Samsvörunartafla ⁽¹⁾

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
a-liður 2. mgr. 1. gr.	a- og b-liður 2. gr.
b-liður 2. mgr. 1. gr.	c-liður 2. gr.
3. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
4. mgr. 1. gr.	3. gr.
5. mgr. 1. gr.	—
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 4. gr.
2. mgr. 2. gr.	15. gr.
3. mgr. 2. gr.	3. mgr. 6. gr.
3. gr.	a-liður 1. mgr. 5. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 6. gr.
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 4. gr.	2. mgr. 6. gr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 4. gr.	—
3. mgr. 4. gr.	—
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 5. gr.	1. mgr. 7. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 5. gr.	—
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 5. gr.	2. og 3. mgr. 7. gr.
Síðasta undirgrein 2. mgr. 5. gr.	—
3. mgr. 5. gr.	4. mgr. 7. gr.
1. mgr. 6. gr.	10. gr.
2. mgr. 6. gr.	22. gr.
1. mgr. 7. gr.	1. og 2. mgr. 11. gr.
2. mgr. 7. gr.	3. og 4. mgr. 11. gr.
3. mgr. 7. gr.	4. mgr. 11. gr.
4. mgr. 7. gr.	5. mgr. 11. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 8. gr.	e-liður 1. mgr. 5. gr. og 1. mgr. 12. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 8. gr.	f-liður 1. mgr. 5. gr.
a-liður 2. mgr. 8. gr.	2. mgr. 12. gr.
b-liður 2. mgr. 8. gr.	4. mgr. 12. gr.
c-liður 2. mgr. 8. gr.	3. mgr. 12. gr.
3. mgr. 8. gr.	—
4. mgr. 8. gr.	—
5. mgr. 8. gr.	—

(¹) Í þessari töflu eru tilgreind tengsl á milli hluta tilskipunar 98/37/EB og þeirra hluta í þessari tilskipun sem fjalla um sama efni. Hins vegar er innihald tengdu hlutanna ekki endilega það sama.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
6. mgr. 8. gr.	4. mgr. 5. gr.
7. mgr. 8. gr.	—
8. mgr. 8. gr.	—
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 14. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 9. gr.	4. mgr. 14. gr.
2. mgr. 9. gr.	3. og 5 mgr. 14. gr.
3. mgr. 9. gr.	8. mgr. 14. gr.
1. til 3. mgr. 10. gr.	1. til 3. mgr. 16. gr.
4. mgr. 10. gr.	17. gr.
11. gr.	20. gr.
12. gr.	21. gr.
1. mgr. 13. gr.	2. mgr. 26. gr.
2. mgr. 13. gr.	—
14. gr.	—
15. gr.	28. gr.
16. gr.	29. gr.
I. viðauki — Formálsorð 1.	I. viðauki — 2. liður í Almennum meginreglum.
I. viðauki — Formálsorð 2.	I. viðauki — 3. liður í Almennum meginreglum.
I. viðauki — Formálsorð 3.	I. viðauki — 4. liður í Almennum meginreglum.
1. hluti I. viðauka	1. hluti I. viðauka
Liður 1.1 í I. viðauka.	Liður 1.1 í I. viðauka.
Liður 1.1.1 í I. viðauka.	Liður 1.1.1 í I. viðauka.
Liður 1.1.2 í I. viðauka.	Liður 1.1.2 í I. viðauka.
d-liður í lið 1.1.2 í I. viðauka.	Liður 1.1.6 í I. viðauka.
Liður 1.1.3 í I. viðauka.	Liður 1.1.3 í I. viðauka.
Liður 1.1.4 í I. viðauka.	Liður 1.1.4 í I. viðauka.
Liður 1.1.5 í I. viðauka.	Liður 1.1.5 í I. viðauka.
Liður 1.2 í I. viðauka.	Liður 1.2 í I. viðauka.
Liður 1.2.1 í I. viðauka.	Liður 1.2.1 í I. viðauka.
Liður 1.2.2 í I. viðauka.	Liður 1.2.2 í I. viðauka.
Liður 1.2.3 í I. viðauka.	Liður 1.2.3 í I. viðauka.
Liður 1.2.4 í I. viðauka.	Liður 1.2.4 í I. viðauka.
1. til 3. mgr. í lið 1.2.4 í I. viðauka.	Liður 1.2.4.1 í I. viðauka.
4. til 6. mgr. í lið 1.2.4 í I. viðauka.	Liður 1.2.4.3 í I. viðauka.
7. mgr. í lið 1.2.4 í I. viðauka.	Liður 1.2.4.4 í I. viðauka.
Liður 1.2.5 í I. viðauka.	Liður 1.2.5 í I. viðauka.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
Liður 1.2.6 í I. viðauka.	Liður 1.2.6 í I. viðauka.
Liður 1.2.7 í I. viðauka.	Liður 1.2.1 í I. viðauka.
Liður 1.2.8 í I. viðauka.	Liður 1.1.6 í I. viðauka.
Liður 1.3 í I. viðauka.	Liður 1.3 í I. viðauka.
Liður 1.3.1 í I. viðauka.	Liður 1.3.1 í I. viðauka.
Liður 1.3.2 í I. viðauka.	Liður 1.3.2 í I. viðauka.
Liður 1.3.3 í I. viðauka.	Liður 1.3.3 í I. viðauka.
Liður 1.3.4 í I. viðauka.	Liður 1.3.4 í I. viðauka.
Liður 1.3.5 í I. viðauka.	Liður 1.3.5 í I. viðauka.
Liður 1.3.6 í I. viðauka.	Liður 1.3.6 í I. viðauka.
Liður 1.3.7 í I. viðauka.	Liður 1.3.7 í I. viðauka.
Liður 1.3.8 í I. viðauka.	Liður 1.3.8 í I. viðauka.
A-hluti liðar 1.3.8 í I. viðauka.	Liður 1.3.8.1 í I. viðauka.
B-hluti liðar 1.3.8 í I. viðauka.	Liður 1.3.8.2 í I. viðauka.
Liður 1.4 í I. viðauka.	Liður 1.4 í I. viðauka.
Liður 1.4.1 í I. viðauka.	Liður 1.4.1 í I. viðauka.
Liður 1.4.2 í I. viðauka.	Liður 1.4.2 í I. viðauka.
Liður 1.4.2.1 í I. viðauka.	Liður 1.4.2.1 í I. viðauka.
Liður 1.4.2.2 í I. viðauka.	Liður 1.4.2.2 í I. viðauka.
Liður 1.4.2.3 í I. viðauka.	Liður 1.4.2.3 í I. viðauka.
Liður 1.4.3 í I. viðauka.	Liður 1.4.3 í I. viðauka.
Liður 1.5 í I. viðauka.	Liður 1.5 í I. viðauka.
Liður 1.5.1 í I. viðauka.	Liður 1.5.1 í I. viðauka.
Liður 1.5.2 í I. viðauka.	Liður 1.5.2 í I. viðauka.
Liður 1.5.3 í I. viðauka.	Liður 1.5.3 í I. viðauka.
Liður 1.5.4 í I. viðauka.	Liður 1.5.4 í I. viðauka.
Liður 1.5.5 í I. viðauka.	Liður 1.5.5 í I. viðauka.
Liður 1.5.6 í I. viðauka.	Liður 1.5.6 í I. viðauka.
Liður 1.5.7 í I. viðauka.	Liður 1.5.7 í I. viðauka.
Liður 1.5.8 í I. viðauka.	Liður 1.5.8 í I. viðauka.
Liður 1.5.9 í I. viðauka.	Liður 1.5.9 í I. viðauka.
Liður 1.5.10 í I. viðauka.	Liður 1.5.10 í I. viðauka.
Liður 1.5.11 í I. viðauka.	Liður 1.5.11 í I. viðauka.
Liður 1.5.12 í I. viðauka.	Liður 1.5.12 í I. viðauka.
Liður 1.5.13 í I. viðauka.	Liður 1.5.13 í I. viðauka.
Liður 1.5.14 í I. viðauka.	Liður 1.5.14 í I. viðauka.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
Liður 1.5.15 í I. viðauka.	Liður 1.5.15 í I. viðauka.
Liður 1.6 í I. viðauka.	Liður 1.6 í I. viðauka.
Liður 1.6.1 í I. viðauka.	Liður 1.6.1 í I. viðauka.
Liður 1.6.2 í I. viðauka.	Liður 1.6.2 í I. viðauka.
Liður 1.6.3 í I. viðauka.	Liður 1.6.3 í I. viðauka.
Liður 1.6.4 í I. viðauka.	Liður 1.6.4 í I. viðauka.
Liður 1.6.5 í I. viðauka.	Liður 1.6.5 í I. viðauka.
Liður 1.7 í I. viðauka.	Liður 1.7 í I. viðauka.
Liður 1.7.0 í I. viðauka.	Liður 1.7.1.1 í I. viðauka.
Liður 1.7.1 í I. viðauka.	Liður 1.7.1.2 í I. viðauka.
Liður 1.7.2 í I. viðauka.	Liður 1.7.2 í I. viðauka.
Liður 1.7.3 í I. viðauka.	Liður 1.7.3 í I. viðauka.
Liður 1.7.4 í I. viðauka.	Liður 1.7.4 í I. viðauka.
b- og h-liðir í lið 1.7.4 í I. viðauka.	Liður 1.7.4.1 í I. viðauka.
a- og c-liðir og e- til g-liðir í lið 1.7.4 í I. viðauka.	Liður 1.7.4.2 í I. viðauka.
d-liður í lið 1.7.4 í I. viðauka.	Liður 1.7.4.3 í I. viðauka.
2. hluti I. viðauka.	2. hluti I. viðauka.
Liður 2.1 í I. viðauka.	Liður 2.1 í I. viðauka.
1. mgr. í lið 2.1 í I. viðauka.	Liður 2.1.1 í I. viðauka.
2. mgr. í lið 2.1 í I. viðauka.	Liður 2.1.2 í I. viðauka.
Liður 2.2 í I. viðauka.	Liður 2.2 í I. viðauka.
1. mgr. í lið 2.2 í I. viðauka.	Liður 2.2.1 í I. viðauka.
2. mgr. í lið 2.2 í I. viðauka.	Liður 2.2.1.1 í I. viðauka.
Liður 2.3 í I. viðauka.	Liður 2.3 í I. viðauka.
3. hluti I. viðauka.	3. hluti I. viðauka.
Liður 3.1 í I. viðauka.	Liður 3.1 í I. viðauka.
Liður 3.1.1 í I. viðauka.	Liður 3.1.1 í I. viðauka.
Liður 3.1.2 í I. viðauka.	Liður 1.1.4 í I. viðauka.
Liður 3.1.3 í I. viðauka.	Liður 1.1.5 í I. viðauka.
Liður 3.2 í I. viðauka.	Liður 3.2 í I. viðauka.
Liður 3.2.1 í I. viðauka.	Liðir 1.1.7 og 3.2.1 í I. viðauka.
Liður 3.2.2 í I. viðauka.	Liðir 1.1.8 og 3.2.2 í I. viðauka.
Liður 3.2.3 í I. viðauka.	Liður 3.2.3 í I. viðauka.
Liður 3.3 í I. viðauka.	Liður 3.3 í I. viðauka.
Liður 3.3.1 í I. viðauka.	Liður 3.3.1 í I. viðauka.
Liður 3.3.2 í I. viðauka.	Liður 3.3.2 í I. viðauka.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
Liður 3.3.3 í I. viðauka.	Liður 3.3.3 í I. viðauka.
Liður 3.3.4 í I. viðauka.	Liður 3.3.4 í I. viðauka.
Liður 3.3.5 í I. viðauka.	Liður 3.3.5 í I. viðauka.
Liður 3.4 í I. viðauka.	Liður 3.4 í I. viðauka.
1. mgr. í lið 3.4.1 í I. viðauka.	Liður 1.3.9 í I. viðauka.
2. mgr. í lið 3.4.1 í I. viðauka.	Liður 3.4.1 í I. viðauka.
Liður 3.4.2 í I. viðauka.	Liður 1.3.2 í I. viðauka.
Liður 3.4.3 í I. viðauka.	Liður 3.4.3 í I. viðauka.
Liður 3.4.4 í I. viðauka.	Liður 3.4.4 í I. viðauka.
Liður 3.4.5 í I. viðauka.	Liður 3.4.5 í I. viðauka.
Liður 3.4.6 í I. viðauka.	Liður 3.4.6 í I. viðauka.
Liður 3.4.7 í I. viðauka.	Liður 3.4.7 í I. viðauka.
Liður 3.4.8 í I. viðauka.	Liður 3.4.2 í I. viðauka.
Liður 3.5 í I. viðauka.	Liður 3.5 í I. viðauka.
Liður 3.5.1 í I. viðauka.	Liður 3.5.1 í I. viðauka.
Liður 3.5.2 í I. viðauka.	Liður 3.5.2 í I. viðauka.
Liður 3.5.3 í I. viðauka.	Liður 3.5.3 í I. viðauka.
Liður 3.6 í I. viðauka.	Liður 3.6 í I. viðauka.
Liður 3.6.1 í I. viðauka.	Liður 3.6.1 í I. viðauka.
Liður 3.6.2 í I. viðauka.	Liður 3.6.2 í I. viðauka.
Liður 3.6.3 í I. viðauka.	Liður 3.6.3 í I. viðauka.
a-liður í lið 3.6.3 í I. viðauka.	Liður 3.6.3.1 í I. viðauka.
b-liður í lið 3.6.3 í I. viðauka.	Liður 3.6.3.2 í I. viðauka.
4. hluti I. viðauka.	4. hluti I. viðauka.
Liður 4.1 í I. viðauka.	Liður 4.1 í I. viðauka.
Liður 4.1.1 í I. viðauka.	Liður 4.1.1 í I. viðauka.
Liður 4.1.2 í I. viðauka.	Liður 4.1.2 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.1 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.1 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.2 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.2 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.3 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.3 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.4 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.4 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.5 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.5 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.6 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.6 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.7 í I. viðauka.	Liður 4.1.2.7 í I. viðauka.
Liður 4.1.2.8 í I. viðauka.	Liður 1.5.16 í I. viðauka.
Liður 4.2 í I. viðauka.	Liður 4.2 í I. viðauka.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
Liður 4.2.1 í I. viðauka.	—
Liður 4.2.1.1 í I. viðauka.	Liður 1.1.7 í I. viðauka.
Liður 4.2.1.2 í I. viðauka.	Liður 1.1.8 í I. viðauka.
Liður 4.2.1.3 í I. viðauka.	Liður 4.2.1 í I. viðauka.
Liður 4.2.1.4 í I. viðauka.	Liður 4.2.2 í I. viðauka.
Liður 4.2.2 í I. viðauka.	Liður 4.2.3 í I. viðauka.
Liður 4.2.3 í I. viðauka.	Liðir 4.1.2.7 og 4.1.2.8.2 í I. viðauka.
Liður 4.2.4 í I. viðauka.	Liður 4.1.3 í I. viðauka.
Liður 4.3 í I. viðauka.	Liður 4.3 í I. viðauka.
Liður 4.3.1 í I. viðauka.	Liður 4.3.1 í I. viðauka.
Liður 4.3.2 í I. viðauka.	Liður 4.3.2 í I. viðauka.
Liður 4.3.3 í I. viðauka.	Liður 4.3.3 í I. viðauka.
Liður 4.4 í I. viðauka.	Liður 4.4 í I. viðauka.
Liður 4.4.1 í I. viðauka.	Liður 4.4.1 í I. viðauka.
Liður 4.4.2 í I. viðauka.	Liður 4.4.2 í I. viðauka.
5. hluti I. viðauka.	5. hluti I. viðauka.
Liður 5.1 í I. viðauka.	Liður 5.1 í I. viðauka.
Liður 5.2 í I. viðauka.	Liður 5.2 í I. viðauka.
Liður 5.3 í I. viðauka.	—
Liður 5.4 í I. viðauka.	Liður 5.3 í I. viðauka.
Liður 5.5 í I. viðauka.	Liður 5.4 í I. viðauka.
Liður 5.6 í I. viðauka.	Liður 5.5 í I. viðauka.
Liður 5.7 í I. viðauka.	Liður 5.6 í I. viðauka.
6. hluti I. viðauka.	6. hluti I. viðauka.
Liður 6.1 í I. viðauka.	Liður 6.1 í I. viðauka.
Liður 6.1.1 í I. viðauka.	g-liður í lið 4.1.1 í I. viðauka.
Liður 6.1.2 í I. viðauka.	Liður 6.1.1 í I. viðauka.
Liður 6.1.3 í I. viðauka.	Liður 6.1.2 í I. viðauka.
Liður 6.2 í I. viðauka.	Liður 6.2 í I. viðauka.
Liður 6.2.1 í I. viðauka.	Liður 6.2 í I. viðauka.
Liður 6.2.2 í I. viðauka.	Liður 6.2 í I. viðauka.
Liður 6.2.3 í I. viðauka.	Liður 6.3.1 í I. viðauka.
Liður 6.3 í I. viðauka.	Liður 6.3.2 í I. viðauka.
Liður 6.3.1 í I. viðauka.	3. mgr. í lið 6.3.2 í I. viðauka.
Liður 6.3.2 í I. viðauka.	4. mgr. í lið 6.3.2 í I. viðauka.
Liður 6.3.3 í I. viðauka.	1. mgr. í lið 6.3.2 í I. viðauka.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
Liður 6.4.1 í I. viðauka.	Liðir 4.1.2.1., 4.1.2.3 og 6.1.1 í I. viðauka.
Liður 6.4.2 í I. viðauka.	Liður 6.3.1 í I. viðauka.
Liður 6.5 í I. viðauka.	Liður 6.5 í I. viðauka.
A- og B-hlutar II. viðauka.	1. hluti A-hluta II. viðauka.
C-hluti II. viðauka.	—
III. viðauki.	III. viðauki.
Liðir 1.1 til 1.4 í 1. lið A-hluta IV. viðauka.	Liðir 1.1 til 1.4 í 1. lið IV. viðauka.
2. liður A-hluta IV. viðauka.	2. liður IV. viðauka.
3. liður A-hluta IV. viðauka.	3. liður IV. viðauka.
4. liður A-hluta IV. viðauka.	Liðir 4.1 til 4.2 í 4. lið IV. viðauka.
5. liður A-hluta IV. viðauka.	5. liður IV. viðauka.
6. liður A-hluta IV. viðauka.	6. liður IV. viðauka.
7. liður A-hluta IV. viðauka.	7. liður IV. viðauka.
8. liður A-hluta IV. viðauka.	8. liður IV. viðauka.
9. liður A-hluta IV. viðauka.	9. liður IV. viðauka.
10. liður A-hluta IV. viðauka.	10. liður IV. viðauka.
11. liður A-hluta IV. viðauka.	11. liður IV. viðauka.
12. liður A-hluta IV. viðauka (fyrsti og annar undirliður).	Liðir 12.1 og 12.2 í 12. lið IV. viðauka.
12. liður A-hluta IV. viðauka (þriðji undirliður).	—
13. liður A-hluta IV. viðauka.	13. liður IV. viðauka.
Fyrsti hluti 14. liðar A-hluta IV. viðauka.	15. liður IV. viðauka.
Annar hluti 14. liðar A-hluta IV. viðauka.	14. liður IV. viðauka.
15. liður A-hluta IV. viðauka.	16. liður IV. viðauka.
16. liður A-hluta IV. viðauka.	17. liður IV. viðauka.
17. liður A-hluta IV. viðauka.	—
1. liður B-hluta IV. viðauka.	19. liður IV. viðauka.
2. liður B-hluta IV. viðauka.	21. liður IV. viðauka.
3. liður B-hluta IV. viðauka.	20. liður IV. viðauka.
4. liður B-hluta IV. viðauka.	22. liður IV. viðauka.
5. liður B-hluta IV. viðauka.	23. liður IV. viðauka.
1. liður V. viðauka.	—
2. liður V. viðauka.	—
a-liður fyrstu undirgreinar í 3. lið V. viðauka.	a-liður fyrstu undirgreinar í 1. lið A-hluta VII. viðauka.
b-liður fyrstu undirgreinar í 3. lið V. viðauka.	b-liður fyrstu undirgreinar í 1. lið A-hluta VII. viðauka.
Önnur undirgrein í 3. lið V. viðauka.	Fyrsta undirgrein í 1. lið A-hluta VII. viðauka.
Þriðja undirgrein í 3. lið V. viðauka.	3. liður A-hluta VII. viðauka.

Tilskipun 98/37/EB	Þessi tilskipun
a-liður í 4. lið V. viðauka.	Önnur og þriðja undirgrein í 2. lið A-hluta VII. viðauka.
b-liður í 4. lið V. viðauka.	Önnur undirgrein í 2. lið A-hluta VII. viðauka.
c-liður í 4. lið V. viðauka.	Inngangur A-hluta VII. viðauka.
1. liður VI. viðauka.	Inngangur IX. viðauka.
2. liður VI. viðauka.	1. og 2. liður IX. viðauka.
3. liður VI. viðauka.	3. liður IX. viðauka.
Fyrsta undirgrein í 4. lið VI. viðauka.	Fyrsta undirgrein í 4. lið IX. viðauka.
Önnur undirgrein í 4. lið VI. viðauka.	7. liður IX. viðauka.
5. liður VI. viðauka.	6. liður IX. viðauka.
Fyrsti málslíður í 6. lið VI. viðauka.	5. liður IX. viðauka.
Annar og þriðji málslíður í 6. lið VI. viðauka.	6. mgr. 14. gr.
7. liður VI. viðauka.	8. liður IX. viðauka.
1. liður VII. viðauka.	1. liður XI. viðauka.
2. liður VII. viðauka.	2. liður XI. viðauka.
3. liður VII. viðauka.	3. liður XI. viðauka.
4. liður VII. viðauka.	4. liður XI. viðauka.
5. liður VII. viðauka.	5. liður XI. viðauka.
6. liður VII. viðauka.	6. liður XI. viðauka.
7. liður VII. viðauka.	7. liður XI. viðauka.
VIII. viðauki.	—
IX. viðauki.	—

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 780/2006

2009/EES/37/04

frá 24. maí 2006

um breytingu á VI. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 8. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 skal semja takmarkandi skrár yfir innihaldsefni og efni, sem um getur í c- og d-lið 3. mgr. og d- og e-lið 5. mgr. a í þeirri grein, í A- og B-þætti VI. viðauka við þá reglugerð. Heimilt er að tilgreina skilyrði fyrir notkun þessara innihaldsefna og efna.
- 2) Sökum innleiðingar á reglum um lífræna framleiðslu búfjár og búfjárafurða í reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er nauðsynlegt að aðlagja þessar skrár til þess að þær nái yfir efni sem eru notuð við vinnslu afurða sem ætlaðar eru til manneldis og í eru innihaldsefni úr dýraríkinu.

- 3) Einnig er nauðsynlegt að skilgreina þau aukefni sem heimilt er að nota til vinnslu á ávaxtavínum öðrum en vínum sem falla undir reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999 frá 17. maí 1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins ⁽²⁾.

- 4) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við það.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót í samræmi við 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. desember 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mariann FISCHER BOEL

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 137, 25.5.2006, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 38, 9.8.2007, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 699/2006 (Stjtið. ESB L 121, 6.5.2006, bls. 36).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2165/2005 (Stjtið. ESB L 345, 28.12.2005, bls. 1).

VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á textanum undir fyrirsögninni „MEGINREGLUR ALMENNS EÐLIS“:

a) Í stað fyrstu málsgreinar komi eftirfarandi:

„Í þætti A, B og C er fjallað um innihaldsefni og hjálparefni sem heimilt er að nota við vinnslu matvæla sem einkum eru samsett úr einu eða fleiri innihaldsefnum úr jurta- og/eða dýraríkinu, sem um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, að undanskildu víni sem fellur undir reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999 (*).“

Heimilt er að markaðssetja afurðir úr dýraríkinu, með merkingum sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar, sem hafa verið framleiddar á löglegan hátt fyrir gildistöku reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 780/2006 (**), á meðan birgðir endast.

(*) Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1.

(**) (Stjtið. ESB L 137, 25.5.2006, bls. 9.“

b) Í stað annarrar málsgreinar komi eftirfarandi:

„Þegar matvæli eru samsett úr innihaldsefnum úr jurta- og dýraríkinu gilda reglurnar sem settar eru í 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/2/EB (*).“

Endurskoða skal skráningu natríumnítrits og kalíumnítrats í lið A.1 eigi síðar en 31. desember 2007 í því skyni að takmarka eða afturkalla notkun þessara aukefna.

(*) Stjtið. EB L 61, 18.3.1995, bls. 1.“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á A-hluta:

a) Í stað liðar A.1 komi eftirfarandi:

„A.1. Aukefni í matvælum, þ.m.t. burðarefni“

Númer	Heiti	Vinnsla matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla matvæla úr dýraríkinu	Sérstök skilyrði
E 153	Kolefni úr jurtum		X	Geitaostur með ösku (Ashy goat cheese) Morbier-ostur
E 160b	Annattó, bixín, norbixín		X	Red Leicester-ostur Double Gloucester-ostur Scottish cheddar Mimolette ostur
E 170	Kalsíumkarbónat	X	X	Má ekki nota til litunar eða kalsíumauðgunar í matvælum

Númer	Heiti	Vinnsla matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla matvæla úr dýraríkinu	Sérstök skilyrði
E 220 Eða E 224	Brennisteinsdíoxíð Kalíummetabisúlfít	X X	X X	Í ávaxtavín (*) án viðbættis sykurs (þ.m.t. epla- og peruvín) eða í mjöð: 50 mg (°) Fyrir epla- og peruvín með viðbættum sykri eða safáþykkni eftir gerjun: 100 mg (°) (a) Hámarksgildi án tillits til uppruna, gefin upp sem SO ₂ í mg/l. (*) Í þessu samhengi er ávaxtavín skilgreint sem vín úr öðrum ávöxtum en þrúgum.
E 250 Eða E 252	Natríumnítrít Kalíumnítrat	 	X X	Kjötafurðir (°) Fyrir E 250: leiðbeinandi ísett magn, gefið upp sem NaNO ₂ : 80 mg/kg Fyrir E 252: leiðbeinandi viðbótarmagn, gefið upp sem NaNO ₃ : 80 mg/kg Fyrir E 250: hámarksmagn leifa, gefið upp sem NaNO ₂ : 50 mg/kg Fyrir E 252: hámarksmagn leifa, gefið upp sem NaNO ₃ : 50 mg/kg
E 270	Mjólkursýra	X	X	
E 290	Koltvisýringur	X	X	
E 296	Eplasýra	X		
E 300	Askorbínsýra	X	X	Kjötafurðir (°)
E 301	Natríumaskorbat		X	Kjötafurðir í tengslum við nítrít eða nítröt (°)
E 306	Tókóferólaúðugur kjarni	X	X	Þráavarnarefni fyrir fitu og olíur
E 322	Lesítín	X	X	Mjólkurafurðir (°)
E 325	Natríumlaktat		X	Mjólkur- og kjötafurðir
E 330	Sítrónusýra	X		
E 331	Natríumsítrat		X	
E 333	Kalsíumsítrat	X		
E 334	Vínsýra (L(+)-)	X		
E 335	Natríumtartrat	X		
E 336	Kalíumtartrat	X		

Númer	Heiti	Vinnsla matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla matvæla úr dýraríkinu	Sérstök skilyrði
E 341 (i)	Mónókalsíumfosfat.	X		Lyftiefni fyrir sjálflyftandi hveiti
E 400	Algínsýra	X	X	Mjólkurafurðir ⁽¹⁾
E 401	Natríumalgínat	X	X	Mjólkurafurðir ⁽¹⁾
E 402	Kalíumalgínat	X	X	Mjólkurafurðir ⁽¹⁾
E 406	Agar	X	X	Mjólkur- og kjötafurðir
E 407	Karragenan	X	X	Mjólkurafurðir ⁽¹⁾
E 410	Karóbgúmmí	X	X	
E 412	Gúargúmmí	X	X	
E 414	Arabískt gúmmí	X	X	
E 415	Xantangúmmí	X	X	
E 422	Glýseról	X		Fyrir plöntuseyði
E 440 (i)	Pektín	X	X	Mjólkurafurðir ⁽¹⁾
E 464	Hýdroxýprópýlmetýlbeðmi	X	X	Hylkjaefni fyrir hylki
E 500	Natríumkarbónat	X	X	„Dulce de leche“ (*) og smjör úr sýrðum rjóma ^o ⁽¹⁾ (*) „Dulce de leche“ eða „Confiture de lait“ er mjúkur, gómsætur, brúnn rjómi gerður úr mjólk sem hefur verið þykkt og sykurbætt
E 501	Kalíumkarbónat	X		
E 503	Ammoníumkarbónat	X		
E 504	Magnesíumkarbónat	X		
E 509	Kalsíumklóríð		X	Hleyping mjólkur
E 516	Kalsíumsúlfat	X		Burðarefni
E 524	Natríumhýdroxíð	X		Yfirborðsmeðferð „Laugengebäck“
E 551	Kisildíoxíð	X		Kekkjavarnarefni fyrir krydd og kryddjurtir.
E 553b	Talkúm	X	X	Hjúpefni fyrir kjötafurðir
E 938	Argon	X	X	
E 939	Helíum	X	X	
E 941	Köfnunarefni	X	X	
E 948	Súrefni	X	X	

⁽¹⁾ Takmörkunin á eingöngu við um dýrafurðir.

⁽²⁾ Aðeins er heimilt að nota þetta aukefni ef sýnt hefur verið fram á með fullnægjandi hætti, að mati lögbærs yfirvalds, að annars konar tækni, sem tryggir sams konar hreinlæti og/eða viðheldur tilteknum eiginleikum vörunnar, sé ekki fáanleg.“

- b) Í stað liðar A.4 komi eftirfarandi:

„A.4. Örverublöndur

Örverublöndur sem eru að öllu jöfnu notaðar við matvælaframleiðslu, að undanskildum erfðabreyttum örverum í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/18/EB

(*) Stjtið. EB L 106, 17.4.2001, bls. 1.“

- c) Eftirfarandi bætist við sem liður A 6:

„A.6. Notkun tiltekinna litarefna til að stimpla afurðir

Þegar um er að ræða notkun litarefna til að stimpla eggjaskurn skal 9. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/36/EB (*) gilda.

(*) Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 13.“

3. Í stað þáttar B komi eftirfarandi:

„B-HLUTI — HJÁLPAFERNI VIÐ FRAMLEIÐSLU OG AÐRAR AFURÐIR SEM HEIMILT ER AÐ NOTA VIÐ VINNSLU LÍFRÆNT FRAMLEIDDRA INNIHALDSEFNA ÚR LANDBÚNAÐI SEM UM GETUR Í D-LIÐ 3. MGR. Í 5. GR. OG E-LIÐ 5. MGR. A Í 5. GR. REGLUGERÐAR (EBE) NR. 2092/91

Heiti	Vinnsla matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla matvæla úr dýraríkinu	Sérstök skilyrði
Vatn	X	X	Drykkjarvatn í skilningi tilskipunar ráðsins 98/83/EB (*)
Kalsíumklóríð	X		Storknunarefni
Kalsíumkarbónat	X		
Kalsíumhýdroxíð	X		
Kalsíumsúlfat	X		Storknunarefni
Magnesiumklóríð (eða nígarí)	X		Storknunarefni
Kalíumkarbónat	X		Þurrkun þrúgna
Natríumkarbónat	X		Sykurframleiðsla
Sítrónusýra	X		Oliuframleiðsla og vatnsrof sterkju
Natríumhýdroxíð	X		Sykurframleiðsla Oliuframleiðsla úr repjufræi (<i>Brassica spp</i>)
Brennisteinssýra	X		Sykurframleiðsla
Ísóprópanól (própanól -2-ól)	X		Við kristöllumarferli í sykurblöndu, að teknu tilhlýðilegu tilliti til tilskipunar ráðsins 88/344/EBE á tímabili sem lýkur 31.12.2006
Koltvísýringur	X	X	
Köfnunarefni	X	X	
Etanól	X	X	Leysir

Heiti	Vinnsla matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla matvæla úr dýraríkinu	Sérstök skilyrði
Tannínsýra	X		Síunarefni
Eggjahvítualbúmin	X		
Kasín	X		
Gelátín	X		
Fiskilím	X		
Jurtaolíur	X	X	Smurningsefni, leysari eða froðueyðir
Kísildíoxíðhlaup eða kvoðulausn	X		
Virkt kolefni	X		
Talkúm	X		
Bentónít	X	X	Tærunarefni fyrir mjöð ⁽¹⁾
Kaólín	X	X	Býpéttir ⁽¹⁾
Kísilgúr	X		
Perlít	X		
Heslihnetuskurn	X		
Hrísmjöl	X		
Bývax	X		Leysari
Karnúbavax	X		Leysari

⁽¹⁾ Takmörkunin varðar eingöngu dýraafurðir.

Örverublöndur og ensím:

Örverublöndur og ensím sem að öllu jöfnu eru notuð sem hjálparefni við matvælaframleiðslu, að undanskildum erfðabreyttum örverum og að undanskildum ensímum unnum úr erfðabreyttum örverum í skilningi tilskipunar 2001/18/EB

(*) Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 32.“

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/37/05

frá 15. september 2006

um breytingu á ákvörðun 2005/393/EB að því er varðar takmörkunarsvæði með tilliti til blátungu (*)

(tilkynnt með númeri C(2006) 4132)

(2006/633/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2000/75/EB frá 20. nóvember 2000 um sérstök ákvæði um eftirlit með og útrýmingu blátungu ⁽¹⁾, einkum 6. gr. (önnur undirgrein 1. mgr.), 8. gr. (d-liður 2. mgr. og 3. mgr.), 9. gr. (c-liður 1. mgr.) og 19. gr. (þriðja málsgrein),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í tilskipun 2000/75/EB er mælt fyrir um reglur um eftirlit með og ráðstafanir gegn blátungu í Bandalaginu, þ.m.t. að koma á fót verndar- og eftirlitssvæðum og leggja bann við því að dýr fari út af umræddum svæðum.

2) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/393/EB frá 23. maí 2005 um verndar- og eftirlitssvæði með tilliti til blátungu og skilyrði fyrir flutningi frá og um þessi svæði ⁽²⁾ er kveðið á um afmörkun alþjóðlegra landsvæða þar sem aðildarríkin skulu koma á fót verndar- og eftirlitssvæðum (takmörkunarsvæðum) vegna blátungu.

3) Framkvæmdastjórnin hefur breytt ákvörðun 2005/393/EB með ákvörðun 2006/591/EB að því er varðar afmörkun takmörkunarsvæða sem komið var á fót í kjölfar tilkynninga frá lögbærum yfirvöldum í Hollandi, Þýskalandi og Belgíu um uppkomu blátungu.

4) Hinn 31. ágúst og 5. september 2006 upplýstu Frakkland og Þýskaland framkvæmdastjórnina um ný staðfest tilvik blátungu. Í ljósi þessarar nýju niðurstöðu ber að breyta ákvörðun 2005/393/EB til að breyta takmörkunarsvæðinu svo að það nái einnig yfir sýkta svæðið.

5) Að teknu tilliti til ráðstafananna sem aðildarríkin, þar sem sýking kemur upp, gera til að forðast útbreiðslu sjúkdómsins skal leyfa flutning smitnæmra dýra til eftirlitssvæðisins undir eftirliti viðeigandi lögbærra yfirvalda.

6) Að beiðni lögbærs yfirvalds í Hollandi þarf að gera smávægilegar breytingar á afmörkun takmörkunarsvæðisins sem snýr að Hollandi.

7) Til að koma í veg fyrir frekari útbreiðslu sjúkdómsins skal þessi ákvörðun öðlast gildi eins fljótt og auðið er.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvörðun 2005/393/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

Afmörkun takmörkunarsvæða

Takmörkunarsvæði skulu vera afmörkuð innan alþjóðlegra landsvæða sem skráð eru fyrir svæði A, B, C, D, E og F í I. viðauka.

Einungis skal veita undanþágu frá brottfararbanni að því er varðar þessi takmörkunarsvæði í samræmi við 3., 4., 5. og 6. gr.

Ef um er að ræða takmörkunarsvæði E skal flutningar jórturdýra á fæti milli Spánar og Portúgal vera með fyrirvara um leyfi viðkomandi lögbærra yfirvalda á grundvelli tvíhliða samnings.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 258, 21.9.2006, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 72/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 1.

(¹) Stjtið. EB L 327, 22.12.2000, bls. 74.

(²) Stjtið. ESB L 130, 24.5.2005, bls. 22. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2006/591/EB (Stjtið. ESB L 240, 2.9.2006, bls. 15).

Ef um er að ræða takmörkunarsvæði F skal leyfa flutning dýra á fæti af tegundum sem eru smitnæmar fyrir blátungu og sæðis, eggja eða fósturvísu umræddra dýra innan svæðisins. Í aðildarríkjum sem hafa komið á fót eftirlitssvæðum geta flutningar þó aðeins átt sér stað að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda áfangastaðarins.

Enn fremur skal þessi ákvörðun ekki eiga við um flutning á sæði, eggjum og fósturvísu sem safnað er saman eða eru framleidd fyrir 1. maí 2006.“

2. Í stað 2. gr. a komi eftirfarandi:

„2. gr. a

Undanþága frá banni við flutningi innan 20 km svæðisins

Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 2000/75/EB skulu eftirfarandi dýr undanþegin banni við flutningi innan 20 km svæðisins:

— með fyrirvara um samþykki lögbærs heilbrigðisyfirvalds á sviði dýra- og dýraafurða, dýr til tafarlausrar slátrunar,

— dýr sem fyrirhugað er að fari á bújörð innan 20 km svæðisins,

— með fyrirvara um samþykki og á grundvelli skilyrða um heilbrigði dýra sem lögbær heilbrigðisyfirvöld á sviði dýra og dýraafurða á uppruna- og ákvörðunarstöðum mæla fyrir um, sem ættu a.m.k. að fela í sér skilyrði um vernd dýra gegn ásókn smitbera, dýr sem fyrirhugað er að fari á bújörð á takmörkunarsvæðinu.“

3. Ákvæðum I. viðauka verði breytt í samræmi við viðaukann við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. september 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

- 1) Í I. viðauka við ákvörðun 2005/393/EB komi eftirfarandi í stað skrárinnar yfir takmörkunarsvæði á svæði F (sermigerð 8) sem varðar Frakkland:

„Frakkland:*Verndarsvæði:*

- Sýslan Ardennes
- Sýslan Aisne: sveitarfélögin Laon, Saint-Quentin, Soissons, Vervins
- Sýslan Marne: sveitarfélögin Reims, Châlons-en-Champagne, Sainte-Menehould, Vitry-le-François
- Sýslan Meurthe-et-Moselle: sveitarfélagið Briey
- Sýslan Meuse
- Sýslan Moselle: sveitarfélögin Metz-ville, Metz-campagne, Thionville-est, Thionville-ouest
- Sýslan Nord: sveitarfélögin Avesnes-sur-Helpe, Cambrai, Douai, Valenciennes

Eftirlitssvæði:

- Sýslan Aube
- Sýslan Aisne: sveitarfélagið Château-Thierry
- Sýslan Marne: sveitarfélagið Epernay
- Sýslan Haute-Marne: sveitarfélögin Saint-Dizier, Chaumont
- Sýslan Meurthe-et-Moselle: sveitarfélögin Toul, Nancy, Lunéville
- Sýslan Moselle: sveitarfélögin Boulay-Moselle, Château-Salins, Forbach
- Sýslan Nord: sveitarfélögin Dunkerque, Lille
- Sýslan Oise: sveitarfélögin Clermont, Compiègne, Senlis
- Sýslan Pas-de-Calais: sveitarfélögin Arras, Béthune, Lens
- Sýslan Seine-et-Marne: sveitarfélögin Meaux, Provins
- Sýslan Somme: sveitarfélögin Amiens, Montdidier, Péronne
- Sýslan Vosges: sveitarfélagið Neufchâteau“

- 2) Í I. viðauka við ákvörðun 2005/393/EB komi eftirfarandi í stað skrárinnar yfir takmörkunarsvæði á svæði F (sermigerð 8) sem varðar Þýskaland:

„Þýskaland:*Hessen*

- Gemeinden Breuna, Liebenau, Zierenberg, Wolfhagen, Naumburg, Bad Emstal, Schauenburg, Habichtswald, Calden, Ahnatal og Baunatal í Landkreis Kassel
- Stadt Kassel
- Gemeinden Fritzlar, Niedenstein, Gudensberg, Wabern, Borken (Hessen), Bad Zwesten, Jesberg, Gilserberg, Schwalmstadt, Neuental, Frielendorf, Homberg (Efze), Neukirchen, Schrecksbach, Willingshausen og Edermünde í Schwalm-Eder-Kreis
- Landkreis Waldeck-Frankenberg
- Landkreis Marburg-Biedenkopf
- Vogelsbergkreis

- Lahn-Dill-Kreis
- Landkreis Gießen
- Landkreis Limburg-Weilburg
- Wetteraukreis
- Hochtaunuskreis
- Stadt Frankfurt am Main
- Stadt Offenbach
- Landkreis Offenbach
- Gemeinden Hammersbach, Nidderau, Schöneck, Niederdorfelden, Maintal, Hanau, Bruchköbel, Neuberg, Erlensee, Ronneburg og Großkrotzenburg í Main-Kinzig-Kreis
- Rheingau-Taunus-Kreis
- Stadt Wiesbaden
- Main-Taunus-Kreis
- Landkreis Groß-Gerau
- Stadt Darmstadt
- Gemeinden Erzhausen, Weiterstadt, Griesheim, Pfungstadt, Seeheim- Jugenheim, Alsbach-Hähnlein og Bickenbach í Landkreis Darmstadt-Dieburg
- Gemeinden Groß-Rohrheim, Biblis, Lampertheim, Bürstadt, Zwingenberg, Bensheim, Einhausen, Lorsch og Heppenheim í Landkreis Bergstraße

Niedersachsen

- Stadt Osnabrück
- Gemeinden Bad Bentheim, Suddendorf, Ohne, Samern, Schüttorf, Quendorf, Isterberg, Nordhorn og Engden í Landkreis Grafschaft Bentheim
- Gemeinden Emsbüren, Salzbergen, Lünne, Spelle og Schapen í Landkreis Emsland
- Gemeinden Glandorf, Bad Laer, Bad Rothenfelde, Dissen, Bad Iburg, Hilter, Melle, Bissendorf, Georgsmarienhütte, Hagen og Hasbergen í Landkreis Osnabrück

Nordrhein-Westfalen

Allt umráðasvæðið

Rheinland-Pfalz

- Kreis Ahrweiler
- Kreis Altenkirchen
- Kreis Alzey-Worms
- Verbandsgemeinden Lambrecht (Pfalz), Hettenleidelheim, Freinsheim og Grünstadt Land í Kreis Bad Dürkheim
- Stadt Bad Dürkheim
- Kreis Bad Kreuznach
- Kreis Bernkastel-Wittlich
- Kreis Birkenfeld

- Kreis Bitburg-Prüm
- Kreis Cochem-Zell
- Kreis Daun
- Donnersbergkreis
- Stadt Grünstadt
- Kreis Kaiserslautern
- Stadt Kaiserslautern
- Stadt Koblenz
- Kreis Kusel
- Stadt Mainz
- Kreis Mainz Bingen
- Kreis Mayen-Koblenz
- Kreis Neuwied
- Verbandsgemeinden Wallhalben, Waldfischbach-Burgalben, Thaleischweiler-Fröschen og Zweibrücken-Land, Ortsgemeinden Donsieders, Clausen og Leimen í Verbandsgemeinde Rodalben, verbandsfreie Gemeinde Rodalben og Exklave zu Wilgartswiesen í Verbandsgemeinde Rodalben í Kreis Südwestpfalz
- Borgarhverfin Windsberg, Hengsberg og Fehrbach í Stadt Pirmasens
- Rhein-Hunsrück-Kreis
- Rhein-Lahn-Kreis
- Verbandsgemeinde Heßheim og verbandsfreie Gemeinde Bobenheim-Roxheim í Rhein-Pfalz Kreis
- Stadt Trier
- Kreis Trier-Saarburg
- Westerwaldkreis
- Stadt Worms
- Stadt Zweibrücken

Saarland

Allt umráðasvæðið“

- 3) Í I. viðauka við ákvörðun 2005/393/EB komi eftirfarandi í stað skrárinnar yfir takmörkunarsvæði á svæði F (sermigerð 8) sem varðar Holland:

„Holland:

1. Frá landamærum Belgíu við Tractaatweg (N253) í norðurátt, breyting við Guido Gexellestraat í vesturátt, breyting við Willem de Zwijgerlaan í norðurátt að vatninu.
2. Meðfram vatninu í norðausturátt, breyting við Veerweg N60 í norðurátt að A58 (E312).
3. A58 í vesturátt að Deltaweg (A256).
4. Frá Deltaweg (A256) í norðurátt að vatninu.
5. Frá vatninu í norðausturátt að Philipsdam (N257)
6. Frá Philipsdam (N257) meðfram vatninu í austurátt að Hellegatsplein (A29/A59).
7. Frá Hellegatsplein (A29/A59) í norðurátt, breyting við Rijksweg (A29) í norðurátt að Ring Rotterdam (A15).

8. Frá Ring Rotterdam (A15) í austurátt að A16/E19.
 9. Frá A16/E19 í norðurátt, breyting í átt að A20/E25 í austurátt, breyting í átt að A12/E30 í norðausturátt að A2/E35.
 10. Frá A2/E35 í norðausturátt að Ds Martin Luther Kingweg.
 11. Frá Ds Martin Luther Kingweg í austurátt að Pijperlaan.
 12. Frá Pijperlaan í norðausturátt, breyting við Joseph Haydnlaan í norðurátt, breyting við Lessinglaan í norðausturátt, breyting við Spinozaweg í norðurátt, breyting við Cartesiusweg í norðurátt, breyting við St. Josephlaan í norðausturátt, breyting við Einsteindreef í norðausturátt að Albert Schweitzerdreef (N230).
 13. Frá Albert Schweitzerdreef (N230) í suðausturátt að A27/E231.
 14. Frá A27/E231 í norðurátt að A28/E30.
 15. Frá A28/E30 í austnorðausturátt að A1/E30.
 16. Frá A1/E30 í austurátt að landamærum Þýskalands.
 17. Meðfram landamærum Þýskalands í suðurátt, breyting við landamæri Belgíu í norðnorðvesturátt að Tractaatweg.“
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2028/2006

2009/EES/37/06

frá 18. desember 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 600/2005 að því er varðar leyfi til að nota í fódri aukefnablöndu með *Bacillus licheniformis* DSM 5749 og *Bacillus subtilis* DSM 5750 sem eru í floknum örverur (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fódri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fódri ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.

2) Efnablanda *Bacillus licheniformis* DSM 5749 og *Bacillus subtilis* DSM 5750, sem tilheyrir flokki örvera, var leyfð án tímamarka í samræmi við tilskipun ráðsins 70/524/EEB ⁽²⁾, sem aukefni í fódri fyrir gyltur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1453/2004 ⁽³⁾, fyrir eldiskalkúna og kálfa, allt að þriggja mánaða gamla, með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 600/2005 ⁽⁴⁾, fyrir eldissvín og smágrísi með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2148/2004 ⁽⁵⁾. Aukefnið var síðan fært inn í skrá Bandalagsins yfir aukefni í fódri sem fyrirbyggjandi vara í samræmi við 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2001.

3) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um breytingar á leyfi fyrir efnablöndunni til að heimila notkun hennar í fódri fyrir eldiskalkúna sem inniheldur hið leyfða hnislalyf marúdamísínammóníum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.

4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 12. júlí 2006 að sýnt væri fram á að aukefnablandan *Bacillus licheniformis* DSM 5749 og *Bacillus subtilis* DSM 5750 er samrýmanleg við matúramísínammóníum. Í álitinu stofnunarinnar er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fódri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

5) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt.

6) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 600/2005 til samræmis við það.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 600/2005 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 414, 30.12.2006, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 74/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1. Tilskipunin var felld úr gildi með reglugerð (EB) nr. 1831/2003.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 269, 17.8.2004, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 99, 19.4.2005, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 370, 17.12.2004, bls. 24.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

EB-nr.	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks- nnihald	Hámarksin nihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Þyrgingafjöldi CFU/kg heilföðurs			
Örverur								
„E 1700	<i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 og <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750 Í hlutfallinu 1/1)	Efnablanda <i>Bacillus licheniformis</i> og <i>Bacillus subtilis</i> sem inniheldur að lágmarki 3,2 × 10 ⁹ CFU/g aukefnis (1,6 × 10 ⁹ af hvorri bakteríu)	Eldiskalkúnar	—	1,28 × 10 ⁹	1,28 × 10 ⁹	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Má nota í fôðurlöndur sem innihalda hin leyfðu hníslalyf: — díklasúríl, halófúgínón, natríummónensín, róbenidín og maðúramísínammóníum.	Án tímamarka“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 188/2007

2009/EES/37/07

frá 23. febrúar 2007

um leyfi fyrir nýrri notkun á *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf SC 47) sem aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fóðri ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem kemur fram í viðaukanum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun efnablöndunnar *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) (Biosaf SC 47), í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ sem aukefni í fóðri fyrir mjólkurgeitur og mjólkuræ.

- 4) Greiningaraðferðin, sem tilgreind er í umsókn um leyfi í samræmi við c-lið 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, varðar ákvörðun virks efnis í aukefni í fóðri. Greiningaraðferðina, sem um getur í viðaukanum við þessa reglugerð, ber því ekki að líta á sem greiningaraðferð Bandalagsins í skilningi 11. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virtar⁽²⁾.

- 5) Notkun efnablöndu *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) var leyfð fyrir eldisnautgripi með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 316/2003 frá 19. febrúar 2003 um varanlegt leyfi fyrir aukefni í fóðri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður⁽³⁾, fyrir smágrísi (vanda undan) með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2148/2004 frá 16. desember 2004 um varanleg leyfi og bráðabirgðaleyfi fyrir tilteknum aukefnum og leyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður⁽⁴⁾, fyrir gyltur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1288/2004 frá 20. desember 2004 um varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fóðri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður⁽⁵⁾, fyrir eldiskanínur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 600/2005 frá 18. apríl 2005 um nýtt leyfi til 10 ára til að nota hníslalyf sem aukefni í fóðri, um bráðabirgðaleyfi fyrir aukefni og varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fóðri⁽⁶⁾, fyrir mjólkurkúr með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1811/2005 frá 4. nóvember 2005 um bráðabirgðaleyfi og varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fóðri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun tiltekins aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður⁽⁷⁾ og fyrir eldislömb með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1447/2006 frá 29. september 2006 um leyfi fyrir nýrri notkun á *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf SC 47) sem aukefni í fóðri⁽⁸⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 57, 24.2.2007, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 74/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 6.

(¹) Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

(²) Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, leiðrétt með (Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1791/2006 (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 1).

(³) Stjtið. ESB L 46, 20.2.2003, bls. 15.

(⁴) Stjtið. ESB L 370, 17.12.2004, bls. 24. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1980/2005 (Stjtið. ESB L 318, 6.12.2005, bls. 3).

(⁵) Stjtið. ESB L 243, 15.7.2004, bls. 10. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1812/2005 (Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 18).

(⁶) Stjtið. ESB L 99, 19.4.2005, bls. 5. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2028/2006 (Stjtið. ESB L 414, 30.12.2006, bls. 26).

(⁷) Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 12.

(⁸) Stjtið. ESB L 271, 30.9.2006, bls. 28.

- 6) Ný gögn voru lögð fram til stuðnings umsókn um leyfi fyrir mjólkurgeitur og mjólkuræ. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 12. júlí 2006 að efnablanda *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða umhverfið ⁽¹⁾. Hún kemst enn fremur að þeirri niðurstöðu að efnablanda *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) feli ekki í sér aðra áhættu fyrir þennan nýja dýraflokk sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Samkvæmt því áliti getur notkun efnablöndunnar aukið mjólkurframleiðslu verulega hjá mjólkurgeitum og mjólkurám. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í föðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram. Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt.

Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „þarmaflórustöðgarar“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í föðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. febrúar 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni, sem notuð eru í föður, um öryggi og verkun vörunnar Biosaf Sc 47, efnablöndu *Saccharomyces cerevisiae* sem aukefni í föðri fyrir smærri jörturdýr til mjólkurframleiðslu. Samþykkt 12. júlí 2006, *The EFSA Journal* (2006) 379, bls. 1.

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni (viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	Lágmarksi nnihald	Hámarksin nihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Þyrpingafjöldi (CFU) á hvert kílógramm heilföðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar.									
4b1702	Société Industrielle Lesaffre	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47)	Samsetning aukefnis: Efnablanda <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 sem inniheldur að lágmarki: 5 × 10 ⁹ CFU/g Lýsing á eiginleikum virka efnisins: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 Greiningaraðferðir ⁽¹⁾ Áhellingaraðferð með notkun agars með klóramfeníkóli og gerútdrætti byggt á aðferðinni ISO 7954. Kjarnsýrumögnun (PCR)	Mjólkurgeitur og mjólkurær	—	7 × 10 ⁸	7,5 × 10 ⁹	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Ráðlagðir skammtar: — Mjólkurgeitur: 3 × 10 ⁹ CFU fyrir hvert dýr á dag. — Mjólkurær: 2 × 10 ⁹ CFU fyrir hvert dýr á dag.	16.3.2017

⁽¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1851/2006

2009/EES/37/08

frá 14. desember 2006

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 að því er varðar notkun hefðbundins fôðurs á tímabilum þegar farið er milli bithaga (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglur um lífræna framleiðslu á búfé, sem mælt er fyrir um í B-hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 þar sem fram koma reglur varðandi fôðrun, verða að gilda allt æviskeið dýranna
- 2) Ein af meginreglunum í lífrænum búskap er að mikil áhersla er lögð á beit.
- 3) Í sumum aðildarríkjunum eru notaðir bithagar á lífrænt ræktuðu landi ásamt hefðbundnu beitarkerfi með farbeitarbúskap. Þegar dýr, sem fylgja farbeitarbúskap, fara sjálf milli bithaga koma þau til með að fara gegnum venjulega haga og bíta þar, bæði á leiðinni inn á og út af svæðum þar sem farbeitarhagarnir eru og milli mismunandi farbeitarhaga.
- 4) Þörf er á að tryggja að farbeitarbúskapur geti haldið áfram að því er varðar lífrænt alið búfé þrátt fyrir að dýrin éti tiltekið magn af venjulegu gróffôðri.

5) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við það.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi liður 4.10 bætist við í B-hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91:

„4.10. Þrátt fyrir lið 4.13 mega farbeitardýr bíta í venjulegum högum á tímabilum þegar þau eru færð frá einu beitalandi yfir á annað. Inntaka hefðbundins fôðurs í formi grass og annars gróðurs, sem dýrin bíta á þessu tímabili, skal ekki fara yfir 10% af heildarhlutfalli fôðurs á ári. Þessa tölu skal reikna sem hundraðshluta af þurrefni fôðurs sem er framleitt úr landbúnaðarafurðum.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mariann FISCHER BOEL

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 355, 15.12.2006, bls. 88. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 78/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 60, 13.12.2007, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 780/2006 (Stjtið. ESB L 137, 25.5.2006, bls. 9).

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1729/2006

2009/EES/37/09

frá 23. nóvember 2006

um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar fírókoxíð og tríklabendasól (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

því er varðar vöðva, fitu, lifur og nýru úr öllum jörturdýrum, þó ekki úr dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis, og að breyta hámarksgildum leifa.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 2. gr. og þriðju málsgrein 4. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem nefndin um dýrallyf setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Öll lyfjafræðilega virk efni, sem notuð eru innan Bandalagsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis, skulu metin í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

- 2) Eftir að farið hefur verið yfir umsókn um ákvörðun á hámarksgildum leifa fyrir fírókoxíð í dýrum af hestaætt og til að komast megi af með einfaldara mat á vísindalegum rannsóknum er talið rétt að bæta fírókoxíð við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 fyrir dýr af hestaætt.

- 3) Efnið tríklabendasól er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 að því er varðar vöðva, nýru og lifur úr nautgripum og sauðfê, þó ekki úr dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis. Eftir að farið hefur verið yfir umsókn um breytingu á þessum hámarksgildum leifa er talið rétt að bæta tríklabendasóli við í téðan viðauka að

- 4) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 til samræmis við það.

- 5) Veita skal nægilegan frest áður en reglugerð þessari er beitt svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera nauðsynlegar breytingar, í ljósi þessarar reglugerðar, á leyfum til að setja viðkomandi dýrallyf á markað sem hafa verið veitt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýrallyf ⁽²⁾.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 21. janúar 2007.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 325, 24.11.2006, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 80/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 60, 13.12.2007, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1451/2006 (Stjtið. ESB L 271, 30.9.2006, bls. 37).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/28/EB (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 58).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

VIÐAUKI

A. Eftirfarandi efni er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90:

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.3. Bensímíðasól og próbensímíðasól

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„ Triklabendasól	Summa útdraganlegra efnaleifa sem geta oxast í ketótriklabendasól	Öll jörturdýr ⁽¹⁾	225 µg/kg	Vöðvi
			100 µg/kg	Fita
			250 µg/kg	Lifur
			150 µg/kg	Nýru

⁽¹⁾ Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis.“

B. Eftirfarandi efni er bætt við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90:

5. Bólgueyðandi lyf

5.1. Bólgueyðandi lyf, önnur en sterar.

5.1.4. Súlfbónuð fenýllaktón

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„ Fírókoxíb ⁽¹⁾	Fírókoxíb	<i>Dýr af hestaætt</i>	10 µg/kg	Vöðvi
			15 µg/kg	Fita
			60 µg/kg	Lifur
			10 µg/kg	Nýru

⁽¹⁾ Bráðabirgðahámarksgildi leifa falla úr gildi 1. júlí 2007.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1805/2006

2009/EES/37/10

frá 7. desember 2006

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar þíamfeníkól, fenvalerat og meloxíkam (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

með hliðsjón af álit Lyfjastofnunar Evrópu sem nefndin um dýralyf setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Öll lyfjafræðilega virk efni, sem notuð eru innan Bandalagsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis, skulu metin í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

2) Efnið þíamfeníkól er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 að því er varðar vöðva, fitu, lifur nýru og mjólk úr nautgripum og einnig að því er varðar vöðva, húð og fitu, lifur og nýru úr kjúklingum, þó ekki úr dýrum sem gefa af sér egg til manneldis. Þíamfeníkól er einnig skráð í III. viðauka við þá reglugerð að því er varðar vöðva, húð og fitu, lifur og nýru úr svínunum. Eftir að farið hafði verið yfir upplýsingarnar, sem umsækjandi lagði fram að því er varðar ákvörðun á endanlegum hámarksgildum leifa fyrir þíamfeníkól í svínunum, þykir rétt að breyta færslunni fyrir þíamfeníkól í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 að því er varðar vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk úr öllum tegundum dýra, sem gefa af sér afurðir til manneldis, þó ekki úr dýrum sem gefa af sér egg til manneldis. Hámarksgildi leifa fyrir fitu, lifur og nýru gilda ekki fyrir fiska með uggum.

3) Efnið fenvalerat er skráð í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 fyrir vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk úr nautgripum. Þetta bráðabirgðahámarksmagn leifa

fellur úr gildi 1. júlí 2006. Eftir að farið hafði verið yfir upplýsingarnar, sem umsækjandi lagði fram að því er varðar ákvörðun á endanlegum hámarksgildum leifa fyrir fenvalerat í nautgripum, þykir rétt að skrá fenvalerat í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 að því er varðar vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk úr nautgripum.

4) Efnið meloxíkam er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 að því er varðar vöðva, lifur og nýru úr nautgripum, svínunum og dýrum af hestaætt, ásamt mjólk úr nautgripum. Eftir að farið hefur verið yfir umsókn um ákvörðun á hámarksgildum leifa fyrir meloxíkam í kaninum og mjólk úr geitum þykir rétt að breyta færslunni fyrir meloxíkam í téðum viðauka að því er varðar vöðva, lifur og nýru úr kaninum og geitum, ásamt mjólk úr geitum.

5) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 til samræmis við það.

6) Veita skal nægilegan frest áður en reglugerð þessari er beitt svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar í ljósi þessarar reglugerðar, á leyfum til að setja viðkomandi dýralyf á markað sem hafa verið veitt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýralyf ⁽²⁾, með hliðsjón af ákvæðum þessarar reglugerðar.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 343, 8.12.2006, bls. 66. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 80/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1729/2006 (Stjtið. ESB L 325, 24.11.2006, bls. 6).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2004/28/EB (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 58).

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 8. febrúar 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efni er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem hámarksgildi leifa hafa verið ákveðin fyrir):

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.5. Flórfeníkól og skyld efnasambönd

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„Þíamfeníkól	Þíamfeníkól	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis ⁽¹⁾	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi ⁽²⁾ Fita ⁽³⁾ Lifur Nýru Mjólk

⁽¹⁾ Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til mannelis, hámarksgildi leifa fyrir fitu, lifur og nýru gilda ekki um fiska með uggum.

⁽²⁾ Fyrir fiska með uggum merkir vöðvi „vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum“.

⁽³⁾ Fyrir svin og alifugla varðar þetta hámarksgildi leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

2. Sníklalyf
- 2.2. Útsníklalyf
- 2.2.3. Pýretríóð.

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„Fenvalerat	Fenvalerat (summa RR-, SS-, RS- og SR-myndbrigða)	Nautgripir	25 µg/kg 250 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 40 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýru Mjólk“

4. Bólgueyðandi lyf
- 4.1. Bólgueyðandi lyf, önnur en sterar.
- 4.1.4. Oxíkamaflíður

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„Meloxíkam	Meloxíkam	Svín, dýr af hestaætt, kanínur	20 µg/kg 65 µg/kg 65 µg/kg	Vöðvi Lifur Nýru
		Nautgripir, geitur	20 µg/kg 65 µg/kg 65 µg/kg 15 µg/kg	Vöðvi Lifur Nýru Mjólk“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/94/EB

2009/EES/37/11

frá 12. desember 2006

um setningu sameiginlegra reglna um tiltekna vöruflutninga á vegum (*)

(kerfisbundin útgáfa)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna, ⁽¹⁾

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um setningu tiltekinnna sameiginlegra reglna um millilandaflutninga (vöruflutninga á vegum gegn gjaldi) ⁽³⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda þessa tilskipun.
- 2) Sameiginleg stefna í flutningamálum felst m.a. í því að mæla fyrir um sameiginlegar reglur um millilandaflutninga á vegum til eða frá yfirráðasvæði aðildarríkis eða um yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja. Setja verður þessar reglur með þeim hætti að þær stuðli að því að starfsemi innri flutningamarkaðarins gangi snurðulaust fyrir sig.
- 3) Nauðsynlegt er að tryggja að vöruflutningar á vegum milli landa aukist smám saman með tilliti til breytinga á viðskiptum og vöruflutningum innan Bandalagsins.

4) Tiltekinn fjöldi flutninga var undanþeginn hvers kyns kvótafyrirkomulagi og leyfisveitingarkerfi fyrir flutninga. Í því skyni að skipuleggja markaðinn, sem var innleiddur með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992 um aðgang að vöruflutningamarkaðinum á vegum innan Bandalagsins til eða frá yfirráðasvæði aðildarríkis eða um yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja ⁽⁵⁾, skal viðhalda kerfi undanþágna frá leyfi Bandalagsins og hvers kyns öðrum leyfisveitingakerfum í tengslum við sumar tegundir flutninga vegna sérstaks eðlis þeirra.

5) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að taka upp í landslög og beita tilskipunum sem eru tilgreindar í B-hluta II. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Samkvæmt skilyrðunum, sem mælt er fyrir um í 2. mgr., skulu aðildarríkin gefa frjáltsar þær tegundir millilandaflutninga á vegum, gegn gjaldi eða fyrir eigin reikning, sem tilgreindar eru í I. viðauka þar sem flutningurinn fer fram til eða frá yfirráðasvæði eða í gegnum það.

2. Tilteknir flutningar og ferðir án farms, sem tengjast þeim flutningum sem tilgreindir eru í I. viðauka, skulu fá undanþágu frá leyfi Bandalagsins og önnur flutningsleyfi.

2. gr.

Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skilyrðin sem aðildarríkin setja ríkisborgurum sínum í tengslum við heimild þeirra til að stunda þá starfsemi sem um getur í þessari tilskipun.

3. gr.

Fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um setningu sameiginlegra reglna um tiltekna vöruflutninga á vegum er hér með felld úr gildi, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að taka upp í landslög og beita tilskipunum sem tilgreindar eru í B hluta II. viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 374, 27.12.2006, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 88/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 241, 28.9.2004, bls. 19.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 21. apríl 2004 (Stjtið. ESB C 104 E, 30.4.2004, bls. 545) og ákvörðun ráðsins frá 14. nóvember 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 70, 6.8.1962, bls. 2005/62. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 881/92 (Stjtið. EB L 95, 9.4.1992, bls. 1).

⁽⁴⁾ Sjá A-hluta í II. viðauka.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 95, 9.4.1992, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartölunni í III. viðauka.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Strassborg 12. desember 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. PEKKARINEN

forseti.

*I. VIÐAUKI***Tilteknir flutningar sem skulu undanþegnir leyfum Bandalagsins og öðrum leyfum**

1. Póstflutningar sem eiga sér stað innan ramma opinberrar þjónustu.
2. Flutningar á ökutækjum sem hafa orðið fyrir tjóni eða bilað.
3. Vöruflutningar með vélknúnum ökutækjum þar sem leyfileg þyngd með hleðslu, þ.m.t. eftirvagnar, fer ekki yfir sex tonn eða þar sem leyfilegur farmþungi, þ.m.t. eftirvagnar, fer ekki yfir 3,5 tonn.
4. Vöruflutningar með vélknúnum ökutækjum, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - a) vörurnar, sem eru fluttar, verða að vera eign fyrirtækisins eða fyrirtækið verður að hafa selt, keypt, leigt út eða leigt sér vörurnar, framleitt þær, unnið úr þeim, meðhöndlað eða gert við þær,
 - b) tilgangur ferðarinnar verður að vera sá að flytja vörur til eða frá fyrirtæki eða flytja þær annaðhvort innan fyrirtækisins eða utan þess til eigin nota,
 - c) starfsmenn fyrirtækisins verða að aka vélknúnu ökutækjunum sem eru notuð við slíka flutninga,
 - d) ökutækin, sem flytja vörurnar, verða að vera í eigu fyrirtækisins eða keypt með afborgunum eða tekin á leigu og í síðastnefnda tilvikinu að því tilskildu að uppfyllt séu skilyrði tilskipunar Evrópuráðsins og þingsins 2006/1/EB frá 18. janúar 2006 um notkun ökutækja sem leigð eru án ökumanna til vöruflutninga á vegum ⁽¹⁾.

Þetta ákvæði gildir ekki um notkun varabifreiðar þegar ökutækið, sem er venjulega notað, er bilað tímabundið,

 - e) flutningurinn verður að vera viðbótarstarfsemi við heildarstarfsemi fyrirtækisins.
5. Flutningar á lyfjum, læknisfræðilegum búnaði og tækjum og öðrum vörum sem eru nauðsynlegar fyrir neyðaraðstoð, einkum náttúruhamfarir.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 33, 4.2.2006, bls. 82.

II. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun og síðari breytingar

Fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um setningu tiltekinna sameiginlegra reglna um millilandaflutninga (vöruflutninga á vegum gegn gjaldi)

(Stjtið. EB 70, 6.8.1962, bls. 2005/62)

Tilskipun ráðsins 72/426/EBE

(Stjtið. EB L 291, 28.12.1972, bls. 155)

Tilskipun ráðsins 74/149/EBE

(Stjtið. EB L 84, 28.3.1974, bls. 8)

Tilskipun ráðsins 77/158/EBE

(Stjtið. EB L 48, 19.2.1977, bls. 30)

Tilskipun ráðsins 78/175/EBE

(Stjtið. EB L 54, 25.2.1978, bls. 18)

Tilskipun ráðsins 80/49/EBE

(Stjtið. EB L 18, 24.1.1980, bls. 23)

Tilskipun ráðsins 82/50/EBE

(Stjtið. EB L 27, 4.2.1982, bls. 22)

Tilskipun ráðsins 83/572/EBE

(Stjtið. EB L 332, 28.11.1983, bls. 33)

Tilskipun ráðsins 84/647/EBE

(Stjtið. EB L 335, 22.12.1984, bls. 72)

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92

(Stjtið. EB L 95, 9.4.1992, bls. 1)

eingöngu 2. gr.

eingöngu 6. gr.

eingöngu 13. gr.

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til að taka upp í landslög og beita tilskipunum (eins og um getur í 3. gr.)

Tilskipun	Frestur til að taka upp í lög	Gildistökudagur
Fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um setningu tiltekinna sameiginlegra reglna um millilandaflutninga (vöruflutninga á vegum gegn gjaldi)	31. desember 1962	
72/426/EBE	—	
74/149/EBE	—	1. júlí 1974
77/158/EBE	1. júlí 1977	
78/175/EBE	1. júlí 1978	
80/49/EBE	—	1. júlí 1980
82/50/EBE	1. janúar 1983	
83/572/EBE	1. janúar 1984	
84/647/EBE	30. júní 1986	

III. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Fyrsta tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 um setningu sameiginlegra reglna um tiltekna vöruflutninga á vegum	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
2. gr.	—
3. gr.	2. gr.
—	3. gr.
—	4. gr.
4. gr.	5. gr.
Viðauki	I. viðauki
—	II. viðauki
—	III. viðauki

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 334/2007

2009/EES/37/12

frá 28. mars 2007

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningssflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningssflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 1. mgr. 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 skulu framleiðsluvörur, hlutar og búnaður fullnægja kröfum um umhverfisvernd í 16. viðauka við samþykktina um alþjóðaflugmál (hér á eftir nefnd Chicago-samningurinn) í útgáfunni frá mars 2002, að því er varðar I. bindi, og nóvember 1999, að því er varðar II. bindi, að undanskildum viðbættum hans.
- 2) Gerðar hafa verið breytingar á Chicago-samningnum og viðaukum við hann eftir að reglugerð (EB) nr. 1592/2002 var samþykkt.

- 3) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1592/2002 í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 54. gr. sömu reglugerðar.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndar Flugöryggisstofnunar Evrópu sem komið var á fót með 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 komi eftirfarandi:

„1. Framleiðsluvörur, hlutar þeirra og búnaður skulu fullnægja kröfum um umhverfisvernd í 8. breytingu I. bindis og í 5. breytingu II. bindis í 16. viðauka við Chicago-samninginn í útgáfunni frá 24. nóvember 2005, að undanskildum viðbættunum við 16. viðauka.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 88, 29.3.2007, bls. 39. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 335/2007

2009/EES/37/13

frá 28. mars 2007

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1702/2003 að því er varðar framkvæmdarreglur um umhverfissvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, hluta og búnaðar (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu⁽¹⁾, einkum 5. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Eitt af markmiðum reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 er að aðstoða aðildarríkin við að rækja skyldur sínar samkvæmt Chicago-samningnum með því að leggja grunn að sameiginlegri og samræmdri framkvæmd ákvæða hans.

2) Reglugerð (EB) nr. 1592/2002 var komið í framkvæmd með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1702/2003 frá 24. september 2003 um framkvæmdarreglur varðandi lofthæfi- og umhverfissvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, hluta og búnaðar og varðandi vottun hönnunar- og framleiðslufyrirtækja⁽²⁾.

3) Í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1702/2003 er kveðið á um að gefa skuli út vottorð fyrir framleiðsluvörur, hluti og búnað eins og tilgreint er í viðauka hennar (21. hluta).

4) Í VI. viðbæti við viðaukann (21. hluti) við reglugerð (EB) nr. 1702/2003 er tilgreint EASA-eyðublað nr. 45 sem nota á við útgáfu hljóðstigsvottorða.

5) Breytingar voru gerðar á I. bindi 16. viðauka Chicago-samningsins 23. febrúar 2005 að því er varðar staðla og leiðbeiningar við umsjón gagna um hljóðstigsvottorð.

6) Nauðsynlegt er að gera tilteknar breytingar á ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 1702/2003 til að samræma viðauka hennar við breytingarnar á I. bindi 16. viðauka.

7) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1702/2003 til samræmis við það.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, byggjast á álitum sem Flugöryggisstofnunin gaf út í samræmi við b-lið 2. mgr. 12. gr. og 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 3. mgr. 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á ákvæðum viðaukans (21. hluta) við reglugerð (EB) nr. 1702/2003:

1. Í ii. lið 1. liðar b-liðar 21A.204 falli brott setningin: „Þessar upplýsingar skulu koma fram í flughandbók þegar flughandbókar er krafist í viðeigandi lofthæfireglum fyrir tiltekið loftfar.“

2. Í i. lið 2. liðar b-liðar 21A.204 falli brott setningin: „Þessar upplýsingar skulu koma fram í flughandbók þegar flughandbókar er krafist í viðeigandi lofthæfireglum fyrir tiltekið loftfar.“

3. Viðaukinn við þessa reglugerð komi í stað VI. viðbætis.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 88, 29.3.2007, bls. 40. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 90/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 6. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 706/2006 (Stjtið. ESB L 122, 9.5.2006, bls. 16).

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi komi í stað VI. viðbætur — EASA-eyðublað nr. 45, Hljóðstigsvottorð — í viðaukanum (21. hluta):

Útfyllist af skráningarríki		1. Skráningarríki		3. Númer skjals:	
2. HLJÓÐSTIGSVOTTORÐ					
4. Skrásetningarkerki:		5. Framleiðandi og táknun framleiðanda loftfars:		6. Raðnúmer loftfars:	
.....		
7. Hreyfill:			8. Skrófa: (*) _s		
.....				
9. Hámarksflugtaksmassi (kg)		10. Hámarksflendingarmassi (kg) (*)		11. Hljóðstigsvottunarstaðall:	
.....		
12. Aðrar breytingar sem gerðar hafa verið til að uppfylla ákvæði viðeigandi hljóðstigsvottunarstaðla					
.....					
13. Hliðarmæling hljóðstigs við fullt afl (*)	14. Hljóðstig í aðflugi (*)	15. Hljóðstig við yfirflug í flugtaki (Flyover) (*)	16. Hljóðstig við yfirflug á brottflugsleið (*)	17. Hljóðstig í flugtaki (*)	
.....	
Athugasemdir					
18. Þetta hljóðstigsvottorð er gefið út skv. I. bindi 16. viðauka við samþykktina um alþjóðaflugmál, dagsettri 7. desember 1944, og 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 að því er varðar ofangreint loftfar sem telst uppfylla framangreindan hljóðstigsstaðal þegar því er viðhaldið og það er starfrækt í samræmi við viðeigandi kröfur og starfrækslumörk.					
19. Útgáfudagur			20. Undirskrift		

EASA-eyðublað nr. 45

(*) Þessum reitum má sleppa eftir því um hvaða vottunarkafli er að ræða.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 184/2007

2009/EES/37/14

frá 20. febrúar 2007

um að leyfa kalíumdíformat (Formi LHS) sem aukefni í fódri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fódri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9.gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fódri, ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir efnablöndunni kalíumdíformati (Formi LHS) í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ sem aukefni í fódri fyrir smágrísi (sem búið er að venja undan) og eldissvín.
- 4) Greiningaraðferðin, sem tilgreind er í umsókn um leyfi í samræmi við c-lið 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, varðar ákvörðun virks efnis í aukefni í fódri. Greiningaraðferðina, sem um getur í viðaukanum við þessa reglugerð, ber því ekki að líta á sem greiningaraðferð Bandalagsins í skilningi 11. gr.

reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fódur og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt⁽²⁾.

- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu frá 14. febrúar 2006⁽³⁾ að þegar hafi verið sýnt fram á öryggi þessa aukefnis fyrir neytandann, notandann og umhverfið og það breytist ekki með fyrirhugaðri nýrri notkun. Stofnunin kemst enn fremur að þeirri niðurstöðu að notkun efnablöndunnar hafi ekki skaðleg áhrif á þennan dýraflokk og að notkun viðkomandi efnablöndu geti bætt dýraræktartengdu færðbreyturnar (aukning meðaldagsskammts, hlutfall milli þyngdaraukningar og fódurmagns) í ræktun smágrísa (sem búið er að venja undan) og eldissvína. Stofnunin telur að áætlun umsækjanda um eftirlit að lokinni setningu á markað sé viðeigandi. Í álitinu stofnunarinnar er mælt með viðeigandi ráðstöfunum er varða öryggi notenda. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fódri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.
- 6) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 7) Því er rétt að fella brott 1. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1810/2005 frá 4. nóvember 2005 um nýtt leyfi til 10 ára fyrir aukefni í fódri, varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fódri og

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 63, 1.3.2007, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 100/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 10.

(¹) Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

(²) Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1791/2006 (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 1).

(³) Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem eru notuð í fódur um öryggi og verkun „Formi LHS“ sem aukefnis í fódur fyrir smágrísi sem búið er að venja undan og eldissvín í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1831/2003. Samþykkt 14. febrúar 2006. The EFSA Journal (2006) 325, 1-16.

bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun tiltekinna aukefna sem þegar er leyft að nota í föður ⁽¹⁾ þar sem kveðið er á um leyfi fyrir viðkomandi notkun samkvæmt bráðabirgðaákvæðum reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í föðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

Ákvæði 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 1810/2005 falli brott.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

3. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktar-aukefni“ og virka hópnum „önnur dýraræktaraukefni“ og er

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. febrúar 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 8.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnis	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks aldur	Lágmarks innihald	Hámarks nnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						mg/kg heilfóðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefnis. Virkur hópur: önnur dýraræktaraukefni (umbætur á árangursfæribreytum: þyngdaraukning og hlutfallið milli þyngdaraukningar og fódurmagns)									
4d800	BASF Aktiengesellschaft	Kalíumdíformat (Formi LHS)	Samsetning aukefnis Kalíumdíformat: lágm. 98% Sílikat: hámm. 1,5%, Vatn: hámm. 0,5% Virkt efni Kalíumdíformat, fast efni CAS nr. 20642-05-1 Greiningaraðferð ⁽¹⁾ Jónagreining með leiðniskynjun (Ion chromatography with conductivity detection)	Smágrísir (sem búið er að venja undan		6000	18000	Notist þangað til þeir eru u.þ.b. 35 kg. Blanda ólíkra kalíumdíformatsgjafa má ekki vera yfir leyfilegu hámarksgildi í heilfóðri sem er 18 000 mg/kg heilfóðurs. Aukefnið skal notað sem forblanda í fôðurlöndur. Þessi framleiðsluvara getur skapað hættu á alvarlegum augnskaða. Gera skal ráðstafanir til að vernda starfsmenn.	21.3.2017
				Eldissvín		6000	12000	Blanda ólíkra kalíumdíformatsgjafa má ekki vera yfir leyfilegu hámarksgildi í heilfóðri sem er 12 000 mg/kg heilfóðurs. Aukefnið skal notað sem forblanda í fôðurlöndur. Þessi framleiðsluvara getur skapað hættu á alvarlegum augnskaða. Gera skal ráðstafanir til að vernda starfsmenn.	21.3.2017

⁽¹⁾ Upplýsingar um greiningaraðferðina eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 186/2007

2009/EES/37/15

frá 21. febrúar 2007

um leyfi fyrir nýrri notkun á *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf SC 47) sem aukefni í fódri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fódri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9.gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fóður, ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun efnablöndunnar *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) (Biosaf SC 47) í aukefnaflokknum „dýræktaraukefni“ sem aukefni í fódri fyrir hross.
- 4) Greiningaraðferðin, sem tilgreind er í umsókn um leyfi í samræmi við c-lið 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, varðar ákvörðun virks efnis í aukefni í fódri. Greiningaraðferðina, sem um getur í viðaukanum við þessa reglugerð, ber því ekki að líta á sem greiningaraðferð Bandalagsins í skilningi 11. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt ⁽²⁾.

- 5) Notkun efnablöndu *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) var leyfð fyrir eldisnautgripi með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 316/2003 frá 19. febrúar 2003 um varanlegt leyfi fyrir aukefni í fódri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður ⁽³⁾, fyrir smágrísi (sem búið er að venja undan) með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2148/2004 frá 16. desember 2004 um varanleg leyfi og bráðabirgðaleyfi fyrir tilteknum aukefnum og leyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður ⁽⁴⁾, fyrir gyltur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1288/2004 um varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fódri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður ⁽⁵⁾, fyrir eldiskanínur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 600/2005 frá 18. apríl 2005 um nýtt leyfi til 10 ára til að nota hníslalyf sem aukefni í fódri, um bráðabirgðaleyfi fyrir aukefni og varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fódri ⁽⁶⁾, fyrir mjólkurkúr með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1811/2005 frá 4. nóvember 2005 um bráðabirgðaleyfi og varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fódri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun tiltekins aukefnis sem þegar er leyft að nota í fóður ⁽⁷⁾ og fyrir eldislömb með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1447/2006 frá 29. september 2006 um leyfi fyrir nýrri notkun á *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf SC 47) sem aukefni í fódri ⁽⁸⁾.

- 6) Lögð voru fram ný gögn til stuðnings umsókn um leyfi fyrir hross. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 12. september 2006 að efnablandan *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða umhverfið ⁽⁹⁾. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að efnablanda *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) feli ekki í sér aðra áhættu fyrir þennan nýja dýraflokk sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Samkvæmt því áliti er notkun efnablöndunnar áhrifarík til að bæta meltingu trefja hjá hrossum. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 63, 1.3.2007, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 100/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 46, 20.2.2003, bls. 15.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 370, 17.12.2004, bls. 24. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1980/2005 (Stjtið. ESB L 318, 6.12.2005, bls. 3).

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 243, 15.7.2004, bls. 10. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1812/2005 (Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 18).

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 99, 19.4.2005, bls. 5. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2028/2006 (Stjtið. ESB L 414, 30.12.2006, bls. 26).

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 12.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 271, 30.9.2006, bls. 28.

⁽⁹⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni, sem notuð eru í fóður, um öryggi og verkun vörunnar Biosaf Sc 47, efnablöndu *Saccharomyces cerevisiae* sem aukefni í fódri fyrir hross. Samþykkt 12. september 2006, *The EFSA Journal* (2006) 384, bls. 1–9.

er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í föðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram. Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „meltingarbætandi efni“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í föðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. febrúar 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnis	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	Lágmarks- nnihald	Hámarksin- nihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Þyrpingafjöldi (CFU)/kg heilfóðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: meltingarbætandi efni.									
4b1702	Société Industrielle Lesaffre	Saccharomyces cerevisiae NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47)	Samsetning aukefnis Efnablanda Saccharomyces cerevisiae NCYC Sc 47 sem inniheldur að lágmarki: 5 × 10 ⁹ CFU/g Lýsing á eiginleikum virka efnisins Saccharomyces cerevisiae NCYC Sc 47 Greiningaraðferðir ⁽¹⁾ Áhellingaraðferð með notkun agars með klóramfenikóli og gerútdrætti byggt á aðferðinni ISO 7954. Kjarnsýrumögnun (PCR)	Hross		8x10 ⁸	7x10 ⁹	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Ráðlagðir skammtar: 1,25x10 ¹⁰ - 6x10 ¹⁰ CFU fyrir hvert dýr á dag.	21.3.2017

⁽¹⁾ Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 226/2007

2009/EES/37/16

frá 1. mars 2007

um að leyfa *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (Levucell SC20 og Levucell SC10 ME) sem aukefni í fæði (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fæði ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fæði, ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.

2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.

3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun efnablöndunnar *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (Levucell SC20, Levucell SC10 ME) í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ sem aukefni í fæði fyrir mjólkurgetur og mjólkuræ.

4) Notkun *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 var leyfð án tímamarka fyrir mjólkurkúr og eldisnautgripi með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1200/2005 ⁽²⁾.

5) Ný gögn voru lögð fram til stuðnings umsókn um leyfi fyrir mjólkurgetur og mjólkuræ. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í áliti sínu frá 15. júní 2006 að *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (Levucell SC20, Levucell SC10 ME) hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða umhverfið. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (Levucell SC20, Levucell SC10 ME) feli ekki í sér aðra áhættu sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Samkvæmt því áliti hefur notkun efnablöndunnar ekki skaðleg áhrif á þessa nýju dýraflokka. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértekum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fæði sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

6) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „þarmaflórustöðgarar“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fæði með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 64, 2.3.2007, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 100/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 195, 27.7.2005, bls. 6. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1445/2006 (Stjtið. ESB L 271, 30.9.2006, bls. 22).

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnis	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámark saldur	Lágmark sinnihald	Hámarks nnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Þyrpingafjöldi (CFU)/kg heilföðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar.									
4b1711	LALLEMAND SAS	Saccharomyces cerevisiae CNCM I-1077 (Levucell SC20, Levucell SC10 ME)	Samsetning aukefnis: Fast form: Efnablanda með <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1077 úr lífvænlegum, þurrkuðum frumum með tryggn lágmarksstyrk sem er 2 × 10 ¹⁰ CFU/g Hjúpað form: Efnablanda <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1077 úr lífvænlegum þurrkuðum frumum með tryggn lágmarksstyrk sem er 1 × 10 ¹⁰ CFU/g Lýsing á eiginleikum virka efnisins: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1077: 80% af lífvænlegum þurrkuðum frumum og 14% af frumum sem ekki eru lífvænlegar Greiningaraðferð ⁽¹⁾ Áhellingaraðferð og sanngreining á grundvelli sameindagerðar (PCR)	Mjólkur- geitur	—	5 × 10 ⁸	3 × 10 ⁹	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggglun. 2. Í föðurbæti má hitinn ekki fara yfir 50 °C með Levucell SC20 and 80 °C með Levucell SC10ME. 3. Hjúpað form má eingöngu setja með köggluðu föðri. 4. Ráðlagður skammtur fyrir mjólkurgeitur og mjólkurær: 4 × 10 ⁹ CFU fyrir hvert dýr á dag. 5. Ef framleiðsluvaran er meðhöndluð eða blönduð í lokuðu rými er mælt til þess að notuð séu öryggisglæraugu og grímur við blöndun ef blöndunarbúnaðurinn er ekki búinn útblásturskerfi.	22. mars 2017
				Mjólkur- ær		1,2 × 10 ⁹	1,2 × 10 ⁹		

⁽¹⁾ Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 242/2007

2009/EES/37/17

frá 6. mars 2007

um að leyfa endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8 (Belfeed B1100MP og Belfeed B1100ML)
sem aukefni í fœðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fœðri ⁽¹⁾,
einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fœður, ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun efnablöndunnar endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8, framleiddur með *Bacillus subtilis* (LMG S-15136), í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“, sem aukefni í fœðri fyrir endur.
- 4) Greiningaraðferðin, sem tilgreind er í umsókn um leyfi í samræmi við c-lið 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB)

nr. 1831/2003, varðar ákvörðun virks efnis í aukefni í fœðri. Greiningaraðferðina, sem um getur í viðaukanum við þessa reglugerð, ber því ekki að líta á sem greiningaraðferð Bandalagsins í skilningi 11. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fœður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt ⁽²⁾.

5) Notkun endó-1,4-beta-xýlanasa EC 3.2.1.8 sem er framleiddur með *Bacillus subtilis* (LMG S-15136) var leyfð án tímamarka fyrir smágrasi (sem búið er að venja undan) með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1206/2005 ⁽³⁾ og fyrir eldiskjúklinga með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1259/2004 ⁽⁴⁾. Lögð voru fram ný gögn til stuðnings umsókn um leyfi fyrir endur. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu frá 15. júní 2006 ⁽⁵⁾ að þegar hafi verið sýnt fram á öryggi þessa aukefnis fyrir neytandann, notandann og umhverfið og það breytist ekki með fyrirhugaðri nýrri notkun. Stofnunin komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að notkun efnablöndunnar hafi ekki skaðleg áhrif á þennan nýja dýraflokk og að notkun viðkomandi efnablöndu geti bætt dýraræktartengdu færðbreytnar í andaræktun. Stofnunin telur að ekki sé þörf sé á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fœðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 73, 13.3.2007, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 100/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1; leiðrétt með Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1791/2006 (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 197, 28.7.2005, bls. 12.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 239, 9.7.2004, bls. 8.

⁽⁵⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem notuð eru í fœður um öryggi og verkun ensimblöndunnar Belfeed B1100MP og Belfeed B1100ML (endó-1,4-beta-xýlanasi) sem er leyfð sem aukefni í fœðri í samræmi við tilskipun ráðsins 70/524/EEB. Samþykkt 15. júní 2006. Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2006) 368, bls. 1.

- 6) Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktar-
aukefni“ og virka hópnum „meltingarbætandi efni“ og er
tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fóðri með þeim
skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist
í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnis	Nafn leyfishafa	Aukefni (Viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksinni hald	Hámarksaldur	Lágmarksinnih ald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Virknieiningar/kg heilföðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: meltingarbætandi efni.									
4a1606	Beldem SA	endó-1,4-beta-xýlanasi: EC 3.2.1.8 (Belfeed B1100MP Belfeed B1100ML)	Samsetning aukefnis Efnablanda endó-1,4-beta- xýlanasa EC 3.2.1.8 með virkni í föstu og fljótandi formi að lágmarki 100 IU ⁽¹⁾ /g eða ml Lýsing á eiginleikum virka efnisins Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 framleiddur með <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136) Greiningaraðferð⁽²⁾ Litmæling sem mælir vatnsleysanlegan leysilit sem losnar frá ensíminu frá arabínoxýlanhvarfefni (úr hveiti) sem er víxltengt asúríni	Endur	—	10 IU	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglnun. 2. Ráðlagður skammtur á kílógramm heilföðurs: endó-1,4-beta-xýlanasi: 10 IU 3. Til nota í fôðurblöndur, auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabinoxýlönun), t.d. þær sem innihalda yfir 40% hveiti. 4. Ef framleiðsluvaran er meðhöndluð eða blönduð í lokuðu rými er mælst til þess að notuð séu öryggisgleraugu og grímur við blöndun ef blöndunarbúnaðurinn er ekki búinn útblásturskerfi.	2.4.2017

(1) 1 IU er magn þess ensíms sem leysir 1 míkromól afoxandi sykra (xýlösajafngilda) á mínútu úr xýlani úr birkiviði við pH-gildi 4,5 og 30 °C.

(2) Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 243/2007 "422; 1GGU59B:**frá 6. mars 2007****um að leyfa 3-fýtasa (Natuphos) sem aukefni í fóðri (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fóður, ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir efnablöndunni sem tilgreind er í viðaukanum. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir efnablöndunni 3-fýtasa framleiddur með *Aspergillus niger* (CBS 101.672), í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ fyrir smágrísi sem búið er að venja undan, eldisvín og eldiskjúklinga.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 15. júní 2006 og álitinu sínu frá 17. maí 2006 að 3-fýtasi, framleiddur með *Aspergillus niger* (CBS 101.672), hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða

umhverfið ⁽²⁾. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að ensímblandan 3-fýtasi, framleiddur með *Aspergillus niger* (CBS 101.672), feli ekki í sér aðra áhættu sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Í álitinu stofnunarinnar er mælt með viðeigandi ráðstöfunum er varða öryggi notenda. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértekum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina aukefni í fóðri sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram. Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „meltingarbætandi efni“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fóðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 73, 13.3.2007, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 100/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 21.2.2008, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem notuð eru í fóður og álit vísindanefndar um erðabreyttar lífverur um öryggi og verkun ensímblöndunnar Natuphos® (3-fýtasi), framleiddur með *Aspergillus niger*. Samþykkt af nefnd um aukefni og afurðir eða efni sem eru notuð í fóður (FEEDAP) 15. júní 2006 og af nefnd um erðabreyttar lífverur (GMO) 17. maí 2006. Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2006) 369, bls. 1.

VIÐAUKI

Kenni- númer aukefnis	Nafn leyfishafa	Aukefni (viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Virknieining/heilföðurs með 12% rakainnihaldi			
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: meltingarbætandi efni.									
4a 1600	BASF Aktien- gesellschaft	3-fýtasi EC 3.1.3.8 (Natuphos 5000 G Natuphos 5000 L Natuphos 10000 G Natuphos 10000 L)	Samsetning aukefnis 3-fýtasi framleiddur með <i>Aspergillus niger</i> (CBS 101.672) með virkni að lágmarki: Fast form: 5000 FTU/g Vökvaform: 5000 FTU/ml Lýsing á eiginleikum virka efnisins 3-fýtasi framleiddur með <i>Aspergillus niger</i> (CBS 101.672) Greiningaraðferð (¹) Litmæling sem mælir ólífrænt fosfat sem losnar frá ensíminu frá fýtathvarfefni.	Smágrísir (vandir undan)	—	500 FTU		1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymslu- þol og þol við köggulun. 2. Handa smágrísum, sem búið er að venja undan, þar til þeir eru allt að 35 kg. 3. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilföðurs: 500 FTU. 4. Til nota í föður sem inniheldur yfir 0,23% fýtinbundinn fosfór.	2.4.2017
				Eldissvín		280 FTU		1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunum skal tilgreina geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilföðurs: 400–500 FTU. 3. Til nota í föður sem inniheldur yfir 0,23% fýtinbundinn fosfór.	
				Eldis- kjúklingar	—	375 FTU		1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilföðurs: 500– 700 FTU. 3. Til nota í föður sem inniheldur yfir 0,23% fýtinbundinn fosfór.	

1) Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 244/2007

2009/EES/37/19

frá 7. mars 2007

um að leyfa L-histidín mónóhýdróklóríð, einvatnað, sem aukefni í fódri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fódri ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa til að nota aukefni í fódur, ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Lögð hefur verið fram umsókn um leyfi fyrir L-histidíni mónóhýdróklóríði, einvötnuðu, sem aminosýru.
- 3) Þar sem umsókn um leyfi var lögð fram fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var það gert samkvæmt tilskipun ráðsins 82/471/EBE frá 30. júní 1982 um ákveðnar afurðir í dýrafæðu ⁽²⁾. Frá og með 18. október 2004 falla aminosýrur, sölt þeirra og hliðstæð efni undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Því skal umsóknin teljast tæk sem umsókn skv. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Til að uppfylla þær kröfur, sem mælt er fyrir um í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, voru lagðar fram viðbótarupplýsingar til stuðnings umsókninni.
- 5) Umsóknin varðar leyfi fyrir L-histidíni mónóhýdróklóríði, einvötnuðu, í aukefnaflokknum „viðbætt næringarefni“ og í virka hópnum „aminósýrur, sölt þeirra og hliðstæð efni“, sem aukefni í fódri fyrir laxfiska.

- 6) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 2. mars 2006 ⁽³⁾ og frá 18. október 2006 ⁽⁴⁾ að L-histidín mónóhýdróklóríð, einvatnað, hafi ekki skaðleg áhrif á heilsu dýra, manna eða umhverfið. Hún komst enn fremur að þeirri niðurstöðu að L-histidín mónóhýdróklóríð, einvatnað, feli ekki í sér aðra áhættu sem kemur í veg fyrir leyfisveitingu í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Samkvæmt því álitinu er efnið einnig nauðsynleg aminosýra fyrir fiska og sýnt hefur verið fram á að notkun efnablöndunnar komi í veg fyrir drer hjá laxfiskum í eldi. Í álitinu stofnunarinnar er mælt með viðeigandi ráðstöfunum er varða öryggi notenda. Stofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um eftirlit að lokinni setningu á markað. Tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði skýrslu fyrir stofnunina um aðferðir til að greina aukefni í fódri. Mat á efnablöndunni sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „viðbætt næringarefni“ og virka hópnum „aminósýrur, sölt þeirra og hliðstæð efni“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fódri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 73, 13.3.2007, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 100/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 213, 21.7.1982, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/116/EB (Stjtið. ESB L 379, 24.12.2004, bls. 81).

⁽³⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni sem eru notuð í fódur um öryggi og lífaðgengi vörunnar L-histidíns mónóhýdróklóríðs, einvatnaðs, fyrir laxfiska. Samþykkt 2. mars 2005. Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2005) 195, bls. 1.

⁽⁴⁾ Álit vísindanefndar um aukefni og afurðir eða efni, sem eru notuð í fódur, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1831/2003 um L-histidín mónóhýdróklóríð, einvatnað, sem aukefni í fódri fyrir laxfiska. Samþykkt 18. október 2006. Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2006) 407, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. mars 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2023/2006

2009/EES/37/20

frá 22. desember 2006

um góða framleiðsluhætti að því er varðar efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

í snertingu við matvæli eða að innihaldsefni þeirra berist í matvæli við eðlileg og fyrirsjáanleg notkunarskilyrði.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 6) Gæta skal meðalhófs við beitingu reglnanna um góða framleiðsluhætti til að íþyngja litlum fyrirtækjum ekki um of.

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1935/2004 frá 27. október 2004 um efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 5. gr.,

- 7) Setja skal ítarlegar reglur um vinnsluferli sem fela í sér notkun prentlita og þeim skal komið á fyrir önnur vinnsluferli eftir því sem nauðsyn ber til. Ef um er að ræða prentliti sem notaðir eru á þeirri hlið efnis eða hlutar sem ekki kemst í snertingu við matvæli skal sérstaklega séð til þess með góðum framleiðsluháttum að efni komist ekki í matvæli með því að smita út frá sér eða berast í gegnum undirlagið.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Flokkar efna og hluta, sem taldir eru upp í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1935/2004, og samsetningar þessara efna og hluta eða endurunnin efni og hlutir, sem eru notuð í þessi efni og hluti, skulu framleiddir í samræmi við almennar og ítarlegar reglur um góða framleiðsluhætti (GMP).

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

- 2) Nokkrar greinar iðnaðarins hafa sett viðmiðunarreglur um góða framleiðsluhætti en aðrar ekki. Af þessum sökum virðist nauðsynlegt að tryggja samræmi milli aðildarríkjanna að því er varðar góða framleiðsluhætti fyrir efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli.

Viðfangsefni

- 3) Til að tryggja slíkt samræmi ber að mæla fyrir um tiltekna skyldur rekstraraðila.

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um góða framleiðsluhætti (GMP) að því er varðar flokka efna og hluta sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (hér á eftir nefnd efni og hlutir), sem taldir eru upp í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1935/2004, og samsetningar þessara efna og hluta eða endurunnin efni og hluti sem eru notuð í þessi efni og hluti.

2. gr.

- 4) Allir rekstraraðilar skulu koma á skilvirkri gæðastjórnun á framleiðsluaðgerðum sínum, sem skal löguð að stöðu þeirra í aðfangakeðjunni.

Gildissvið

- 5) Reglurnar gilda um efni og hluti sem er ætlað að komast í snertingu við matvæli eða eru nú þegar í snertingu við matvæli eins og til var ætlast eða má búast við að komist

Reglugerð þessi gildir um alla geira og öll stig framleiðslu, vinnslu og dreifingar efna og hluta allt að framleiðslu grunnefna en að undanskilinni framleiðslu þeirra.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 384, 29.12.2006, bls. 75. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 103/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. ESB L 338, 13.11.2004, bls. 4.

Ítarlegu reglurnar, sem settar eru fram í viðaukanum, gilda eftir atvikum um viðkomandi vinnsluferli sem tilgreind eru hvert fyrir sig.

3. gr.

5. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „góðir framleiðsluhættir (GMP)“: þeir þættir gæðatryggingar sem snúa að því tryggja að efni og hlutir séu framleidd og prófuð með samræmdum hætti til að tryggja að þau séu í samræmi við reglurnar, sem um þau gilda, og í samræmi við þá gæðastaðla, sem eru viðeigandi miðað við fyrirhugaða notkun, og stofni ekki heilbrigði manna í hættu eða valdi óviðunandi breytingu á samsetningu matvælna eða spilli skynmatseinkenum þeirra,
- b) „gæðatryggingarkerfi“: allar skipulagðar og skjalfestar ráðstafanir til samans sem gerðar eru í þeim tilgangi að tryggja að efni og hlutir séu af tilskildum gæðum til að tryggja að þau séu í samræmi við reglurnar, sem um þau gilda, og í samræmi við þá gæðastaðla sem eru nauðsynlegir miðað við fyrirhugaða notkun,
- c) „gæðaeftirlitskerfi“: kerfisbundin beiting þeirra ráðstafana sem komið var á innan ramma gæðatryggingarkerfisins og tryggja að upphafsefni, milliefni og fullunnin efni og hlutir uppfylli þær forskriftir sem ákvarðaðar eru í gæðatryggingarkerfinu,
- d) „sú hlið sem ekki kemst í snertingu við matvæli“: yfirborð efnis eða hlutar sem kemst ekki í beina snertingu við matvæli,
- e) „sú hlið sem kemst í snertingu við matvæli“: yfirborð efnis eða hlutar sem kemst í beina snertingu við matvæli.

4. gr.

Samræmi við góða framleiðsluhætti

Rekstraraðili skal sjá til þess að framleiðsluáðgerðir séu framkvæmdar í samræmi við:

- a) almennu reglurnar um góða framleiðsluhætti eins og kveðið er á um í 5., 6. og 7. gr.,
- b) ítarlegu reglurnar um góða framleiðsluhætti, sem settar eru fram í viðaukanum.

Gæðatryggingarkerfi

1. Rekstraraðilinn skal koma á og nota skilvirkt og skjalfest gæðatryggingarkerfi og sjá til þess að farið sé eftir því. Kerfið skal:

- a) miðað við fjölda starfsfólks, þekkingu þess og hæfni og skipulag athafnasvæðis og búnaðar á þann hátt að það tryggi að fullunnið efni og hlutir séu í samræmi við reglurnar sem um þau gilda,
- b) notað með tilliti til stærðar fyrirtækisins, sem rekstraraðilinn rekur, þannig að það íþyngi fyrirtækinu ekki um of.

2. Velja skal upphafsefni sem er í samræmi við fyrirfram ákvarðaðar forskriftir sem tryggja samræmi efnisins eða hlutarins við reglurnar sem gilda um efnið eða hlutinn.

3. Framkvæma skal hinar mismunandi aðgerðir í samræmi við fyrirfram ákvörðuð fyrirmæli og verklagsreglur.

6. gr.

Gæðaeftirlitskerfi

1. Rekstraraðilinn skal koma á og viðhalda skilvirknu gæðaeftirlitskerfi.

2. Gæðaeftirlitskerfið skal ná yfir eftirlit með framkvæmd og árangri við að beita góðum framleiðsluháttum og segja fyrir um ráðstafanir til úrbóta ef mistekst að beita góðum framleiðsluháttum. Slíkar ráðstafanir til úrbóta skal framkvæma án tafar og veita lögbærum yfirvöldum aðgang til skoðunar.

7. gr.

Skjalahald

1. Rekstraraðilinn skal koma á og viðhalda viðeigandi skjalahaldi á pappír eða rafrænu formi að því er varðar forskriftir, framleiðsluformúlur og vinnsluferli sem skipta máli varðandi samræmi og öryggi hins fullnna efnis eða hlutar.

2. Rekstraraðilinn skal koma á og viðhalda viðeigandi skjalahaldi á pappír eða rafrænu formi að því er varðar skrár um mismunandi framleiðsluaðgerðir sem skipta máli varðandi samræmi og öryggi hins fullunna efnis eða hlutar og að því er varðar árangur gæðaeftirlitskerfisins.

8. gr.

Gildistaka

3. Rekstraraðilinn skal veita lögbærum yfirvöldum aðgang að skjölunum, óski þau eftir því.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. ágúst 2008.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. desember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Ítarlegar reglur um góða framleiðsluhætti

Vinnsluferli sem fela í sér notkun prentlita á þeirri hlið efnis eða hlutar sem ekki kemst í snertingu við matvæli

1. Prentlitir, sem eru notaðir á þeirri hlið efna og hluta sem ekki kemst í snertingu við matvæli, skulu samsettir og/eða notaðir á þann hátt að efni frá yfirborðinu, sem prentað er á, berist ekki yfir á þá hlið sem kemst í snertingu við matvæli:

- a) í gegnum undirlagið,
- b) með því að smita út frá sér í staflanum eða rúllunni,

í slíkum styrk að innihald efnisins í matvælunum uppfylli ekki kröfurnar í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1935/2004.

2. Prentað efni og prentaðir hlutir skulu meðhöndluð og geymd í fullunnu og hálfunnu ástandi á þann hátt að efni frá yfirborðinu, sem prentað er á, berist ekki yfir á þá hlið sem kemst í snertingu við matvæli:

- a) í gegnum undirlagið,
- b) með því að smita út frá sér í staflanum eða rúllunni,

í slíkum styrk að innihald efnisins í matvælunum uppfylli ekki kröfurnar í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1935/2004.

3. Yfirborðið, sem prentað er á, skal ekki komast í beina snertingu við matvæli.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 394/2007

2009/EES/37/21

frá 12. apríl 2007

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt meginreglunum um lífræna framleiðslu á býlum, sem mælt er fyrir um í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91, skal búfé alið á lífrænt framleiddu fœðri. Þó má takmarkaður hluti af fœðrinu í fœðurskömmtnum vera fœður í aðlögun, eins og það er skilgreint í 24. lið 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.
- 2) Framleiðendur í tilteknum aðildarríkjum standa nú frammi fyrir skorti á lífrænu fœðri vegna þess að lífræn uppskera hefur verið undir meðallagi, lagakröfur varðandi lífrænan uppruna fœðurs verið hertar og markaður fyrir lífrænar afurðir stækkað. Til þess að draga úr umræddum skorti er talið rétt að kveða á um, í takmarkaðan tíma, aukningu á hlutfalli þess fœðurs í aðlögun sem má vera í fœðurskammtinum.

- 3) Tímabundin aukning á leyfðu hlutfalli fœðurs í aðlögun mun einnig tryggja framtíðarbirgðir af lífrænu fœðri og verða hvatning fyrir bændur til þess að breyta yfir í lífræna ræktun með því að bæta markað fyrir fœður í aðlögun.
- 4) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. apríl 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mariann FISCHER BOEL

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 98, 13.4.2007, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 104/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 21.2.2008, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1997/2006 (Stjtið. ESB L 379, 28.12.2006, bls. 1).

VIÐAUKI

Í stað liðar 4.4 í B-hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 komi eftirfarandi:

- „4.4. Fram til 31. desember 2008 má að meðaltali allt að 50% af fôðrinu í fôðurskömmtnum vera fôður í aðlögun. Ef fôðrið sem er í aðlögun kemur frá einingu sem er hluti af bújörðinni sjálfri má auka þetta hlutfall í 80%.

Frá og með 1. janúar 2009 má að meðaltali allt að 30% af fôðrinu í fôðurskömmtnum vera fôður í aðlögun. Ef fôðrið sem er í aðlögun kemur frá einingu sem er hluti af bújörðinni sjálfri má auka þetta hlutfall í 60%.

Þessar tölur skal gefa upp sem hundraðshluta af þurrefni fôðurs sem er framleitt úr landbúnaðarafurðum.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 162/2007

2009/EES/37/22

frá 19. febrúar 2007

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 um áburð í því skyni að laga I. og IV. viðauka við hana að tækniframförum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 frá 13. október 2003 um áburð ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 31. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í E-lið I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er skrá yfir þær tegundir ólífræns snefilefnaáburðar sem heimilt er að merkja sem „EB-áburð“ í samræmi við 3. gr. þeirrar reglugerðar. Í skránni eru nokkrar áburðartegundir þar sem snefilefnin eru efnafræðilega tengd klóbindli (chelating agent). Skrá yfir leyfða klóbindla er að finna í töflu E.3.1. í þeim viðauka.

2) Forskrift fyrir áburðartegundir, þar sem klóbundna snefilefnið er járn, gerir það kleift að nota annaðhvort einn, leyfðan klóbindil eða blöndu þeirra, að því tilskildu að unnt sé að magngreina klóbundna hlutann með aðferðinni sem lýst er í Evrópustaðli EN 13366 og að unnt sé að sanngreina sérstaklega og magngreina einstaka klóbindla í blöndunni með EN 13368.

3) Ákvæði varðandi snefilefnaáburð, sem inniheldur klóbundið járn, skulu uppfærð að þrennu leyti. Í fyrsta lagi til að gera það ljóst að a.m.k. 50% af vatnsleysanlegu járninu verður að vera klóbundið með leyfðum klóbindlum. Í öðru lagi til að tilgreina að einungis má geta um leyfðan klóbindil á tegundarheiti áburðarins ef hann klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu járninu. Í þriðja lagi til að tilvísun í Evrópustaðla verði almennari til þess að gera kleift að nota fleiri Evrópustaðla.

4) Efnaheitum leyfðra klóbindla, sem tilgreindir eru í lið E.3.1. í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003, er ætlað að greina á milli mismunandi myndbrigða sama efnis á lýsandi hátt. Þar sem nokkur mismunandi nafnakerfi eru almennt notuð yfir þessi efni í vísindasamfélaginu er hætta á rangri auðkenningu. Til að tryggja að hægt sé að auðkenna klóbindlana án alls vafa skal tilgreina samsvarandi CAS-númer (*Chemical Abstracts Service of the American Chemical Society*),

sem sérauðkenna mismunandi myndbrigði klóbindlanna, fyrir hverja færslu í þeim viðauka. Því er rétt að fella brott þrjú myndbrigði klóbindla sem ekki er unnt að auðkenna með ótvíræðum hætti með CAS-númeri.

5) Nota skal samræmdara nafnakerfi fyrir klóbindlana og ábending um að leyfðir klóbindlar skuli vera í samræmi við aðra löggjöf Bandalagsins skal vera skýrari.

6) Í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 eru nákvæmar lýsingar á þeim greiningaraðferðum sem skal nota til að mæla næringarefnainnihald EB-áburðar. Nauðsynlegt er að aðlaga þessar lýsingar þannig að rétt gildi fáið í greiningunum.

7) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2003/2003 til samræmis við það.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 32. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2003/2003.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

2. Ákvæðum IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórn. ESB L 51, 20.2.2007, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 106/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1791/2006 (Stjórn. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 1).

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. febrúar 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt sem hér segir:

1. Í stað töflu E.1.4 komi eftirfarandi tafla:

„E.1.4. *Járn*

Nr.	Tegundarheiti	Upplýsingar um framleiðsluaðferð og undirstöðuefni	Lágmarksinnihald næringarefna (hundraðshluti miðað við þyngd) Upplýsingar um hvernig næringarefnin skuli gefin upp Aðrar kröfur	Aðrar upplýsingar sem tengjast tegundarheiti	Næringarefnainnihald sem skylt er að gefa upp Form og leysni næringarefna. Aðrar viðmiðanir
1	2	3	4	5	6
4a	Járnsalt	Vara sem er framleidd á efnafræðilegan hátt og inniheldur ólífrænt járnsalt sem undirstöðuefni	12% vatnsleysanlegt Fe	Skylt er að tilgreina heiti ólífrænu mínusjónarinnar í tegundarheitinu	Vatnsleysanlegt járn (Fe)
4b	Klóbundið járn	Vatnsleysanleg vara sem er framleidd með því að láta járn hvarfast við klóbindlana sem eru tilgreindir í skránni í lið E.3 í I. viðauka.	5% vatnsleysanlegt járn (Fe), þar af skal klóbundni hlutinn vera a.m.k. 80%, og er a.m.k. 50% af vatnsleysanlegu járn klóbundið með uppgefnum klóbindlum	Heiti hvers og eins klóbindils sem getið er um í skránni í lið E.3.1 í I. viðauka og klóbindur a.m.k. 1% vatnsleysanlegt járn	Vatnsleysanlegt járn (Fe) Járn (Fe) sem klóbundið er með hverjum klóbindli sem getið er um í tegundarheiti og unnt er að auðkenna og mælgreina samkvæmt Evrópustaðli
4c	Járnaburður í lausn	Vara sem er framleidd með því að leysa upp tegundir nr. 4a og/eða eina af tegundum nr. 4b í vatni	2% vatnsleysanlegt Fe	Skylt er að tilgreina í tegundarheitinu: 1. heiti ólífrænu mínusjónarinnar eða -jónanna, 2. heiti klóbindla, ef um þá er að ræða, sem klóbinda a.m.k. 1% vatnsleysanlegt járn	Vatnsleysanlegt járn (Fe) Klóbundið járn (Fe), ef um það er að ræða Járn (Fe) sem klóbundið er með hverjum klóbindli sem getið er um í tegundarheiti og hægt er að greina og mælgreina samkvæmt Evrópustaðli“

2. Í stað liðar E.3 komi eftirfarandi:

„E.3. Skrá yfir leyfða, lífræna klóbindla og bindla (*complexing agents*) fyrir snéfilefni

Eftirfarandi efni eru leyfð að því tilskildu að samsvarandi klóbindill næringarefnisins uppfylli kröfurnar í tilskipun ráðsins 67/548/EEC (*).

E.3.1. Klóbindlar (**)

Sýrur eða sölt af natríum, kalíum eða ammóníum ásamt:

			CAS-númer sýrunnar ^o (***)
etýlendíamíntetraedíksýru	EDTA	C ₁₀ H ₁₆ O ₈ N ₂	60-00-4
2-hýdroxýetýletýlendíamíntríedíksýru	HEEDTA	C ₁₀ H ₁₈ O ₇ N ₂	150-39-0
dietýlentríamínþentaedíksýru	DTPA	C ₁₄ H ₂₃ O ₁₀ N ₃	67-43-6
etýlendíamín-N,N'-dí- [(ortóhýdroxýfénýl)edíksýru]	[o,o] EDDHA	C ₁₈ H ₂₀ O ₆ N ₂	1170-02-1
etýlendíamín-N- [(ortóhýdroxýfénýl)edíksýru]-N'- [(parahýdroxýfénýl)edíksýru]	[o,p] EDDHA	C ₁₈ H ₂₀ O ₆ N ₂	475475-49-1
etýlendíamín-N,N'-dí-[(ortó- hýdroxýmetýlfénýl)edíksýru]	[o,o] EDDHMA	C ₂₀ H ₂₄ O ₆ N ₂	641632-90-8
etýlendíamín-N,[(ortó- hýdroxýmetýlfénýl)edíksýru]-N'-[(para- hýdroxýmetýlfénýl)edíksýru]	[o,p] EDDHMA	C ₂₀ H ₂₄ O ₆ N ₂	641633-41-2
etýlendíamín-N,N'-dí-[(5-karboxý-2- hýdroxýfénýl)edíksýru]	EDDCHA	C ₂₀ H ₂₀ O ₁₀ N ₂	85120-53-2
etýlendíamín-N,N'-dí-(2-hýdroxý-5- súlfófénýl)edíksýru] og þéttingarafurðir hennar	EDDHSA	C ₁₈ H ₂₀ O ₁₂ N ₂ S ₂ + n*(C ₁₂ H ₁₄ O ₈ N ₂ S)	57368-07-7 og 642045-40-7

E.3.2. Bindlar:

Skrá yfir bindla verður tekin saman síðar.

(*) Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

(**) Klóbindlarnir skulu auðkenndir og magngreindir samkvæmt Evrópustöðlum sem taka til fyrrgreindra klóbindla.

(***) Eingöngu til upplýsingar.“

II. VIÐAUKI

Ákvæðum B-liðar í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 2:

a) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 2.1:

i) í stað liða 4.2 til 4.7 komi eftirfarandi:

„4.2. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l

4.3. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,1 mól/l

4.4. Brennisteinssýra: 0,1 mól/l

4.5. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,2 mól/l

4.6. Brennisteinssýra: 0,25 mól/l

4.7. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,5 mól/l

} fyrir afbrigði a.

} fyrir afbrigði b (sjá 2. athugasemd).

} fyrir afbrigði c (sjá 2. athugasemd).“

ii) Í stað annars málslíðs í 9. lið í töflu 1 fyrir afbrigði a komi eftirfarandi:

„Brennisteinssýra (0,05 mól/l) sem setja á í viðtökuflösku: 50 ml.“

iii) Í stað annars málslíðs í 9. lið í töflu fyrir 1 afbrigði b komi eftirfarandi:

„Brennisteinssýra (0,1 mól/l) sem setja á í viðtökuflösku: 50 ml.“

iv) Í stað annars málslíðs í 9. lið í töflu 1 fyrir afbrigði c komi eftirfarandi:

„Brennisteinssýra (0,25 mól/l) sem setja á í viðtökuflösku: 35 ml.“

b) Í stað liðar 4.2 í aðferð 2.2.1 komi eftirfarandi:

„4.2. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l“.

c) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 2.2.2:

i) í stað liða 4.2 til 4.7 komi eftirfarandi:

„4.2. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l

4.3. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,1 mól/l

4.4. Brennisteinssýra: 0,1 mól/l

4.5. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,2 mól/l

4.6. Brennisteinssýra: 0,25 mól/l

4.7. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,5 mól/l

} fyrir afbrigði a.

} fyrir afbrigði b (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).

} fyrir afbrigði c (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).“

ii) Í stað liðar 7.4 komi eftirfarandi:

„7.4. Samanburðarprófun

Áður en greining hefst skal ganga úr skugga um að búnaðurinn starfi rétt og að greiningaraðferðinni sé beitt á réttan hátt með því að nota deiliskammt af nýtilreiddri lausn af natríumnitrati (4.13) sem inniheldur 0,050–0,150 g af nítatbundnu köfnunarefni í samræmi við það afbrigði sem valið er.“

d) Í stað liða 4.2 til 4.7 í aðferð 2.2.3 komi eftirfarandi:

„4.2. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l

4.3. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,1 mól/l

4.4. Brennisteinssýra: 0,1 mól/l

4.5. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,2 mól/l

4.6. Brennisteinssýra: 0,25 mól/l

4.7. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,5 mól/l

} fyrir afbrigði a.

} fyrir afbrigði b (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).

} fyrir afbrigði c (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).“

e) Í stað liða 4.5 til 4.10 í aðferð 2.3.1 komi eftirfarandi:

„4.5. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l

4.6. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,1 mól/l

4.7. Brennisteinssýra: 0,1 mól/l

4.8. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,2 mól/l

4.9. Brennisteinssýra: 0,25 mól/l

4.10. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,5 mól/l

} fyrir afbrigði a (sjá aðferð 2.1).

} fyrir afbrigði b (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).

} fyrir afbrigði c (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).“

f) Í stað liða 4.4 til 4.9 í aðferð 2.3.2 komi eftirfarandi:

„4.4. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l

4.5. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,1 mól/l

4.6. Brennisteinssýra: 0,1 mól/l

4.7. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,2 mól/l

4.8. Brennisteinssýra: 0,25 mól/l

4.9. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,5 mól/l

} fyrir afbrigði a.

} fyrir afbrigði b (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).

} fyrir afbrigði c (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).“

g) Í stað liða 4.3 til 4.8 í aðferð 2.3.3 komi eftirfarandi:

„4.3. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l

4.4. Natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,1 mól/l

} fyrir afbrigði a (sjá aðferð 2.1).

4.5. Brennisteinssýra: 0,1 mól/l	}	fyrir afbrigði b (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).
4.6. Natrium- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,2 mól/l		
4.7. Brennisteinssýra: 0,25 mól/l	}	fyrir afbrigði c (sjá 2. athugasemd, aðferð 2.1).“
4.8. Natrium- eða kalíumhýdroxíðlausn, karbónatlaus: 0,5 mól/l		

h) Í stað liðar 4.8 í aðferð 2.4 komi eftirfarandi:

„4.8. Brennisteinssýra: 0,05 mól/l“.

i) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 2.5:

i. í stað liðar 4.2 komi eftirfarandi:

„4.2. Brennisteinssýrulausn, um 0,05 mól/l“,

ii. í stað annars málslíðs í lið 7.1 komi eftirfarandi:

„Fyllt er með vatni að u.þ.b. 50 ml og 1 dropi af litvísi settur út í (4.7) og lausnirnar hlutleystar, ef þörf krefur, með brennisteinssýru sem er 0,05 mól/l (4.2).“

iii. Í stað fyrstu málsgreinar í lið 7.3 komi eftirfarandi:

„Í samræmi við áætlað innihald bíurets eru 25 eða 50 ml af lausninni, sem um getur í lið 7.2., færðir með rennipípu yfir í 100 ml mæliflösku og hlutleystir, ef þörf krefur, með 0,05 mól/l eða 0,1 mól/l af prófefni (4.2 eða 4.3), þar sem metýlrauði er notaður sem litvísir, og 20 ml af basísku kalíumnatríumtartratlausninni (4.4) og 20 ml af koparlausninni (4.5) bætt við með sömu nákvæmni og notuð var við gerð kvörðunarferilsins. Fyllt er að markinu, þessu blandað vel saman og látið standa í 15 mínútur við 30 (± 2) °C.“

j) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 2.6.1:

i. í stað liðar 4.8 komi eftirfarandi:

„4.8. Staðallausn brennisteinssýru: 0,1 mól/l“,

ii. í stað liðar 4.17 komi eftirfarandi:

„4.17. Staðallausn brennisteinssýru: 0,05 mól/l“,

iii. í stað fyrsta málslíðs fyrstu málsgreinar í lið 7.1.1.2 komi eftirfarandi:

„Fluttir eru 50 ml af 0,1 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.8) með nákvæmnisrennipípu yfir í viðtökuílát búnaðarins.“

iv. í lið 7.1.1.4 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af 0,2 mól/l staðallausn natrium- eða kalíumhýdroxíðs sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af 0,1 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.8) með rennipípu yfir í viðtökuílát búnaðarins (5.1).“

v. í lið 7.1.2.6 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af 0,2 mól/l staðallausn natrium- eða kalíumhýdroxíðs sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af 0,1 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.8) með rennipípu yfir í viðtökuílát búnaðarins (5.1).“

vi. í lið 7.2.2.4 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af 0,2 mól/l staðallausn natríum- eða kalíumhýdroxíðs sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af 0,1 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.8) með rennipípu yfir í viðtökuflát búnaðarins (5.1),“

vii. í lið 7.2.3.2 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af 0,2 mól/l staðallausn natríum- eða kalíumhýdroxíðs sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af 0,1 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.8) með rennipípu yfir í viðtökuflát búnaðarins (5.1),“

viii. í lið 7.2.5.2 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af 0,2 mól/l staðallausn natríum- eða kalíumhýdroxíðs sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af 0,1 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.8) með rennipípu yfir í viðtökuflát búnaðarins (5.1),“

ix. í lið 7.2.5.3 komi eftirfarandi í stað fyrstu þriggja setninganna:

„Deiliskammtur af síuvökvanum (7.2.1.1 eða 7.2.1.2), sem inniheldur í mesta lagi 20 mg ammoníakbundins köfnunarefnis, er fluttur með nákvæmnisrennipípu yfir í þurra flösku eimngarbúnaðarins (5.2). Síðan er búnaðurinn settur saman. Með rennipípu eru 50 ml af 0,05 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.17) og nægilegt magn af eimuðu vatni til að borð vökvans sé um 5 cm fyrir ofan opið á aðrennslisrörinu flutt yfir í 300 ml keiluflösku.“

x. í lið 7.2.5.5 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af 0,1 mól/l staðallausn natríum- eða kalíumhýdroxíðs sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af 0,05 mól/l staðallausn brennisteinssýru (4.17) með rennipípu yfir í 300 ml keiluflösku búnaðarins (5.2),“

k) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 2.6.2:

i. í stað liðar 4.6 komi eftirfarandi:

„4.6. Brennisteinssýrulausn: 0,1 mól/l“,

ii. í stað liðar 4.14 komi eftirfarandi:

„4.14. Títuð brennisteinssýrulausn: 0,05 mól/l“,

iii. í lið 7.2.4 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af títuðri 0,2 mól/l natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn (4.8) sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af títuðri 0,1 mól/l brennisteinssýrulausn yfir í viðtökuflát búnaðarins (4.6),“

iv. í lið 7.3.3 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilítra af títuðri 0,2 mól/l natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn (4.8) sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af títuðri 0,1 mól/l brennisteinssýrulausn (4.6) með rennipípu yfir í viðtökuflát búnaðarins,“

v. í stað þriðja málslíðs fyrstu málsgreinar í lið 7.5.1 komi eftirfarandi:

„Nákvæmlega 50 ml af títuðri 0,05 mól/l brennisteinssýrulausn (4.14) eru settir í 300 ml keiluflösku með rennipípu ásamt svo miklu eimuðu vatni að vökvaborðið sé um 5 cm fyrir ofan opið á inntaksrörinu.“

vi. í lið 7.5.3 komi eftirfarandi í stað skýringar á þættinum „a“ í formúlunni:

„a = fjöldi millilíttra af titraðri 0,1 mól/l natríum- eða kalíumhýdroxíðlausn (4.17) sem er notaður við núllprófunina sem framkvæmd er með því að flytja 50 ml af titraðri 0,05 mól/l brennisteinssýrulausn (4.14) með rennipípu yfir í 300 ml keilufloösku búnaðarins (5.2),“.

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 3:

a) Í lið 4.2 í aðferð 3.1.5.1 komi eftirfarandi í stað fyrstu þriggja málslíðanna:

„Sítrónusýra ($C_6H_8O_7 \cdot H_2O$):

173 g á lítra.

Ammoníak: 42 g á lítra af ammoníakbundnu köfnunarefni.

Brennisteinssýra 0,25 mól/l.

Sýrustig milli 9,4 og 9,7.“,

b) Í stað formúlunnar, sem er á eftir öðrum lið athugasemdarinnar í lið 4.1.2 í aðferð 3.1.5.3, komi eftirfarandi:

„1 ml af 0,25 mól/l $H_2SO_4 = 0,008516$ g af NH_3 “.

3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á aðferð 8:

a) í 8. lið í aðferð 8.5 komi eftirfarandi í stað annarrar formúlu:

$$\text{„Hreinleiki brennisteinsins sem dreginn var út (\%)} = \frac{P_2 - P_3}{n} \times 100\text{“},$$

b) í stað 3. liðar í aðferð 8.6 komi eftirfarandi:

„3. Grundvöllur aðferðar

Útfelling kalsíums í formi oxalats í deiliskammti af útdráttarlausninni, eftir aðskilnað og uppleysingu þess síðarnefnda, með titrun oxalsýru með kalíumpermanganati“.

Leiðrétting á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 frá 29. apríl 2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni og um breytingu á tilskipun 79/117/EBE

(Stjórnartíðindi Evrópusambandsins L 158 frá 30. apríl 2004)

Reglugerð (EB) nr. 850/2004 verði svohljóðandi:

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 850/2004

2009/EES/37/23

frá 29. apríl 2004

um þrávirk, lífræn mengunarefni og um breytingu á tilskipun 79/117/EBE (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð þessi varðar fyrst og fremst umhverfisvernd og heilsuvernd manna. Lagagrundvöllur hennar er því 1. mgr. 175. gr. sáttmálans.

2) Hjá Bandalaginu hafa menn þungar áhyggjur af stöðugri losun þrávirkra, lífrænna mengunarefna út í umhverfið. Þessi efni eru flutt landa á milli langt frá upptökum sínum og eru þrávirk í umhverfinu, safnast upp í fæðuvefnum og skapa áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið. Því verður að grípa til frekari ráðstafana til að vernda heilbrigði manna og umhverfið gegn þessum mengunarefnum.

3) Með þá skyldu sína að leiðarljósi að vernda umhverfið undirritaði Bandalagið 24. júní 1998 bókun um þrávirk, lífræn mengunarefni við samninginn frá 1979 um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa, hér á eftir nefnd „bókunin“, og 22. maí 2001 Stokkhólmssamninginn um þrávirk lífræn mengunarefni, hér á eftir nefndur „samningurinn“.

4) Sett hefur verið löggjöf á vettvangi Bandalagsins um þrávirk, lífræn mengunarefni en helstu annmarkar hennar er skortur á löggjöf eða einungis ófullkomin löggjöf um bann við framleiðslu og notkun þeirra íðefna sem nú eru skráð og að hvorki er mögulegt að bæta þrávirkum, lífrænum mengunarefnum í skrána yfir íðefni, sem á að banna, takmarka eða eyða, né að koma í veg fyrir framleiðslu og notkun nýrra íðefna sem sýna einkenni þrávirkra, lífrænna mengunarefna. Á vettvangi Bandalagsins hafa ekki verið sett nein eiginleg markmið um að draga úr losun og nógildandi losunarskrár ná ekki yfir öll upptök þrávirkra, lífrænna mengunarefna.

5) Til að tryggja samfellda og skilvirka framkvæmd á skuldbindingum Bandalagsins samkvæmt bókuninni og samningnum þarf að koma á sameiginlegum lagaramma utan um ráðstafanir sem einkum eru sniðnar til að stöðva framleiðslu, setningu á markað og notkun þrávirkra, lífrænna mengunarefna sem eru framleidd af ásetningu. Enn fremur skal taka tillit til eiginleika þrávirkra, lífrænna mengunarefna innan viðeigandi ramma Bandalagsins varðandi mat og fyrirkomulag leyfisveitinga.

6) Tryggja skal samræmingu og samfellu á vettvangi Bandalagsins við framkvæmd ákvæða Rotterdam-, ⁽³⁾ Stokkhólms- og Baselsamninganna ⁽⁴⁾ og þegar Bandalagið tekur þátt í þróun alþjóðlegrar stefnu um meðferð íðefna (SAICM) innan ramma Sameinuðu þjóðanna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 21.2.2008, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 32, 5.2.2004, bls. 45.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 26. febrúar 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 26. apríl 2004.

⁽³⁾ Samningur um fyrir fram upplýst samþykki fyrir tilteknum hættulegum efnum og varnarefnum í alþjóðaviðskiptum.

⁽⁴⁾ Samningurinn um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og förgun þeirra.

- 7) Enn fremur er rétt í ákveðnum tilvikum að kveða á um strangari eftirlitsráðstafanir en þær sem kveðið er á um í bókuninni og samningnum, að teknu tilliti til þess að ákvæði þessarar reglugerðar byggjast á varúðarreglunni í sáttmálanum og með tilliti til 15. meginreglu Ríó-yfirlýsingarinnar um umhverfið og þróun og þess að stefnt er að því að stöðva losun þrávirkra, lífrænna mengunarefna út í umhverfið ef það er gerlegt.
- 8) Fyrirhuguð efnareglugerð (REACH) gæti í framtíðinni orðið viðeigandi tæki til að hrinda í framkvæmd nauðsynlegum eftirlitsráðstöfunum varðandi framleiðslu, setningu á markað og notkun skráðra efna og eftirlitsráðstöfunum varðandi fyrirliggjandi og ný íðefni og varnarefni sem sýna einkenni þrávirkra, lífrænna mengunarefna. Með fyrirvara um væntanlega efnareglugerð og þar eð mikilvægt er að hrinda þessum eftirlitsráðstöfunum varðandi skráðu efnin í bókuninni og samningnum í framkvæmd eins fljótt og auðið er skulu ráðstafanirnar þó koma til framkvæmda fyrst um sinn með þessari reglugerð.
- 9) Í Bandalaginu hefur setningu flestra þrávirkra, lífrænna mengunarefna, sem skráð eru í bókuninni eða samningnum, á markað og notkun þeirra þegar verið stöðvuð vegna bannsins sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 79/117/EBE frá 21. desember 1978 um bann við markaðssetningu og notkun plöntuvarnarefna sem innihalda tiltekin virk efni⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinnra skaðlegra efna og efnablandna⁽²⁾. Til að uppfylla skuldbindingar Bandalagsins samkvæmt bókuninni og samningnum og til að lágmarka losun þrávirkra, lífrænna, mengunarefna er þó einnig nauðsynlegt og viðeigandi að banna framleiðslu efnanna og halda undanþágum í lágmarki svo að undanþágum verði því aðeins beitt að efni gegni grundvallarhlutverki við tiltekna notkun.
- 10) Útflutningur efnanna, sem falla undir samninginn, og útflutningur lindans heyrir undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 304/2003 frá 28. janúar 2003 um inn- og útflutning hættulegra efna⁽³⁾.
- 11) Framleiðsla og notkun hexaklórsýklóhexans (HCH), þ.m.t. lindan, sætir takmörkunum samkvæmt bókuninni en er ekki algerlega bönnuð. Efnið er enn notað í sumum aðildarríkjum og því er ekki hægt að banna alla yfirstandandi notkun tafarlaust. Með tilliti til skaðlegra eiginleika hexaklórsýklóhexans og hugsanlegrar áhættu varðandi losun þess út í umhverfið ber að halda framleiðslu þess og notkun í lágmarki og að lokum stöðva hana alveg eigi síðar en í lok ársins 2007.
- 12) Varabirgðir þrávirkra, lífrænna mengunarefna, sem eru orðnar úreltar eða eru meðhöndlaðar af gáleysi, kunna að stefna umhverfinu og heilbrigði manna í stórhættu, t.d. með því að menga jarðveg og grunnvatn. Því er viðeigandi að samþykkja ákvæði sem ganga lengra en ákvæðin sem mælt er fyrir um í samningnum. Varabirgðir bannaðra efna skulu meðhöndlaðar sem úrgangur en varabirgðir efna, sem enn er leyft að framleiða eða nota, skulu tilkynntar yfirvöldum og hafðar undir viðeigandi eftirliti. Einkum skulu fyrirliggjandi varabirgðir, sem samanstanda af eða innihalda bönnuð, þrávirk, lífræn mengunarefni, meðhöndlaðar sem úrgangur eins fljótt og unnt er. Ef önnur efni verða bönnuð í framtíðinni skal einnig eyða birgðum þeirra án tafar og ekki skal safna nýjum varabirgðum. Vegna sérstakra vandamála tiltekinnra nýrra aðildarríkja skal veita nægilega fjárhagslega og tæknilega aðstoð með milligöngu núverandi fjármálastofnana Bandalagsins, s.s. samstöðusjóðsins og þróunarsjóðsins.
- 13) Í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um áætlun Bandalagsins varðandi dioxín, fúrón og fjöklöruð bifeníl (PCB-efni)⁽⁴⁾ og í samræmi við bókunina og samninginn skal tilgreina losun þrávirkra, lífrænna mengunarefna sem eru, án ásetnings, aukaafurðir iðnaðarvinnslu og draga úr losuninni sem fyrst með það að lokatakmarki að stöðva hana alveg ef það er gerlegt. Semja skal viðeigandi aðgerðaráætlanir í hverju landi um sig, sem ná yfir öll upptök og ráðstafanir, einnig þær sem kveðið er á um í gildandi löggjöf Bandalagsins, og koma þeim í framkvæmd til að draga úr losun að staðaldri og með kostnaðarhagkvæmni eins fljótt og unnt er. Heppileg tæki skulu þróuð í þessu skyni innan ramma samningsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 36. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/21/EB (Stjtið. ESB L 57, 25.2.2004, bls. 4).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 63, 6.3.2003, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 775/2004 (Stjtið. ESB L 123, 27.4.2004, bls. 27).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 322, 17.11.2001, bls. 2.

- 14) Í samræmi við orðsendinguna skal koma á fót viðeigandi áætlunum og kerfum í því skyni að afla fullnægjandi vöktunargagna um tilvist díoxína, fúrana og PCB-efna (fjöklórðra bifenylna) í umhverfinu. Þó er nauðsynlegt að sjá til þess að heppileg tæki séu tiltæk og hægt sé að nota þau við skilyrði sem eru fjárhagslega og tæknilega hagkvæm.
- 15) Samkvæmt samningnum ber að eyða þrávirkum, lífrænum mengunarefnum í úrgangi eða ummynda þau á óafturtækan hátt í efni sem hafa ekki svipaða eiginleika nema aðrar aðgerðir séu ákjósanlegri með tilliti til umhverfisins. Þar eð gildandi löggjöf Bandalagsins um úrgang mælir ekki fyrir um sértækar reglur um þessi efni skal mælt fyrir um þær í þessari reglugerð. Til að tryggja öfluga vernd skal setja sameiginleg styrkleikamörk fyrir efni í úrgangi fyrir 31. desember 2005.
- 16) Viðurkennt er mikilvægi þess að úrgangur, sem er úr, inniheldur eða er mengaður af þrávirkum, lífrænum mengunarefnum, verði greindur eða flokkaður þar sem upptök hans eru til að sem minnst hætta sé á að þessi iðefni berist í annan úrgang. Í tilskipun ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang⁽¹⁾ voru settar Bandalagsreglur um meðhöndlun hættulegs úrgangs sem skuldbundu aðildarríkin til að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að krefjast þess að starfsstöðvar og fyrirtæki, sem annast förgun, nýtingu, söfnun eða flutninga á hættulegum úrgangi, blandi hvorki saman ólíkum flokkum hættulegs úrgangs né blandi hættulegum úrgangi saman við hættulausan úrgang.
- 17) Í samningnum er kveðið á um að hver samningsaðili um sig geri áætlun um að efna skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum. Aðildarríkin skulu gera almenningi kleift að taka þátt í gerð framkvæmdaáætlana þeirra. Þar eð Bandalagið og aðildarríkin deila valdheimildum í þessu tilliti skal gerð framkvæmdaáætlana fara fram bæði á innlendum vettvangi og á vettvangi Bandalagsins. Stuðlað skal að samvinnu og skiptum á upplýsingum milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna.
- 18) Í samræmi við samninginn og bókunina skal veita öðrum samningsaðilum upplýsingar um þrávirk, lífræn mengunarefni. Einnig skal stuðla að því að skipst verði á upplýsingum við þriðju lönd sem eru ekki aðilar að þessum samningum.
- 19) Oft skortir á vitund almennings um þær hættur sem heilbrigði núverandi og komandi kynslóða og umhverfinu stafa af þrávirkum, lífrænum mengunarefnum, einkum í þróunarlöndunum, og því er þörf á viðtækum upplýsingum í þeim tilgangi að auka varúð og afla stuðnings við takmarkanir og bönn. Í samræmi við samninginn skal hvatt til og stuðlað að gerð áætlana um að auka vitund almennings um þessi efni, einkum fyrir viðkvæmstu hópana, auk menntunar almenns starfsfólks, vísindamanna, kennara og tæknimenntaðs starfsliðs og stjórnenda, eftir því sem við á.
- 20) Að fenginni beiðni og innan marka þeirra úrræða sem tiltæk eru skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin vinna saman að því að veita viðeigandi og tímabæra tækniáðstoð sem er sérstaklega ætluð til að styrkja burði þróunarlandanna og landa með umbreytingarhagkerfi til að hrinda samningnum í framkvæmd. Tækniáðstoð skal m.a. felast í þróun og gerð heppilegra staðgönguafurða, -aðferða og -úrræða sem komi m.a. í stað notkunar DDT við smitvarnir en samkvæmt samningnum má einungis nota DDT í samræmi við tilmæli og viðmiðunarreglur Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar og þegar viðkomandi land á ekki kost á viðeigandi staðgönguefnum sem eru örugg fyrir viðkomandi stað, skilvirk og á viðráðanlegu verði.
- 21) Meta skal reglulega árangur þeirra ráðstafana sem gerðar eru til að minnka losun þrávirkra, lífrænna mengunarefna. Því skulu aðildarríkin gefa framkvæmdastjórninni skýrslu reglulega, einkum að því er varðar losunarskrár, tilkynntar varabirgðir og framleiðslu efna sem eru háð takmörkunum og setningu þeirra á markað. Framkvæmdastjórnin skal þróa sameiginlegt snið fyrir skýrslur aðildarríkjanna í samvinnu við aðildarríkin.
- 22) Samkvæmt samningnum og bókuninni geta samningsaðilarnir lagt til alþjóðlegar aðgerðir gagnvart öðrum efnum og af þeim sökum geta efni bæst við skrána samkvæmt þessum samningum og skal þá breyta reglugerðinni í samræmi við það. Enn fremur skal vera hægt að breyta fyrirbyggjandi færslum í viðaukum við þessa reglugerð, m.a. í þeim tilgangi að aðlaga þær framförum í vísindum og tækni.
- 23) Ef viðaukum við þessa reglugerð er breytt vegna þess að þrávirku, lífrænu mengunarefni, sem er framleitt af ásetningi, hefur verið bætt í skrána í bókuninni eða samningnum skal einungis, í undantekningartilfellum og ef það er tilhlýðilega rökstutt, skrá efnið í II. viðauka í stað I. viðauka.

(¹) Stjótið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjótið. EB L 168, 2.7.1994, bls. 28).

24) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

25) Til að tryggja gagnsæi, hlutleysi og samkvæmni við fullnustuaðgerðir skulu aðildarríkin mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar og tryggja að þeim sé framfylgt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi þar eð brot geta leitt til skaða á heilbrigði manna og umhverfinu. Upplýsingar um brot á ákvæðum þessarar reglugerðar skulu gerðar opinberar eftir því sem við á.

26) Þar eð einstök aðildarríki geta ekki náð til fulls markmiðunum með þessari reglugerð, þ.e. að vernda umhverfið og heilbrigði manna gegn þrávirkum, lífrænum mengunarefnum, vegna þess að mengunarefnin hafa áhrif yfir landamæri og markmiðin nást því frekar á vettvangi Bandalagsins getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

27) Fella ber tilskipun 79/117/EB úr gildi í ljósi þess sem að framan greinir.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Markmiðið með þessari reglugerð, einkum með tilliti til varúðarreglunnar, er að vernda heilbrigði manna og umhverfið gegn þrávirkum, lífrænum mengunarefnum með því að banna, stöðva sem fyrst eða takmarka framleiðslu, setningu á markað og notkun á efnum, sem heyra undir Stokkhólmssamninginn um þrávirk, lífræn mengunarefni, hér á eftir nefndur „samningurinn“, eða undir bókunina frá 1998 um þrávirk, lífræn mengunarefni sem gerð var við samninginn frá 1979 um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa, hér á eftir nefnd „bókunin“, auk þess að lágmarka losun slíkra efna í því skyni

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

að stöðva hana sem fyrst, ef það er gerlegt á annað borð, og með því að setja ákvæði sem varða úrgang sem er úr þessum efnum, inniheldur þau eða er mengaður af þeim.

2. Ákvæði 3. gr. og 4. gr. gilda ekki um úrgang sem er úr, inniheldur eða er mengaður af hverju því efni sem er tilgreint í I. viðauka eða II. viðauka.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „setning á markað“: það að afgreiða eða bjóða fram vöru til þriðja aðila gegn greiðslu eða án endurgjalds. Innflutningur inn á tollsvæði Bandalagsins telst einnig setning á markað.

b) „Hlutur“: gripur sem gerður er úr einu eða fleiri efnum og/eða efnablöndum og fær í framleiðsluferlinu sérstaka lögun, áferð eða útlit sem ræður meiru um endanlegt hlutverk hans en efnafræðileg samsetning hans gerir.

c) „Efni“: efni eins og það er skilgreint í 2. gr. tilskipunar ráðsins 67/548/EBE ⁽²⁾.

d) „Efnablanda“: efnablanda eins og hún er skilgreind í 2. gr. tilskipunar 67/548/EBE.

e) „Úrgangur“: úrgangur eins og hann er skilgreindur í a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE ⁽³⁾.

f) „Förgun“: förgun eins og hún er skilgreind í e-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE.

g) „Nýting“: samkvæmt skilgreiningu í f-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE.

3. gr.

Framleiðslueftirlit, setning á markað og notkun

1. Banna skal framleiðslu, setningu á markað og notkun á efnum sem eru skráð í I. viðauka, hvort sem þau eru ein sér, í efnablöndu eða innihaldsefni í hlut.

2. Takmarka skal framleiðslu, setningu á markað og notkun á efnum sem eru skráð í II. viðauka, hvort sem þau eru ein sér, í efnablöndu eða innihaldsefni í hlut, í samræmi við skilyrðin sem eru sett fram í þeim viðauka.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 807/2003.

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang (Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39). Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

3. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu, innan ramma mats- og leyfisveitingarkerfa fyrir fyrirliggjandi efni, ný efni og varnarefni samkvæmt viðeigandi löggjöf Bandalagsins, taka tillit til þeirra viðmiðana, sem settar eru fram í 1. lið í viðauka D við samninginn, og gera viðeigandi ráðstafanir til að hafa eftirlit með fyrirliggjandi iðefnum og varnarefnum og koma í veg fyrir framleiðslu, setningu á markað og notkun nýrra iðefna og varnarefna sem sýna einkenni þrávirkra, lífrænna mengunarefna.

4. gr.

Undanþágur frá eftirlitsráðstöfunum

Ákvæði 3. gr. gilda ekki þegar um er að ræða:

- a) efni sem eru notuð til rannsókna á rannsóknarstofu eða sem viðmiðunarstaðall,
- b) efni sem koma fyrir sem óviljandi snefilaðskotaefni í efnum, efnablöndum eða hlutum.

2. Ákvæði 3. gr. gilda ekki fyrr en sex mánuðum eftir gildistökudag þessarar reglugerðar að því er varðar efni sem koma fyrir sem innihaldsefni í hlutum sem eru framleiddir fyrir eða á gildistökudaginn.

Ákvæði 3. gr. gilda ekki þegar um er að ræða efni sem koma fyrir sem innihaldsefni í hlutum sem eru þegar í notkun fyrir eða á gildistökudegi þessarar reglugerðar.

Þó ber aðildarríki, sem fær vitneskju um hluti sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein, að tilkynna framkvæmdastjórninni það á tafar.

Þegar framkvæmdastjórninni er tilkynnt um slíka hluti eða fær að vita um þá á annan hátt ber henni því, eftir því sem við á, að tilkynna það til skrifstofu samningsins án tafar.

3. Aðildarríki, sem vill leyfa að efni, sem er skráð í A-hluta I. viðauka eða í A-hluta II. viðauka, verði framleitt og notað staðbundið og í lokuðu kerfi sem milliefni þar til fresturinn, sem tilgreindur er í viðkomandi viðauka rennur út, ber að tilkynna það til skrifstofu samningsins.

Þó er slík tilkynning einungis heimil ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) athugasemd hefur verð gerð í viðeigandi viðauka þar sem skýrt kemur fram að heimilt sé að leyfa framleiðslu og notkun efnisins,

- b) efnið er ummyndað í framleiðsluferlinu í eitt eða fleiri önnur efni sem sýna ekki einkenni þrávirkra, lífrænna mengunarefna,

- c) ekki er búist við því að menn eða umhverfið verði fyrir váhrifum af efninu í neinu umtalsverðu magni við framleiðslu þess og notkun, eins og fram kemur við mat á þessu lokaða kerfi í samræmi við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB ⁽¹⁾.

Tilkynningin skal einnig send til hinna aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar og skal innihalda nánari upplýsingar um raunverulega eða áætlaða heildarframleiðslu og -notkun viðkomandi efna og eðli staðbundna ferlisins í lokaða kerfinu auk þess að tilgreina magn hvers kyns óummyndaðrar og óviljandi snefilmengunar upphafsefnis þrávirkra, lífræna mengunarefnisins í hinni endanlegu vöru.

Heimilt er að breyta frestunum sem um getur í fyrstu undirgrein ef gefið er ótvírætt eða þegjandi samþykki samkvæmt samningnum til áframhaldandi framleiðslu og notkunar efnisins annað tímabil, eftir að hlutaðeigandi aðildarríki hefur endurtekið tilkynningu sína til skrifstofu samningsins.

5. gr.

Varabirgðir

1. Handhafi varabirgða, sem eru úr efni eða innihalda efni, sem er skráð í I. eða II. viðauka og er ekki leyft til notkunar, skal meðhöndla varabirgðirnar sem úrgang og í samræmi við 7. gr.

2. Handhafi varabirgða, sem eru meira en 50 kg og eru úr efni eða innihalda efni, sem er skráð í I. eða II. viðauka og er leyft til notkunar, skal veita lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu, þar sem varabirgðirnar eru geymdar, upplýsingar varðandi eðli og stærð varabirgðanna. Upplýsingarnar skulu veittar innan 12 mánaða frá gildistökudegi þessarar reglugerðar og breytinganna á I. og II. viðauka og síðan árlega þar til fresturinn, sem tilgreindur er fyrir takmarkaða notkun í I. og II. viðauka, er liðinn.

Handhafinn skal meðhöndla varabirgðirnar á öruggan, skilvirkan og vistvænan hátt.

3. Aðildarríkin skulu vakta notkun og meðhöndlun tilkynnta varabirgða.

⁽¹⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB frá 6. ágúst 2001 um tuttugustu og áttundu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EEB um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

6. gr.

úrganginum ef efni er síðan eytt í samræmi við fyrstu undirgreinina.

Leiðir til að draga úr losun, halda henni í lágmarki og stöðva hana

1. Innan tveggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar skulu aðildarríkin semja og viðhalda skrá yfir losun efnanna, sem skráð eru í III. viðauka, í loft, vatn eða jörð í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum og bókuninni.

2. Hvert aðildarríki sendir framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum, innan ramma innlendra framkvæmdaáætlunar skv. 8. gr., aðgerðaráætlun sína sem er samin í samræmi við skuldbindingar þess samkvæmt samningnum og varðar ráðstafanir til að greina, lýsa og lágmarka heildarlosun með það í huga að stöðva losun sem fyrst ef það er gerlegt á annað borð.

Til þess að koma í veg fyrir myndun og losun efnanna, sem skráð eru í III. viðauka, skal aðgerðaráætlunin fela í sér ráðstafanir sem stuðla að þróun á staðgönguefnum, -framleiðsluvörum og -vinnsluáðferðum eða breyttum efnum, framleiðsluvörum og vinnsluáðferðum eða krefst, þar sem við á samkvæmt áætluninni, notkunar á þessum efnum, vörum eða vinnsluáðferðum.

3. Þegar aðildarríkin vega og meta tillögur um að byggja nýja starfsstöð eða gera verulegar breytingar á starfsstöð, sem fyrir er, þar sem notið eru vinnsluferli sem losa efni, sem eru skráð í III viðauka, með fyrirvara um tilskipun ráðsins 1996/61/EB⁽¹⁾, skulu þau leggja aðaláherslu á að kanna aðra kosti fyrir vinnsluferli, aðferðir eða starfsvenjur sem koma að svipuðu gagni og þau sem fyrir eru en hafa ekki í för með sér myndun og losun efna sem skráð eru í III. viðauka.

7. gr.

Meðhöndlun úrgangs

1. Framleiðendur og handhafar úrgangs skulu kosta kapps um að koma í veg fyrir mengun þessa úrgangs, ef það er gerlegt, með efnum sem eru skráð í IV. viðauka.

2. Þrátt fyrir tilskipun 96/59/EB⁽²⁾ skal úrgangi, sem er úr, inniheldur eða er mengaður af efni, sem er skráð í IV. viðauka, fargað eða hann nýttur án óþarfrar tafar og í samræmi við 1. hluta V. viðauka, með þeim hætti að tryggt sé að þrávirkum, lífrænum efnum, sem hann inniheldur, sé eytt eða þau ummynduð á óafturkræfan hátt þannig að úrgangurinn, sem eftir er, og efni, sem losna, sýni ekki lengur einkenni þrávirkra, lífrænna mengunarefna.

Til að framkvæma slíka förgun eða nýtingu er heimilt að einangra sérhvert efni, sem er skráð í IV. viðauka, frá

3. Aðferðir við að farga og nýta, sem geta leitt til nýtingar, endurvinnslu, endurheimtar eða endurnotkunar efna sem skráð eru í IV. viðauka, skulu bannaðar.

4. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr.:

a) er heimilt að farga eða nýta úrgang, sem inniheldur eða er mengaður af efni sem er skráð í IV. viðauka, á annan hátt í samræmi við viðkomandi löggjöf Bandalagsins ef innihald skráðu efnanna í úrganginum er fyrir neðan styrkleikamörkin sem skulu tilgreind í IV. viðauka fyrir 31. desember 2005, í samræmi við málmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr. Þar til styrkleikamörk hafa verið tilgreind í samræmi við slíka málmeðferð er lögbæru yfirvaldi aðildarríkis heimilt að samþykkja eða beita styrkleikamörkum eða sértækum tæknilegum kröfum að því er varðar förgun eða nýtingu úrgangs samkvæmt þessari undirgrein,

b) er aðildarríki eða lögbæru yfirvaldi, sem aðildarríkið tilnefni, heimilt, í undantekningartilfellum, að leyfa að úrgangur, sem er skráður í 2. hluta V. viðauka og inniheldur eða er mengaður af efnum, sem eru skráð í IV. viðauka, upp að styrkleikamörkum sem skulu tilgreind í 2. hluta V. viðauka, sé meðhöndlaður á annan hátt í samræmi við aðferð sem er skráð í 2. hluta V. viðauka, að því tilskildu:

i. að hlutaðeigandi handhafi hafi sýnt lögbæru yfirvaldi viðkomandi aðildarríkis fram á með fullnægjandi hætti að ekki hafi verið mögulegt að afmenga úrganginn, að því er varðar efni sem eru skráð í IV. viðauka, og að eyðing eða óafturkræf ummyndun á innihaldi þrávirkra, lífrænna mengunarefna, framkvæmd í samræmi við bestu umhverfisvenjur eða bestu fánlegu tækni, sé ekki ákjósanlegasta aðgerðin með tilliti til umhverfisins og lögbær yfirvöld hafi þar af leiðandi leyft aðra aðgerð,

ii. að þessi aðgerð sé í samræmi við viðeigandi löggjöf Bandalagsins og skilyrðin sem mælt er fyrir um í viðeigandi viðbótarráðstöfunum sem um getur í 6. mgr. og

iii. að hlutaðeigandi aðildarríki hafi tilkynnt hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um leyfið og um rökstuðninginn fyrir því.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarnámir og eftirlit með mengun (Stjóð. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 96/59/EB frá 16. september 1996 um förgun fjöklóraðra bifnýla og fjöklóraðra terfenýla (PCB/PCT) (Stjóð. EB L 243, 24.9.1996, bls. 31).

5. Ákveða skal styrkleikamörkin í 2. hluta V. viðauka fyrir 31. desember 2005 að því er varðar b-lið 4. mgr. og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

Þar til þessi styrkleikamörk hafa verið ákveðin:

a) er lögbæru yfirvaldi heimilt að samþykkja eða beita styrkleikamörkum eða sértækum, tæknilegum kröfum að því er varðar úrgang sem er meðhöndlaður skv. b-lið 4. mgr.,

b) skulu hlutaðeigandi handhafar veita lögbæru yfirvaldi upplýsingar um innihald úrgangs þrávirkra, lífrænna mengunarefna ef úrgangurinn er meðhöndlaður skv. b-lið 4. mgr.

6. Framkvæmdastjórninni er heimilt, eftir því sem við á, að samþykkja viðbótarráðstafanir í tengslum við framkvæmd þessarar greinar, að teknu tilliti til tækniþróunar og viðeigandi alþjóðlegra viðmiðunarreglna og ákvarðana og leyfa sem aðildarríki eða lögbært yfirvald, sem aðildarríkið tilnefnir í samræmi við 4. gr. og V. viðauka, hefur veitt. Slíkar ráðstafanir eru ákveðnar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr.

7. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða undanþágurnar í 4. mgr. fyrir 31. desember 2009 í ljósi alþjóðlegrar þróunar og tækniþróunar, einkum hvort þær eru ákjósanlegar með tilliti til umhverfisins.

8. gr.

Framkvæmdaáætlanir.

1. Þegar aðildarríki undirbúa landsbundnar framkvæmdaáætlanir sínar skulu þau, í samræmi við málsmeðferð í hverju ríki um sig, gefa almenningi raunhæfan möguleika snemma í ferlinu á að taka þátt í því.

2. Um leið og aðildarríki hefur samþykkt landsbundna framkvæmdaáætlun sína í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum skal það senda hana bæði til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna.

3. Þegar framkvæmdastjórnin og aðildarríkin undirbúa framkvæmdaáætlanir sínar skulu þau skiptast á upplýsingum um efni þeirra, eftir því sem við á.

4. Framkvæmdastjórnin skal semja áætlun um framkvæmd skuldbindinga Bandalagsins samkvæmt samningnum innan tveggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar.

Um leið og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framkvæmdaáætlun Bandalagsins skal hún senda hana til aðildarríkjanna.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða og uppfæra framkvæmdaáætlun Bandalagsins eftir því sem við á.

9. gr.

Vöktun

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu, í náinni samvinnu, koma á fót viðeigandi áætlunum og kerfum sem eru í samræmi við bestu, fánlegu tækni, til að unnt verði að leggja reglulega fram samanburðarhæf vöktunargögn um viðurvist dioxína, fúrana og PCB-efna í umhverfinu, eins og tilgreint er í III. viðauka. Þegar slíkar áætlanir og kerfi eru innleidd skal taka tilhlýðilegt tillit til þróunar samkvæmt bókuninni og samningnum.

10. gr.

Upplýsingaskipti

1. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu auðvelda og annast viðeigandi skipti innan Bandalagsins og við þriðju ríki á upplýsingum er varða það að draga úr, lágmarka eða stöðva, ef það er gerlegt, framleiðslu, notkun og losun þrávirkra, lífrænna mengunarefna og varða efni sem geta komið í staðinn fyrir þessi efni og þar sem tilgreind er áhætta, efnahagslegur kostnaður og þjóðfélagslegur kostnaður sem tengist slíkum staðgönguefnum.

2. Að því er varðar þrávirk, lífræn mengunarefni skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin, eftir því sem við á, hvetja til og stuðla að:

a) framkvæmd áætlana um að auka vitund, m.a. um áhrif mengunarefnanna á heilsu og umhverfið og um staðgönguefni þeirra og einnig um að draga úr eða stöðva framleiðslu þeirra, notkun og losun, en áætlanirnar beinast einkum að:

i. þeim sem hafa áhrif á stefnumótun og þeim sem taka ákvarðanir,

ii. sérstaklega viðkvæmum hópum,

b) upplýsingum til almennings,

c) menntun almenns starfsfólks, vísindamanna, kennara og tæknimenntaðs starfsliðs og stjórnenda.

3. Með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/4/EB frá 28. janúar 2003 um almennan aðgang að upplýsingum um umhverfismál⁽¹⁾ skulu upplýsingar um heilbrigði og öryggi manna og um umhverfið ekki teljast til trúnaðarmála. Framkvæmdastjórnin og þau aðildarríki sem skiptast á öðrum upplýsingum við þriðja land skulu vernda trúnaðarupplýsingar samkvæmt gagnkvæmu samkomulagi.

11. gr.

Tækniaðstoð

Í samræmi við 12. gr. og 13. gr. samningsins skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin vinna saman að því að veita þróunarlöndum og löndum með umbreytingarhagkerfi viðeigandi og tímanlega tækni- og fjárhagsaðstoð, að fenginni beiðni og innan marka tiltækra úrræða og með hliðsjón af sérstökum þörfum þeirra, til að aðstoða þau við að þróa og efla getu sína til að framkvæma til fulls skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum. Slíkum stuðningi má einnig beina í ákveðinn farveg í gegnum frjáls félagasamtök.

12. gr.

Skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu, á þriggja ára fresti, senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar, þ.m.t. upplýsingar um brot og viðurlög.

2. Aðildarríkin skulu árlega veita framkvæmdastjórninni tölfraðilegar upplýsingar um raunverulegt eða áætlað heildarmagn, sem er framleitt eða sett á markað, af efnunum sem eru skráð í I. eða II. viðauka.

3. Innan þriggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar og á þriggja ára fresti eftir það skulu aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té:

- a) samantekt upplýsinga úr tilkynningum um varabirgðir sem tekið er við skv. 2. mgr. 5. gr.,
- b) samantekt upplýsinga úr losunarskrám sem teknar eru saman skv. 1. mgr. 6. gr.,
- c) samantekt upplýsinga skv. 9. gr. um viðurvist dioxíns, fúrana og PCB-efna í umhverfinu, eins og tilgreint er í III. viðauka.

4. Framkvæmdastjórnin útbýr fyrir fram sameiginlegt snið, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 16. gr., að því er varðar gögn og upplýsingar sem aðildarríki láta í té skv. 1., 2. og 3. mgr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, með tilteknu millibili sem skal ákvarðað á ráðstefnu aðila að samningnum, taka saman skýrslu varðandi efnin, sem eru skráð í samninginn, á grundvelli upplýsinga sem aðildarríkin veita í samræmi við 2. mgr. og senda skýrsluna til skrifstofu samningsins.

6. Þriðja hvert ár skal framkvæmdastjórnin taka saman skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar og samþætta þá skýrslu og upplýsingar sem hafa þegar verið lagðar fram í evrópskri skrá yfir losun mengandi efna (EPER), sem stofnuð var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/479/EB⁽²⁾, og í grunnskránni um losun í loft (CORINAIR) samkvæmt Evrópuáætlun um vöktun og mat (EMEP) (samstarfsáætlun um vöktun og mat á loftmengunarefnum sem berast langar leiðir í Evrópu), auk upplýsinga sem aðildarríkin veita skv. 1., 2. og 3. mgr., í eina samantektarskýrslu. Skýrslan skal innihalda upplýsingar um notkun undanþágna eins og um getur í 4. mgr. 7. gr. Framkvæmdastjórnin skal senda útdrátt úr samantektarskýrslunni til Evrópuþingsins og ráðsins og gera hana aðgengilega almenningi án tafar.

13. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði eigi síðar en einu ári eftir gildistöku þessarar reglugerðar og skulu tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

14. gr.

Breyting á viðaukum

1. Ef efni er skráð í samninginn eða bókunina skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, breyta I.-III. viðauka til samræmis við það, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 16. gr. Ef efni er skráð í samninginn eða bókunina skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, breyta IV. viðauka í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja breytingar á gildandi færslum í I.-III. viðauka, þ.m.t. aðlögun þeirra að vísindalegum og tæknilegum framförum, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 16. gr.

⁽²⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/479/EB frá 17. júlí 2000 um að taka upp evrópska skrá yfir losun mengandi efna (EPER) í samræmi við 15. gr. tilskipunar ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun (IPPC) (Stjtið. EB L 192, 28.7. 2000, bls. 36).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 26.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja breytingar á gildandi færslum í IV. viðauka og breytingar á V. viðauka, þ.m.t. aðlögun þeirra að vísindalegum og tæknilegum framförum, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

15. gr.

Lögbær yfirvöld

Hvert aðildarríki skal tilnefna lögbært yfirvald eða yfirvöld sem beri ábyrgð á stjórnunarlegum verkefnum sem leiðir af þessari reglugerð. Aðildarríkið skal upplýsa framkvæmdastjórnina um slíka tilnefningu í síðasta lagi þremur mánuðum eftir gildistöku þessarar reglugerðar.

16. gr.

Nefnd um almenn mál

1. Nefndin, sem komið var á fót skv. 29 gr. tilskipunar 67/548/EBE, skal aðstoða framkvæmdastjórnina í öllum málum samkvæmt þessari reglugerð, að undanskildum málum sem tengjast úrgangi.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar. Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

17. gr.

Nefnd um mál sem tengjast úrgangi

1. Nefndin, sem komið var á fót skv. 18 gr. tilskipunar 75/442/EBE, skal aðstoða framkvæmdastjórnina í málum sem tengjast úrgangi samkvæmt þessari reglugerð.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar. Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

18. gr.

Breytingar á tilskipun 79/117/EBE

Í B-hluta viðaukans við tilskipun 79/117/EBE falli niður liður 1 til 8, „Lífæra klórsambönd sem brotna hægt niður“.

19. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. apríl 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. McDOWELL

forseti.

I. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR EFNI SEM SETT ER BANN Á

A-hluti — Efni sem eru skráð í samninginn og bókunina

EFNI	CAS-nr.	EB-nr.	SÉRSTÖK UNÐANÞÁGA VARÐANDI NOTKUN EFNIS SEM MILLIEFNIS EÐA AÐRAR ATHUGASEMDIR
Aldrin	309-00-2	206-215-8	-
Klórdan	57-74-9	200-349-0	-
Díeldrín	60-57-1	200-484-5	-
Endrín	72-20-8	200-775-7	-
Heptaklór	76-44-8	200-962-3	-
Hexaklórbensen	118-74-1	200-273-9	-
Mírex	2385-85-5	219-196-6	-
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	-
Fjölklóruð bifeníl (PCB)	1336-36-3 og önnur	215-648-1 og önnur	Með fyrirvara um tilskipun 96/59/EB er heimilt að nota hluti sem eru þegar í notkun þegar þessi reglugerð öðlast gildi.
DDT(1,1,1-tríklór-2,2-bis(4-klórfenýl)etan)	50-29-3	200-024-3	Aðildarríkin mega leyfa framleiðslu og notkun, sem þegar er til staðar, á DDT sem staðbundins milliefnis í lokuðu kerfi fyrir framleiðslu á dífókóli fram til 1. janúar 2014, í samræmi við 3. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa undanþágu fyrir 31. desember 2008 í ljósi niðurstöðu matsins innan ramma tilskipunar 91/414/EBE ¹⁸ .

(1) Tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna (Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1).

B-hluti — Efni sem eru einungis skráð í bókunina

EFNI	CAS-nr.	EB-nr.	SÉRSTÖK UNÐANÞÁGA VARÐANDI NOTKUN EFNIS SEM MILLIEFNIS EÐA AÐRAR ATHUGASEMDIR
Klórdekón	143-50-0	205-601-3	—
Hexabrómbifenýl	36355-01-8	252-994-2	—
HCH (hexaklórsýklóhexan), þ.m.t. lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	<p>Aðildarríkjunum er heimilt að veita undanþágu fyrir eftirfarandi notkun:</p> <p>a) til 1. september 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Fagleg meðhöndlun til endurbóta og iðnaðarmeðhöndlun á viði, timbri og trjábolum, — notkun innanhúss í iðnaði og á heimilum, <p>b) til 31. desember 2007:</p> <ul style="list-style-type: none"> — notkun tæknilegs hexaklórsýklóhexans (HCH) sem milliefnis í efnaframleiðslu, — notkun framleiðsluvara, þar sem a.m.k. 99% af hexaklórsýklóhexan-hverfum (isomer) er í gammaformi (lindan), er takmörkuð við staðbundna notkun sem skordýraeitur til að vernda heilbrigði manna og dýra.

*II. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR EFNI SEM SÆTA TAKMÖRKUNUM****A-hluti — Efni sem eru skráð í samninginn og bókunina**

EFNI	CAS-nr.	EB-nr.	TAKMARKANIR
—			

B-hluti — Efni sem eru einungis skráð í bókunina

EFNI	CAS-nr.	EB-nr.	TAKMARKANIR
—			

*III. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR EFNI SEM FALLA UNDIR ÁKVÆÐI UM AÐ DRAGA ÚR LOSUN**

EFNI (CAS-nr.)

Fjöklóruð díbensó-p-dioxín og díbensófúrón (PCDD og PCDF-efni)

Hexaklórbensen (HCB)(CAS-nr.: 118-74-1)

Fjöklóruð bifényl (PCB)

Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni (PAH) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Að því er varðar skrár um losun skal nota eftirfarandi fjóra samsetta vísa: bensó(a)pýren, bensó(b)flúoranten, bensó(k)flúoranten og indenó(1,2,3-cd)pýren.

IV. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR EFNI SEM FALLA UNDIR ÁKVÆÐI 7. GR. UM MEÐHÖNDLUN ÚRGANGS

EFNI	CAS-nr.	EB-nr.	STYRKLEIKAMÖRK SEM UM GETUR Í A- LIÐ 4. MGR. 7. GR., ppm (milljónahlutar)
Aldrín	309-00-2	206-215-8	
Klórdan	57-74-9	200-349-0	
Díeldrín	60-57-1	200-484-5	
Endrín	72-20-8	200-775-7	
Heptaklór	76-44-8	200-962-3	
Hexaklórbensen	118-74-1	200-273-9	
Mírex	2385-85-5	219-196-6	
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	
Fjöklóruð bifeníl (PCB-efni)	1336-36-3 og önnur	215-648-1	
DDT(1,1,1-tríklór-2,2-bis(4-klórfenýl)etan)	50-29-3	200-024-3	
Klórdékón	143-50-0	205-601-3	
Fjöklóruð díbensó-p-díoxín og díbensófúrón (PCDD- og PCDF-efni)			
HCH, þ.m.t. lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	
Hexabrómbifeníl	36355-01-8	252-994-2	

V. VIÐAUKI

MEDHÖNDLUN ÚRGANGS

1. hluti. Förgun og nýting skv. 2. mgr. 7. gr.

Eftirfarandi förgunar- og nýtingaraðgerðir, eins og kveðið er á um í II. viðauka A og II. viðauka B í tilskipun 75/442/EBE, eru leyfðar að því er varðar 2. mgr. 7. gr. þegar þær eru notaðar á þann hátt að tryggt sé að innihaldi þrávirkra, lífrænna mengunarefna sé eytt eða það ummyndað á óafturkræfan hátt:

D9 eðlis- og efnafræðileg meðhöndlun,

D10 brennsla á landi og

R1 notkun aðallega sem eldsneyti eða á annan hátt til orkuframleiðslu nema úrgangur sem inniheldur PCB-efni.

Formeðhöndlun er heimil áður en eyðing eða óafturkræf ummyndun á sér stað samkvæmt þessum hluta þessa viðauka, að því tilskildu að efni, sem er skráð í IV. viðauka og er einangrað frá úrganginum meðan á formeðhöndlun stendur, sé síðan fargað í samræmi við þennan hluta þessa viðauka. Auk þess er umpökkun og geymsla til bráðabirgða heimil áður en slík formeðhöndlun fer fram og áður en eyðing og óafturkræf umbreyting fer fram samkvæmt þessum hluta þessa viðauka.

2. hluti. Úrgangur og aðgerðir sem falla undir b-lið 4. mgr. 7. gr.

Eftirfarandi aðgerðir eru heimilar að því er varðar b-lið 4. mgr. 7. gr. þegar um er að ræða tilgreindan úrgang sem er auðkenndur með sex tölustafa kóða samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB ⁽¹⁾.

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarksstyrkleika mörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka	Aðgerð
10	ÚRGANGUR FRÁ VARMAFERLUM		Einungis varanleg geymsla: — í öruggum berglögum sem liggja djúpt neðanjarðar, — í saltnámmum eða — á urðunarstað fyrir hættulegan úrgang (að því tilskildu að úrganginum hafi verið breytt í fast efni eða hann stöðgaður, ef það er tæknilega gerlegt, eins og krafist er fyrir flokkun úrgangsins í undirkafla 19 03 í ákvörðun 2000/532/EB) Fara skal eftir ákvæðum tilskipunar ráðsins 1999/31/EB ⁽¹⁾ og ákvörðun ráðsins 2003/33/EB ⁽²⁾ og sýnt skal hafa verið fram á að valin aðgerð sé sú ákjósanlegasta með tilliti til umhverfisins.
10 01	Úrgangur frá orkuverum og öðrum brennsluverum (nema 19)		
10 01 14 (****)	Botnaska, gjall og ketilryk sem myndast við sambrennslu og í eru hættuleg efni		
10 01 16 (****)	Svifaska frá sambrennslu sem í eru hættuleg efni		
10 02	Úrgangur frá járn- og stáliðnaði		
10 02 07 (****)	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		
10 03	Úrgangur frá álbræðslu		
10 03 04 (****)	Gjall sem fellur til við fyrstu bræðslu		
10 03 08 (****)	Saltgjall úr annarri bræðslu		
10 03 09 (****)	Svart gjall úr annarri bræðslu		
10 03 19 (****)	Ryk frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		

⁽¹⁾ Ákvörðun 2000/532/EB frá 3. maí 2000 sem kemur í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang samkvæmt a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE um hættulegan úrgang (Stjtið. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3). Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun ráðsins 2001/573/EB (Stjtið. EB L 203, 28.7.2001, bls. 18).

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarksstyrkleika mörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka	Aðgerð
10 03 21 (****)	Aðrar agnir og ryk (einnig ryk frá kúluþvörn) sem í eru hættuleg efni		
10 03 29 (****)	Úrgangur frá meðferð saltgjalls og svarts gjalls sem í eru hættuleg efni		
10 04	Úrgangur frá blýbræðslu		
10 04 01 (****)	Gjall úr fyrstu og annarri bræðslu		
10 04 02 (****)	Gjall og skúm úr fyrstu og annarri bræðslu		
10 04 04 (****)	Ryk frá hreinsun reyks		
10 04 05 (****)	Aðrar agnir og ryk		
10 04 06 (****)	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
10 05	Úrgangur frá sinkbræðslu		
10 05 03 (****)	Ryk frá hreinsun reyks		
10 05 05 (****)	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
10 06	Úrgangur frá koparbræðslu		
10 06 03 (****)	Ryk frá hreinsun reyks		
10 06 06 (****)	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
10 08	Úrgangur frá málmbræðslu, annarri en járnbræðslu		
10 08 08 (****)	Saltgjall úr fyrstu og annarri bræðslu		
10 08 15 (****)	Ryk frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		
10 09	Úrgangur frá járnsteypu		
10 09 09 (****)	Ryk frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarksstyrkleika mörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka	Aðgerð
16	ÚRGANGUR SEM ER EKKI TILGREINDUR ANNARS STAÐAR Í SKRÁNNI		
16 11	Notaðar fóðringar og notuð eldföst efni		
16 11 01 (****)	Fóðringar og eldföst efni, að stofni til úr kolefnum, sem falla til við málminnsu og innihalda hættuleg efni		
16 11 03 (****)	Aðrar fóðringar og eldföst efni sem falla til við málminnsu og í eru hættuleg efni		
17	ÚRGANGUR FRÁ BYGGINGAR- OG NIÐURRIFSSTARFSEMI (EINNIG UPPGRÖFTUR FRÁ MENGUDUM SVÆÐUM)		<p>Einungis varanleg geymsla:</p> <ul style="list-style-type: none"> — í öruggum berglögum sem liggja djúpt neðanjarðar, — í saltnámum eða — á urðunarstað fyrir hættulegan úrgang⁽³⁾ (að því tilskildu að úrganginum hafi verið breytt í fast efni eða hann stöðgaður, ef það er tæknilega gerlegt, eins og krafist er fyrir flokkun úrgangsins í undirkafla 19 03 í ákvörðun 2000/532/EB) <p>Fara skal eftir ákvæðum tilskipunar ráðsins 1999/31/EB og ákvörðun ráðsins 2003/33/EB og sýnt skal hafa verið fram á að valin aðgerð sé sú ákjósanlegasta með tilliti til umhverfisins.</p>
17 01	Steinsteypa, múrsteinar, flísar og keramik		
17 01 06 (****)	Blandaður eða flokkaður úrgangur úr steinsteypu, múrsteinum, flisum og keramik sem í eru hættuleg efni		
17 05	Jarðvegur (einnig uppgröftur frá menguðum svæðum), grjót og dýpkunarefni		
17 05 03 (****)	Ólífrænn hluti jarðvegs og grjóts sem í eru hættuleg efni		
17 09	Annar úrgangur frá byggingar- og niðurrifsstarfsemi		
17 09 02 (****)	Úrgangur frá byggingar- og niðurrifsstarfsemi sem í eru PCB-efni, að undanskildum búnaði sem í eru PCB-efni		
17 09 03 (****)	Annar úrgangur, frá byggingar- og niðurrifsefni, sem í eru hættuleg efni		

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarksstyrkleika mörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka	Aðgerð
19	ÚRGANGUR FRÁ SORPMEÐHÖNDLUNARSTÖÐVUM, SKÓLPHEINSISTÖÐVUM UTAN FRAMLEIÐSLUSVÆÐIS OG VINNSLU NEYSLUVATNS OG VATNS TIL IÐNAÐARNOTA		<p>Einungis varanleg geymsla:</p> <ul style="list-style-type: none"> — í öruggum berglögum sem liggja djúpt neðanjarðar, — í saltnámum eða — á urðunarstað fyrir hættulegan úrgang (að því tilskildu að úrganginum hafi verið breytt í fast efni eða hann stöðgaður, ef það er tæknilega gerlegt, eins og krafist er fyrir flokkun úrgangsins í undirkafla 19 03 í ákvörðun 2000/532/EB) <p>Fara skal eftir ákvæðum tilskipunar ráðsins 1999/31/EB og ákvörðun ráðsins 2003/33/EB og sýnt skal hafa verið fram á að valin aðgerð sé sú ákjósanlegasta með tilliti til umhverfisins.</p>
19 01	Úrgangur frá brennslu eða hitasundrun úrgangs		
19 01 07(****)	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
19 01 11(****)	Botnaska og gjall sem í eru hættuleg efni		
19 01 13(****)	Svifaska sem í eru hættuleg efni		
19 01 15(****)	Ketilryk sem í eru hættuleg efni		
19 04	Úrgangur ummyndaður í gler og úrgangur frá glermyndun		
19 04 02(****)	Svifaska og annar úrgangur frá hreinsun reyks		
19 04 03(****)	Fastur fasi, annar en ummyndaður í gler		

(¹) Tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs (Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

(²) Ákvörðun ráðsins 2003/33/EB frá 19. desember 2002 um að ákveða viðmiðanir og aðferðir við móttöku úrgangs á urðunarstöðum skv. 16. gr. og II. viðauka við tilskipun 1999/31/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.2003, bls 27).

(³) Nema þegar um er að ræða úrgang sem inniheldur eða er mengaður af PCB-efnum í styrk sem er meiri en 50 milljónarhlutar.

(****) Allur úrgangur, sem auðkenndur er með stjörnu (*), er talinn hættulegur úrgangur samkvæmt tilskipun 91/689/EEB um hættulegan úrgang og fellur undir ákvæði þeirrar tilskipunar.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1195/2006

2009/EES/37/24

frá 18. júlí 2006

um breytingu á IV. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð (EB) nr. 850/2004 ⁽¹⁾, einkum a-lið 4. mgr. 7. gr. og 3. mgr. 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Framkvæmdastjórnin lét fara fram rannsókn á framkvæmd ákvæða um úrgang í reglugerð (EB) nr. 850/2004.

2) Fyrirhuguð styrkleikamörk í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004 eru talin heppilegust til að tryggja öfluga vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið með tilliti til eyðingar eða óafturkræfrar ummyndunar þrávirkra, lífrænna mengunarefna.

3) Ekki er til nein viðurkennd og viðeigandi greiningaraðferð til að ákvarða heildarstyrk toxafens sem er blanda fleiri en 670 efna. Þó voru ekki tilgreindar neinar birgðir í Evrópusambandinu í framangreindri rannsókn sem voru úr, innihéldu eða voru mengaðar af toxafeni. Auk þess sýndi rannsóknin fram á að þegar varnarefni, sem innihéldu þrávirk, lífræn mengunarefni, greindust í úrgangi var styrkur þeirra yfirleitt mikill samanborið við fyrirhuguð styrkleikamörk. Fyrst um sinn geta tiltækar greiningaraðferðir til að ákvarða toxafen talist fullnægjandi í skilningi þessarar reglugerðar.

4) Styrkleikamörkin fyrir PCDF-eða PCDD-efni eru gefin upp sem eiturjafngildisstyrkur (TEQ) og eru notaðir eiturjafngildisstuðlar (TEF) Alþjóðaheilbrigðismála-stofnunarinnar frá 1998. Fyrirliggjandi gögn um díoxínlík PBC-efni (fjölklórúð bifényl) nægja ekki til að unnt sé að reikna þessi efnasambönd inn í eiturjafngildisstyrkinn (TEQ).

5) Hexaklórsýklóhexan (HCH) er heitið á tæknilegri blöndu mismunandi hverfa (isomers). Fullnaðargreining á þeim yrði ekki fyrirhafnarinnar virði. Aðeins alfa-, beta- og gamma-HCH skipta máli í eiturefnafræðilegu tilliti. Því gilda styrkleikamörkin eingöngu um þau. Flestar staðlaðar blöndur á markaði til efnagreiningar þessa efnasambandaflokks geta aðeins sanngreint þessar hverfur.

6) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 850/2004 til samræmis við það.

7) Nefndin, sem kveðið er á um í 1. mgr. 17 gr. reglugerðar (EB) nr. 850/2004, hefur ekki, eftir samráðið 25. janúar 2006, skilað álit um ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr. fyrrnefndrar reglugerðar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004 komi textinn í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 217, 8.8.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 107/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 7. Leiðrétt útgáfa í Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 5.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. júlí 2006.

Fyrir hönd ráðsins,

J. KORKEAOJA

forseti.

VIÐAUKI

„IV. VIÐAUKI

Skrá yfir efni sem falla undir ákvæði 7. gr. um meðhöndlun úrgangs

Efni	CAS-nr.	EB-nr.	Styrkleikamörk sem um getur í a-lið 4. mgr. 7. gr.
Aldrín	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Klórdan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Dieldrín	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endrín	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptaklór	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Hexaklórbensen	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Mírex	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Fjöklóruð bifényl (PCB-efni)	1336-36-3 og önnur	215-648-1	50 mg/kg (*)
DDT(1,1,1-tríklór-2,2-bis(4-klórfenýl)etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Klórdékón	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Fjöklóruð díbensó-p-díoxín og díbensófúrón (PCDD-og PCDF-efni)			15 µg/kg (**)
Summan af alfa-, beta- og gamma-HCH	58-89-9, 319-84-6, 319-85-7	206-270-8, 206-271-3 og 200-401-2	50 mg/kg
Hexabrómbifényl	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg

(*) Beita skal reiknaðferðinni sem mælt er fyrir um í Evrópustöðlunum EN 12766-1 og EN 12766-2 eftir atvikum.

(**) Mörkin eru reiknuð sem PCDD- og PCDF-efni samkvæmt eftirfarandi eiturjafngildisstuðlum (TEF):

	TEF
PCDD	
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0001
PCDF	
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0001“

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 172/2007

2009/EES/37/25

frá 16. febrúar 2007

um breytingu á V. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Aðeins alfa-, beta- og gamma-HCH skipta máli í eiturefnafræðilegu tilliti. Því gilda styrkleikamörkin eingöngu um þau. Flestar staðlaðar blöndur á markaði til efnagreiningar þessa efnasambandaflokks geta aðeins sanngreint þessar hverfur.

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 frá 29. apríl 2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni ⁽¹⁾, einkum 7. gr. (fyrsta undirgrein 5. mgr.), 7. gr. (6. mgr.) og 14. gr. (3. mgr.),

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru best til þess fallnar að tryggja öfluga vernd.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 850/2004 til samræmis við það.

1) Framkvæmdastjórnin lét fara fram rannsókn á framkvæmd ákvæða reglugerðar (EB) nr. 850/2004 sem tengjast úrgangi. Í rannsókninni voru ákvörðuð hámarksstyrkleikamörk fyrir 2. hluta V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004. Ekki er hægt að útiloka áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfi ef farið er yfir þessi mörk.

6) Nefndin, sem komið var á fót skv. 1. mgr. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 850/2004, hefur ekki, eftir samráðið 25. janúar 2006, skilað álitinu sínu í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr. þeirrar reglugerðar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

2) Styrkleikamörkin fyrir fjöklóruð díbensó-p-díoxín og díbensófúrön (PCDF-eða PCDD-efni) eru gefin upp sem eiturjafngildisstyrkur (TEQ) og eru notaðir eiturjafngildisstuðlar (TEF) Alþjóðaheilbrigðismála-stofnunarinnar frá 1998. Fyrirliggjandi gögn um díoxínlik, fjöklóruð bifényl (PCB-efni) nægja ekki til að unnt sé að reikna þessi efnasambönd inn í eiturjafngildisstyrkinn (TEQ).

1. gr.

3) Hexaklórsýklóhexan (HCH) er heitið á tæknilegri blöndu mismunandi hverfa. Fullnaðargreining á þeim yrði ekki fyrirhafnarinnar virði.

2. gr.

Ákvæðum V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004 er breytt eins og sett er fram í viðaukanum við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 55, 23.2.2007, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 7. Leiðrétt útgáfa í Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 5.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. febrúar 2007.

Fyrir hönd ráðsins,

A. SCHAVAN

forseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi komi í stað 2. hluta V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004:

„2. hluti – Úrgangur og aðgerðir sem falla undir b-lið 4. mgr. 7. gr.

Eftirfarandi aðgerðir eru heimilar að því er varðar b-lið 4. mgr. 7. gr. þegar um er að ræða tilgreindan úrgang sem er auðkenndur með sex tölustafa kóða samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB (*).

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarks styrkleikamörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka (*)	Aðgerð
10	ÚRGANGUR FRÁ VARMAFERLUM	Aldrin: 5000 mg/kg Klórdan: 5000 mg/kg	Einungis varanlega geymsla: — í öruggum berglögum sem liggja djúpt neðanjarðar, — í saltnámmum eða — á urðunarstað fyrir hættulegan úrgang (að því tilskildu að úrganginum hafi verið breytt í fast efni eða hann stöðgaður að hluta til, ef það er tæknilega gerlegt, eins og krafist er fyrir flokkun úrgangsins í undirkafla 19°03 í ákvörðun 2000/532/EB) Fara skal eftir ákvæðum tilskipunar ráðsins 1999/31/EB ⁽⁴⁾ og ákvörðun ráðsins 2003/33/EB ⁽⁵⁾ og sýnt skal hafa verið fram á að valin aðgerð sé sú ákjósanlegasta með tilliti til umhverfisins.
10 01	Úrgangur frá orkuverum og öðrum brennsluverum (nema 19)	Dieldrin: 5000 mg/kg Endrin: 5000 mg/kg	
10 01 14 * ⁽²⁾	Botnaska, gjall og ketilryk sem myndast við sambrennslu og í eru hættuleg efni	Heptaklór: 5000 mg/kg Hexaklórbensen: 5000 mg/kg Mírex: 5000 mg/kg	
10 01 16 *	Svifaska frá sambrennslu sem í eru hættuleg efni	Toxafen: 5000 mg/kg Fjöklóruð bifényl (PCB) ⁽³⁾ : 50 mg/kg	
10 02	Úrgangur frá járn- og stáliðnaði	DDT(1,1,1-tríklór-2,2-bis(4-klórfenýl)etan): 5000 mg/kg	
10 02 07 *	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni	Klórdékón: 5000 mg/kg Fjöklóruð díbensó-p-díoxín og díbensófúrón (PCDD- og PCDF-efni) ⁽⁶⁾ : 5 mg/kg	
10 03	Úrgangur frá álbræðslu	Summan af alfa-, beta- og gamma-HCH: 5000 mg/kg; Hexabrómbifényl : 5000 mg/kg	
10 03 04 *	Gjall sem fellur til við fyrstu bræðslu		
10 03 08 *	Saltgjall úr annarri bræðslu		
10 03 09 *	Svart gjall úr annarri bræðslu		
10 03 19 *	Ryk frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		
10 03 21 *	Aðrar agnir og ryk (einnig ryk frá kúluþvörn) sem í eru hættuleg efni		

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarksstyrkleikamörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka ⁽¹⁾	Aðgerð
10 03 29 *	Úrgangur, frá meðferð saltgjalls og svarts gjalls, sem í eru hættuleg efni		
10 04	Úrgangur frá blýbræðslu		
10 04 01 *	Gjall úr fyrstu og annarri bræðslu		
10 04 02 *	Gjall og skúm úr fyrstu og annarri bræðslu		
10 04 04 *	Ryk frá hreinsun reyks		
10 04 05 *	Aðrar agnir og ryk		
10 04 06 *	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
10 05	Úrgangur frá sinkbræðslu		
10 05 03 *	Ryk frá hreinsun reyks		
10 05 05 *	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
10 06	Úrgangur frá koparbræðslu		
10 06 03 *	Ryk frá hreinsun reyks		
10 06 06 *	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		
10 08	Úrgangur frá málmbæðslu, annarri en járnbræðslu		
10 08 08 *	Saltgjall úr fyrstu og annarri bræðslu		
10 08 15 *	Ryk frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		
10 09	Úrgangur frá járnsteypu		
10 09 09 *	Ryk frá hreinsun reyks sem í eru hættuleg efni		
16	ÚRGANGUR SEM ER EKKI TILGREINDUR ANNARS STAÐAR Í SKRÁNNI		
16 11	Notaðar fóðringar og notuð eldföst efni		

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarks styrkleikamörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka ⁽¹⁾	Aðgerð
16 11 01 *	Fóðringar og eldföst efni, að stofni til úr kolefnum, sem falla til við málmvinnslu og í eru hættuleg efni		
16 11 03 *	Aðrar fóðringar og eldföst efni sem falla til við málmvinnslu og í eru hættuleg efni		
17	ÚRGANGUR FRÁ BYGGINGAR- OG NIÐURRIFSTARFSEMI (EINNIG UPPGRÖFTUR FRÁ MENGUDUM SVÆÐUM)		
17 01	Steinsteypa, múrsteinar, flísar og keramik		
17 01 06 *	Blandaður eða flokkaður úrgangur úr steinsteypu, múrsteinum, flisum og keramik sem í eru hættuleg efni		
17 05	Jarðvegur (einnig uppgröftur frá menguðum svæðum), grjót og dýpkunarefni		
17 05 03 *	Ólífrænn hluti jarðvegs og grjóts sem í eru hættuleg efni		
17 09	Annar úrgangur frá byggingar- og niðurrifsstarfsemi		
17 09 02 *	Úrgangur frá byggingar- og niðurrifsstarfsemi sem í eru PCB-efni, að undanskildum búnaði sem í eru PCB-efni		
17 09 03 *	Annar úrgangur frá byggingar- og niðurrifsefni sem í eru hættuleg efni		
19	ÚRGANGUR FRÁ SORPMEDHÖNDLUNARSTÖÐVUM, SKÓLPHREINSISTÖÐVUM UTAN FRAMLEIÐSLUSVÆÐIS OG VINNSLU NEYSLUVATNS OG VATNS TIL IÐNAÐARNOTA		
19 01	Úrgangur frá brennslu eða hitasundrun úrgangs		
19 01 07 *	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks		

Úrgangur samkvæmt flokkuninni í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB		Hámarksstyrkleikamörk fyrir efni sem eru skráð í IV. viðauka ⁽¹⁾	Aðgerð
19 01 11 *	Botnaska og gjall sem í eru hættuleg efni		
19 01 13 *	Svifaska sem í eru hættuleg efni		
19 01 15 *	Ketilryk sem í eru hættuleg efni		
19 04	Úrgangur ummyndaður í gler og úrgangur frá glermyndun		
19 04 02 *	Svifaska og annar úrgangur frá hreinsun reyks		
19 04 03 *	Fastur fasi, annar en ummyndaður í gler		

⁽¹⁾ Þessi mörk gilda eingöngu um urðunarstað fyrir hættulegan úrgang og gilda ekki um varanlegar neðanjarðargeymslur fyrir hættulegan úrgang, þ.m.t. saltnámur.

⁽²⁾ Allur úrgangur, sem er auðkenndur með stjörnu (*), er talinn vera hættulegur úrgangur samkvæmt tilskipun 91/689/EBE og fellur undir ákvæði þeirrar tilskipunar.

⁽³⁾ Beita skal reikniðferðinni sem mælt er fyrir um í Evrópustöðlunum EN 12766-1 og EN 12766-2 þar sem það á við.

⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs (Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ Ákvörðun ráðsins 2003/33/EB frá 19. desember 2002 um að ákveða viðmiðanir og aðferðir við móttöku úrgangs á urðunarstöðum skv. 16. gr. og II. viðauka við tilskipun 1999/31/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.2003, bls 27).

⁽⁶⁾ Mörkin eru reiknuð sem PCDD- og PCDF-efni samkvæmt eftirfarandi eiturjafngildisstuðlum (TEF):

	Eiturjafngildisstuðull (TEF)
PCDD-efni	
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0001
PCDF-efni	
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0001

(*) Ákvörðun 2000/532/EB frá 3. maí 2000 sem kemur í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang skv. a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EB um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EB um hættulegan úrgang (Stjtið. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3). Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun ráðsins 2001/573/EB (Stjtið. EB L 203, 28.07.2001, bls. 18).“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 323/2007

2009/EES/37/26

frá 26. mars 2007

um breytingu á V. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni og um breytingu á tilskipun 79/117/EBE (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 850/2004 frá 29. apríl 2004 um þrávirk, lífræn mengunarefni og um breytingu á tilskipun 79/117/EBE ⁽¹⁾, einkum 6. mgr. 7. gr. og 3. mgr. 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eins og tilgreint er í 1. hluta V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004 getur, í sumum tilvikum, þurft að grípa til formeðhöndlunar fyrir aðgerðirnar sem mælt er fyrir um í 2. hluta þess viðauka. Því ber að breyta 2. hluta V. viðauka til samræmis við það.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. mars 2007.

- 2) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru best til þess fallnar að tryggja öfluga vernd.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004 er breytt eins og sett er fram í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 85, 27.3.2007, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 21.2.2008, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 7, leiðrétt í Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 5. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 172/2007 (Stjtið. ESB L 55, 23.2.2007, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

VIÐAUKI

Í 2. hluta V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 850/2004 bætist eftirfarandi málsgrein við eftir fyrsta málslíðinn:

„Heimilt er að framkvæma aðgerðir til formeðhöndlunar áður en til varanlegrar geymslu kemur, samkvæmt þessum hluta þessa viðauka, að því tilskildu að efni, sem er skráð í IV. viðauka og er einangrað frá úrganginum meðan á formeðhöndlun stendur, sé síðan fargað í samræmi við 1. hluta þessa viðauka. Auk þess er umpökkun og geymsla til bráðabirgða heimil áður en slík formeðhöndlun fer fram eða áður en til varanlegrar geymslu kemur, í samræmi við þennan hluta viðaukans.“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 457/2007

2009/EES/37/27

frá 25. apríl 2007

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 417/2002 um að flýta innleiðingu á kröfum um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

- 2) Í reglugerð (EB) nr. 417/2002 voru innleiddar ráðstafanir þar sem lagt var bann við flutningi á þungum olíum í olíuflutningaskipum með einföldum byrðingi á leið til eða frá höfnum Evrópusambandsins.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

- 3) Í kjölfar aðgerða aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) hefur þetta bann verið lagt á um allan heim með því að breyta I. viðauka MARPOL-samningsins frá '73/'78.

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 4) Í 5., 6. og 7. lið í reglu 13H í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78 um bann við flutningi á þungum olíum í olíuflutningaskipum með einföldum byrðingi er kveðið á um möguleika á undanþágum frá beitingu tiltekinnar ákvæða reglu 13H. Í yfirlýsingu frá for-mennskuríki leiðtogaráðsins, Ítalíu, fyrir hönd Evrópu-sambandsins, sem var skráð í opinbera skýrslu sjávar-umhverfisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (MEPC-50), er látin í ljós pólitísk skuldbinding þess efnis að nýta ekki þessar undanþágur.

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 417/2002 ⁽³⁾ er kveðið á um að flýta innleiðingu á kröfum um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi, sem mælt er fyrir um í alþjóðasamningnum um varnir gegn mengun frá skipum frá 1973, eins og honum var breytt með bókun frá 1978 þar að lútandi (MARPOL-samningurinn frá '73/'78), til að draga úr hættunni á olíumengun af slysi á hafsvæði Evrópu.

- 5) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 417/2002, getur skip, sem siglir undir fána aðildarríkis, sótt um undanþágu frá reglu 13H ef það er starfrækt utan hafna eða endastöðva undan strönd innan lögsögu aðildarríkis en það uppfyllir þó samt ákvæði reglugerðar (EB) nr. 417/2002.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 113, 30.4.2007, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 119/2007 frá 28. september 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 21.2.2008, bls. 35.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 318, 23.12.2006, bls. 229.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. desember 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 22. mars 2007.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2172/2004 (Stjtið. ESB L 371, 18.12.2004, bls. 26).

- 6) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 417/2002 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 417/2002 komi eftirfarandi:

„3. Olíuflutningaskipi, sem flytur þunga olíu, er óheimilt að sigla undir fána aðildarríkis nema slíkt olíuflutningaskip hafi tvöfaldan byrðing.

Olíuflutningaskipi, sem flytur þunga olíu, er óheimilt að koma til eða fara frá höfnum eða endastöðvum undan strönd eða liggja við akkeri innan lögsögu aðildarríkis nema slíkt flutningaskip sé með tvöföldum byrðingi, án tillits til þess undir hvaða fána það siglir.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 25. apríl 2007.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. GLOSER

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2111/2005

2009/EES/37/28

frá 14. desember 2005

um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins og um að upplýsa flugfarþega um hvaða flugrekendur annast flutning og um niðurfellingu 9. gr. tilskipunar 2004/36/EB (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDBSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðgerðir Bandalagsins á sviði flutninga í lofti skulu fyrst og fremst miða að því að tryggja farþegum viðtæka vernd gegn hættu sem stöðjar að öryggi þeirra. Enn fremur skal taka fullt tillit til krafna um neytendavernd almennt.
- 2) Vekja ber athygli farþega á skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem fullnægja ekki viðeigandi öryggiskröfum til þess að tryggja eins mikið gagnsæi og auðið er. Þessi skrá Bandalagsins skal byggjast á hinum almennu viðmiðunum sem settar eru á vettvangi Bandalagsins.
- 3) Setja skal flugrekstrarbann á flugrekendur sem eru á skrá Bandalagsins. Flugrekstrarbann, sem fært er í skrá Bandalagsins, skal gilda alls staðar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna sem sáttmálinn gildir um.
- 4) Flugrekendum, sem ekki eru með flugréttindi í einu aðildarríki eða fleirum, er þó heimilt að fljúga til og frá Bandalaginu þegar félög með slík réttindi leigja loftför þeirra, með eða án áhafnar. Setja skal ákvæði um að flugrekstrarbann, sem fært er í skrá Bandalagsins, gildi einnig um slíka flugrekendur þar sem þeir gætu annars starfað í Bandalaginu án þess að uppfylla viðeigandi öryggisstaðla.
- 5) Hægt væri að heimila að flugrekandi, sem fellur undir flugrekstrarbann, nýti flugréttindi með því að nota loftfar í þjónustuleigu frá flugrekanda sem ekki fellur flugrekstrarbann, að því tilskildu að viðeigandi öryggiskröfur séu uppfylltar.

- 6) Við uppfærslu á skrá Bandalagsins skal gera ráð fyrir að hægt sé að taka ákvarðanir með skjóttum hætti svo flugfarþegar fái viðeigandi og uppfærðar upplýsingar um öryggismál og til að tryggja að flugrekendur, sem hafa lagfært annmarka í öryggismálum, séu teknir úr skránni eins fljótt og auðið er. Á sama tíma skal virða varnarrétt flugrekenda og málsmeðferð skal vera með fyrirvara um alþjóðasamninga og sáttmála sem aðildarríkin eða Bandalagið á aðild að, einkum Chicago-samþykktina um alþjóðaflugmál frá 7. desember 1944. Framkvæmdaráðstafanir vegna málsmeðferðar, sem framkvæmdastjórnin samþykkir, skulu einkum taka mið af þessum kröfum.

- 7) Ef rekstrarbann hefur verið sett á flugrekanda ber að gera viðeigandi ráðstafanir til þess að aðstoða flugrekandann við að lagfæra þá annmarka sem leiddu til þessa banns.

- 8) Í undantekningartilvikum skal heimila aðildarríkjunum að gera einhliða ráðstafanir. Í neyðartilvikum og þegar um er að ræða óvænt öryggisvandamál er rétt að aðildarríkin geti þegar í stað sett flugrekstrarbann í tengslum við eigin yfirráðasvæði. Hafi framkvæmdastjórnin ákveðið að færa flugrekanda ekki í skrá Bandalagsins ættu aðildarríkin þar að auki að geta sett eða viðhaldið flugrekstrarbanni vegna öryggisvanda sem ekki er fyrir hendi í hinum aðildarríkjunum. Aðildarríkin skulu takmarka beitingu þessa möguleika að teknu tilliti til hagsmuna Bandalagsins og til að setja fram sameiginlega stefnu að því er varðar flugöryggi. Þetta skal vera með fyrirvara um 8. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniskröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála ⁽³⁾ og 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningisflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu ⁽⁴⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2007 frá 26. október 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 19, 10.4.2008, bls. 88.

⁽¹⁾ Álit frá 28. september 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. nóvember 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 5. desember 2005.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2871/2000 (Stjtið. EB L 333, 29.12.2000, bls. 47).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

- 9) Upplýsingar um öryggi flugrekenda skal birta á skilvirkan hátt, t.d. á Netinu.
- 10) Til þess að flugfélög og farþegar hafi sem mestan ávinning af samkeppni á sviði loftflutninga er mikilvægt að neytendur fái nauðsynlegar upplýsingar svo þeim gefist kostur á upplýstu vali.
- 11) Auðkenni flugrekenda eða flugrekenda, sem í raun annast flugið, eru nauðsynlegar upplýsingar. Hins vegar eru neytendur, sem gera flutningssamning, sem getur bæði tekið til flugs á útleið og flugs til baka, ekki upplýstir um auðkenni flugrekenda eða flugrekenda sem í raun annast viðkomandi flug.
- 12) Í tilskipun ráðsins 90/314/EBE frá 13. júní 1990 um ferðapakka, orlofspakka og skoðunarferðapakka ⁽¹⁾ er þess krafist að neytendur fái tilteknar upplýsingar en þær upplýsingar taka ekki til auðkennis flugrekandans.
- 13) Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2299/89 frá 24. júlí 1989 um starfsreglur fyrir notkun tölvufarskráningarkerfa ⁽²⁾ veitir neytendum, sem bóka flug gegnum tölvufarskráningarkerfi, rétt til þess að vera upplýstir um auðkenni starfandi flugrekenda. Þó tíðkast starfsvenjur, jafnvel á sviði áætunarflugs, á borð við þjónustuleigu eða sameiginlegt flugnúmerafyrirkomulag, ef bókað er utan tölvufarskráningarkerfa, þar sem flugrekandi, sem hefur selt flugið í eigin nafni, annast það í raun ekki sjálfur og þar sem farþegar hafa sem stendur enga lagalega kröfu á að vera upplýstir um auðkenni flugrekandans sem raunverulega annast þjónustuna.
- 14) Þessar starfsvenjur auka sveigjanleika og stuðla að betri þjónustu við farþega. Enn fremur eru ákveðnar breytingar, sem gerðar eru á síðustu stundu, einkum af tæknilegum ástæðum, óhjákvæmilegar og stuðla að öryggi í loftflutningum. Til að skapa jafnvægi við þennan sveigjanleika skal hins vegar hafa eftirlit með því hvort fyrirtækin, sem annast flugið í raun, uppfylla öryggiskröfur, og koma á gagnsæi fyrir neytendur svo réttur þeirra til að taka upplýsta ákvörðun sé tryggður. Rétt er að leitast við að hæfilegt jafnvægi sé milli þess að rekstur flugrekenda skili hagnaði og að farþegar hafi aðgang að upplýsingum.
- 15) Flugrekendur skulu fylgja stefnu um gagnsæi gagnvart farþegum að því er varðar upplýsingar um öryggi. Birting þessara upplýsinga ætti að stuðla að því að farþegar séu meðvitaðir um áreiðanleika flugrekenda að því er varðar öryggi.
- 16) Flugrekendur bera ábyrgð á því að skýra innlendum yfirvöldum á sviði flugöryggis frá vanbúnaði í öryggismálum og ráða bót á honum án tafar. Vænst er að flugáhafnir og flugvallarstarfsmenn geri viðeigandi ráðstafanir verði þeir varir við vanbúnað í öryggismálum. Það væri andstætt flugöryggi ef starfsmönnum væri refsað fyrir slíkt, sbr. 4. mgr. 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/42/EB frá 13. júní 2003 um tilkynningu atvika í almenningsslugi ⁽³⁾.
- 17) Burtséð frá aðstæðum sem falla undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 261/2004 frá 11. febrúar 2004 um sameiginlegar reglur um skaðabætur og aðstoð til handa farþegum sem er neitað um far og þegar flugi er aflýst eða mikil seinkun verður ⁽⁴⁾, skulu farþegar eiga rétt á endurgreiðslu eða að flugleið þeirra sé breytt við tilteknar aðrar sérstakar aðstæður sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar, ef um nægilega nán tengsl er að ræða við Bandalagið.
- 18) Fyrir utan reglurnar, sem settar eru í þessari reglugerð, er rétt að afleiðingarnar af breytingum á auðkenni flugrekandans, sem annast flutningana til að uppfylla flutningssamninginn, falli undir gildandi lög aðildarríkjanna um samninga og viðeigandi lög Bandalagsins, einkum tilskipanir ráðsins 90/314/EBE og 93/13/EBE frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum ⁽⁵⁾.
- 19) Þessi reglugerð er hluti af lagaferli sem miðar að því að auka flugöryggi í Bandalaginu, á skilvirkan og samræmdan hátt, þar sem Flugöryggisstofnun Evrópu gegnir veigamiklu hlutverki. Með rýmkun á valdheimildum þessarar stofnunar, s.s. að því er varðar loftför þriðju landa, ber að útfæra hlutverk hennar samkvæmt þessari reglugerð enn frekar. Sérstakan gaum ber að gefa frekari umbótum á gæðum og tíðni öryggisskoðana loftfara og samræmingu þessara skoðana.
- 20) Ef öryggi er í húfi og viðkomandi aðildarríki hefur ekki fundið viðeigandi lausn til úrbóta skal framkvæmdastjórnin hafi möguleika á að gera tafarlaugar ráðstafanir til bráðabirgða. Í slíkum tilvikum skal nefndin, sem er framkvæmdastjórninni til aðstoðar við störf sín samkvæmt þessari reglugerð, starfa í samræmi við fyrirskipaða málsmeðferð í 3. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 158, 23.6.1990, bls. 59.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 29.7.1989, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 323/1999 (Stjtið. EB L 40, 13.2.1999, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 167, 4.7.2003, bls. 23.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 46, 17.2.2004, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

21) Í öllum öðrum tilvikum skal nefndin, sem er framkvæmdastjórninni til aðstoðar við störf sín samkvæmt þessari reglugerð, starfa í samræmi við fyrirskipaða málsmeðferð í 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI*1. gr.*

22) Þar sem tengslin milli þessarar reglugerðar og 9. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB frá 21. apríl 2004 um öryggi loftfara frá þriðju löndum sem nota flugvelli Bandalagsins ⁽¹⁾ væru annars óskýr er rétt að fella þessa grein niður til að tryggja réttaröryggi.

Viðfangsefni

1. Í þessari reglugerð eru settar reglur:

23) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum III. kafla þessarar reglugerðar og tryggja að þessum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin, sem geta varðað einkamálarétt eða verið stjórnsýslulegs eðlis, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

a) um gerð og birtingu skrár Bandalagsins, á grundvelli almennra viðmiðana, yfir flugrekendur sem af öryggisástæðum falla undir flugrekstrarbann í Bandalaginu,

og

24) Framkvæmdastjórnin skal skoða hvernig þessari reglugerð er beitt og leggja fram skýrslu eftir hæfilegan tíma þar sem greint er frá því hversu skilvirk ákvæði hennar eru.

b) um að upplýsa flugfarþega um auðkenni flugrekanda sem starfrækir flugið sem þeir ferðast með.

25) Öllum lögbærum yfirvöldum í almenningsflugi í Bandalaginu er heimilt að ákveða að flugrekendur, jafnvel þótt þeir starfi ekki á yfirráðasvæði aðildarríkjanna þar sem sáttmálinn er í gildi, megi leggja fram beiðni um að þau hafi reglubundið eftirlit með þeim í því skyni að meta hvort líkur séu á að þeir fari að viðeigandi gæðastöðlum.

2. Beiting þessarar reglugerðar gagnvart flugvellinum á Gíbraltar telst hvorki hafa áhrif á lagalega stöðu Konungsríkisins Spánar né Breska konungsríkisins að því er varðar ágreining um yfirráðarétt yfir landsvæðinu þar sem flugvöllurinn er.

26) Reglugerð þessi kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin komi á gæðamerkingakerfi fyrir flugrekendur á landsvisu, þar sem viðmiðanirnar kunna að taka til annarra skilyrða en krafna um lágmarksöryggi í samræmi við lög Bandalagsins.

3. Beitingu þessarar reglugerðar gagnvart flugvellinum á Gíbraltar er frestað þar til tilhögunin, sem kemur fram í sam-eiginlegri yfirlýsingu utanríkisráðherra Konungsríkisins Spánar og Breska konungsríkisins frá 2. desember 1987, er komin til framkvæmda. Ríkisstjórnir Spánar og Breska konungsríkisins munu tilkynna ráðinu um dagsetningu þeirrar framkvæmdar.

*2. gr.***Skilgreiningar**

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

27) Tilhögun aukins samstarfs um notkun flugvallarins á Gíbraltar var samþykkt í Lundúnum 2. desember 1987 af Konungsríkinu Spáni og Breska konungsríkinu í sam-eiginlegri yfirlýsingu utanríkisráðherra beggja landanna. Þessi tilhögun er ekki enn komin til framkvæmda.

a) „flugrekandi“: fyrirtæki sem stundar flutninga í lofti og hefur gilt flugrekstrarleyfi eða sambærilegt leyfi,

b) „flutningssamningur“: samningur um flutninga í lofti eða samningur sem tekur til flutninga í lofti, einnig í tilvikum þegar flutningurinn samanstendur af tveimur eða fleiri flugferðum, sem sami flugrekandi eða fleiri annast,

c) „aðili sem gerir samning um loftflutninga“: flugrekandi sem gerir flutningssamning við farþega eða, ef samningurinn tekur til pakkaferða, ferðasali. Allir þeir sem selja flugmiða skulu einnig teljast vera aðilar sem gera samning um loftflutninga,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 76.

- d) „flugmiðasali“: sá sem selur flugmiða og annast flutnings-samning við farþega, hvort sem miðinn gildir eingöngu fyrir flug eða er hluti af pakkaferð, þó ekki flugrekandi eða ferðasali,
- e) „starfandi flugrekandi“: flugrekandi, sem starfar í flugrekstri, eða hyggst gera það, samkvæmt flutnings-samningi við farþega eða fyrir hönd annars einstaklings eða lögpersónu, sem hefur gert flutningssamning við þennan farþega,
- f) „flugrekstrarleyfi eða tæknileyfi“: hvers kyns lagaleg eða stjórnsýsluleg gerð aðildarríkis, sem annaðhvort kveður á um að flugrekanda sé heimilt að starfrækja flugþjónustu til eða frá flugvöllum þess, eða að flugrekanda sé heimilt að starfa í loftfyrir þess eða að flugrekanda sé heimilt að nýta sér flugréttindi,
- g) „flugrekstrarbann“: synjun, tímabundin niðurfelling, afturköllun eða takmörkun á flugrekstrarleyfi eða tæknileyfi flugrekanda af öryggisástæðum eða hvers kyns sambærilegar öryggisráðstafanir í tengslum við flugrekanda sem hefur engin flugréttindi í Bandalaginu þótt hægt sé að starfrækja loftför hans að öðru leyti í Bandalaginu samkvæmt leigusamningi,
- h) „pakkaferð“: sú þjónusta sem er skilgreind í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 90/314/EBE,
- i) „farskráning“: að farþegi hafi farmiða eða annað sönnunargagn undir höndum sem sýnir að sá sem gerir samning um loftflutninga hefur samþykkt farskráninguna og skráð hana,
- j) „viðeigandi öryggiskröfur“: alþjóðlegar öryggiskröfur sem er að finna í Chicago-samningnum og viðaukum við hann, sem og, þar sem það á við, viðeigandi öryggiskröfur í lögum Bandalagsins.

II. KAFLI

SKRÁ BANDALAGSINS

3. gr.

Samantekt skrár Bandalagsins

1. Til þess að efla flugöryggi skal taka saman skrá yfir flugrekendur sem falla undir flugrekstrarbann í Bandalaginu (hér á eftir nefnd skrá Bandalagsins). Hvert ríki skal framfylgja flugrekstrarbanninu, sem um getur í skrá Bandalagsins, á yfirráðasvæði sínu, gagnvart þeim flugrekendum sem bannið gildir um.
2. Almennu viðmiðanirnar við að setja flugrekstrarbann á flugrekendur, sem skulu byggjast á viðeigandi öryggiskröfum, eru settar fram í viðaukanum (og er hér á eftir vísað til þeirra

sem hinna sameiginlegu viðmiðana. Framkvæmdastjórninni er heimilt að breyta viðaukanum, einkum í því skyni að taka mið af vísindalegri og tæknilegri þróun, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 15. gr.

3. Þegar skrá Bandalagsins er tekin saman í fyrsta sinn skal hvert aðildarríki senda framkvæmdastjórninni, eigi síðar en 16. febrúar 2006, auðkenni flugrekenda, sem falla undir rekstrarbann á yfirráðasvæði þess, ásamt rökunum sem leiddu til þess að slíkt bann var sett á, sem og allar aðrar upplýsingar sem máli skipta. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um slíkt flugrekstrarbann.

4. Framkvæmdastjórnin skal innan eins mánaðar frá því að henni berast slíkar upplýsingar ákveða, á grundvelli sameiginlegra viðmiðana, hvort hún setur rekstrarbann á viðkomandi flugrekendur og taka saman skrá yfir flugrekendur í Bandalaginu sem hún hefur sett rekstrarbann á í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 15. gr.

4. gr.

Uppfærsla skrár Bandalagsins

1. Skrá Bandalagsins skal uppfærð:

- a) til þess að setja rekstrarbann á flugrekanda og bæta þeim flugrekanda við í skrá Bandalagsins, á grundvelli hinna sameiginlegra viðmiðana,
- b) til þess að taka flugrekanda af skrá Bandalagsins, ef hann hefur lagfært þann annmarka eða þá annmarka sem gáfu tilefni til þess að hann var færður í skrá Bandalagsins, og ef engin önnur ástæða er fyrir hendi, á grundvelli hinna sameiginlegra viðmiðana, að hafa hann áfram í skránni,
- c) til þess að breyta skilyrðum fyrir rekstrarbanni á flugrekanda sem skrá Bandalagsins tekur til.

2. Framkvæmdastjórnin skal, að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis ákveða að uppfæra skrá Bandalagsins jafnskjótt og þess er þörf skv. 1. mgr. í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 15. gr. á grundvelli hinna sameiginlegra viðmiðana. Framkvæmdastjórnin skal a.m.k. á þriggja mánaða fresti ganga úr skugga um hvort rétt sé að uppfæra skrá Bandalagsins.

3. Hvert aðildarríki og Flugöryggisstofnun Evrópu skal senda framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem geta skipt máli við að uppfæra skrá Bandalagsins. Framkvæmdastjórnin skal senda hinum aðildarríkjunum allar upplýsingar sem máli skipta.

5. gr.

Bráðabirgðaráðstafanir sem eru gerðar vegna uppfærslu á skrá Bandalagsins

1. Þegar ljóst er að áframhaldandi rekstur flugrekanda í Bandalaginu kann að tefla öryggi í tvisýnu og að viðkomandi aðildarríki hafa ekki gert áriðandi öryggisráðstafanir til þess að bægra þessari hættu frá á fullnægjandi hátt, í samræmi við 1. mgr. 6. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að gera bráðabirgðaráðstafanir, sem um getur í a- eða c- lið 1. mgr. 4. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eins fljótt og auðið er, í síðasta lagi innan tíu virkra daga, vísa málinu til nefndarinnar, sem um getur í 1. mgr. 15. gr., og ákveða að staðfesta, breyta, afturkalla eða framlengja ráðstöfunina sem hún hefur gert skv. 1. mgr. þessarar greinar, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 15. gr.

6. gr.

Sérstakar ráðstafanir

1. Ef um neyðartilvik er að ræða kemur þessi reglugerð ekki í veg fyrir að aðildarríki geti brugðist við ófyrirsjáanlegum öryggisvanda með því að setja tafarlaust á flugrekstrarbann að því er varðar eigið yfirráðasvæði að teknu tilliti til hinna sameiginlegu viðmiðana.

2. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að færa flugrekanda ekki í skrá Bandalagsins í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 4. mgr. 3. gr. eða 2. mgr. 4. gr., kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki setji eða viðhaldi rekstrarbanni á viðkomandi flugrekanda vegna öryggisvanda sem sérstaklega varðar það aðildarríki.

3. Í öðru hvoru tilvikanna, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal viðkomandi aðildarríki þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina sem sér um að upplýsa hin aðildarríkin. Við þær aðstæður, sem um getur í 1. mgr., skal viðkomandi aðildarríki án tafar leggja beiðni fyrir framkvæmdastjórnina um að uppfæra skrá Bandalagsins í samræmi við 2. mgr. 4. gr.

7. gr.

Varnarréttur

Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að þegar hún tekur ákvarðanir, sem um getur í 4. mgr. 3. gr., 2. mgr. 4. gr. og 5. gr., sé viðkomandi flugrekanda gefinn kostur á að flytja mál sitt, að teknu tilliti til þess að í sumum tilvikum þurfi að grípa til flýtimeðferðar.

8. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin skal í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 3. mgr. 15. gr. samþykkja, eftir því sem við á, framkvæmdarráðstafanir til þess að kveða á um nánari reglur vegna málsmeðferðarinnar sem um getur í þessum kafla.

2. Þegar framkvæmdastjórnin ákveður þessar ráðstafanir skal hún taka tilhlýðilegt tillit til þess að þörf sé á að taka ákvarðanir um að uppfæra skrá Bandalagsins með skjótum hætti og skal hún, eftir því sem við á, gera ráð fyrir hugsanlegri flýtimeðferð.

9. gr.

Útgáfa

1. Skrá Bandalagsins og allar breytingar á henni skulu birtar án tafar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að auðvelda almenningi aðgang að nýjustu uppfærslu af skrá Bandalagsins, einkum á Netinu.

3. Aðilar sem gera samning um loftflutning, innlend yfirvöld á sviði almenningssflugs, Flugöryggisstofnun Evrópu og flugvelli á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, skulu vekja athygli farþega á skrá Bandalagsins, bæði á vefsíðum sínum og, ef við á, á athafnasvæðum sínum.

III. KAFLI**UPPLÝSINGAR TIL FARÞEGA**

10. gr.

Gildissvið

1. Ákvæði þessa kafla gilda um flutninga á farþegum í lofti ef flugið er hluti af flutningssamningi og þessi flutningur hefst í Bandalaginu, og

a) brottflug er frá flugvelli á yfirráðasvæði aðildarríkis sem sáttmálinn gildir um,

eða

b) brottflug er frá flugvelli í þriðja landi og landing á flugvelli á yfirráðasvæði aðildarríkis sem sáttmálinn gildir um,

eða

c) brottflug er frá flugvelli þriðja lands og landing er á öðrum slíkum flugvelli.

2. Ákvæði þessa kafla gilda hvort sem um áætlunarflug er að ræða eða óreglubundið flug og hvort sem flugið er hluti af pakkaferð eða ekki.

3. Ákvæði þessa kafla gilda ekki um réttindi farþega samkvæmt tilskipun 90/314/EBE og reglugerð (EBE) nr. 2299/89.

11. gr.

Upplýsingar um auðkenni starfandi flugrekanda

1. Við farskráningu skal aðili, sem gerir samning um loftflutninga, upplýsa farþega um auðkenni starfandi flugrekanda eða flugrekendur óháð því hvernig farskráningin fer fram.

2. Ef ekki er vitað um auðkenni starfandi flugrekanda eða flugrekenda þegar farskráning fer fram skal aðilinn, sem gerir samning um loftflutninga, tryggja að farþegi sé upplýstur um heiti flugrekandans eða flugrekendanna sem búist er við að sjái um viðkomandi flug. Í slíku tilviki skal aðilinn, sem gerir samning um loftflutninga, sjá til þess að farþegi sé upplýstur um auðkenni starfandi flugrekanda eða flugrekenda um leið og auðkenni þeirra hefur verið staðfest.

3. Ef skipt er um starfandi flugrekanda eða flugrekendur eftir farskráningu skal, aðilinn sem gerir samning um loftflutninga, þegar í stað, óháð ástæðum fyrir breytingunni, gera allar viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja að farþegi sé upplýstur um breytinguna eins fljótt og auðið er. Í öllum tilvikum ber að upplýsa farþega við innritun eða þegar gengið er um borð í flugvél ef ekki er þörf á innritun vegna tengiflugs.

4. Flugrekandi eða ferðasali skal, eftir því sem við á, sjá til þess að viðkomandi aðili, sem gerir samning um loftflutninga, sé upplýstur um auðkenni starfandi flugrekanda eða flugrekenda um leið og vitað er um það, einkum þegar slíku auðkenni er breytt.

5. Hafi flugmiðasali ekki verið upplýstur um auðkenni starfandi flugrekanda skal hann ekki bera ábyrgð á því ef ekki er staðið við skuldbindingarnar sem kveðið er á um í þessari grein.

6. Skuldbinding aðila, sem gerir samning um loftflutninga, um að upplýsa farþega um auðkenni starfandi flugrekanda eða flugrekenda skal tilgreind í almennum söluskilmálum sem gilda um flutningssamninginn.

12. gr.

Réttur til að fá endurgreitt eða að breyta flugleið

1. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á rétt til endurgreiðslu eða breytingu á flugleið eins og kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 261/2004.

2. Í þeim tilvikum þegar reglugerð (EB) nr. 261/2004 gildir ekki, og

a) starfandi flugrekandi, sem farþega hefur verið tilkynnt um, hefur verið færður í skrá Bandalagsins og fellur undir flugrekstrarbann sem hefur leitt til þess að viðkomandi flugi hefur verið aflýst eða því hefði verið aflýst ef viðkomandi flug hefði verið starfrækt innan Bandalagsins eða

b) starfandi flugrekandi, sem farþega hefur verið tilkynnt um, hefur verið leystur af hólmi með öðrum starfandi flugrekanda, sem hefur verið færður í skrá Bandalagsins og fellur undir flugrekstrarbann, sem hefur leitt til þess að viðkomandi flugi hefur verið aflýst eða því hefði verið aflýst ef viðkomandi flug hefði verið starfrækt í Bandalaginu.

starfandi flugrekandi sem er aðili að flutningssamningnum skal gefa farþeganum kost á að fá endurgreitt eða breyta um flugleið skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 261/2004, að því tilskildu að þegar flugi hefur ekki verið aflýst hafi farþeginn kosið að taka ekki það flug.

3. Ákvæði 2. mgr. þessarar greinar gildir með fyrirvara um 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 261/2004.

13. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu tryggja að farið sé að reglunum í þessum kafla og setja viðurlög við brotum á þessum ákvæðum. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

14. gr.

Upplýsingar og breytingar

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 16. janúar 2009, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar reglugerðar. Ef þörf krefur skulu tillögur um endurskoðun reglugerðarinnar fylgja skýrslunni.

15. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem um getur í 12. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3922/91 (nefndin).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem um getur í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Framkvæmdastjórninni er heimilt að hafa samráð við nefndina um hvaðeina sem lýtur að beitingu þessarar reglugerðar. 5. Nefndin setur sér starfsreglur.

16. gr.

Niðurfelling

Ákvæði 9. gr. tilskipunar 2004/36/EB eru hér með felld úr gildi.

17. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 10., 11. og 12. gr. gilda frá 16. júlí 2006 og 13. gr. gildir frá 16. janúar 2007.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 14. desember 2005.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. CLARKE

forseti.

VIÐAUKI

Sameiginlegar viðmiðanir þegar metið er hvort setja skuli flugrekstrarbann af öryggisástæðum á vettvangi Bandalagsins

Ákvarðanir um aðgerðir á vettvangi Bandalagsins skulu teknar með hliðsjón af staðreyndum í hverju máli fyrir sig. Með hliðsjón af staðreyndum í hverju máli fyrir sig er hægt að grípa til aðgerða á vettvangi Bandalagsins gegn flugrekanda eða öllum flugrekendum sem skráðir eru í sama ríki.

Þegar skoðað er hvort flugrekandi skuli sæta algeru banni eða banni að hluta til skal meta hvort flugrekandinn uppfylli viðeigandi öryggiskröfur að teknu tillit til eftirfarandi:

1. Sannana um verulega annmarka í öryggismálum hjá flugrekanda, s.s.:
 - skýrslur sem leiða í ljós verulega annmarka í öryggismálum eða að flugrekandi vanræki stöðugt að lagfæra annmarka, sem komið hafa í ljós við skoðanir á hlaði, sem fram fer samkvæmt SAFA-áætluninni, sem flugrekanda hefur verið tilkynnt um
 - verulegir annmarkar í öryggismálum sem greindir hafa verið í tengslum við upplýsingasöfnun í 3. gr. tilskipunar 2004/36/EB um öryggi loftfara frá þriðja landi.
 - flugrekstrarbann á flugrekanda í þriðja landi vegna verulegra annmarka, sem færðar hafa verið sönnur á að því er varðar alþjóðlega flugöryggisstaðla,
 - rökstuddar upplýsingar um slys eða upplýsingar um alvarleg slys sem benda til þess að undirliggjandi kerfislægir annmarkar séu í öryggismálum.
2. Vangetu og/eða tregðu flugrekanda til þess að lagfæra annmarka í öryggismálum eins og sýnt er fram á með:
 - skorti á gagnsæi eða að flugrekandi vanræki að koma upplýsingum á framfæri á viðunandi hátt og tímanlega til flugmálafyrivalda í aðildarríki vegna rannsóknar þeirra á þeim þáttum í rekstri hans sem tengjast öryggismálum,
 - óviðeigandi eða ófullkominni áætlun um aðgerðir til úrbóta sem lögð er fram til þess að bregðast við verulegum annmörkum í öryggismálum sem greinst hafa.
3. Vangetu og/eða tregðu yfirvalda, sem bera ábyrgð á eftirliti með flugrekanda, til þess að lagfæra annmarka í öryggismálum eins og sýnt er fram á með:
 - skorti á samstarfi við flugmálafyrirvöld í aðildarríki af hálfu lögbærra yfirvalda í öðru ríki þegar athygli hefur verið vakin á því að öryggismálum í starfsemi flugrekanda, sem er með leyfi eða er skráður í því ríki, kunni að vera ábótavant.
 - vanmætti lögbærra yfirvalda, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með flugrekanda, til þess að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum. Einkum ber að taka tillit til eftirfarandi:
 - a) úttekta og áætlana um aðgerðir til úrbóta, sem eru gerðar í tengslum við úttektaráætlun, sem Alþjóðaflugmálastofnunin hefur unnið í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum eða samkvæmt gildandi lögum Bandalagsins,
 - b) hvort annað ríki hefur áður synjað flugrekanda, sem viðkomandi ríki hefur eftirlit með, um flugrekstrarleyfi eða tæknileyfi eða afturkallað slík leyfi,
 - c) að flugrekandaskirteini hefur ekki verið gefið út af hálfu lögbærra yfirvalda í ríkinu þar sem flugrekandi hefur aðalskrifstofur sínar.
 - vanmætti lögbærra yfirvalda í ríkinu, þar sem loftfarið er notað af flugrekanda, sem er skráður til að hafa eftirlit með loftfarinu sem flugrekandinn notar, í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 473/2006

2009/EES/37/29

frá 22. mars 2006

þar sem mælt er fyrir um framkvæmdarreglur um skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins sem um getur í II. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005 frá 14. desember 2005 um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins og um að upplýsa flugfarþega um hvaða flugrekendur annast flutning og um niðurfellingu 9. gr. tilskipunar 2004/36/EB ⁽¹⁾, (hér á eftir nefnd „grunnreglugerðin“), einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. kafla grunnreglugerðarinnar er mælt fyrir um verklagsreglur um að uppfæra skrá Bandalagsins yfir flugrekendur, sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins, svo og verklagsreglur sem gera aðildarríkjunum kleift, við tiltekna aðstæður, að samþykkja sérstakar ráðstafanir til að setja á rekstrarbann á yfirráðasvæði sínu.
- 2) Rétt er að samþykkja tiltekna framkvæmdaráðstafanir til að kveða á um ítarlegar reglur að því er varðar þessar verklagsreglur.
- 3) Einkum er rétt að tilgreina upplýsingarnar, sem aðildarríkjunum ber að leggja fram þegar þau óska eftir því við framkvæmdastjórnina að hún samþykki ákvörðun skv. 2. mgr. 4. gr. grunnreglugerðarinnar, um að uppfæra skrá Bandalagsins með því að setja nýtt flugrekstrarbann, aflétta núverandi banni eða breyta skilyrðum sem tengjast því.
- 4) Nauðsynlegt er að mæla fyrir um skilyrði um nýtingu varnarréttar flugrekenda með fyrirvara um ákvarðanir sem framkvæmdastjórnin samþykkir til þess að uppfæra skrá Bandalagsins.
- 5) Í tengslum við uppfærslu skrárinnar er í grunnreglugerðinni kveðið á um að framkvæmdastjórnin taki tilhlýðilegt tillit til þess að þörf sé á skjótum ákvörðunum og, eftir því sem við á, kveði á um verklagsreglur ef brýnt þykir.

6) Framkvæmdastjórnin skal fá fullnægjandi upplýsingar um hvers konar flugrekstrarbann sem aðildarríkin setja á sem sérstakar ráðstafanir skv. 1. og 2. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit flugöryggisnefndarinnar ⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð eru settar nákvæmar reglur að því er varðar málsmeðferðina sem um getur í II. kafla grunnreglugerðarinnar.

2. gr.

Beiðni aðildarríkja um að uppfæra skrá Bandalagsins

1. Aðildarríki, sem óskar eftir því við framkvæmdastjórnina að hún uppfæri skrá Bandalagsins í samræmi við 2. mgr. 4. gr. grunnreglugerðarinnar, skal láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingarnar sem tilgreindar eru í viðauka A við þessa reglugerð.

2. Senda skal beiðnirnar, sem um getur í 1. mgr., skriflega til aðalskrifstofu framkvæmdastjórnarinnar. Þar að auki skal einnig senda upplýsingarnar, sem um getur í viðauka A, samtímis með rafrænum hætti til þar til bærrar þjónustu á aðalskrifstofu framkvæmdastjórnarinnar fyrir orku- og samgöngumál. Ef engin viðeigandi rafræn sendingaraðferð er fyrir hendi skal láta þessar sömu upplýsingar í té með öðrum hætti og eins hratt og unnt er.

3. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum þetta fyrir milligöngu fulltrúa þeirra í flugöryggisnefndinni í samræmi við málsmeðferðina, sem kveðið er á um í innri reglum nefndarinnar, svo og Flugöryggisstofnun Evrópu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 84, 23.3.2006, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2007 frá 26. október 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 19, 10.4.2008, bls. 88.

(¹) Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15.

(²) Komið á fót skv. 12. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála, að framförum á sviði vísinda og tækni (Stjtið. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4).

3. gr.

Sameiginlegt samráð við yfirvöld sem bera ábyrgð á lögboðnu eftirliti með viðkomandi flugrekanda

1. Aðildarríki, sem hyggst leggja beiðni fyrir framkvæmdastjórnina skv. 2. mgr. 4. gr. grunnreglugerðarinnar, skal hvetja framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin til að taka þátt í hvers kyns samráði við yfirvöldin sem bera ábyrgð á lögboðnu eftirliti með viðkomandi flugrekanda.

2. Áður en ákvarðanir, sem um getur í 2. mgr. 4. og 5. gr. grunnreglugerðarinnar eru samþykktar, skal, þegar það er viðeigandi og raunhæft, haft samráð við yfirvöldin sem bera ábyrgð á lögboðnu eftirliti með viðkomandi flugrekanda. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu ætíð, ef því verður við komið, hafa sameiginlegt samráð.

3. Ef brýna þörf ber til, má einnig hafa sameiginlegt samráð eftir að þær ákvarðanir, sem um getur í 2. mgr., hafa verið samþykktar. Í því tilviki skal tilkynna viðeigandi yfirvaldi um að ákvörðun verði brátt samþykkt skv. 2. mgr. 4. gr. eða 1. mgr. 5. gr.

4. Heimilt er að hafa sameiginlegt samráð með bréfaskriftum og meðan á vettvangsheimsóknum stendur til að gera kleift að safna gögnum, eftir því sem við á.

4. gr.

Beiting varnarréttar flugrekenda

1. Þegar framkvæmdastjórnin íhugar hvort samþykkja eigi aðgerðir skv. 2. mgr. 4. eða 5. gr. grunnreglugerðarinnar, skal hún greina viðkomandi flugrekanda frá mikilvægum staðreyndum og forsendum sem slík ákvörðun byggist á. Viðkomandi flugrekandi skal fá frest í 10 virka daga frá afhendingu upplýsinganna til að leggja skriflegar athugasemdir fyrir framkvæmdastjórnina.

2. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum þetta fyrir milligöngu fulltrúa þeirra í flugöryggisnefndinni í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í innri reglum framkvæmdastjórnarinnar. Ef flugrekandinn fer fram á það skal honum heimilt að gera grein fyrir afstöðu sinni munnlega áður en endanleg ákvörðun verður tekin. Þar sem við á, skal koma munnlegum athugasemdum á framfæri við flugöryggisnefndina. Meðan á áheyrn stendur getur flugrekandinn notið aðstoðar yfirvaldanna sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með honum.

3. Ef um neyðartilvik er að ræða er framkvæmdastjórninni ekki skylt að fara að ákvæðum 1. mgr. áður en bráðabrigðaráðstafanir eru samþykktar í samræmi við 1. mgr. 5. gr. grunnreglugerðarinnar.

4. Þegar framkvæmdastjórnin samþykkir ákvörðun skv. 2. mgr. 4. gr. eða 5. gr. grunnreglugerðarinnar, skal hún þegar í stað tilkynna það flugrekandanum og yfirvöldunum sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með viðkomandi flugrekanda.

5. gr.

Framfylgd

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ráðstafanir, sem gripið er til, til að hrinda í framkvæmd ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar skv. 2. mgr. 4. gr. eða 5. gr. grunnreglugerðarinnar.

6. gr.

Sérstakar ráðstafanir sem aðildarríki samþykkir

1. Þegar aðildarríki hefur tafarlaust sett flugrekstrarbann á flugrekanda á yfirráðasvæði sínu, eins og heimilt er skv. 1. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar, skal aðildarríkið tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni um það og senda upplýsingarnar sem um getur í viðauka B.

2. Þegar aðildarríki hefur viðhaft eða tafarlaust sett flugrekstrarbann á flugrekanda á yfirráðasvæði sínu, eins og heimilt er skv. 2. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar, skal aðildarríkið tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni um það og senda upplýsingarnar sem um getur í viðauka C.

3. Senda skal upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., skriflega til aðalskrifstofu framkvæmdastjórnarinnar. Þar að auki skal einnig senda upplýsingarnar, sem um getur í viðauka B eða C, samtímis með rafrænum hætti til þar til berrar þjónustu aðalskrifstofu framkvæmdastjórnarinnar fyrir orku- og samgöngumál. Ef engin viðeigandi rafræn sendingaraðferð er fyrir hendi skal láta þessar sömu upplýsingar í té með öðrum hætti og eins hratt og unnt er.

4. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum þetta, fyrir milligöngu fulltrúa þeirra í flugöryggisnefndinni, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í innri reglum nefndarinnar.

7. gr.

Gildistaka

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. mars 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

Varaforseti.

VIÐAUKI A

Upplýsingar sem aðildarríki, sem leggur fram beiðni skv. 2. mgr. 4. gr. grunnreglugerðarinnar, ber að láta í té

Aðildarríki, sem óskar eftir uppfærslu á skrá Bandalagsins skv. 2. mgr. 4. gr. grunnreglugerðarinnar, skal veita framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar:

Aðildarríki sem leggur fram beiðnina

- Nafn og staða opinbers tengiliðar.
- Tölvupóstfang eða símanúmer opinbers tengiliðar.

Flugrekandi eða flugrekendur og loftfar

- Viðkomandi flugrekandi eða flugrekendur, þ.m.t. nafn lögaðila (tilgreint á flugrekandaskírteini eða ígildi þess), nafn fyrirtækis (ef annað), númer flugrekandaskírteinis (ef það er fyrir hendi), ICAO-kóði flugrekanda (ef hann er þekktur) og allar upplýsingar um tengiliði.
- Nafn eða nöfn og allar upplýsingar um tengiliði yfirvalds eða yfirvalda sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með viðkomandi flugrekanda eða flugrekendum.
- Upplýsingar um tegund eða tegundir loftfars, skráningarríki, skráningarnúmer og, ef þau eru fyrir hendi, framleiðsluráðnúmer viðkomandi loftfars.

Ákvörðun sem farið er fram á

- Gerð ákvörðunar sem farið er fram á: setja á flugrekstrarbann, aflétta flugrekstrarbanni eða breyta skilyrðum flugrekstrarbanns.
- Gildissvið ákvörðunar sem farið er fram á (sérstakur flugrekandi eða flugrekendur eða allir flugrekendur, sem heyra undir tiltekið eftirlitsyfirlit, tiltekið loftfar eða tegund eða tegundir loftfara).

Beiðni um að setja á rekstrarbann

- Nákvæm lýsing á öryggisvanda (t.d. niðurstöður skoðana) sem leiddi til þess að farið var fram á bann, algert eða að hluta (sem tengist, í rétttri röð, sérhverri af viðeigandi, sameiginlegu viðmiðunum í viðaukanum við grunnreglugerðina).
- Viðtæk lýsing á skilyrði eða skilyrðum, sem mælt er með að verði uppfyllt til að unnt sé að fella fyrirhugað bann úr gildi eða veita undanþágu frá því, skal lögð til grundvallar við undirbúning áætlunar um aðgerðir til úrbóta í samráði við yfirvald eða yfirvöld sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með viðkomandi flugrekanda eða flugrekendum.

Beiðni um að aflétta flugrekstrarbanni eða um að breyta skilyrðum sem tengjast því

- Dagsetning og upplýsingar um samþykkt áætlun um aðgerðir til úrbóta, ef við á.
- Sannanir fyrir því að farið sé að samþykkt áætlun um aðgerðir til úrbóta, ef við á.
- Sérstök, skrifleg áritun yfirvalds eða yfirvalda sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með því að viðkomandi flugrekandi eða flugrekendur hrindi áætluninni um aðgerðir til úrbóta í framkvæmd.

Kynning

- Upplýsingar um það hvort aðildarríkin hafi birt beiðni sína opinberlega.

VIÐAUKI B

Tilkynning aðildarríkis um beitingu sérstakra ráðstafana, skv. 1. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar, til að setja á flugrekstrarbann á yfirráðasvæði sínu

Aðildarríki sem greinir frá því að sett hafi verið flugrekstrarbann á flugrekanda á yfirráðasvæði sínu, í samræmi við 1. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar, skal veita framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar:

Aðildarríki sem tilkynnir upplýsingarnar

- Nafn og staða opinbers tengiliðar.
- Tölvupóstfang eða símanúmer opinbers tengiliðar.

Flugrekandi eða flugrekendur og loftfar

- Viðkomandi flugrekandi eða flugrekendur, þ.m.t. nafn lögaðila (tilgreint á flugrekandaskirteini eða ígildi þess), nafn fyrirtækis (ef annað), númer flugrekandaskirteinis (ef það er fyrir hendi), ICAO-kóði flugrekanda (ef hann er þekktur) og allar upplýsingar um tengiliði.
- Nafn eða nöfn og allar upplýsingar um tengiliði yfirvalds eða yfirvalda sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með viðkomandi flugrekanda eða flugrekendum.
- Upplýsingar um tegund eða tegundir loftfars, skráningarríki, skráningarnúmer og, ef þau eru fyrir hendi, framleiðsluráðnúmer viðkomandi loftfars.

Ákvörðun

- Dagsetning, tímasetning og gildistími ákvörðunarinnar.
- Lýsing á ákvörðun um að synja, fella tímabundið niður, afturkalla, eða setja takmarkanir á flugrekstrarleyfi eða tæknileyfi.
- Gildissvið ákvörðunar (sérstakur flugrekandi eða flugrekendur eða allir flugrekendur sem heyra undir ákveðið eftirlitsyfirlit, sérstakt loftfar eða tegund eða tegundir loftfars).
- Lýsing á skilyrði eða skilyrðum, sem á að uppfylla, til að unnt sé að fella úr gildi eða veita undanþágu frá synjun, tímabundinni niðurfellingu, afturköllum eða takmörkunum á flugrekstrarleyfi eða tæknileyfi af hálfu aðildarríkis.
- Öryggisvandi
- Nákvæm lýsing á öryggisvanda (t.d. niðurstöður skoðana) sem leiddi til þess að farið var fram á bann, algert eða að hluta, (sem tengist, í réttu röð, sérhverri af sameiginlegu viðmiðunum í viðaukanum við grunnreglugerðina).

Kynning

- Upplýsingar um það hvort aðildarríkin hafi birt bann sitt opinberlega.
-

VIÐAUKI C

Tilkynning aðildarríkis um beitingu sérstakra ráðstafana, sem gripið er til skv. 2. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar, til að setja eða viðhalda flugrekstrarbanni á yfirráðasvæði sínu þegar framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að færa ekki samsvarandi ráðstafanir í skrá Bandalagsins

Aðildarríki, sem greinir frá því að sett hafi verið flugrekstrarbann á flugrekanda eða því viðhaldið á yfirráðasvæði sínu í samræmi við 2. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar, skal veita framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar:

Aðildarríki sem tilkynnir upplýsingarnar

- Nafn og staða opinbers tengiliðar.
- Tölvupóstfang eða símanúmer opinbers tengiliðar.

Flugrekandi eða flugrekendur og loftfar

- Viðkomandi flugrekandi eða flugrekendur, þ.m.t. nafn lögaðila (tilgreint á flugrekandaskírteini eða ígildi þess), nafn fyrirtækis (ef annað), númer flugrekandaskírteinis (ef það er fyrir hendi), ICAO-kóði flugrekanda (ef hann er þekktur).

Tilvísun til ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar

- dagsetning á viðeigandi skjölum framkvæmdastjórnarinnar og tilvísun til þeirra,
- dagsetning ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar/flugöryggisnefndar.

Öryggisvandi sem sérstaklega varðar aðildarríkið

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 474/2006

2009/EES/37/30

frá 22. mars 2006

um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins sem um getur í II. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

munlegum athugasemdum á framfæri við framkvæmdastjórnina innan 10 virkra daga og við flugöryggisnefndina ⁽²⁾.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005 frá 14. desember 2005 um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins og um að upplýsa flugfarþega um hvaða flugrekendur annast flutning og um niðurfellingu 9. gr. tilskipunar 2004/36/EB ⁽¹⁾, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. kafla reglugerðar (EB) nr. 2111/2005 (hér á eftir nefnd „grunnreglugerðin“) er mælt fyrir um verklagsreglur um að stofna skrá Bandalagsins yfir flugrekendur, sem er bannað að stunda flugrekstur í Bandalaginu, svo og verklagsreglur sem gera aðildarríkjunum kleift, við tilteknar aðstæður, að samþykkja sérstakar ráðstafanir til að setja á rekstrarbann á yfirráðasvæði sínu.
- 2) Í samræmi við 3. mgr. 3. gr. grunnreglugerðarinnar sendi hvert aðildarríki framkvæmdastjórninni auðkenni þeirra flugrekenda, sem er bannað að stunda flugrekstur á yfirráðasvæði þess, ásamt ástæðum þess að slíkt bann var sett á, sem og allar aðrar upplýsingar sem máli skipta.
- 3) Framkvæmdastjórnin upplýsti alla hlutaðeigandi flugrekendur milliliðalaust eða, þegar því varð ekki við komið, fyrir milligöngu yfirvaldanna, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með þeim, um mikilvægar staðreyndir og forsendur sem ákvörðun um að banna þeim að stunda flugrekstur innan Bandalagsins myndi byggjast á.
- 4) Í samræmi við 7. gr. grunnreglugerðarinnar gaf framkvæmdastjórnin hlutaðeigandi flugrekendum tækifæri til að fara í gegnum skjölin, sem aðildarríkin lögðu fram, leggja fram skriflegar athugasemdir og koma

- 5) Í viðaukanum við grunnreglugerðina eru settar fram sameiginlegar viðmiðanir við mat á því hvort setja eigi flugrekstrarbann af öryggisástæðum á vettvangi Bandalagsins.

Air Bangladesh

- 6) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Air Bangladesh að því er varðar tiltekið loftfár í flugflota þess. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Þýskaland sá um samkvæmt áætlun um öryggisskoðanir erlendra loftfara (SAFA-áætluninni) ⁽³⁾.
- 7) Air Bangladesh brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirspurn þýskra flugmálayfirvalda varðandi þá þætti í rekstri sem tengjast öryggismálum, sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði var ónógt eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki. Hingað til hefur Þýskaland ekki fengið tækifæri til að sannreyna hvort annmarkar í öryggismálum hafi verið lagfærðir.
- 8) Yfirvöld í Bangladesh, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Air Bangladesh, hafa ekki haft fullnægjandi eftirlit með einu tilteknu loftfari sem þessi flugrekandi notar, í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum.
- 9) Á grundvelli hinna sameiginlegra viðmiðana er það því metið svo að Air Bangladesh skuli sæta ströngum rekstrartakmörkunum og skráð í viðauka B.

Air Koryo

- 10) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Air Koryo. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Frakkland og Þýskaland sáu um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽⁴⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 84, 23.3.2006, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 145/2007 frá 26. október 2007 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 19, 10.4.2008, bls. 88.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15.

⁽²⁾ Komið á fót skv. 12. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála, að framförum á sviði vísinda og tækni (Stjtið. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4).

⁽³⁾ LBA-D-2005-0003
LBA-D-2005-0004

LBA-D-2005-0004
DGAC/F 2000-210

⁽⁴⁾ Tilvísunarnúmer fyrir aðra SAFA-skoðun sem Þýskaland sá um.

- 11) Stöðug vanræksla af hálfu Air Koryo að lagfæra annmarka, sem Frakkland hafði áður tilkynnt um, kom í ljós við aðra skoðun á hlaði sem fór fram samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽¹⁾.
- 12) Rökstuddar og alvarlegar upplýsingar, sem tengjast flugatviki sem Frakkland tilkynnti um, benda til þess að undirliggjandi kerfislægir annmarkar séu í öryggismálum hjá Air Koryo.
- 13) Air Koryo sýndi vangetu til að lagfæra þessa annmarka í öryggismálum.
- 14) Air Koryo brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirspurn franskra flugmálayfirvalda varðandi þá þætti í rekstri sem tengjast öryggismálum sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði var ónógt eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki beiðni sem barst frá þessu aðildarríki.
- 15) Áætlun um aðgerðir til úrbóta, sem Air Koryo lagði fram sem svar við beiðni Frakklands, var ekki viðunandi og fullnægjandi til að lagfæra þá annmarka í öryggismálum sem komu í ljós.
- 16) Yfirvöld í Norður-Kóreu, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Air Koryo, hafa ekki haft fullnægjandi eftirlit með þessum flugrekanda í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum.
- 17) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Air Koryo uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

Ariana Afghan Airlines

- 18) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Ariana Afghan Airlines að því er varðar tiltekið loftfar í starfrækslu þeirra. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Þýskaland sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽²⁾.
- 19) Ariana Afghan Airlines sýndi vangetu til að lagfæra þessa annmarka í öryggismálum.
- 20) Ariana Afghan Airlines brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirspurn þýskra flugmálayfirvalda, varðandi þá þætti í rekstri sem tengjast öryggismálum, sem bar vott um að upplýsingaflæði væri ónógt eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum, sem bárust frá þessu aðildarríki, á fullnægjandi hátt.

- 21) Lögbær yfirvöld í Afganistan, þar sem loftfarið sem Ariana Afghan Airlines notar er skráð, hafa ekki haft fullnægjandi eftirlit með loftfari sem þessi flugrekandi notar í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum.
- 22) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Ariana Afghan Airlines uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur fyrir öll loftför, sem það starfrækir, að undanskildu A310 með skráningarnúmeri F-GYYY, sem er skráð í Frakklandi og háð eftirliti franska yfirvalda.

BGB Air

- 23) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá BGB Air. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Ítalía sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽³⁾.
- 24) BGB Air sýndi vangetu eða tregðu til að lagfæra þessa annmarka í öryggismálum eins og sýndi sig þegar flugrekandinn lagði fram sjálfsmat samkvæmt stöðlum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) á grundvelli gátlista fyrir erlenda flugrekendur (Foreign Operator Check List), sem Ítalía tók saman, og sem reyndist ekki vera í samræmi við niðurstöður síðari SAFA-skoðana.
- 25) BGB Air brást ekki á viðunandi hátt við fyrirspurn ítalskra flugmálayfirvalda, varðandi þá þætti í rekstri sem tengjast öryggismálum, sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði væri ónógt eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 26) Engar sannanir liggja fyrir um framkvæmd fullnægjandi áætlunar um aðgerðir til úrbóta sem BGB Air lagði fram sem svar við beiðni Ítalíu til að lagfæra þessa alvarlegu annmarka í öryggismálum.
- 27) Yfirvöld í Kasakstan, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með BGB Air, höfðu ekki fullt samstarf við ítölsk flugmálayfirvöld þegar athygli var vakin á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri BGB Air sem hefur fengið vottun í því ríki, kynni að vera ábótavant eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 28) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að BGB Air uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

⁽¹⁾ DGAC/F-2000-895

⁽²⁾ LBA-D-2004-269

LBA-D-2004-341

LBA-D-2004-374

LBA-D-2004-597

⁽³⁾ ENAC-IT-2005-237

Buraq Air

- 29) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Buraq Air varðandi vinnu við farm. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Svíþjóð og Holland sáu um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽¹⁾.
- 30) Buraq Air brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirspurn þýskra flugmálayfirvalda, varðandi þá þætti í rekstri sem tengjast öryggismálum við vinnu við farm, sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði væri ónógt eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 31) Yfirvöld í Líbíu, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Buraq Air, hafa ekki haft fullnægjandi eftirlit með vinnu þessa flugrekanda við farm í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum.
- 32) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Buraq Air skuli sæta ströngum rekstrartakmörkunum og skráð í viðauka B.

Air Service Comores

- 33) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Air Service Comores. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem aðildarríkið Frakkland sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽²⁾.
- 34) Engar sannanir liggja fyrir um framkvæmd fullnægjandi áætlunar um aðgerðir til úrbóta sem Air Service Comores lagði fram sem svar við beiðni Frakklands til að lagfæra alvarlega annmarka í öryggismálum sem komu í ljós.
- 35) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Air Service Comores, hafa sýnt vangetu til að lagfæra þessa annmarka í öryggismálum.
- 36) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Comores, höfðu ekki samstarf við frönsk flugmálayfirvöld í tæka tíð þegar athygli var vakin á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri flugrekanda með leyfi eða vottun í því ríki, kynni að vera ábótavant.
- 37) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Air Service Comores uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

GST Aero Air Company

- 38) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá GST Aero Air Company. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Ítalía sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽³⁾.
- 39) GST Aero Air Company sýndi vangetu eða tregðu til að lagfæra annmarka í öryggismálum.
- 40) GST Aero Air Company brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirspurn ítalskra flugmálayfirvalda, vegna rannsóknar þeirra á þeim þáttum í rekstri flugrekandans sem tengjast öryggismálum, sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði væri ónógt eins og sýndi sig þegar þeir svöruðu ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 41) Engar sannanir liggja fyrir um framkvæmd fullnægjandi áætlunar um aðgerðir til úrbóta sem GST Aero Air Company lagði fram til að lagfæra þessa alvarlegu annmarka í öryggismálum sem svar við beiðni Ítalíu.
- 42) Yfirvöld í Kasakstan, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með GST Aero Air Company, höfðu ekki fullt samstarf við ítölsk flugmálayfirvöld þegar vakin var athygli á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri flugrekanda með leyfi eða vottun í því ríki, kunni að vera ábótavant eins og sýndi sig í takmörkuðum svörum við bréfum sem bárust frá Ítalíu.
- 43) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að GST Aero Air Company uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

Phoenix Aviation

- 44) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit í Kirgisistan, hafa sýnt vanmátt sinn til að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum varðandi Phoenix Aviation. Jafnvel þótt flugrekandaskirteini Phoenix Aviation hafi verið gefið út í Kirgisistan hefur verið sýnt fram á að aðalstarfsstöðvar flugrekandans séu í Sameinuðu arabísku furstadæmunum sem er andstætt kröfum 6. viðauka við Chicago-samninginn. Í skýrslu slysarannsóknastofnunar samgöngumála í Bandaríkjunum (National Transportation Safety Board)⁽⁴⁾ á flugatviki í tengslum við flug Kam Air nr. 904, sem var starfrækt af hálfu Phoenix Aviation, er staðhæft að höfuðstöðvar Phoenix Aviation séu í Sameinuðu arabísku furstadæmunum.

⁽¹⁾ LFV-S-2004-2004-52

CAA-NL-2005-47

⁽²⁾ DGAC/F-2005-1222⁽³⁾ ENAC-IT-2005-170

ENAC-IT-2005-370

⁽⁴⁾ Factual Aviation Report, USA-National Transportation Safety Board, 2. mars 2005, (NTSB ID: DCA05RA033).

- 45) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Phoenix Aviation uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

Phuket Airlines

- 46) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Phuket Airlines. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem aðildarríkin Breska konungsríkið og Holland sáu um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽¹⁾.
- 47) Phuket Airlines sýndi vangetu til að lagfæra þessa annmarka í öryggismálum í tæka tíð og á viðunandi hátt.
- 48) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit í Taílandi, höfðu ekki fullt samstarf við hollensk flugmálayfirvöld þegar athygli var vakin á því að öryggismálum hjá Phuket Airlines, sem hefur fengið vottun í því ríki, kynni að vera ábótavant, eins og sýndi sig þegar viðeigandi svör fengust ekki við bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 49) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Phuket Airlines uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

Reem Air

- 50) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Reem Air. Þessir annmarkar komu upphaflega í ljós við skoðanir á hlaði sem Holland sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽²⁾.
- 51) Holland staðfesti stöðuga vanrækslu af hálfu Reem Air til að lagfæra annmarka sem komu í ljós við síðari skoðanir tiltekins loftfars á hlaði sem voru framkvæmdar samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽³⁾.

- 52) Reem Air sýndi vangetu eða tregðu til að lagfæra annmarka í öryggismálum.

- 53) Reem Air brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirspurn hollenskra flugmálayfirvalda, vegna rannsóknar þeirra á þeim þáttum í rekstri sem tengjast öryggismálum, sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði væri ónógt, eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.

- 54) Engar sannanir liggja fyrir um framkvæmd fullnægjandi áætlunar um aðgerðir til úrbóta, sem Reem Air lagði fram sem svar við beiðni Hollands, til að lagfæra alvarlega annmarka í öryggismálum sem komu í ljós.

- 55) Yfirvöld í Kirgisistan, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Reem Air, hafa ekki haft fullnægjandi eftirlit með þessum flugrekanda í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum, eins og sýndi sig í stöðugum annmörkum í öryggismálum. Upplýsingar sem Reem Air lét framkvæmdastjórninni í té við yfirheyrslu sýndu þar að auki að þrátt fyrir að flugrekandaskirteini Reem Air væri gefið út í Kirgisistan hafði þessi flugrekandi aðalstarfsstöð sína í Sameinuðu arabísku furstadæmunum, sem er andstætt kröfum 6. viðauka við Chicago-samninginn.

- 56) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Reem Air uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

Silverback Cargo Freighters

- 57) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Silverback Cargo Freighters. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Belgía sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽⁴⁾.

- 58) Silverback Cargo Freighters, sem sér einnig um viðhald (A&B skoðanir) á eigin loftförum, brást ekki á viðunandi hátt við fyrirspurn flugmálayfirvalda þessa aðildarríkis varðandi þá þætti í rekstri flugfélagsins sem tengjast öryggismálum, sem bar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði væri ónógt eins og sýndi sig þegar viðeigandi svör fengust ekki við beiðnum sem bárust frá þessu aðildarríki.

- 59) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Silverback Cargo Freighters uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.

⁽¹⁾ CAA-UK-2005-40
CAA-UK-2005-41
CAA-UK-2005-42
CAA-UK-2005-46
CAA-UK-2005-47
CAA-UK-2005-48
CAA-NL-2005-49
CAA-NL-2005-51
CAA-NL-2005-54
CAA-NL-2005-55
CAA-NL-2005-56
⁽²⁾ CAA-NL-2005-119
CAA-NL-2005-122
CAA-NL-2005-128
CAA-NL-2005-171
CAA-NL-2005-176
CAA-NL-2005-177
CAA-NL-2005-191
CAA-NL-2005-195
CAA-NL-2005-196
⁽³⁾ CAA-NL-2005-230
CAA-NL-2005-234
CAA-NL-2005-235

⁽⁴⁾ BCAA-2005-36

Flugrekendur frá Austur-Kongó (alþýðulýðveldinu)

- 60) Þrátt fyrir viðleitni flugmálayfirvalda í Austur-Kongó (alþýðulýðveldinu) hafa þau átt í stöðugum erfiðleikum með að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum, eins og komið hefur fram í úttektaráætlun sem Alþjóðaflugmálastofnunin hefur unnið í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum (ICAO-USOAP) úttektar- og yfirlitsskýrslu flugmálastjórnar í Austur-Kongó (alþýðulýðveldinu) (Kinshasa, 11.-18. júní 2001). Eins og sakir standa er þar fyrir utan ekkert kerfi til staðar sem heldur utan um vottun flugrekenda.
- 61) Yfirvöld í Austur-Kongó (alþýðulýðveldinu), sem hafa með höndum lögboðið eftirlit, hafa þar af leiðandi sýnt vangetu til að framkvæma viðunandi öryggiseftirlit.
- 62) Central Air Express hefur verið bannað að stunda flugrekstur vegna rökstuddra annmarka, að því er varðar alþjóðlega öryggisstaðla, og vegna skorts á samstarfi við aðildarríki.
- 63) Belgía ⁽¹⁾ og Hewa Bora Airways (HBA) hafa lagt fram upplýsingar sem sýna að í tilviki HBA hafa annmarkar, sem belgísk yfirvöld hafa áður greint, verið lagfærðir til muna að því er varðar tiltekið loftfar. Belgía hefur enn fremur tilkynnt framkvæmdastjórninni að hún hyggist annast kerfisbundnar skoðanir á hlaði hjá HBA. Í ljósi þessa er talið að leyfa skuli þessum flugrekenda að halda áfram núverandi starfrækslu.
- 64) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að allir flugrekendur, sem hafa fengið vottun í Austur-Kongó (alþýðulýðveldinu), skuli skráðir í viðauka A að undanskildu HBA sem skal skráð í viðauka B.

Flugrekendur frá Miðbaugs-Gíneu

- 65) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit í Miðbaugs-Gíneu, höfðu ekki fullt samstarf við bresk flugmálayfirvöld þegar athygli var vakin á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri flugrekenda með leyfi eða vottun í því ríki, kynni að vera ábótavant. Breska konungsríkið ritaði flugmálastjóra Miðbaugs-Gíneu bréf þann 27. mars 2002 ⁽²⁾ og óskaði skýringa á eftirfarandi atriðum:
- verulegri fjölgun loftfara sem skráð eru í Miðbaugs-Gíneu ásamt tillögu um að Skráningarskrifstofa loftfara (Aircraft Registration Bureau) eða samsvarandi stofnun gæti séð um skrána,

— þeirri staðreynd að allmargir flugrekendur með flugrekandaskírteini (AOC), sem voru gefin út í Miðbaugs-Gíneu, voru ekki með höfuðstöðvar sínar í Miðbaugs-Gíneu. Í bréfinu var flugmálastjóra einnig tilkynnt að Breska konungsríkið gæti ekki heimilað frekari rekstur flugrekenda frá Miðbaugs-Gíneu í ábataskyni á yfirráðasvæði sínu fyrr en yfirvöld Breska konungsríkisins hefðu fengið það staðfest að haft væri fullnægjandi eftirlit með þessum flugrekendum. Miðbaugs-Gínea sendi ekkert svar við þessu bréfi.

- 66) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit í Miðbaugs-Gíneu, hafa sýnt vanmátt sinn til að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum einkum í tengslum við úttektaráætlanir og tengdar áætlanir um aðgerðir til úrbóta sem eru gerðar samkvæmt úttektaráætlun sem Alþjóðaflugmálastofnunin hefur unnið í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum. Slík úttektaráætlun í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum í Miðbaugs-Gíneu fór fram í maí 2001 og samkvæmt úttektarskýrslunni ⁽³⁾ er greint frá því að flugmálayfirvöld hafi ekki verið hæf til að hafa fullnægjandi eftirlit með flugrekendum sínum þegar úttektin var gerð eða tryggja að þeir starfi í samræmi við staðla Alþjóðaflugmálastofnunarinnar. Þessar niðurstöður úttektarinnar sýndu nánar tiltekið:

- vöntun á fyrirtæki eða stofnun sem er fær um að sinna starfsemi á sviði öryggiseftirlits, einkum vöntun á sérhæfðu starfsfólki á sviði leyfisveitinga, starfrækslu loftfara eða lofthæfi,
- vanhæfni til að tilgreina fjölda loftfara í skránni eða fjölda gildra lofthæfivottorða sem gefin hafa verið út,

— vanrækslu við að koma á fót skipulögðu kerfi fyrir vottun og eftirlit með flugrekendum,

— vanrækslu við að innleiða reglugerð um starfrækslu flugs,

— vanrækslu við að framkvæma eftirlit með flugrekendum sem hafa flugrekstrarleyfi,

— vanrækslu við að koma á kerfi til að sinna almennum skyldum eftirlitsdeildar lofthæfis.

⁽¹⁾ SAFA-skoðun á hlaði sem yfirvöld í Belgíu framkvæmdu 11. mars 2006 í Brussel.

⁽²⁾ Bréfaskipti milli samgönguráðuneytis Breska konungsríkisins og flugmálastjóra Miðbaugs-Gíneu varðandi „loftfaraskrá Miðbaugs-Gíneu“ (27. mars 2002).

⁽³⁾ ICAO-USOAP Summary Report — Audit of the Directorate of Civil Aviation of the Republic of Equatorial Guinea (Malabo, 14.-18. maí 2001).

Enn fremur hefur flugmálastjórn í Miðbaugs-Gíneu ekki enn lagt fram aðgerðaráætlun fyrir Alþjóðaflugmálastofnunina þar sem fjallað er um niðurstöður úttektarinnar ⁽¹⁾ og af þessum sökum hefur eftirfylgni úttektar ekki enn átt sér stað.

flugrekanda með leyfi eða vottun í Líberíu, kynni að vera ábótavant.

67) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Miðbaugs-Gíneu, hafa sýnt vanmátt sinn til að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum. Í reynd eru nokkrir handhafar flugrekandaskírteina, sem gefin eru út í Miðbaugs-Gíneu, ekki með höfuðstöðvar sínar í Miðbaugs-Gíneu, sem er andstætt kröfum 6. viðauka við Chicago-samninginn ⁽²⁾.

68) Yfirvöld í Miðbaugs-Gíneu, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með eftirfarandi flugrekendum, hafa sýnt vangetu til að hafa fullnægjandi öryggiseftirlit með þeim: Air Consul SA, Avirex Guinée Equatoriale, COAGE — Compagnie Aeree de Guinée Equatoriale, Ecuato Guineana de Aviación, Ecuatorial Cargo, GEASA — Guinea Ecuatorial Airlines SA, GETRA — Guinea Ecuatorial de Transportes Aéreos, Jetline Inc., King Transavia Cargo, Prompt Air GE SA, UTAGE — Unión de Transporte Aéreo de Guinea Ecuatorial.

69) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að allir flugrekendur, sem hafa fengið vottun í Miðbaugs-Gíneu, skuli sæta flugrekstrarbanni og skráðir í viðauka A.

72) Yfirvöld sem hafa með höndum lögboðið eftirlit í Líberíu hafa sýnt vanmátt sinn til að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum. Ríkisstjórn Líberíu viðurkenndi árið 1996 ⁽³⁾ að vegna innanlandsátaka gæti hún ekki annast reglubundið eftirlit með loftförum sem skráð eru í Líberíu. Enda þótt heildarfriðarsamkomulag hafi verið undirritað árið 2003 og Sameinuðu þjóðirnar, ásamt innlendri bráðabrigðastjórn Líberíu, geri smám saman ráðstafanir til að auka öryggi er ólíklegt að ríkisstjórnin sé betur í stakk búin til hafa umsjón með skrá landsins í dag heldur en 1996. Vegna öryggisaðstæðna hefur Alþjóðaflugmálastofnunin ekki enn framkvæmt úttekt í Líberíu sem unnin er í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum.

73) Yfirvöld í Líberíu, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með eftirfarandi flugrekendum, hafa sýnt vangetu til að hafa fullnægjandi öryggiseftirlit með þeim: International Air Services Inc., Satgur Air Transport Corp., Weasua Air Transport Co. Ltd.

Flugrekendur frá Líberíu

70) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá International Air Services sem hefur fengið vottun í Líberíu. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Frakkland sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽³⁾.

71) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Líberíu, höfðu ekki fullt samstarf við bresk flugmálayfirvöld þegar þau voru upplýst um verulega annmarka í öryggismálum, sem komu í ljós við skoðanir loftfars á hlaði sem skráð er í Líberíu, og bresk flugmálayfirvöld sáu um 5. mars 1996 ⁽⁴⁾. Um leið og bresk flugmálayfirvöld tilkynntu flugmálastjóra Líberíu, 12. mars 1996, að öllum beiðnum um leyfi til handa loftförum, sem skráð eru í Líberíu, um að starfrækja áætlunarflug til Breska konungsríkisins yrði hafnað þar til yfirvöld í Líberíu gætu sýnt fram á að fyrir hendi væri skilvirkt eftirlitskerfi til að tryggja lofthæfi loftfara, sem skráð eru í Líberíu, vöknudu grunsemdir um að öryggismálum flugrekenda með leyfi eða vottun í Líberíu, kynni að vera ábótavant. Líberísk yfirvöld sendu aldrei svar við þessu. Enn fremur höfðu líberísk yfirvöld ekki fullt samstarf við frönsk flugmálayfirvöld með því að hafna því að svara þegar síðarnefnda aðildarríkið vakti athygli á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri

74) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að allir flugrekendur, sem hafa fengið vottun í Líberíu, skuli sæta flugrekstrarbanni og skráðir í viðauka A.

Flugrekendur frá Sierra Leóne

75) Um er að ræða staðfestar sannanir um verulega annmarka á öryggismálum hjá Air universal Ltd. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Svíþjóð sá um samkvæmt áætlun um öryggisskoðanir erlendra loftfara ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Vinnuskjal ráðs Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) C-WP/12471.

⁽²⁾ Bréfaskipti milli samgönguráðuneytisins í Breska konungsríkinu og Evrópusambands flugmálastjórna (ECAC) um „útgáfu skjala um loftför af hálfu fyrirtækja sem eru ekki viðurkennd“ (6. ágúst 2003).

⁽³⁾ DGAC/F-2004 nr. 315, 316.

⁽⁴⁾ Reglusetningarhópur bresku flugmálastjórna — skoðunarskýrsla loftfars, 5. mars 1996 (skrifstofukóði: 223).

⁽⁵⁾ Bréfaskipti milli samgönguráðuneytisins í Líberíu og breska flugmálastjórna um „vanhæfni til að annast reglubundið eftirlit með loftförum, sem eru skráð í Líberíu, vegna innanlandsátakanna þar“, 28. ágúst 1996.

⁽⁶⁾ LfV-S-04-0037

- 76) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Sierra Leóne, höfðu ekki fullt samstarf við sænsk flugmálayfirvöld þegar athygli var vakin á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri Air Universal Ltd. sem hafa fengið vottun í því ríki, kynni að vera ábótavant, eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 77) Breska konungsríkið hefur áður synjað öllum flugrekendum, sem Sierra Leóne hefur eftirlit með, um flugrekstrarleyfi eða tæknileyfi eða afturkallað slík leyfi.
- 78) Flugrekandaskírteini Air Universal Ltd. var gefið út í Sierra Leóne en færðar hafa verið sönnur á að aðalstarfsstöð flugrekandans er, eins og sakir standa, í Jórdaníu, sem er andstætt kröfum 6. viðauka við Chicago-samninginn.
- 79) Yfirvöld í Sierra Leóne, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Air Universal Ltd., hafa ekki haft fullnægjandi eftirlit með þessum flugrekanda í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum.
- 80) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að Air Universal Ltd. uppfylli ekki viðeigandi öryggiskröfur.
- 81) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá flugrekendum sem hafa fengið vottun í Sierra Leóne. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem þrjú aðildarríki, Breska konungsríkið, Malta og Svíþjóð sáu um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽¹⁾.
- 82) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Sierra Leóne, höfðu ekki fullt samstarf við sænsk og maltnesk flugmálayfirvöld þegar athygli var vakin á því að öryggismálum, sem tengjast rekstri Air Universal Ltd. sem hefur fengið vottun í því ríki, kynni að vera ábótavant, eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.
- 83) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Sierra Leóne, hafa sýnt vangetu til að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum í samræmi við skuldbindingar sínar samkvæmt Chicago-samningnum. Sierra Leóne skortir viðeigandi kerfi til að hafa umsjón með flugrekendum sínum eða loftförum og býr ekki yfir tæknilegri getu eða úrræðum til að annast slík verkefni. Nokkrir handhafar flugrekandaskírteina (AOC), sem gefin eru út í Sierra Leóne, höfðu ekki höfuðstöðvar sínar í Sierra Leóne, sem er andstætt kröfum 6. viðauka við Chicago-samninginn.
- 84) Áætlun um aðgerðir til úrbóta, sem Sierra Leóne lagði fram, er talin óhentug (eða ófullnægjandi) til að lagfæra þessa alvarlegu annmarka í öryggismálum sem komu í ljós. Flugmálayfirvöld í Sierra Leóne hafa gert samning við einkafyrirtæki, International Aviation Surveyors (IAS), um að annast tiltekna eftirlitsstarfsemi fyrir sína hönd. Fyrirkomulagið, sem báðir aðilar stofnuðu til í viljayfirlýsingu ⁽²⁾, tekur þó ekki til fullnægjandi eftirlitskerfis fyrir loftför sem eru skráð í Sierra Leóne. Einkum og sér í lagi:
- loftför eða flugrekendur, sem viljayfirlýsingin náði yfir, voru ekki staðsett í Sierra Leóne og starfsfólk IAS var hvorki staðsett í Sierra Leóne né í því landi sem flugrekendurnir voru staðsettir,
 - IAS virtist ekki hafa neinar framkvæmdaheimildir,
 - IAS ábyrgðist kerfisbundnar skoðanir hjá viðkomandi flugrekendum en umfang skoðunarstarfseminnar var ekki tilgreint nánar,
 - viljayfirlýsingin myndaði samningsbundin tengsl milli IAS og viðkomandi flugrekenda,
 - í samkomulaginu virtist ekki fjallað um eftirlit með starfrækslu loftfara á fullnægjandi hátt.

⁽¹⁾ CAA-UK-2003-103
CAA-UK-2003-111
CAA-UK-2003-136
CAA-UK-2003-198
CAA-MA-2003-4
LFV-S-2004-37

⁽²⁾ Viljayfirlýsing milli flugmálastjóra Sierra Leóne og „FAST International Aviation Surveyors“ um skoðun, eftirlit og lögboðna þjónustu til handa flugrekendum utan svæðisins (IAS/SL DCA MOA 201101).

85) Yfirvöld í Sierra Leone, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með eftirfarandi flugrekendum, hafa sýnt vangetu til að hafa fullnægjandi öryggiseftirlit með þeim: Aerolift Co. Ltd, Afrik Air Links, Air Leone Ltd, Air Rum Ltd, Air Salone Ltd, Air Universal Ltd, Destiny Air Services Ltd, First Line Air (SL) Ltd, Heavylift Cargo, Paramount Airlines Ltd, Star Air Ltd, Teebah Airways, West Coast Airways Ltd.

86) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að allir flugrekendur, sem hafa fengið vottun í Sierra Leone, skuli sæta flugrekstrarbanni og skráðir í viðauka A.

Flugrekendur frá Svasílandi

87) Færðar hafa verið sönnur á verulega annmarka í öryggismálum hjá Jet Africa, flugrekanda sem hefur fengið vottun í Svasílandi. Þessir annmarkar komu í ljós við skoðanir á hlaði sem Holland sá um samkvæmt SAFA-áætluninni ⁽¹⁾.

88) Jet Africa brást ekki á viðunandi hátt og í tæka tíð við fyrirsöfnun hollenskra flugmálayfirvalda vegna rannsóknar þeirra á þeim þáttum í rekstri sem tengjast öryggismálum, sem þar vott um að gagnsæi eða upplýsingaflæði væri ónógt eins og sýndi sig þegar flugrekandinn svaraði ekki bréfum sem bárust frá þessu aðildarríki.

89) Engar sannanir liggja fyrir um að Jet Africa hafi lagt fram áætlun um aðgerðir til úrbóta sem svar við beiðni Hollands til að lagfæra þessa alvarlegu annmarka í öryggismálum.

90) Yfirvöld, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Svasílandi, hafa sýnt vangetu til að hrinda í framkvæmd og framfylgja viðeigandi öryggiskröfum, einkum eins og kom í ljós við úttektaráætlun sem unnin er í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum sem fór fram í mars 1999. Í úttektarskýrslunni var komist að þeirri niðurstöðu að á þeim tíma sem úttektin fór fram var Svasíland ekki fært um að ábyrgjast á fullnægjandi hátt eftirlit með öryggismálum í tengslum við flugrekendur sína og skráningu loftfara ⁽²⁾. Einnig var tekið fram að ómögulegt væri að ákvarða raunverulegan fjölda skráðra loftfara þar sem skráin væri ekki uppfærð á tilskilinn hátt. Ekki var heldur mögulegt fyrir úttektarhópinn að ákvarða raunverulegan fjölda flugrekstrarleyfa, sem hafa verið veitt í Svasíland, þar sem skrár höfðu ekki verið uppfærðar. Úttektaráætluninni, sem unnin er í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum, hefur enn ekki verið fylgt eftir þar sem yfirvöld í Svasílandi hafa ekki látið Alþjóðaflugmálastofnuninni í té upplýsingar um árangur, sem náðst hefur við framkvæmd áætlunar um aðgerðir til úrbóta, til að lagfæra annmarkana sem komu fram í niðurstöðum úttektarinnar.

91) Yfirvöld í Svasílandi, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með eftirfarandi flugrekendum, hafa sýnt vangetu til að hafa fullnægjandi öryggiseftirlit með þeim: Aero Africa (Pty) Ltd, African International Airways (Pty) Ltd, Airlink Swaziland Ltd, Northeast Airlines (Pty) Ltd, Scan Air Charter Ltd, Swazi Express Airways, Jet Africa.

92) Á grundvelli hinna sameiginlegu viðmiðana er það því metið svo að allir flugrekendur, sem hafa fengið vottun í Svasílandi, skuli sæta flugrekstrarbanni og skráðir í viðauka A.

Almennar forsendur að því er varðar flugrekendur í skránni

93) Þar sem það myndi ekki stofna öryggi í hættu geta allir flugrekendur, sem um getur hér að framan, fengið heimild til að nýta sér flugréttindi með því að nota loftfar í þjónustuleigu frá flugrekanda, sem er ekki bannað að stunda flugrekstur, að því tilskildu að viðeigandi öryggiskröfur séu uppfylltar.

94) Uppfæra ber skrá Bandalagsins með reglulegu millibili og eins fljótt og þess er krafist til að taka tillit til þróunar í öryggismálum í tengslum við viðkomandi flugrekendur og á grundvelli frekari sannana um aðgerðir til úrbóta.

Flugrekendur sem eru ekki í skránni

95) Í ljósi sannana sem Tuninter og yfirvöld í Túnis, sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með þeim, lögðu fram, ásamt frekari staðfestingu frá Ítalíu, er talið að rökstuddar sannanir sýni að þessi flugrekandi hafi lagfært þá annmarka í öryggismálum sem komu í ljós við tvær skoðanir ítalskra yfirvalda á staðnum.

96) Á grundvelli upplýsinga, sem Þýskaland lagði fram, er talið að ekki séu lengur fyrir hendi rökstuddar sannanir fyrir vangetu eða tregðu af hálfu yfirvalda í Tadsjikistan sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með flugrekendum sem hafa fengið vottun í því ríki.

97) Á grundvelli upplýsinga sem Belgía fékk og sýndu að annmarkarnir, sem höfðu í för með sér að sett var innlent bann á I.C.T.T.P.W. og South Airlines, hafa verið lagfærðir að öllu leyti, er talið að ekki séu lengur fyrir hendi rökstuddar sannanir fyrir viðvarandi, alvarlegum annmörkum í öryggismálum af hálfu þessara flugrekenda.

⁽¹⁾ CAA/NL-2004-98

⁽²⁾ ICAO-USOAP Summary Report — Audit of the Directorate of Civil Aviation of Swaziland, (Mbabane, 9.-12. mars 1999).

- 98) Á grundvelli upplýsinga sem Þýskaland lagði fram og sýndu að loftfarið, sem hafði í för með sér að settar voru strangar rekstrartakmarkanir á Atlant Soyuz, er ekki lengur hluti af flugflota þessa flugrekanda, er talið að ekki séu lengur fyrir hendi rökstuddar sannanir fyrir viðvarandi, alvarlegum annmörkum í öryggismálum af hálfu þessa flugrekanda.
- 99) Á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga á þessu stigi er talið að ekki séu fyrir hendi rökstuddar sannanir fyrir verulegum annmörkum í öryggismálum, sem ekki hefur verið bætt úr, af hálfu Air Mauritanie. Engu að síður verður að meta nánar hæfi þeirra yfirvalda Míritaníu sem bera ábyrgð á lögboðnu eftirliti með þessum flugrekanda. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin, með aðstoð yfirvalda í öllum aðildarríkjum sem eiga hagsmuna að gæta, annast, innan tveggja mánaða, úttekt á þeim yfirvöldum Míritaníu sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með þessum flugrekanda.
- 100) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit flugöryggisnefndarinnar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Viðfangsefni

Með þessari reglugerð er tekin saman skrá Bandalagsins yfir flugrekendur, sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins, sem um getur í II. kafla grunnreglugerðarinnar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. mars 2006.

2. gr.

Rekstrarbann

1. Flugrekendum, sem eru skráðir í viðauka A, er bannað að stunda allan flugrekstur innan Bandalagsins.

2. Rekstur flugrekenda, sem eru skráðir í viðauka B, er háður takmörkunum innan Bandalagsins. Rekstrartakmarkanirnar fela í sér bann við notkun tilgreinds loftfars eða tilgreindra tegunda loftfara sem um getur í viðauka B.

3. gr.

Framfylgð

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ráðstafanir, sem gripið er til skv. 1. mgr. 3. gr. grunnreglugerðarinnar, til að framfylgja á sínu yfirráðasvæði rekstrarbanninu, sem tilgreint er í skrá Bandalagsins, gagnvart þeim flugrekendum sem bannið nær til.

4. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

VIÐAUKI A

**SKRÁ YFIR FLUGREKENDUR SEM ER BANNAÐ AÐ STUNDA ALLAN FLUGREKSTUR INNAN
BANDALAGSINS ⁽¹⁾**

Nafn lögaðila flugrekanda, eins og tilgreint er á flugrekandaskirteini hans (og nafn fyrirtækis, ef annað)	Númer flugrekandaskirteinis (AOC) eða flugrekstrarleyfis	ICAO-kóði flugrekanda	Ríki flugrekanda
Air Koryo	Óskráð	KOR	Norður-Kórea
Air Service Comores	Óskráð	Óskráð	Kómóreyjar
Airana Afghan Airlines ⁽¹⁾	009	AFG	Afganistan
BGB Air	AK-0194-04	Óskráð	Kasakstan
GST Aero Air Company	AK 0203-04	BMK	Kasakstan
Phoenix Aviation	02	PHG	Kirgisistan
Phuket Airlines	07/2544	VAP	Tailand
Reem Air	07	REK	Kirgisistan
Silverback Cargo Freighters	Óskráð	VRB	Rúanda
Allir flugrekendur sem hafa fengið vottun frá yfirvöldum sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Austur-Kongó (alþýðulýðveldinu), þ.m.t.	Óskráð	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
Africa One	409/CAB/MIN/TC/017/2005	CFR	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
AFRICAN COMPANY AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/017/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
AIGLE AVIATION	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
AIR BOYOMA	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
AIR KASAI	409/CAB/MIN/TC/010/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
AIR NAVETTE	409/CAB/MIN/TC/015/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
AIR TROPIQUES s.p.r.l.	409/CAB/MIN/TC/007/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
ATO — Air Transport Office	Óskráð	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
BLUE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/038/2005	BUL	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
BUSINESS AVIATION s.p.r.l.	409/CAB/MIN/TC/012/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)

⁽¹⁾ Hægt væri að heimila að flugrekendur, sem taldir eru upp í viðauka A, nýti flugréttindi með því að nota loftfar í þjónustuleigu frá flugrekanda, sem er ekki bannað að stunda rekstur, að því tilskildu að viðeigandi öryggiskröfur séu uppfylltar.

Nafn lögaðila flugrekanda, eins og tilgreint er á flugrekandaskirteini hans (og nafn fyrirtækis, ef annað)	Númer flugrekandaskirteinis (AOC) eða flugrekstrarleyfis	ICAO-kóði flugrekanda	Ríki flugrekanda
BUTEMBO AIRLINES	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
CAA — Compagnie Africaine d'Aviation	409/CAB/MIN/TC/016/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
CARGO BULL AVIATION	409/CAB/MIN/TC/032/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
CENTRAL AIR EXPRESS	409/CAB/MIN/TC/011/2005	CAX	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
CETRACA AVIATION SERVICE	409/CAB/MIN/TC/037/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
CHC STELAVIA	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
COMAIR	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
COMPAGNIE AFRICAINE D'AVIATION	409/CAB/MIN/TC/016/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
C0-ZA AIRWAYS	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
DAS AIRLINES	Óskráð	RKC	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
DOREN AIRCARGO	409/CAB/MIN/TC/0168/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
ENTERPRISE WORLD AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/031/2005	EWS	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
FILAIR	409/CAB/MIN/TC/014/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
FREE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/MNL/CM/014/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
GALAXY CORPORATION	409/CAB/MIN/TC/0002/MNL/CM/014/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
GR AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0403/TW/TK/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
GLOBAL AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/029/2005	BSP	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
GOMA EXPRESS	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
GREAT LAKE BUSINESS COMPANY	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
I.T.A.B - International Trans Air Business	409/CAB/MIN/TC/0022/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)

Nafn lögaðila flugrekanda, eins og tilgreint er á flugrekandaskirteini hans (og nafn fyrirtækis, ef annað)	Númer flugrekandaskirteinis (AOC) eða flugrekstrarleyfis	ICAO-kóði flugrekanda	Ríki flugrekanda
JETAIR — Jet Aero Services, s.p.r.l.	Óskráð	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
KINSHASA AIRWAYS, s.p.r.l.	Óskráð	KNS	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
KIVU AIR	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
LAC — Lignes Aériennes Congolaises	Óskráð	LCG	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
MALU AVIATION	409/CAB/MIN/TC/013/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
Malila Airlift	409/CAB/MIN/TC/008/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
MANGO MAT	Undirskrift ráðherra	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
RWABIKA „BUSHI EXPRESS“	Óskráð	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
SAFARI LOGISTICS	409/CAB/MIN/TC/0760/V/K K//2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
SERVICES AIR	409/CAB/MIN/TC/034/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
TEMBO AIR SERVICES	409/CAB/VC-MIN/TC/0405/2006	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
THOM'S AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0033/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
TMK AIR COMMUTER	409/CAB/MIN/TC/020/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
TRACEP	Óskráð	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
TRANS AIR CARGO SERVICES	409/CAB/MIN/TC/035/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
TRANSPORTS AERIENNES CONGOLAIS (TRACO)	409/CAB/MIN/TC/034/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
UHURU AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/039/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
VIRUNGA AIR CHARTER	409/CAB/MIN/TC/018/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
WALTAIR AVIATION	409/CAB/MIN/TC/036/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)
WIMBI DIRI AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/005/2005	Óskráð	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)

Nafn lögaðila flugrekanda, eins og tilgreint er á flugrekandaskirteini hans (og nafn fyrirtækis, ef annað)	Númer flugrekandaskirteinis (AOC) eða flugrekstrarleyfis	ICAO-kóði flugrekanda	Ríki flugrekanda
Allir flugrekendur sem hafa fengið vottun frá yfirvöldum sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Miðbaugs-Gíneu, þ.m.t.	Óskráð	Óskráð	Miðbaugs-Gínea
Air Consul SA	Óskráð	RCS	Miðbaugs-Gínea
Avirex Guinee Equatoriale	Óskráð	AXG	Miðbaugs-Gínea
COAGE — Compagnie Aeree de Guinee Equatorial	Óskráð	COG	Miðbaugs-Gínea
Ecuato Guineana de Aviacion	Óskráð	ECV	Miðbaugs-Gínea
Ecuatorial Cargo	Óskráð	EQC	Miðbaugs-Gínea
GEASA — Guinea Ecuatorial Airlines SA	Óskráð	GEA	Miðbaugs-Gínea
GETRA — Guinea Ecuatorial de Transportes Aereos	Óskráð	GET	Miðbaugs-Gínea
Jetline Inc.	Óskráð	JLE	Miðbaugs-Gínea
KNG Transavia Cargo	Óskráð	VCG	Miðbaugs-Gínea
Prompt Air GE SA	Óskráð	POM	Miðbaugs-Gínea
Unión de Transporte Aéreo de Guinea Ecuatorial.	Óskráð	UTG	Miðbaugs-Gínea
Allir flugrekendur sem hafa fengið vottun frá yfirvöldum sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Líberíu, þ.m.t.	Óskráð	Óskráð	Líbería
International Air Services	Óskráð	IAX	Líbería
SATGUR AIR TRANSPORT, Corp.	Óskráð	TGR	Líbería
WEASUA AIR TRANSPORT, Co. Ltd	Óskráð	WTC	Líbería
Allir flugrekendur sem hafa fengið vottun frá yfirvöldum sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Síerra Leóne, þ.m.t.	Óskráð	Óskráð	Síerra Leóne
AEROLIFT, Co. Ltd 	Óskráð	LFT	Síerra Leóne
AFRIK AIR LINKS	Óskráð	AFK	Síerra Leóne
AIR LEONE, Ltd	Óskráð	RLL	Síerra Leóne
AIR RUM, Ltd	Óskráð	RUM	Síerra Leóne
AIR SALONE, Ltd	Óskráð	RNE	Síerra Leóne

Nafn lögaðila flugrekanda, eins og tilgreint er á flugrekandaskírteini hans (og nafn fyrirtækis, ef annað)	Númer flugrekandaskírteinis (AOC) eða flugrekstrarleyfis	ICAO-kóði flugrekanda	Ríki flugrekanda
AIR UNIVERSAL, Ltd	00007	UVS	Sierra Leóne
DESTINY AIR SERVICES, Ltd	Óskráð	DTY	Sierra Leóne
FIRST LINE AIR (SL), Ltd	Óskráð	FIR	Sierra Leóne
HEAVYLIFT CARGO	Óskráð	Óskráð	Sierra Leóne
PARAMOUNT AIRLINES, Ltd	Óskráð	PRR	Sierra Leóne
STAR AIR, Ltd	Óskráð	SIM	Sierra Leóne
TEEBAH AIRWAYS	Óskráð	Óskráð	Sierra Leóne
WEST COAST AIRWAYS Ltd	Óskráð	WCA	Sierra Leóne
Allir flugrekendur sem hafa fengið vottun frá yfirvöldum sem hafa með höndum lögboðið eftirlit með Svasílandi, þ.m.t.	Óskráð	Óskráð	Svasíland
AFRICAN INTERNATIONAL AIRWAYS, (Pty) Ltd	Óskráð	AIA	Svasíland
AIRLINK SWAZILAND, Ltd	Óskráð	SZL	Svasíland
Jet Africa	Óskráð	OSW	Svasíland
NORTHEAST AIRLINES, (Pty) Ltd	Óskráð	NEY	Svasíland
SCAN AIR CHARTER, Ltd	Óskráð	Óskráð	Svasíland
SWAZI EXPRESS AIRWAYS	Óskráð	SWX	Svasíland

(¹) Flugrekstrarbann, sem sett hefur verið á Ariana Afghan Airlines, gildir um öll loftför sem þessi flugrekandi starfrækir að undanskildu loftfarinu: A310 með skráningarnúmer F-GYYY.

VIÐAUKI B

SKRÁ YFIR FLUGREKENDUR ÞAR SEM SETTAR HAFU VERIÐ TAKMARKANIR Á REKSTUR ÞEIRRA INNAN
BANDALAGSINS ⁽¹⁾

Nafn lögaðila flugrekanda, eins og tilgreint er á flugrekandaskirteini hans (og nafn fyrirtækis, ef annað)	Númer flugrekandaskirteinis (AOC)	ICAO-kóði flugrekanda	Ríki flugrekanda	Tegund loftfars	Skráningarnúmer og framleiðslunúmer ef það er fyrir hendi	Skrásetningarríki
Air Bangladesh	17	BGD	Bangladesh	B747-269B	S2-ADT	Bangladess
Buraq Air	002/01	BRQ	Líbía	IL-76	– UN-76007 (framl. raðnr. 0003426765) – 5 ^a -DNA (framl. raðnr. 0023439140) – 5A-DMQ (framl. raðnr. 73479392) – UN-76008 (framl. raðnr. 0033448404)	Líbía
Buraq Air	002/01	BRQ	Líbía	Let L-410	5A-DMT (framl. raðnr. 871928)	Líbía
HBA ⁽¹⁾	416/dac/tc/sec/087 /2005	ALX	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)	Öll loftför, að undanskildu L- 101	Öll loftför, að undanskildu 9Q- CHC (framl.raðnr. 193H-1206)	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)

⁽¹⁾ Hewa Bora Airways er einungis heimilt að nota loftfar sem er tilgreint fyrir núverandi starfsemi þess innan Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Hægt væri að heimila að flugrekendur, sem taldir eru upp í viðauka B, nýti flugréttindi með því að nota loftfar í þjónustuleigu frá flugrekanda, sem er ekki bannað að stunda rekstur, að því tilskildu að viðeigandi öryggiskröfur séu uppfylltar.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 706/2007

2009/EES/37/31

frá 21. júní 2007

þar sem mælt er fyrir um, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/40/EB, stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu ökutækja og samræmda prófun til að mæla leka frá tilteknum loftræstikerfum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

Viðfangsefni

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/40/EB frá 17. maí 2006 um losun frá loftræstikerfum í vélknúnum ökutækjum og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/156/EBE⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 7. gr.,

Með þessari reglugerð er mælt fyrir um tilteknar ráðstafanir um framkvæmd 4. og 5. gr. tilskipunar 2006/40/EB.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skilgreiningar

1) Tilskipun 2006/40/EB er ein sértilskipananna sem fjalla um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE⁽²⁾.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

2) Samkvæmt tilskipun 2006/40/EB skulu ökutæki, sem búin eru loftræstikerfum sem eru hönnuð fyrir flúraðar gróðurhúsalofttegundir með hærri hnatthlúnarmætti en 150, vera gerðarviðurkennd með tilliti til losunar frá loftræstikerfunum. Í henni eru einnig sett viðmiðunarmörk fyrir leka úr slíkum kerfum. Því er nauðsynlegt að koma á fót samræmdri greiningarprófun til að mæla leka slíkra lofttegunda og samþykkja nauðsynleg ákvæði til að hrinda tilskipun 2006/40/EB í framkvæmd.

1. „gerð ökutækis með tilliti til losunar frá loftræstikerfum“: flokkur ökutækja sem eru ekki frábrugðin hvert öðru hvað varðar kælimiðil sem notaður er eða önnur helstu einkenni loftræstikerfis eða að því er varðar eimingarkerfi, hvort sem það er einfalt eða tvöfalt,

2. „gerð loftræstikerfis“: flokkur loftræstikerfa sem hvorki eru frábrugðin hvert öðru að því er varðar viðskiptaheiti eða vörumerki framleiðanda né lekaíhluti sem í þeim er að finna,

3. „lekaíhlutur“: einhver eftirfarandi hluta loftræstikerfis eða samsetning slíkra hluta:

3) Samkvæmt tilskipun 2006/40/EB er bannað, frá tilteknum degi, að setja á markað ný ökutæki sem búin eru loftræstikerfum sem eru hönnuð fyrir flúraðar gróðurhúsalofttegundir með hærri hnatthlúnarmætti en 150. Sem stendur er HFC-134a eina þekkta flúraða lofttegundin með hærri hnatthlúnarmætti en 150 sem er notuð sem kælimiðill í færanlegum loftræstikerfum. Því skal lekagreiningarprófunin miðast við þá lofttegund.

a) slanga, að meðtalinni kreistitengingu,

b) einstakar tengingar, hvort sem er karltengi eða „kventengi“,

c) lokar, rofar og nemar,

d) hitaþenslulokar með tengingum,

e) eimir með ytri tengingum,

f) þjappa með tengingum,

g) eimsvali með samþættum, starfhæfum þurrkara,

h) viðtaki/þurrkari með tengingum,

i) safnari með tengingum,

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 161, 22.6.2007, bls. 33. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2008 frá 1. febrúar 2008 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 33, 12.6.2008, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 161, 14.6.2006, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/96/EB (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 81).

4. „gerð lekaíhlutar“: flokkur lekaíhluta sem hvorki eru frábrugðnir hver öðrum að því er varðar viðskiptaheiti eða vörumerki framleiðanda né meginhlutverk þeirra.

Lekaíhlutir, sem gerðir eru úr ólíkum efnum eða eru samsettir úr mismunandi lekaíhlutum, skulu teljast tilheyra sömu gerð lekaíhluta, eins og þeir eru skilgreindir í 4. tölulið fyrstu mgr., svo fremi að þeir auki ekki lekann.

3. gr.

EB-gerðarviðurkenning íhlutar

Aðildarríkin mega ekki, af ástæðum sem varða losun frá loftræstikerfum, neita að veita gerð lekaíhlutar eða gerð loftræstikerfis EB-gerðarviðurkenningu íhlutar ef þær uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar.

4. gr.

Stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu íhlutar

1. Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal leggja fram umsókn til gerðarviðurkenningaryfirvalds um EB-gerðarviðurkenningu íhlutar fyrir gerð lekaíhlutar eða loftræstikerfis.

Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í 1. hluta I. viðauka.

2. Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal láta tækniþjónustunni sem annast gerðarviðurkenningarprófanirnar í té lekaíhlut eða loftræstikerfi sem á að viðurkenna.

Í þessu skyni skal nota sýnishorn þar sem lekinn er mestur (hér á eftir nefnt „lakasta sýnishorn“).

3. Ef viðeigandi kröfur eru uppfylltar, skal veita EB-gerðarviðurkenningu íhlutar og gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð lekaíhlutar eða loftræstikerfis sama númeri.

4. Að því er varðar 3. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningavottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í 2. hluta I. viðauka.

5. gr.

EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar

Allir lekaíhlutir eða loftræstikerfi sem eru í samræmi við ákveðna gerð, sem hefur fengið EB-gerðarviðurkenningu íhlutar á grundvelli þessarar reglugerðar, skulu bera EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar, eins og tilgreint er í 3. hluta I. viðauka.

6. gr.

Stjórnsýsluákvæði fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til losunar frá loftræstikerfi

1. Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal leggja fram umsókn til gerðarviðurkenningaryfirvalds um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til losunar frá loftræstikerfi.

Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í 4. hluta I. viðauka.

2. Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal leggja fram með umsókninni, þegar um er að ræða prófun á ökutækinu í heild, lakasta sýnishorn af gerð ökutækisins í heild sem á að viðurkenna eða, þegar um er að ræða prófun íhlutar, gerðarviðurkenningavottorð fyrir viðeigandi lekaíhluti eða loftræstikerfið.

3. Ef viðeigandi kröfur eru uppfylltar skal veita EB-gerðarviðurkenningu og gerðarviðurkenningarnúmer í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.

4. Að því er varðar 3. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningavottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í 5. hluta I. viðauka.

7. gr.

Samræmd leakagreiningarprófun

Mælt er fyrir um samræmdu leakagreiningarprófunina til að kanna hvort farið hefur verið yfir mesta leyfilega leka, sem um getur í 2. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 2006/40/EB, í II. viðauka við þessa reglugerð.

8. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda 5. janúar 2008.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. júní 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

Skrá yfir viðauka

- I. viðauki **Stjórnsýsluskjöl um EB-gerðarviðurkenningu**
1. hluti: Upplýsingaskjal — EB-gerðarviðurkenning íhluta
 2. hluti: EB-gerðarviðurkenningarvottorð (íhlutir)
 3. hluti: EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar
 4. hluti: Upplýsingaskjal — EB-gerðarviðurkenning ökutækis
 5. hluti: EB-gerðarviðurkenningarvottorð (ökutæki)
- II. viðauki **Tæknileg ákvæði til að ákvarða leka úr loftræstikerfum**
- Viðbætur: **Kvörðun búnaðar til lekaprófunar**
-

I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUSKJÖL UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

1. HLUTI

FYRIRMYND

Upplýsingaskjal nr.sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta fyrir loftræstikerfi eða íhluti þess

Eftirfarandi upplýsingar skal afhenda í þríriti og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef íhlutir eru búnir rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um starfræna eiginleika hennar.

0 ALMENNT

0.1 Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2 Gerð:

0.2.1 Verslunarheiti ef þær upplýsingar liggja fyrir:

0.2.2 Smíðaeftirhlutur:

0.2.3 Teikning eða skýringarmynd af íhlut:

0.2.4 Tilvísunar- eða hlutanúmer íhlutar:

0.5 Heiti og heimilisfang framleiðanda:

0.7 Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarkerfið á:

0.8 Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

9. YFIRBYGGING

9.10.8. Leki lekaíhlutar/loftræstikerfis í g á ári (ef hann er prófaður af framleiðanda)⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Stríkið út eftir því sem við á. Fyllist aðeins út ef íhluturinn/kerfið er hannað fyrir flúraða gróðurhúsalofttegund með hærri hnathlúnunarmætti en 150.

2. HLUTI

FYRIRMYND

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

STIMPILL YFIRVALDS

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar með hliðsjón af tilskipun 2006/40/EB eins og henni er hrint í framkvæmd með reglugerð (EB) nr. 706/2007 ⁽¹⁾.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. ÞÁTTUR

- 0.1 Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2 Gerð:
- 0.2.1 Verslunarheiti ef þær upplýsingar liggja fyrir:
- 0.3 Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾:
- 0.5 Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7 Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarkerkið á, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8 Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. ÞÁTTUR

- 1 Frekari upplýsingar (þar sem við á) (sjá viðbót)
- 2 Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
- 3 Dagsetning prófunarskýrslu:
- 4 Númer prófunarskýrslu:
- 5 Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót)
- 6 Staður:
- 7 Dagsetning:
- 8 Undirskrift:
- 9 Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins, sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

við vottorð um EB-gerðarviðurkenningu nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu loftræstikerfis eða lekaíhlutar með tilliti til tilskipunar 2006/40/EB

- 1 Frekari upplýsingar
- 1.1 Stutt lýsing á kerfinu eða lekaíhlutnum:
- 1.2 Lekki í g á ári ⁽²⁾:
- 1.3 Athugasemdir: (gildir t.d. jafnt um ökutæki með stýri hægri og vinstra megin):

⁽¹⁾ Stríkið út eftir því sem við á.⁽²⁾ Fyllist aðeins út ef kerfið er hannað fyrir flúraða gróðurhúsalofttegund með hærri hnatthlýnunarmætti en 150.

3. HLUTI

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI FYRIR ÍHLUTI

1. ALMENNT

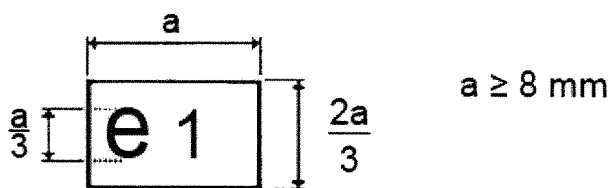
1.1. EB-gerðarviðurkenningarmarki íhluta er samsett úr:

1.1.1. réttthyrningi utan um lágstafinn „e“ og þar á eftir komi auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins sem veitti EB-gerðarviðurkenningu íhluta:

- 1 fyrir Þýskaland
- 2 fyrir Frakkland
- 3 fyrir Ítalíu
- 4 fyrir Holland
- 5 fyrir Svíþjóð
- 6 fyrir Belgíu
- 7 fyrir Ungverjaland
- 8 fyrir Tékkland
- 9 fyrir Spán
- 11 fyrir Breska konungsríkið
- 12 fyrir Austurríki
- 13 fyrir Lúxemborg
- 17 fyrir Finnland
- 18 fyrir Danmörku
- 19 fyrir Rúmeníu
- 20 fyrir Pólland
- 21 fyrir Portúgal
- 23 fyrir Grikkland
- 24 fyrir Írland
- 26 fyrir Slóveníu
- 27 fyrir Slóvakíu
- 29 fyrir Eistland
- 32 fyrir Lettland
- 34 fyrir Búlgaríu
- 36 fyrir Litháen
- 49 fyrir Kýpur
- 50 fyrir Möltu,

1.1.2. nálægt réttthyrningnum er sett „grunnviðurkenningarnúmer“ sem er í 4. þætti gerðarviðurkenningarnúmersins er um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu meiriháttar tæknibreytingar á tilskipun 2006/40/EB eða þessari reglugerð þann dag sem EB-gerðarviðurkenning íhlutar var veitt. Í þessari reglugerð er raðnúmerið 00.

- 1.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar skal vera auðlæsilegt og óafmáanlegt.
2. DÆMI UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTAR

00 2439 $\frac{a}{3}$

$a \geq 8 \text{ mm}$ eða a.m.k. 2,5 mm ef 8 mm stærðin hentar ekki.

EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan sýnir að íhluturinn, sem um er að ræða, hefur verið viðurkenndur í Þýskalandi (e1) og fengið grunnviðurkenningarnúmerið 2439. Fyrstu tveir tölustafirirnir (00) gefa til kynna að íhluturinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við þessa reglugerð.

4. HLUTI

FYRIRMYND

Upplýsingaskjal nr. ... sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til losunar frá loftræstikerfi

Eftirfarandi upplýsingar skal afhenda í þriti og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef íhlutir eru búnir rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um starfræna eiginleika hennar.

- 0 ALMENNT
- 0.1 Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2 Gerð:
- 0.2.1 Verslunarheiti ef þær upplýsingar liggja fyrir:
- 0.3 Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾:
- 0.3.1 Staðsetning auðkennisins:
- 0.4 Ökutækjaflokkur:
- 0.5 Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7 Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8 Heimilisfang eða -föng samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
9. YFIRBYGGING
- 9.10.8 Loftræstikerfið er hannað fyrir flúraðar gróðurhúsalofttegundir með hærri hnatthlýnunarmætti en 150: JÁ/NEI ⁽¹⁾
- Gas notað sem kælimiðill:
- Fyllið út eftirfarandi þætti, sé svarið jákvætt:
- 9.10.8.1 Teikning af loftræstikerfinu og stutt lýsing á því, þ.m.t. tilvísunarnúmer eða hlutanúmer og smíðafnið í lekaíhlutum:
- 9.10.8.2 Leki loftræstikerfisins í g á ári:
- 9.10.8.2.1 Við prófun lekaíhluta: skrá yfir lekaíhluti, þ.m.t. samsvarandi tilvísunarnúmer eða hlutanúmer, ásamt ársleka hvers um sig og upplýsingum um prófunina (t.d. númer prófunarskýrslu, númer viðurkenningar, o.s.frv.):
- 9.10.8.2.2 Við prófun kerfa: tilvísunarnúmer eða hlutanúmer og smíðafnið í íhlutum kerfisins auk upplýsinga um prófunina (t.d. númer prófunarskýrslu, númer viðurkenningar, o.s.frv.):

⁽¹⁾ Strikið út eftir því sem við á.

5. HLUTI

FYRIRMYND

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

STIMPILL YFIRVALDS

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar með hliðsjón af tilskipun 2006/40/EB eins og henni er hrint í framkvæmd með reglugerð (EB) nr. 706/2007 ⁽¹⁾.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. ÞÁTTUR

- 0.1 Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2 Gerð:
- 0.2.1 Verslunarheiti ef þær upplýsingar liggja fyrir:
- 0.3 Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾:
- 0.3.1 Staðsetning auðkennisins:
- 0.4 Ökutækjaflokkur:
- 0.5 Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7 Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningamerkið á, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8 Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. ÞÁTTUR

- 1 Frekari upplýsingar (þar sem við á) (sjá viðbót)
- 2 Tæknipjónusta sem annast prófanir:
- 3 Dagsetning prófunarskýrslu:
- 4 Númer prófunarskýrslu:
- 5 Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót)
- 6 Staður:
- 7 Dagsetning:
- 8 Undirskrift:
- 9 Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins, sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

við vottorð um EB-gerðarviðurkenningu nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til tilskipunar 2006/40/EB

- 1 Frekari upplýsingar
- 1.1 Stutt lýsing á gerð ökutækis með tilliti til loftræstikerfis þess:
- 1.2 Loftræstikerfið notar flúraða gróðurhúsalofttegund með hærri hnathlúnunarmætti en 150: JÁ/NEI
Gas notað sem kælimiðill:
Fyllið út eftirfarandi þætti, sé svarið jákvætt:
- 1.3 Lekki í g á ári:
- 1.4 Athugasemdir: (gildir t.d. jafnt um ökutæki með stýri hægri og vinstra megin):

⁽¹⁾ Strikið út eftir því sem við á.

II. VIÐAUKI

TÆKNILEG ÁKVÆÐI TIL AÐ ÁKVARÐA LEKA ÚR LOFTRÆSTIKERFUM

1. INNGANGUR

Þessi viðauki gildir um ökutæki með loftræstikerfi sem eru hönnuð fyrir flúraðar gróðurhúsalofttegundir með hærri hnatthlýnunarmætti en 150 svo unnt sé að meta losun kælimiðla út í andrúmsloftið. Í þessum viðauka er fjallað um eftirfarandi atriði:

1. Kröfur sem eru gerðar til búnaðar
2. Prófunarskilyrði
3. Prófunaraðferð og kröfur viðvirkjandi gögnum.

2. LÝSING PRÓFUNAR

- 2.1. Lekaprófun loftræstikerfisins er hönnuð til að ákvarða losun vetnisflúrkolefna (HFC-134a) út í andrúmsloftið úr ökutækjum sem búin eru loftræstikerfi við eðlilega notkun slíks kerfis.
- 2.2. Prófunina má gera á ökutækinu í heild, á loftræstikerfinu eða einstökum lekaíhlutum.
- 2.3. Lekaíhluti þarf að prófa án þess að olíu sé bætt við. Olíuleif úr framleiðsluferlinu þarf ekki að fjarlægja. Þjöppur skulu nota staðlaða olíuhleðslu.
- 2.4. Mörk einstakra íhluta verða að liggja inn á svæði sem er í málmröri. Endunum verður að loka þétt með logsuðu eða brösun. Einn enda íhlutarins má, ef við á, tengja við málmlát af hæfilegri stærð sem inniheldur tvífasa kælimiðilinn.
- 2.5. Ílátið fyrir HFC-134a og lekaíhlutinn verður að fylla með tvífasa (vökvi og gufa) kælimiðlinum HFC-134a til að unnt sé að halda stöðugum þrýstingi við kjörhitastig með hitun. Lekaíhluturinn, sem verið er að undirbúa eða prófa, er settur upp í einangruðu rými. Hitastigi íhlutarins er haldið við kjörhitastig fyrir undirbúning eða prófun svo aðeins HFC-134a í gasfasa sé innan í íhlutnum. Þegar um er að ræða heil loftræstikerfi þarf að nota uppgefna hleðslu. Nota skal þá olíuþykkt og -gerð sem framleiðandinn mælir með.
- 2.6. Sérhver lekaíhlutur í loftræstikerfinu skal prófaður nema þeir sem álitnir eru lausir við leka.
 - 2.6.1. Eftirfarandi íhlutir eru álitnir lausir við leka:
 - eimir án tenginga,
 - málmrör án tenginga
 - eimsvali án samþætts, starfhæfs þurrkara og tenginga
 - viðtaki/þurrkari án tenginga
 - safnari án tenginga.

- 2.7. Lakasta sýnishorn af lekaíhlut eða loftræstikerfi skal valið til prófunar.
- 2.8. Uppsafnaður leki kælimiðils úr hvaða lekaíhlutum sem vera skal er lagður saman til að fá fram heildarniðurstöðu prófunarinnar.
3. PRÓFUNARBÚNAÐUR
- Prófunin verður að fara fram í einangruðu rými sem inniheldur búnað til að tryggja einsleitnað gasstyrk og með notkun gasgreiningaraðferðar.
- Allur búnaður, sem notaður er í prófuninni, skal kvarðaður með tilliti til viðmiðunarbúnaðar.
- 3.1. **Mælirými**
- 3.1.1. Á undirbúningsstiginu verður hitastillingarkerfið að geta stjórnað lofthitanum allan tímann með ± 3 K vikmörkum.
- 3.1.2. Á mælingarstiginu skal lekamælirýmið vera innsiglað, lofþétt mælirými sem rúmar kerfið eða íhlutinn á meðan á prófuninni stendur. Rýmið verður að vera lofþétt þegar það er innsiglað í samræmi við viðbættinn. Innra byrði rýmisins skal vera ógegndræpt gagnvart loftræstikælimiðlinum og má ekki hvarfast við hann. Hitastillingarkerfið verður að geta stjórnað lofthita í rýminu meðan á prófuninni stendur með ± 1 K meðalvikmörkum meðan prófunin varir.
- 3.1.3. Mælirýmið skal gert úr stífum þiljum sem halda rúmmáli rýmisins föstu.
- 3.1.4. Stærð mælirýmisins að innan skal vera nægileg til að innihalda íhlutina eða kerfið sem á að prófa með þeirri nákvæmni sem krafist er.
- 3.1.5. Einsleitni gass og hitastigs innan í mælirýminu skal tryggð með a.m.k. einni endurhringrásarviftu eða annarri aðferð sem hægt er að sýna fram á að haldi einsleitu hitastigi og gasstyrk.
- 3.2. **Mælibúnaður**
- 3.2.1. Mæla skal magn HFC-134a sem losað er með gasgreiningu, innrauðri litrófsgreiningu, massagreiningu, innrauðri ljóshljóðunargreiningu (sjá viðbættinn).
- 3.2.2. Ef tæknin, sem er notuð, er ekki ein af þeim framangreindu verður að sýna fram á jafngildi og kvarða verður búnaðinn með aðferð sem er svipuð þeirri sem lýst er í viðbættinum.
- 3.2.3. Marknákvæmni mælibúnaðarins fyrir loftræstikerfið í heild er ákvörðuð sem ± 2 g á ári.
- 3.2.4. Nota skal búnað til gasgreiningar, sameinaðan öðrum búnaði, sem gerir kleift að ná nákvæmni niður í 0,2 grömm á ári, fyrir sérhverja prófun íhluta.
- 3.2.5. Þegar erfitt er að ná framangreindri nákvæmni fyrir íhluti má auka fjölda sýnishorna í hverri prófun.
- 3.2.6. Endurtekningarnákvæmni greiningartækisins, gefin upp sem eitt staðalfrávik, skal vera betri en 1% af fullu útslagi við núll og við $80\% \pm 20\%$ af fullu útslagi á öllum mælisviðum sem notuð eru.
- 3.2.7. Kvarða skal núllpunkt og mælisvið gasgreiningartækisins fyrir sérhverja prófun í samræmi við leiðbeiningar framleiðanda.
- 3.2.8. Mælisvið greiningartækisins skulu valin með tilliti til þess hver gefa bestu upplausn við mælingu, kvörðun og lekaprófun.

3.3. Gagnaskráning gasgreiningartækisins

- 3.3.1. Gasgreiningartækið skal hafa búnað til að skrá rafboð, annaðhvort með pappírsstrimilsrita eða öðru gagnavinnslukerfi, a.m.k. einu sinni á klukkustund. Skráningarkerfið skal hafa vinnslueiginleika sem eru a.m.k. jafngildir því merki sem verið er að skrá og skal skila varanlegri skráningu niðurstaðna. Skráningin skal sýna greinilega byrjun og endi prófunar (þ.m.t. upphaf og lok sýnatökutímabilsins og tímalengd frá upphafi að lokum hverrar prófunar).

3.4. Viðbótarbúnaður**3.4.1. Skráning hitastigs**

- 3.4.1.1. Hitastigið í mælirýminu er skráð á einum eða tveimur stöðum af hitaskynjurum sem eru þannig tengdir að þeir sýni meðaltal. Mælipunkturarnir skulu vera dæmigerðir fyrir hitann inni í mælirýminu.

- 3.4.1.2. Hitastig skal, meðan á mælingum leka HFC-134a stendur, skráð eða fært í gagnavinnslukerfi a.m.k. einu sinni á mínútu.

- 3.4.1.3. Nákvæmni hitaskráningarkerfisins skal vera innan $\pm 1,0$ K.

3.4.2. Þrýstingsmælíbúnaður

- 3.4.2.1. Nákvæmni þrýstingsskráningarkerfisins fyrir P_{shed} skal vera innan ± 2 hPa og þrýstinginn skal unnt að mæla með $\pm 0,2$ hPa nákvæmni.

3.4.3. Viftur

- 3.4.3.1. Með einni eða fleiri viftum, blásurum, eða annarri viðeigandi aðferð eins og t.d. köfnunarefnisskolun, skal vera hægt að minnka styrk HFC-134a í mælirýminu til jafns við styrk í andrúmsloftinu.

- 3.4.3.2. Lekaíhluturinn eða kerfið, sem prófa á í rýminu, skal ekki verða fyrir beinum loftstraumi frá viftunum eða blásurunum þegar þau eru notuð.

3.4.4. Lofttegundir

- 3.4.4.1. Tilgreini birgir gasgreiningartæksins það skulu eftirtaldar lofttegundir vera tiltækar til kvörðunar og notkunar:

— hreinsað, tilbúið loft með súrefnisinnihaldi milli 18% og 21% miðað við rúmmál,

— HFC-134a, með lágmarkshreinleika 99,5%.

- 3.4.4.2. Kvörðunar- og mælisviðslofttegundir, sem eru blanda af HFC-134a og hreinsuðu, tilbúnu lofti eða öðru viðeigandi eðalgasi, skulu vera til staðar. Raunstyrkur kvörðunarlofttegundarinnar má ekki víkja frá tilgreindum gildum um meira en $\pm 2\%$.

4. UNDIRBÚNINGUR**4.1. Almennar kröfur**

- 4.1.1. Áður en undirbúningur og lekamæling fer fram skal loftræstikerfið tæmt og fyllt með uppgefinni hleðslu af HFC-134a.

- 4.1.2. Til að tryggja metnun allan tímann meðan prófunin fer fram, að meðtöldu undirbúningsstiginu, skal sérhver lekaíhlutur, með eða án viðbótaríláts, tæmdur og hlaðinn með nægjanlegu magni af HFC-134a, en þó ekki meira en $0,65 \text{ g/sm}^3$ af innra rúmmáli lekaíhlutarins eða ílátsins.

4.2. Undirbúningsskilyrði

- 4.2.1. Umsækjandi um viðurkenningu getur kosið að standa að undirbúningi annað hvort í einum áfanga við 40 °C eða í tveimur áföngum sem samtals vara skemur. Tveggja áfanga aðferðin skal fela í sér tvö stig í röð, hið fyrsta við 50 °C og hitt í beinu framhaldi, við 40 °C. Lengd undirbúningsins skal vera eins og sýnt er hér á eftir.

	1. kostur	2. kostur	
Hluti kerfis	40 °C Tími [klst.]	1. áfangi – 50 °C Tími [klst.]	2. áfangi – 40 °C Tími [klst.]
Kerfið í heild	480	240	24
Þjappa	144	72	24
Slöngusamsetningar	480	240	24
Allir aðrir lekaíhlutir	96	48	24

Nota má skemmri undirbúningstíma ef hægt er að sýna fram á að stöðugu ástandi (tap á jöfnum hraða) að því er varðar gegndræpistap hafi verið náð.

- 4.2.2. Að loknum undirbúningi skal lekaíhlutunum eða kerfinu komið fyrir, innan fjögurra klukkustunda, í mælirýminu fyrir lekaprófunina.

4.3. Þjappa

- 4.3.1. Þegar það er nauðsynlegt vegna smurningar og til að tilkeyra þétti má láta þjöppu ganga á milli undirbúnings og prófunar í að lágmarki 1 mínútu á a.m.k. 200 sn./mín.
- 4.3.2. HFC-134a hleðslunni í lekaíhlutnum eða loftræstikerfinu verður að halda óbreyttri milli undirbúnings og mælingar til að áhrif undirbúningsins tapist ekki. Þetta merkir að sömu samskipan verður að leggja fram til bæði undirbúnings og mælingar án þess að taka hana í sundur og setja saman á ný þess á milli.

5. PRÓFUNARRÖÐ

5.1. Almennar kröfur

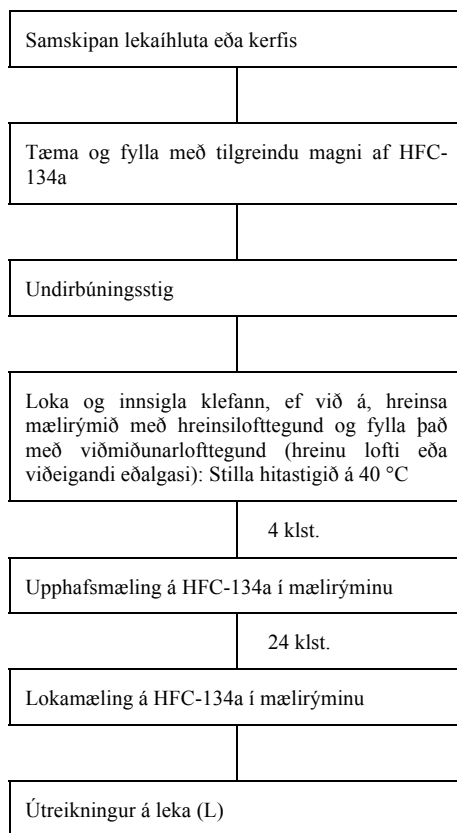
Prófunarröðin á mynd I sýnir skrefin sem fylgja þarf við framvindu prófunarinnar.

5.2. Lekaprófun

- 5.2.1. Prófunin skal framkvæmd við stöðugar og jafnar aðstæður og hitastigið 313 K (40 °C). Mismunur á styrk HFC-134a á prófunartímanum er notaður til að reikna út árlegt tap.
- 5.2.2. Mælirýmið skal lofta út í nokkrar mínútur uns stöðugum bakgrunnsaðstæðum er náð.
- 5.2.3. Fyrir prófunina verður að mæla bakgrunnsgildi í mælirýminu og núllstillta gasgreiningartækið og finna mælisvið þess.
- 5.2.4. Ef samskipanin er flutt úr undirbúningsklefanum í annan mæliklefa skal upphaf mælitímans ekki vera fyrir en fjórum klukkustundum eftir að mælirýminu er lokað, það innsiglað og hitastigið stillt.
- 5.2.5. Lekaíhluturinn eða kerfið er síðan sett inn í mælirýmið.

- 5.2.6. Mælirýminu er lokað og það innsiglað. Prófunarklefinn verður að vera algerlega fylltur við eðlilegan loftþrýsting með viðmiðunarlofttegund (t.d. hreinu lofti).

Mynd 1

- 5.2.7. Prófunartíminn hefst þegar mælirýmið er innsiglað og hitastigið í mælirýminu nær 313 K (40 °C). Hitastiginu skal haldið við það gildi þar til prófunartímanum lýkur. Mældur er styrkur HFC-134a, hitastig og loftþrýstingur til að gefa upphafsgildin $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} og T_{shed} fyrir prófunartímann en ekki fyrr en fjórum klukkustundum eftir að mælirýminu hefur verið lokað og prófunarhitastigið stillt eins og tilgreint er í lið 5.2.4. Þessar tölur eru notaðar við útreikning á leka í samræmi við lið 5.3.

- 5.2.8. Nafnmælítíminn skal vera 24 klst. Styttri tími er heimill að því tilskildu að hægt sé að sýna fram á nægilega nákvæmni.

- 5.2.9. Gasgreiningartækið skal núllstilla og finna mælisvið þess um leið og prófunartímanum lýkur.

- 5.2.10. Við lok prófunartímans skal mæla styrk HFC-134a, hitastig og loftþrýsting í mælirýminu. Þetta eru lokagildin $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} og T_{shed} fyrir útreikning á leka í samræmi við lið 5.3.

5.3. Útreikningar

- 5.3.1. Prófunin, sem lýst er í lið 5.2, gerir kleift að reikna út losun HFC-134a. Leki er reiknaður með því að nota upphafs- og lokagildi styrks HFC-134a, hitastigs og þrýstings í rýminu, ásamt nettórúmmáli mælirýmisins.

Heildarlekamassi HFC-134a er reiknaður með formúlunni:

$$\dot{m}_{\text{HFC-134a}} = M_{\text{HFC-134a}} \cdot \frac{\Delta n_{\text{HFC-134a}}}{\Delta t} = M_{\text{HFC-134a}} \cdot (V_{\text{shed}} - V_{\text{AC}}) \cdot \frac{P_{\text{shed}}}{R \cdot T_{\text{shed}}} \cdot \frac{(C_{\text{HFC-134ae}} - C_{\text{HFC-134ai}}) \cdot 10^{-6}}{(t_e - t_i)}$$

þar sem:

$\dot{m}_{\text{HFC-134a}}$	= lekastreymi HFC-134a	[kg/s]
$n_{\text{HFC-134a}}$	= fjöldi HFC-134a móla	[mól]
V_{shed}	= nettórúmmál klefans	[m ³]
V_{AC}	= brúttórúmmál loftræstikerfisins eða -ihlutarins	[m ³]
T_{shed}	= hitastig í klefanum	[K]
P_{shed}	= þrýstingur í klefanum	[kPa]
$C_{\text{HFC-134ae}}$	= lokastyrkur HFC-134a	[ppm _v]
$C_{\text{HFC-134ai}}$	= upphafsstyrkur HFC-134a	[ppm _v]
t_e	= lokatími	[s]
t_i	= upphafstími	[s]
$M_{\text{HFC-134a}}$	= mólmassi HFC-134a (=102 kg/kmól)	[kg/kmól]
R	= gasfasti (= 8,314 kJ/(kmól*K))	[kJ/(kmól*K)]

Ath.: $C_{\text{HFC-134a}}$ er skilgreint sem fjöldi HFC-134a móla ($n_{\text{HFC-134a}}$) fyrir hvert loftmól ($n_{\text{air+HFC-134a}}$)

$$C_{\text{HFC-134a}}(\text{ppm}_v) = 10^6 \cdot \frac{n_{\text{HFC-134a}}}{n_{\text{(air+HFC-134a)}}}$$

ppm_v: milljónahlutar rúmmáls sem jafngilda mól/mól.

5.3.2. Massanum í grömmum, sem fenginn er sem fall af tímanum, skal umbreytt í grömm á ári (g/á).

5.4. Heildarniðurstöður prófunar

Heildarleki úr loftræstikerfinu öllu er reiknaður með því að leggja saman hlutagildi allra lekaíhluta sem prófaðir eru.

1. Kerfisprófun

$$\text{loftræstileki, } L(\text{g/á}) = CF * \dot{m}_{\text{HFC-134a}} (\text{g/á})$$

2. Íhlutaprófun

$$\text{loftræstileki, } L(\text{g/á}) = CF * \Sigma \dot{m}_{\text{HFC-134a}} (\text{g/á})$$

Þar sem CF (fylgnistuðull) = 0,277.

6. VIÐURKENNING

1. Loftræstikerfið, sem prófað er, skal viðurkennt ef gildi L (g/á) er lægra en gildin sem gefin eru upp í töflunni hér á eftir í samræmi við tilskipun 2006/40/EB:

L (g/á)	Loftræstikælimiðill
40/60 (*)	HFC-134a

(*) Þegar um er að ræða tvöfalt eimingarkerfi.

2. Lekaíhluturinn skal viðurkenndur ef hann hefur verið prófaður í samræmi við kröfurnar í liðum 2. til 5.3.

*Viðbætur***Kvörðun búnaðar til lekaprófunar****1. KVÖRDUNARTÍÐNI OG -AÐFERÐIR**

- 1.1. Allan búnað skal kvarða fyrir fyrstu notkun hans og síðan svo oft sem nauðsyn krefur, þó ætíð innan sex mánaða fyrir gerðarviðurkenningarprófun. Kvörðunaraðferðunum, sem nota skal (að því er varðar búnað sem talinn er upp í lið 3.2.1. í II. viðauka við þessa reglugerð), er lýst í þessum viðbæti.

2. KVÖRDUN MÆLIRÝMIS**2.1. Upphafleg ákvörðun innra rúmmáls mælirýmis**

- 2.1.1. Fyrir fyrstu notkun skal ákvarða innra rúmmál mælirýmisins á eftirfarandi hátt. Innri mál mælirýmisins eru mæld nákvæmlega um leið og tekið er tillit til ójafna á borð við stífur. Innra rúmmál mælirýmisins er ákvarðað út frá þessum mælingum.
- 2.1.2. Innra nettórúmmál mælirýmisins er fundið með því að draga rúmmál prófunarhlutarins eða -kerfisins frá innra rúmmáli mælirýmisins.
- 2.1.3. Mælirýmið skal þéttleikaprófa í samræmi við lið 2.3. Ef gasmassinn er í ósamræmi við massann sem dælt er inn, með skekkjumörkunum $\pm 2\%$, er nauðsynlegt að gera leiðréttingu.

2.2. Ákvörðun bakgrunnslosunar í mælirými

Þessi aðgerð sker úr um hvort mælirýmið inniheldur efni sem gefa frá sér umtalsvert magn af HFC-134a. Athuginin er framkvæmd þegar rýmið er fyrst tekið í notkun, eftir hvert verk í rýminu sem getur haft áhrif á bakgrunnslosun og a.m.k. einu sinni á ári.

- 2.2.1. Hitastiginu í mælirýminu verður að halda í $313\text{ K} \pm 1\text{ K}$ ($40\text{ °C} \pm 1\text{ °C}$) neðangreindan fjögurra klukkustunda prófunartíma.
- 2.2.2. Innsigla má mælirýmið og láta viftu ganga í allt að tvær klukkustundir áður en fjögurra klukkustunda bakgrunnsýnataka hefst.
- 2.2.3. Greiningartækið skal kvarða og núllstillta (sé þess krafist) og síðan ákveða mælisvið tækisins.
- 2.2.4. Mælirýmið skal lofta út uns stöðugri mælingu er náð og vifta gangsett ef hún er ekki þegar í gangi.
- 2.2.5. Mælirýmið er síðan innsiglað og bakgrunnsstyrkur, hitastig og loftþrýstingur mældur. Ákjósanlegt er að styrkur HFC-134a sé stilltur á núll með því að lofta út eða tæma mælirýmið. Þetta eru upphafsgildin CHFC-134a, P_{shed} og T_{shed} sem nota skal við útreikning bakgrunnslosunar í rýminu.
- 2.2.6. Mælirýmið er látið standa án nokkurrar röskunar í fjórar klukkustundir með viftu í gangi.
- 2.2.7. Að þessum tíma liðnum er sama greiningartæki notað til að mæla styrkinn í prófunarklefanum. Einnig skal mæla hita og loftþrýsting. Þetta eru lokagildin CHFC-134a, P_{shed} og T_{shed} .

2.3. Kvörðun mælirýmis og prófun á heldni HFC-134a í mælirýminu

Kvörðun og prófun á heldni HFC-134a í mælirýminu gerir kleift að sannprófa reiknað rúmmál í lið 2.1 og mælir enn fremur hugsanlegan leka. Mælingu á leka mælirýmis skal framkvæma þegar mælirýmið er fyrst tekið í notkun, eftir hvert verk í mælirýminu sem gæti haft áhrif á heilleika rýmisins og a.m.k. ársfjórðungslega eftir það.

- 2.3.1. Mælirýmið skal lofta út uns stöðugum styrk er náð. Gangsetja skal viftu ef hún er ekki þegar í gangi. Greiningartækið er núllstillt og kvarðað, ef þörf krefur, og mælisvið ákveðið.
- 2.3.2. Þá er kveikt á stjórnkerfi fyrir umhverfshita (ef það er ekki þegar í gangi) og hitastigið stillt á 313 K (40 °C).
- 2.3.3. Þegar hiti í mælirýminu hefur verið jafnvægisstilltur við 313 K \pm 1 K (40 °C \pm 1 °C) er rýmið innsiglað og bakgrunnsstyrkur, hitastig og loftþrýstingur mældur. Þetta eru upphafsgildin CHFC-134a, P_{shed} og T_{shed} sem nota skal við kvörðun rýmisins.
- 2.3.4. Leiða skal þekkt magn af HFC-134a inn í mælirýmið. Massinn sem leiða á inn ræðst af rúmmáli mælirýmisins samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$m_{\text{HFC-134a}} = M_{\text{HFC-134a}} \cdot V_{shed} \cdot \frac{P_{shed}}{R \cdot T_{shed}} \cdot C \cdot 10^{-6}$$

þar sem:

$m_{\text{HFC-134a}}$	= massi HFC-134a	[kg]
V_{shed}	= rúmmál klefans	[m ³]
T_{shed}	= hitastig í kleanum	[K]
P_{shed}	= þrýstingur í kleanum	[kPa]
C	= styrkur HFC-134a	[ppm _v]
$M_{\text{HFC-134a}}$	= mólmassi HFC-134a (=102 kg/kmól)	[kg/kmól]
R	= gasfasti (= 8,314 kJ/(kmól*K))	[kJ/(kmól*K)]

Ath.: $C_{\text{HFC-134a}}$ er skilgreint sem fjöldi HFC-134a móla ($n_{\text{HFC-134a}}$) fyrir hvert loftmól ($n_{\text{air+HFC-134a}}$)

$$C_{\text{HFC-134a}}(\text{ppm}_v) = 10^6 \cdot \frac{n_{\text{HFC-134a}}}{n_{\text{(air+HFC-134a)}}}$$

Eftirfarandi tafla sýnir, með notkun þessarar jöfnu, magnið af HFC-134a sem leitt er inn í mælirými með mismunandi rúmmáli. Forsendurnar eru: loftþrýstingur er staðalloftþrýstingur (101,3 kPa) og hitastig í mælirýminu er 40 °C.

Rúmmál mælirýmis (L)	Innsprautaður massi (g)
5	6,0E-04
10	1,2E-03
50	6,0E-03
100	1,2E-02
500	6,0E-02
1000	1,2E-01
2000	2,4E-01
3000	3,6E-01
4000	4,8E-01

Þar sem um er að ræða mjög lítið innsprautað magn, má nota staðlaða blöndu HFC-134a og köfnunarefnis. Mælirýmið skal tæmt og fyllt með styrkleika sem ekki er staðlaður.

- 2.3.5. Eftir að loftið í mælirýminu hefur blandast í fimm mínútur skal mæla gasstyrk, hitastig og loftþrýsting. Þetta eru lokagildin CHFC-134af, P_{shed} og T_{shed} sem nota skal við kvörðun mælirýmisins og einnig upphafsgildin CHFC-134ai, P_{shed} og T_{shed} fyrir prófun á heldni.
- 2.3.6. Reikna ber út massa HFC-134a í mælirýminu á grundvelli þeirra mælinga sem voru gerðar samkvæmt liðum 2.3.3 og 2.3.5 og formúlunnar í lið 2.3.4.
- 2.3.7. Síðan er ferlið sett í gang og umhverfshitanum haldið í $313\text{ K} \pm 1\text{ K}$ ($40\text{ °C} \pm 1\text{ °C}$) í 24 klst.
- 2.3.8. Þegar liðnir eru 24 tímar skal mæla og skrá lokagildi styrks HFC-134a, hitastigs og loftþrýstings og skrá. Þetta eru lokagildin CHFC-134af, T_{shed} og P_{shed} fyrir prófun á heldni HFC-134a.
- 2.3.9. Massi HFC-134a er síðan reiknaður samkvæmt formúlunni í lið 2.3.4 út frá mælingunum samkvæmt lið 2.3.8. Massinn skal ekki víkja meira en 5% frá massa HFC-134a sem var reiknaður út samkvæmt lið 2.3.6.
3. KVÖRÐUN HFC-GREININGARTÆKIS
- 3.1. Greiningartækið skal stilla í samræmi við fyrirmæli framleiðandans.
- 3.2. Greiningartækið skal kvarðað með viðeigandi viðmiðunarlofttegundum.
- 3.3. Kvörðunarferillinn skal ákvarðaður með a.m.k. 5 kvörðunarpunktum sem er dreift eins jafnt og hægt er um vinnusviðið. Nafnstyrkur kvörðunarlofttegundarinnar þar sem styrkurinn er mestur verður að vera a.m.k. 80% af mældum gildum.
- 3.4. Kvörðunarferillinn er reiknaður með aðferð minnstu kvaðrata. Ef stig margliðunnar, sem fæst, er stærra en þrír verður fjöldi kvörðunarpunkta a.m.k. að vera jafnmikill og stig margliðunnar að viðbættum tveimur.
- 3.5. Kvörðunarferillinn skal ekki víkja meira en $\pm 2\%$ frá viðmiðunargildi hvernar kvörðunarlofttegundar.
- 3.6. Nota skal stuðla margliðunnar í samræmi við lið 3.4 til að útbúa töflu sem sýnir tilgreinda mælingu samanborið við raunverulegan styrk í þrepum sem hvert er ekki meira en 1% af fullu kvarðaútslagi. Þetta skal gera fyrir sérhvert mælisvið greiningartækis sem kvarðað er. Taflan skal einnig innihalda önnur viðeigandi gögn, t.d.:
- dagsetningu kvörðunar,
 - núllstillingar- og mælisviðsálestur spennudeilis (þar sem við á),
 - nafnkvarða,
 - tilvísunargögn um sérhverja kvörðunarlofttegund sem notuð er,
 - Raunveruleg og tilgreind gildi hvernar kvörðunarlofttegundar sem notuð er ásamt mismun þeirra í hundraðshlutum.
- 3.7. Ef hægt er að sýna fram á, svo viðurkenningaryfirvaldinu þyki fullnægjandi, að önnur tækni (tölvunotkun, yfirfærsla í rafboð o.s.frv.) gefi jafn nákvæma niðurstöðu má nota þá tækni.
-

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 715/2007

2009/EES/37/32

frá 20. júní 2007

um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar frá léttum farþega- og atvinnuökutækjum (Euro 5 og Euro 6) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANÐSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Innri markaðurinn myndar svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, frjáls för fólks, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar skulu tryggðir. Í þeim tilgangi er til staðar heildargerðarviðurkenningakerfi Bandalagsins fyrir vélknúin ökutæki, sem komið var á fót með tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾. Tæknilegar kröfur vegna gerðarviðurkenningar vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar skulu því samræmdar til að koma í veg fyrir að samþykktar verði mismunandi kröfur frá einu aðildarríki til annars og til að tryggja öflugan umhverfisvernd.
- 2) Þessi reglugerð er meðal allmargra sérgerða sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferð Bandalagsins samkvæmt tilskipun 70/156/EBE. Því ber að breyta þeirri tilskipun til samræmis við þetta.

- 3) Að beiðni Evrópuþingsins hefur ný aðferð, sem felur í sér reglusetningu, verið innleidd í ökutækjalöggjöf ESB. Með þessari reglugerð eru því sett grundvallarákvæði um losun frá ökutækjum með útblæstri en tækniforskriftir verða settar með framkvæmdaráðstöfunum, sem samþykktar verða að lokinni málsmeðferð í nefndum.
- 4) Í mars 2001 hratt framkvæmdastjórnin úr vör áætluninni Hreint loft í Evrópu (CAFE), en meginþættir hennar eru tilgreindir í orðsendingu frá 4. maí 2005. Þetta hefur leitt til samþykktar þemaáætlunar um loftmengun með orðsendingu frá 21. september 2005. Ein niðurstaða áætlunarinnar er sú að draga þurfi enn frekar úr losun í flutningageiranum (flutningar í lofti, á sjó og á landi), frá heimilum og orkugeiranum, landbúnaði og iðnaði til að ná markmiðum ESB um loftgæði. Í þessu sambandi skal líta á minnkun losunar frá ökutækjum sem hluta af heildaráætlun. Staðlarnir Euro 5 og Euro 6 eru meðal þeirra ráðstafana sem miða að því að draga úr losun á efnisögnum og styrk forefna ósons, s.s. köfnunarefnisoxíða og vetniskolefna.
- 5) Til að ná markmiðum ESB um loftgæði þarf áframhaldandi átak til að draga úr losun frá ökutækjum. Því skal iðnaðurinn fá skýrar upplýsingar um framtíðarviðmiðunarmörk fyrir losun. Í þessari reglugerð er því ekki aðeins að finna viðmiðunarmörk fyrir losun að því er varðar Euro 5-stigið heldur einnig Euro 6-stig viðmiðunarmarkna losunar.
- 6) Einkum er nauðsynlegt að draga umtalsvert úr losun köfnunarefnisoxíða frá dísilknúnum ökutækjum til að auka loftgæði og til að losun verði í samræmi við viðmiðunarmörk fyrir mengun. Þetta þýðir að ná þarf hinum metnaðarfullu viðmiðunarmörkum fyrir Euro 6-stigið án þess að nauðsynlegt reynist að förna kostum dísilhreyfla að því er varðar eldsneytisnotkun og losun vetniskolefna og kolsýrings. Ef slík ráðstöfun til að draga úr losun köfnunarefnisoxíða er gerð snemma mun það gera framleiðendum ökutækja um alla Evrópu kleift að gera áætlanir til langs tíma.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/2008 frá 1. febrúar 2008 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 33, 12.6.2008, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 318, 23.12.2006, bls. 62.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. desember 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 30. maí 2007.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/96/EB (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 81).

- 7) Þegar settir eru staðlar um losun er mikilvægt að hafa í huga áhrif þeirra á samkeppnishæfni markaða og framleiðenda, beinan og óbeinan kostnað sem fyrirtæki verða fyrir og ávinninginn að því er varðar örvun nýsköpunar, bætt loftgæði, minnkandi heilbrigðiskostnað og lengri ævi, auk þýðingarinnar fyrir heildaráhrifin á losun koltvísýrings.
- 8) Ótakmarkaður aðgangur að upplýsingum um ökutækjaviðgerðir á stöðluðu formi, sem nota má til að heimta tæknilegu upplýsingarnar, og virk samkeppni á markaði að því er varðar upplýsingaþjónustu á sviði viðgerða og viðhalds ökutækja eru nauðsynleg til að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum að því er varðar frjálsa vöruflutninga, staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu. Stór hluti þessara upplýsinga varðar innbyggð greiningarkerfi (OBD) og samspil þeirra og annarra kerfa í ökutækinu. Rétt er að mæla fyrir um tækniforskriftir sem vefsetur framleiðenda skulu fara eftir, auk markvissra ráðstafana til að tryggja sanngjarnan aðgang litilla og meðalstórra fyrirtækja. Sameiginlegir staðlar, sem samþykktir eru með þátttöku hagsmunaaðila, s.s. OASIS-sniðið⁽¹⁾, geta auðveldað upplýsingaskipti milli framleiðenda og þjónustuveitenda. Því er rétt að krefjast þess strax í upphafi að notaðar verði tækniforskriftir á OASIS-sniði og fara fram á það við framkvæmdastjórnina að hún biðji CEN/ISO að þróa sniðið frekar þannig að það verði staðall og komi í stað OASIS-sniðsins þegar þar að kemur.
- 9) Eigi síðar en fjórum árum eftir gildistöku þessarar reglugerðar skal framkvæmdastjórnin fara yfir það hvernig aðgangskerfið virkar, að því er varðar allar upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækja, með það fyrir augum að ákveða hvort rétt sé að steypa öllum ákvæðum um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja saman í einn texta, innan breyttrar rammatilskipunar um gerðarviðurkenningu. Ef ákvæðin um aðgang að öllum ökutækjaupplýsingum eru felld inn í þá tilskipun skulu tilsvarendi ákvæði þessarar reglugerðar felld úr gildi, enda séu gildandi réttindi til aðgangs að upplýsingum um viðgerðir og viðhald tryggð.
- 10) Framkvæmdastjórnin skal fylgjast stöðugt með losun, sem enn er ekki stjórnað og verður til vegna útbreiddari notkunar nýrra tegunda eldsneytis, nýrrar hreyfiltækni og nýrra mengunarvarnarkerfa og, þegar þörf krefur, leggja fram tillögu til Evrópuþingsins og ráðsins um stjórnun á slíkri losun.
- 11) Til að auðvelda innleiðingu ökutækja, sem ganga fyrir óhefðbundnum tegundum eldsneytis og losa e.t.v. minna af köfnunarefnisoxíði og efnisögnum, og sjá til þess að þau verði áfram til staðar um leið og stuðlað er að minni losun frá bensínkúnum ökutækjum eru með þessari reglugerð ákveðin sérstök aðskilin viðmiðunarmörk fyrir
- heildarstyrk vetniskolefna og heildarstyrk annarra vetniskolefna en metans.
- 12) Rétt er að halda áfram átaki til að koma á strangari losunarmörkum, þ.m.t. minnkun á losun koltvísýrings, og sjá til þess að mörkin tengist raunverulegri frammistöðu ökutækja í notkun.
- 13) Til að tryggja að losun á mjög fingerðum efnisögnum (0,1 µm og minni) sé takmörkuð skal framkvæmdastjórnin samþykkja og innleiða, eins fljótt og auðið er og eigi síðar en þegar Euro 6 öðlast gildi, aðferð sem miðast við fjölda agna, til viðbótar aðferðinni sem nú er notuð og miðast við massa. Aðferðin, sem miðast við fjölda efnisagna, skal vera byggð á niðurstöðum agnamælingakerfis efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu og vera í samræmi við metnaðarfullu umhverfismarkmiðin, sem í gildi eru.
- 14) Til að endurtekningarnákvæmni verði meiri við mælingar á massa og fjölda efnisagna í útbæstri á rannsóknarstofunni skal framkvæmdastjórnin samþykkja nýja mæliaðferð sem komi í stað núverandi mæliaðferðar. Hana skal innleiða eins fljótt og auðið er og eigi síðar en við gildistöku Euro 6. Hún skal byggð á niðurstöðum agnamælingakerfisins. Þegar nýja mæliaðferðin hefur verið innleidd skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun á efnisögnum, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, endurkvörðuð þar eð unnt er að mæla lægri massa með nýju aðferðinni en þeirri sem nú er notuð.
- 15) Framkvæmdastjórnin skal fylgjast reglulega með þörfinni á að endurskoða nýju, evrópsku aksturslotuna (New European Drive Cycle), sem er grundvöllur reglugerða EB um gerðarviðurkenningar með tilliti til losunar. Nauðsynlegt kann að reynast að uppfæra prófunarloturnar eða skipta þeim út til að endurspegla breytingar á forskrift ökutækisins og ökuhegðun. Endurskoðun kann að reynast nauðsynleg til að tryggja að raunveruleg losun sé í takt við þá sem mæld er í tengslum við gerðarviðurkenningu. Einnig skal huga að notkun færanlegra mælikerfa fyrir losun og innleiðingu regluhugtaksins „losun innan marka“ („not-to-exceed“).
- 16) Innbyggð greiningarkerfi eru mikilvæg við stjórnun losunar þegar ökutækið er í notkun. Þar eð stjórnun raunverulegrar losunar er mikilvæg skal framkvæmdastjórnin sífellt endurmeta kröfurnar, sem gerðar eru til slíkra kerfa, ásamt þolþröskuldum fyrir vöktun á bilunum.
- 17) Staðlaðar aðferðir eru nauðsynlegar við mælingar á eldsneytiseyðslu og koltvísýringslosun ökutækja til að tryggja að engar tæknilegar viðskiptahindranir myndist milli aðildarríkja. Einnig er nauðsynlegt að tryggja að viðskiptavinir og notendur fái hlutlægar og nákvæmar upplýsingar.

⁽¹⁾ Organisation for the Advancement of Structured Information Standards.

- 18) Áður en framkvæmdastjórnin gerir tillögu að framtíðarlosunarstöðlum skal hún koma á fót rannsóknnum í því skyni að ákvarða hvort skipting ökutækjaflokka í undirflokka sé enn nauðsynleg og hvort unnt sé að setja viðmiðunarmörk fyrir losun sem séu hlutlaus m.t.t. massa.
- 19) Aðildarríkin skulu, með fjárhagslegri hvatningu, geta flýtt fyrir markaðssetningu ökutækja sem uppfylla kröfurnar sem samþykktar hafa verið á vettvangi Bandalagsins. Slík hvatning skal þó uppfylla ákvæði sáttmálans, einkum reglur um ríkisaðstoð. Þetta er gert til að komast hjá því að innri markaðurinn raskist. Ákvæði þessarar reglugerðar hafa ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að reikna með losun þegar reikningsgrundvöllur fyrir skatta á ökutæki er ákveðinn.
- 20) Þar eð löggjöf um losun frá ökutækjum og eldsneytiseyðslu hefur verið í þróun í meira en 35 ár og dreifist nú á meira en 24 tilskipanir er rétt að ný reglugerð og nokkrar framkvæmdaráðstafanir komi í stað þessara tilskipana. Með reglugerð verður tryggt að ítarlegu, tæknilegu ákvæðin séu bindandi fyrir framleiðendur, viðurkenningaryfirvöld og tækniþjónustu og að unnt sé að uppfæra þau mun hraðar og á skilvirkari hátt. Tilskipanir 70/220/EBE⁽¹⁾, 72/306/EBE⁽²⁾, 74/290/EBE⁽³⁾, 80/1268/EBE⁽⁴⁾, 83/351/EBE⁽⁵⁾, 88/76/EBE⁽⁶⁾, 88/436/EBE⁽⁷⁾, 89/458/EBE⁽⁸⁾, 91/441/EBE⁽⁹⁾, 93/59/EBE⁽¹⁰⁾, 94/12/EBE⁽¹¹⁾, 96/69/EBE⁽¹²⁾, 98/69/EBE⁽¹³⁾, 2001/1/EBE⁽¹⁴⁾, 2001/100/EBE⁽¹⁵⁾ og 2004/3/EBE⁽¹⁶⁾ skulu því felldar úr gildi. Auk þess skulu aðildarríkin fella úr gildi lögin sem innleiddu tilskipanirnar, sem felldar eru úr gildi.
- 21) Til að skýra gildissvið laga um losun frá ökutækjum ber að breyta tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/55/EB frá 28. september 2005 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stigu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þjöppukveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, sem eru ætlaðir til notkunar í ökutæki⁽¹⁷⁾ þannig að hún taki til allra þungra ökutækja og þar með sé ljóst að þessi reglugerð gildi um létt ökutæki.
- ⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/76/EB (Stjtið. ESB L 206, 15.8.2003, bls. 29).
- ⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 72/306/EBE frá 2. ágúst 1972 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til notkunar í ökutækjum (Stjtið. EB L 190, 20.8.1972, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/21/EB (Stjtið. ESB L 61, 8.3.2005, bls. 25).
- ⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 74/290/EBE frá 28. maí 1974 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins nr. 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 159, 15.6.1974, bls. 61). Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2006/101/EB (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 238).
- ⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 80/1268/EBE frá 16. desember 1980 um koldíoxíðsútblástur og eldsneytiseyðslu vélknúinna ökutækja (Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 36). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/3/EB (Stjtið. ESB L 49, 19.2.2004, bls. 36).
- ⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 83/351/EBE frá 16. júní 1983 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 197, 20.7.1983, bls. 1).
- ⁽⁶⁾ Tilskipun ráðsins 88/76/EBE frá 3. desember 1987 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 1).
- ⁽⁷⁾ Tilskipun ráðsins 88/436/EBE frá 16. júní 1988 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (takmarkanir á útblæstri agna frá dísilhreyflum) (Stjtið. EB L 214, 6.8.1988, bls. 1).
- ⁽⁸⁾ Tilskipun ráðsins 89/458/EBE frá 18. júlí 1989 sem breytir, með tilliti til evrópskra staðla um útblástur bifreiða með hreyfla innan við 1,4 lítra að stærð, tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 226, 3.8.1989, bls. 1).
- ⁽⁹⁾ Tilskipun ráðsins 91/441/EBE frá 26. júní 1991 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 242, 30.8.1991, bls. 1).
- ⁽¹⁰⁾ Tilskipun ráðsins 93/59/EBE frá 28. júní 1993 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 186, 28.7.1993, bls. 21).
- ⁽¹¹⁾ Tilskipun 94/12/EB Evrópuþingsins og ráðsins frá 23. mars 1994 um ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 42).
- ⁽¹²⁾ Tilskipun 96/69/EB Evrópuþingsins og ráðsins frá 8. október 1996 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 282, 1.11.1996, bls. 64).
- ⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB frá 13. október 1998 varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/1/EB frá 22. janúar 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 35, 6.2.2001, bls. 34).
- ⁽¹⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/100/EB frá 7. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 16, 18.1.2002, bls. 32).
- ⁽¹⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/3/EB frá 11. febrúar 2004 um breytingu á tilskipun ráðsins 70/156/EBE og 80/1268/EBE að því er varðar mælingar á losun koltvísýrings og eldsneytiseyðslu ökutækja í flokki N₁ (Stjtið. ESB L 49, 19.2.2004, bls. 36).
- ⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB L 275, 20.10.2005, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/51/EB (Stjtið. ESB L 152, 7.6.2006, bls. 11).

22) Til að tryggja að umskiptin frá gildandi tilskipunum yfir í þessa reglugerð gangi snurðulaust fyrir sig skal reglugerðinni ekki beitt fyrir en ákvæðinn tími er liðinn frá gildistöku hennar. Á þeim tíma skulu framleiðendur þó hafa val um að fá ökutæki viðurkennd samkvæmt gildandi tilskipunum eða þessari reglugerð. Auk þess skulu ákvæðin um fjárhagslega hvatningu koma til framkvæmda strax eftir gildistöku þessarar reglugerðar. Gildistaka þessarar reglugerðar hefur ekki áhrif á gerðarviðurkenningar, sem veittar hafa verið samkvæmt gildandi tilskipunum.

dreifræðisregluna, eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Viðfangsefni

23) Til að tryggja að umskiptin frá gildandi tilskipunum yfir í þessa reglugerð gangi snurðulaust fyrir sig skal gera ráð fyrir ákvæðnum undantekningum á Euro 5-stigi fyrir ökutæki sem hönnuð eru til að uppfylla tilgreindar félagslegar þarfir. Þessar undantekningar skulu falla úr gildi við gildistöku Euro 6.

1. Með þessari reglugerð er mælt fyrir um sameiginlegar tækniröfur fyrir gerðarviðurkenningar á vélknúnum ökutækjum (ökutækjum) og varahlutum, s.s. endurnýjunarmengunarvarnarbúnaði, að því er varðar losun.

2. Auk þess er í þessari reglugerð mælt fyrir um samræmi í notkun, endingu mengunarvarnarbúnaðar, innbyggð greiningarkerfi (OBD), mælingu á eldsneytiseyðslu og aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja.

2. gr.

Gildissvið

24) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽¹⁾.

1. Þessi reglugerð gildir um ökutæki í flokkum M1, M2, N1 og N2, eins og skilgreint er í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, með viðmiðunarmassa sem ekki er meiri en 2 610 kg.

2. Að beiðni framleiðandans er unnt að rýmka gerðarviðurkenningu samkvæmt þessari reglugerð þannig að hún gildi ekki einungis um ökutæki, sem fjallað er um í 1. mgr., heldur einnig ökutæki í flokkum M1, M2, N1 og N2 eins og skilgreint er í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, sem hafa viðmiðunarmassa sem ekki er meiri en 2 840 kg og uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og framkvæmdarráðstöfunum hennar.

3. gr.

Skilgreiningar

25) Einkum skal umboð til að koma á viðmiðunarmörkum, byggðum á fjölda fingerðra agna, í I. viðauka vera í höndum framkvæmdastjórnarinnar, auk endurskoðunar á viðmiðunarmörkum, byggðum á massa agna, sem sett eru fram í þeim viðauka. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar skulu þær samþykktar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.

Í þessari reglugerð og framkvæmdarráðstöfunum hennar, er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

26) Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa umboð til að koma á tilgreindum aðferðum, prófunum og kröfum að því er varðar gerðarviðurkenningar, auk endurskoðaðra aðferða við mælingar á ögnum og viðmiðunarmarka sem byggjast á fjölda agna, og til að gera ráðstafanir varðandi notkun temprunarbúnaðar, aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald og prófunarlotur til að mæla losun. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að bæta nýjum, veigalitlum þáttum við þessa reglugerð skulu þær samþykktar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.

27) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að innri markaðurinn verði að veruleika með setningu sameiginlegra tæknilegra krafna um losun frá ökutækjum og aðgangur sjálfstæðra rekstraraðila að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja verði hinn sami og aðgangur viðurkenndra seljenda og viðgerðarverkstæða, og markmiðunum verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við

1. „fjölknúið ökutæki“: ökutæki sem hefur a.m.k. tvo mismunandi orkubreyta og tvö mismunandi orkugeymslakerfi (á ökutækinu) til að knýja það,

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjóð. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).

2. „ökutæki, sem hönnuð eru til að uppfylla tilgreindar félagslegar þarfir“: dísilökutæki í flokknum M1, sem eru:
 - a) ökutæki til sérstakra nota, eins og þau eru skilgreind í tilskipun 70/156/EBE, með viðmiðunarmassa meiri en 2 000 kg,
 - b) ökutæki með viðmiðunarmassa meiri en 2 000 kg, hönnuð til að flytja sjö manns eða fleiri, að öikumanni meðtöldum, en frá og með 1. september 2012 að undanskildum ökutækjum í flokknum M1G eins og skilgreint er í tilskipun 70/156/EBE,eða
 - c) ökutæki með viðmiðunarmassa meiri en 1 760 kg sem eru smíðuð sérstaklega til nota í atvinnuskyni og þannig að unnt sé að koma fyrir hjólastól í ökutækinu,
3. „viðmiðunarmassi“: massi ökutækisins, tilbúins til aksturs, að frádrögnum föstum massa ökumannsins, 75 kg, að viðbættum 100 kg föstum massa,
4. „mengandi lofttegundir“: kolsýringur, köfnunarefnisoxíð, sem eru gefin upp sem ígildi köfnunarefnisdíoxíðs (NO₂), og vetniskolefni í útblæstri,
5. „mengandi efnisagnir“: efnisþættir útblásturslofts sem eru fjarlægðir úr þynntu útblásturslofti við hitastig sem er að hámarki 325 K (52 °C) með síunum sem lýst er í prófunaraðferðinni fyrir sannpröfun á meðallosun gegnum útblástursrör,
6. „losun gegnum útblástursrör“: losun mengandi lofttegunda og efnisagna,
7. „losun við uppgufun“: gufur vetniskolefna sem eldsneytiskerfi ökutækis losar, aðrar en þær sem losaðar eru gegnum útblástursrör,
8. „sveifarhús“: rýmið í eða fyrir utan vél, tengt olíubotnskálinni með innri eða ytri rás, sem nota má til að losa lofttegundir og gufur,
9. „innbyggt greiningarkerfi“: búnaður fyrir mengunarvarnarkerfi sem hefur þann eiginleika að geta fundið sennilegt bilunarsvæði með bilanakóðum sem geymdir eru í tölvuminni,
10. „temprunarbúnaður“: sérhver smíðaeining sem skynjar hita, hraða ökutækis, snúningshraða hreyfils, gírstöðu sem ekið er í, lofttæmi í soggrein eða sérhverja aðra færíbreytu í þeim tilgangi að setja í gang, stilla, seinka eða enda aðgerð einhvers hluta mengunarvarnarkerfisins og sem dregur úr virkni mengunarvarnarkerfisins við eðlilegar aðstæður sem má vænta við venjulegan rekstur og not ökutækis,
11. „mengunarvarnarbúnaður“: þeir hlutar ökutækis sem stjórna og/eða takmarka losun gegnum útblástursrör og við uppgufun,
12. „upphaflegur mengunarvarnarbúnaður“: mengunarvarnarbúnaður eða samstæða slíks búnaðar sem fellur undir gerðarviðurkenningu ökutækisins sem um ræðir,
13. „endurnýjunarmengunarvarnarbúnaður“: mengunarvarnarbúnaður eða samstæða slíks búnaðar sem er ætlað að koma í stað upphaflegs mengunarvarnarbúnaðar og unnt er að viðurkenna sem aðskilda tæknieiningu eins og skilgreint er í tilskipun 70/156/EBE,
14. „upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækis“: allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna greininga, viðhalds, skoðunar, reglulegs eftirlits, viðgerða, endurstillinga eða endurfrumstillinga ökutækisins sem framleiðendur láta viðurkenndum seljendum sínum og viðgerðarverkstæðum í té, ásamt öllum síðari breytingum á upplýsingunum og viðbótum við þær. Undir þessar upplýsingar falla allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna isetningar íhluta eða búnaðar á ökutæki,
15. „sjálfstæður rekstraraðili“: fyrirtæki, önnur en viðurkenndir seljendur og viðgerðarverkstæði, sem beint eða óbeint koma að viðgerðum og viðhaldi vélknúinna ökutækja, einkum viðgerðarverkstæði, framleiðendur eða dreifingaraðilar viðgerðabúnaðar, verkfæra eða varahluta, útgefendur tækniupplýsinga, bifreiðaklúbbar, vegabjónustufyrirtæki, rekstraraðilar sem annast eftirlits- og prófunarþjónustu, rekstraraðilar sem annast þjálfun þeirra sem annast uppsetningu, framleiðslu eða viðgerðir á búnaði fyrir ökutæki sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti,
16. „lífrænt eldsneyti“: fljótandi eða loftkennt eldsneyti til flutninga, framleitt úr lífmassa,
17. „ökutæki, sem gengur fyrir óhefðbundnu eldsneyti“: ökutæki, sem hannað er til að geta gengið fyrir a.m.k. einni eldsneytistegund sem er annaðhvort loftkennt við lofthita og loftþrýsting eða að verulegu leyti framleidd úr annarri olíu en jarðefnaolíu.

II. KAFLI

5. gr.

SKYLDUR FRAMLEIÐENDA AÐ ÞVI ER VARÐAR
GERÐARVIÐURKENNINGAR

Kröfur og prófanir

4. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Framleiðendur skulu sýna fram á að öll ný ökutæki, sem eru seld, skráð eða tekin í notkun í Bandalaginu, séu gerðarviðurkennd í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar. Framleiðendur skulu einnig sýna fram á að allur nýr endurnýjunarmengunarvarnarbúnaður, sem kröfur um gerðarviðurkenningu gilda um og er seldur, skráður eða tekinn í notkun í Bandalaginu, sé gerðarviðurkenndur í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

Þessar skyldur fela í sér að viðmiðunarmörk þau, sem sett eru fram í I. viðauka, og framkvæmdarráðstafanirnar, sem um getur í 5. gr., skulu virt.

2. Framleiðendur skulu tryggja að fylgt sé gerðarviðurkenningaferli vegna staðfestingar á samræmi framleiðslu, endingu mengunarvarnarbúnaðar og samræmi ökutækja í notkun.

Auk þess skulu tæknilegar ráðstafanir, sem framleiðandi grípur til, vera þannig að tryggt sé að losun gegnum útblástursrör og við uppgufun sé takmörkuð með skilvirkum hætti, á grundvelli þessarar reglugerðar, allan eðlilegan endingartíma ökutækjanna og við eðlileg notkunarskilyrði. Því skal hafa eftirlit með samræmi ökutækja í notkun í allt að fimm ár eða að 100 000 km, hvort heldur ber fyrir að. Prófunin á endingu mengunarvarnarbúnaðar, sem gerð er í tengslum við gerðarviðurkenningu, skal ná yfir 160 000 km vegalengd. Til að uppfylla þessar prófunarkröfur um endingu skulu framleiðendur eiga kost á að nota öldrunarpróf, með fyrirvara um framkvæmdarráðstafanirnar sem um getur í 4. mgr.

Einkum skal prófa samræmi hjá ökutækjum í notkun að því varðar losun gegnum útblástursrör m.t.t. losunarmarka í I. viðauka. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða prófunaraðferðirnar í því skyni að bæta eftirlit með losun við uppgufun og losun við lágan umhverfshita.

3. Framleiðendur skulu veita upplýsingar um koltvísýringslosun og eldsneytiseyðslu í skjali sem kaupandi ökutækisins fær afhent þegar ökutækið er keypt.

4. Allar sérstakar verklagsreglur og kröfur, sem varða framkvæmd 2. til 3. mgr., skulu vera í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

1. Framleiðandinn skal búa ökutækin þannig að íhlutir, sem líklegt er að hafi áhrif á losun, séu hannaðir, smíðaðir og settir saman þannig að við eðlilega notkun sé ökutækið í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

2. Notkun temprunarbúnaðar, sem dregur úr virkni mengunarvarnarkerfa, er bönnuð. Bannið gildir ekki ef:

a) búnaðurinn er nauðsynlegur til að vernda hreyfilinn gegn skemmdum eða slysum og til að tryggja að ökutækið virki á öruggan hátt,

b) búnaðurinn virkar ekki umfram það sem þarf til að ræsa hreyfilinn,

eða

c) prófunaraðferðir fyrir sannprófun á losun við uppgufun og meðallosun gegnum útblástursrör ná til aðstæðnanna að verulegu leyti.

3. Samþykkinga skal, í samræmi við stjórnsýslumálsmæðferð með eftirliti sem um getur í 3. mgr. 15. gr., þær sérstöku verklagsreglur, prófanir og kröfur í tengslum við gerðarviðurkenningar sem settar eru fram í þessari málsgrein, ásamt kröfum varðandi framkvæmd 2. mgr., en þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því að bæta við hana. Í þessu felst að fastsetja þær kröfur sem varða:

a) losun gegnum útblástursrör, þ.m.t. prófunarlotur, losun við lágan umhverfshita, losun í lausangangi, reykþéttni og rétta starfsemi og endurnýjun eftirmeðferðarkerfa,

b) losun við uppgufun og losun frá sveifarhúsi,

c) innbyggð greiningarkerfi og starfsemi mengunarvarnarbúnaðar við notkun,

d) endingu mengunarvarnarbúnaðar, endurnýjunarmengunarvarnarbúnað, samræmi notkunar, samræmi framleiðslu og aksturshæfni,

e) mælingar á losun gróðurhúsalofttegunda og eldsneytiseyðslu,

f) fjölknuin ökutæki og ökutæki sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti,

g) rýmkun gerðarviðurkenninga og krafna fyrir smærri framleiðendur,

h) prófunarbúnað,

og

i) viðmiðunareldsneyti, s.s. bensín, dísilolíu og loftkennt eldsneyti, og lífrænt eldsneyti, s.s. lífetanól, lífdísilolíu og lífgas.

Kröfurnar hér að framan gilda, ef við á, um ökutæki án tillits til þess fyrir hvaða tegund eldsneytis þau ganga.

III. KAFLI

AÐGANGUR AÐ UPPLÝSINGUM UM VIÐGERÐIR OG VIÐHALD ÖKUTÆKJA

6. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Framleiðendur skulu sjá til þess að aðgangur sjálfstæðra rekstraraðila að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja sé óhindraður og staðlaður í gegnum staðlað vefsetur, sem auðvelt og fljótlegt er að komast að, og þannig að þeim sé ekki mismunað gagnvart viðurkenndum seljendum og viðgerðarverkstæðum að því er varðar þjónustu og aðgang. Til að ná þessu markmiði skal leggja upplýsingarnar fram á samræmdan hátt í samræmi við tæknilegar kröfur OASIS-sniðsins⁽¹⁾. Einnig skulu framleiðendur koma á framfæri námsgögnum við sjálfstæða rekstraraðila og viðurkennda seljendur og viðgerðarverkstæði.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu m.a. ná til:

- a) ótvíræðs auðkennis ökutækis,
- b) handbóka,
- c) tæknihandbóka,
- d) upplýsinga um íhluti og úr greiningum (t.d. lágmarks- og hámarksviðmiðunargildi fyrir mælingar),
- e) skýringarmyndir af leiðslum,
- f) greiningarkóða bilana (þ.m.t. sérkóðar framleiðenda),
- g) kenninúmers fyrir kvörðun hugbúnaðar fyrir gerð ökutækis,
- h) upplýsinga um tæki og búnað með einkaleyfi, sem jafnframt er miðlað af þeim,

og

- i) upplýsinga úr gagnaskráningu, tviátta eftirlits og prófunargagna.

3. Líta ber á viðurkennda seljendur og viðgerðarverkstæði innan dreifingarkerfis tiltekins ökutækjaframleiðanda sem sjálfstæða rekstraraðila í skilningi þessarar reglugerðar ef seljendurnir og viðgerðarverkstæðin veita viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir ökutæki sem tilheyra dreifingarkerfi annars ökutækjaframleiðanda sem þau eru ekki aðilar að.

4. Upplýsingarnar um viðgerðir og viðhald ökutækisins skulu ávallt vera tiltækar, nema þegar upplýsingakerfið þarfnast viðhalds.

5. Að því er varðar framleiðslu og viðhald hluta til endurnýjunar eða viðgerða, sem samrýmast innbyggða greiningarkerfinu, greiningartæki og prófunarbúnað, skulu framleiðendur veita öllum framleiðendum og viðgerðarverkstæðum íhluta, greiningartækja eða prófunarbúnaðar, sem hagsmuna eiga að gæta, viðeigandi upplýsingar um innbyggða greiningarkerfið og um viðgerðir og viðhald ökutækja, án mismununar.

6. Að því er varðar hönnun og framleiðslu búnaðar fyrir ökutæki sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti skulu framleiðendur veita öllum framleiðendum og viðgerðarverkstæðum búnaðar fyrir slík ökutæki, ásamt þeim sem sjá um uppsetningu búnaðarins, viðeigandi upplýsingar um innbyggða greiningarkerfið og um viðgerðir og viðhald ökutækja, án mismununar.

7. Þegar framleiðandi sækir um EB-gerðarviðurkenningu eða gerðarviðurkenningu lands síns skal hann sýna gerðarviðurkenningaryfirvaldinu fram á að ákvæði þessarar reglugerðar séu uppfyllt að því er varðar aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja og upplýsingunum, sem um getur í 5. mgr. Liggi slíkar upplýsingar ekki fyrir eða ef þær samræmast ekki á þeim tíma þessari reglugerð og framkvæmdarráðstöfununum hennar skal framleiðandinn leggja þær fram innan sex mánaða frá dagsetningu gerðarviðurkenningarinnar. Ef ekki er sýnt fram á að ákvæðin séu uppfyllt innan þess tíma skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið gripa til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að þau verði uppfyllt.

Framleiðandinn skal gera síðari breytingar og viðbætur við upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækja aðgengilegar á vefsetrum sínum um leið og þær eru gerðar aðgengilegar viðurkenndum viðgerðarverkstæðum.

7. gr.

Gjald fyrir aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja

1. Framleiðendur mega innheimta sanngjarnt og hóflegt gjald fyrir aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja sem falla undir þessa reglugerð; gjald, sem ekki er í neinu samræmi við notkun sjálfstæða rekstraraðilans á upplýsingunum og letur hann þannig til að nýta sér þær, er hvorki sanngjarnt né hóflegt.

2. Framleiðendur skulu veita upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækja daglega, mánaðarlega og árlega og skal gjaldið fyrir aðgang að þeim upplýsingum vera breytilegt í samræmi við þann tíma sem aðgangur er veittur.

⁽¹⁾ Með „OASIS-sniðinu“ er átt við tækniforskriftirnar í OASIS-skjali SC2-D5, snið fyrir upplýsingar um viðgerðir vélknúinna ökutækja, (Format of Automotive Repair Information) útgáfu 1.0 frá 28. maí 2003 (aðgengileg á: <http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>), og í liðum 3.2, 3.5, 3.6, 3.7 og 3.8 OASIS-skjals SC1-D2, kröfufylsingu vegna viðgerða vélknúinna ökutækja (Auto-repair Requirements Specification), útgáfu 6.1, dags. 10. janúar 2003 (aðgengileg á: <http://lists.oasisopen.org/archives/auto-repair/200302/pdf00005.pdf>), sem eru einungis á opnu textasniði og grafísku sniði.

8. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Samþykkja skal ráðstafanirnar um framkvæmd 6. og 7. gr., sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því að bæta við hana, í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti, sem um getur í 3. mgr. 15. gr. Undir þetta falla skilgreining og uppfærsla tæknilegra forskrifta sem lúta að því hvernig upplýsingar um greiningarkerfi og viðgerðir og viðhald ökutækja eru veittar, að teknu sérstöku tilliti til sérþarfa litilla og meðalstórra fyrirtækja.

9. gr.

Skýrsla

Eigi síðar en 2. júlí 2011 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um starfsemi aðgangskerfisins að því er varðar upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækja, sérstaklega með tilliti til áhrifa á samkeppni og starfsemi innri markaðarins auk ávinnings fyrir umhverfið. Í skýrslunni skal fjalla um hvort rétt sé að steypa öllum ákvæðum um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja saman í einn texta innan breyttrar rammatilskipunar um gerðarviðurkenningu.

IV. KAFLI

SKYLDUR AÐILDARRÍKJA

10. gr.

Gerðarviðurkenning

1. Frá og með 2. júlí 2007 er yfirvöldum hvers lands um sig óheimilt að synja, af ástæðum sem varða losun eða eldsneytiseyðslu ökutækja, ósk framleiðanda um gerðarviðurkenningu EB eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir nýja gerð ökutækis eða banna að nýtt ökutæki sé skráð, selt eða tekið í notkun ef ökutækið uppfyllir ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar, einkum viðmiðunarmörk Euro 5, sem tilgreind eru í töflu 1 í I. viðauka, eða viðmiðunarmörk Euro 6, sem tilgreind eru í töflu 2 í I. viðauka.

2. Frá og með 1. september 2009, og frá og með 1. september 2010 að því er varðar ökutæki í undirflokki II og III í flokki N₁ og ökutæki í flokki N₂, skulu yfirvöld hvers lands fyrir sig synja, af ástæðum sem varða losun eða eldsneytiseyðslu, um veitingu gerðarviðurkenningar EB eða innlendar gerðarviðurkenningar fyrir nýjar gerðir ökutækja sem ekki uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar, einkum ákvæði viðaukanna, að frátöldum viðmiðunarmörkum Euro 6, sem tilgreind eru í töflu 2 í I. viðauka. Að því er varðar prófunina á losun gegnum útblástursrör skulu viðmiðunarmörkin fyrir ökutæki sem hönnuð eru til að uppfylla tilgreindar félagslegar þarfir vera hin sömu og fyrir ökutæki í undirflokki III í flokki N₁.

3. Frá og með 1. janúar 2011, og frá og með 1. janúar 2012 að því er varðar ökutæki í undirflokki II og III í flokki N₁, ökutæki í flokki N₂ og ökutæki sem hönnuð eru til að uppfylla tilgreindar félagslegar þarfir, skulu yfirvöld í hverju landi um sig líta svo á að samræmisvottorð gildi ekki lengur að því er varðar 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE þegar um er að ræða ný ökutæki sem ekki uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar, einkum viðaukanna, að undanskildum viðmiðunarmörkum Euro 6, sem tilgreind eru í töflu 2 í I. viðauka, og banna að slík ökutæki séu skráð, seld eða tekin í notkun, af ástæðum sem varða losun eða eldsneytiseyðslu. Að því er varðar prófunina á losun gegnum útblástursrör skulu viðmiðunarmörkin fyrir ökutæki sem hönnuð eru til að uppfylla tilgreindar félagslegar þarfir vera hin sömu og fyrir ökutæki í undirflokki III í flokki N₁.

4. Frá og með 1. september 2014, og frá og með 1. september 2015 að því er varðar ökutæki í undirflokki II og III í flokki N₁ og ökutæki í flokki N₂, skulu yfirvöld í hverju landi fyrir sig synja, af ástæðum sem varða losun eða eldsneytiseyðslu, um veitingu gerðarviðurkenningar EB eða innlendar gerðarviðurkenningar fyrir nýjar gerðir ökutækja sem uppfylla ekki ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar, einkum viðmiðunarmark Euro 6, sem tilgreind eru í töflu 2 í I. viðauka.

5. Frá og með 1. september 2015, og frá og með 1. september 2016 að því er varðar ökutæki í undirflokki II og III í flokki N₁ og ökutæki í flokki N₂, skulu yfirvöld í hverju landi um sig líta svo á að samræmisvottorð gildi ekki lengur að því er varðar 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE þegar um er að ræða ný ökutæki sem uppfylla ekki ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar, einkum viðmiðunarmark Euro 6, sem tilgreind eru í töflu 2 í I. viðauka, og banna að slík ökutæki séu skráð, seld eða tekin í notkun, af ástæðum sem varða losun eða eldsneytiseyðslu.

11. gr.

Gerðarviðurkenning varahluta

1. Að því er varðar nýjan endurnýjunarmengunarvarnarbúnað, sem ætlaður er í ökutæki sem eru viðurkennd samkvæmt þessari reglugerð, skulu yfirvöld í hverju landi um sig banna sölu á honum eða uppsetningu hans í ökutæki ef hann er ekki af gerð sem gerðarviðurkenning hefur verið veitt fyrir í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

2. Yfirvöldum í hverju landi um sig er heimilt að rýmka gerðarviðurkenningar EB fyrir endurnýjunarmengunarvarnarbúnað, sem ætlast er til að fylgi stöðlum sem giltu áður en þessi reglugerð tók gildi og með þeim skilmálum sem upphaflega giltu. Yfirvöld í hverju landi um sig skulu banna sölu eða uppsetningu slíks endurnýjunarmengunarvarnarbúnaðar á ökutæki nema hann sé af gerð sem gerðarviðurkenning hefur verið veitt fyrir.

3. Endurnýjunarmengunarvarnarbúnaður, sem setja skal í gerð ökutækis sem var viðurkennd áður en kröfur vegna gerðarviðurkenninga ihluta voru samþykktar, er undanþeginn kröfunum í 1. og 2. mgr.

12. gr.

Fjárhagsleg hvatning

1. Aðildarríkjum er heimilt að setja ákvæði um fjárhagslega hvatningu sem gildir um raðframleidd ökutæki sem uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar.

Þessi hvatning skal gilda um öll ný ökutæki, sem boðin eru til sölu á markaði í aðildarríki og uppfylla a.m.k. viðmiðunarmörk losunar í töflu 1 í I. viðauka fyrir þær dagsetningar sem tilgreindar eru í 3. mgr. 10. gr.; en þá skal hún falla úr gildi.

Veita má fjárhagslega hvatningu, sem gildir einungis um ökutæki sem uppfylla viðmiðunarmörkin fyrir losun í töflu 2 í I. viðauka, vegna þeirra nýju ökutækja sem boðin eru til sölu á markaði í aðildarríki frá þeim dagsetningum sem tilgreindar eru í 3. mgr. 10. gr. og fyrir þær dagsetningar sem tilgreindar eru í 5. mgr. 10. gr.; hún skal falla úr gildi á þeim dögum sem tilgreindir eru í 5. mgr. 10. gr.

2. Aðildarríkjum er heimilt að veita fjárhagslega hvatningu vegna ísetningar endurbótarhluta í ökutæki, sem eru í notkun, og til úreldingar ökutækja sem uppfylla ekki kröfurnar.

3. Um hverja gerð ökutækis gildir að fjárhagslega hvatningin, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal ekki fara yfir viðbótarkostnað tæknibúnaðarins sem notaður er til að tryggja að losunarmörkin, sem tilgreind eru í I. viðauka, séu virt, þ.m.t. kostnaðurinn við uppsetningu á ökutækinu

4. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni með nægum fyrirvara um fyrirhugað upphaf fjárhagslegu hvatningarinnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., eða breytingar á henni.

13. gr.

Viðurlög

1. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um ákvæði um viðurlög við brotum framleiðenda gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði fyrir 2. janúar 2009 og skulu tilkynna henni, án tafar, um hvers konar breytingar sem síðar verða á þeim.

2. Brot þau, sem viðurlög gilda um, felast m.a. í því að:

- a) lagðar eru fram rangar upplýsingar meðan á viðurkenningarferlinu stendur eða í ferli sem leiðir til innköllunar,
- b) prófunarniðurstöður vegna gerðarviðurkenningar eða samræmis ökutækja í notkun eru falsaðar,
- c) gögn eða tækniforskriftir, sem gætu valdið innköllun eða afturköllun gerðarviðurkenningar, eru ekki látin af hendi,

d) temprunarbúnaður er notaður

og

e) synjað er um aðgang að upplýsingum.

V. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

14. gr.

Endurskilgreining á forskriftum

1. Framkvæmdastjórnin skal íhuga að taka losun metans með í útreikninga á losun koltvísýrings. Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið um ráðstafanir til að gera grein fyrir losun metans eða takmarka hana.

2. Þegar vinnu við agnamælingakerfi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu, sem fram fer á vegum Alþjóðaráðsins um samhæfingu reglugerða um ökutæki (World Forum for Harmonisation of Vehicle Regulations), er lokið og eigi síðar en Euro 6 tekur gildi skal framkvæmdastjórnin samþykkja eftirfarandi ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalítlum þáttum þessarar reglugerðar, m.a. með því að bæta við hana, án þess að draga úr þeim metnaðarfullu kröfum, sem gerðar eru, að því er varðar umhverfið:

a) breytingu á þessari reglugerð í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina með eftirliti, sem um getur í 3. mgr. 15. gr., í því skyni að endursetja viðmiðunarmörkin fyrir massa agna, sem tilgreind eru í I. viðauka við þessa reglugerð, og taka upp viðmiðunarmörk fyrir fjölda agna í þeim viðauka þannig að þau samsvari í megindráttum viðmiðunarmörkunum fyrir massa bensins og dísilolíu,

b) samþykkt endurskoðaðs verklags við mælingar fyrir agnir og viðmiðunarmarkað fyrir fjölda agna í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti, sem um getur í 3. mgr. 15. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal stöðugt endurskoða verklagsreglurnar, prófanirnar og kröfurnar, sem um getur í 3. mgr. 5. gr., og einnig prófunarlögunar, sem notaðar eru við mælingar á losun. Leiði endurskoðunin í ljós að verklagsreglurnar, prófanirnar og kröfurnar eru ekki lengur fullnægjandi eða endurspegla ekki lengur raunverulega losun skal þeim breytt þannig að þær endurspegli á fullnægjandi hátt losunina sem á sér stað við raunverulegan akstur á vegum. Samþykkja skal ráðstafanirnar, sem er ætlað að breyta veigalítlum þáttum þessarar reglugerðar með því að bæta við hana, í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti, sem um getur í 3. mgr. 15. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa eftirlit með mengunarfnum sem falla undir kröfurnar og prófanirnar, sem um getur í 3. mgr. 5. gr. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að rétt sé að setja reglur um losun fleiri mengunarefna skal hún leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið um að breyta þessari reglugerð til samræmis við það.

5. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða losunarmörkin, sem tilgreind eru í töflu 4 í I. viðauka, fyrir losun kolsýrings og vetniskolefnis í gegnum útblástursrör eftir kaldræsingarprófun og skal, ef við á, leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið um strangari losunarmörk.

6. Breytingar skulu gerðar á viðeigandi viðauka við tilskipun 2005/55/EB í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina með eftirliti sem um getur í 3. mgr. 15. gr. þannig að þar sé að finna kröfur vegna gerðarviðurkenningar fyrir öll ökutæki sem falla undir gildissvið þeirrar tilskipunar.

15. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.-4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

16. gr.

Breytingar á tilskipunum 70/156/EBE og 2005/55/EB

1. Tilskipun 70/156/EBE er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

2. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 2005/55/EB:

a) Eftirfarandi komi í stað titilsins:

„Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/55/EB frá 28. september 2005 um gerðarviðurkenningu fyrir þung ökutæki og hreyfla að því er varðar losun þeirra (Euro IV og V).“

b) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „ökutæki“: öll vélknúin ökutæki, eins og þau eru skilgreind í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE, með viðmiðunarmassa meiri en 2610 kg,

b) „hreyfill“: knúningseining ökutækis sem unnt er að gerðarviðurkenna sem aðskilda tæknieiningu samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE,

c) „umhverfisvænt ökutæki“: ökutæki knúið hreyfli sem samrýmist leyfilegum viðmiðunarmörkum fyrir losun sem eru tilgreind í C-línu í töflunum í lið 6.2.1. í I. viðauka.“

c) Í stað 1. liðar I. viðauka komi eftirfarandi:

„1. Þessi tilskipun gildir um varnir gegn mengandi lofttegundum og efnisögnum, nýtingartíma mengunarvarnarbúnaðar, samræmi ökutækja/hreyfla í notkun og innbyggðra greiningarkerfa (OBD) í öllum vélknúnum ökutækjum og hreyfla eins og tilgreint er í 1. gr., að frátöldum þeim ökutækjum í flokki M₁, N₁, N₂ og M₂ sem fengið hafa gerðarviðurkenningu samkvæmt reglugerð (EB) nr. 715/2007 (*).

(*) Stjótt. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 1.“

17. gr.

Niðurfelling

1. Eftirfarandi tilskipanir eru felldar úr gildi frá og með 2. janúar 2013:

— tilskipun 70/220/EBE,

— tilskipun 72/306/EBE,

— tilskipun 74/290/EBE,

— tilskipun 77/102/EBE,

— tilskipun 78/665/EBE,

— tilskipun 80/1268/EBE,

— tilskipun 83/351/EBE,

— tilskipun 88/76/EBE,

— tilskipun 88/436/EBE,

— tilskipun 89/458/EBE,

— tilskipun 91/441/EBE,

— tilskipun 93/59/EBE,

— tilskipun 93/116/EB,

— tilskipun 94/12/EB,

— tilskipun 96/44/EB,

— tilskipun 96/69/EB,

— tilskipun 98/69/EB,

— tilskipun 98/77/EB,

- tilskipun 1999/100/EB,
- tilskipun 1999/102/EB,
- tilskipun 2001/1/EB,
- tilskipun 2001/100/EB,
- tilskipun 2002/80/EB,
- tilskipun 2003/76/EB,
- tilskipun 2004/3/EB.

2. II. og V. viðauki við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/491/EBE frá 17. júlí 1989 um aðlögun að tækni framförum á tilskipunum ráðsins 70/157/EBE, 70/220/EBE, 72/245/EBE, 72/306/EBE, 80/1268/EBE og 80/1269/EBE um vélknúin ökutæki ⁽¹⁾ falli brott frá og með 2. janúar 2013.

3. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð.

4. Aðildarríkin skulu fella úr gildi framkvæmdalöggjöf sína, sem samþykkt var samkvæmt tilskipunum sem um getur í 1. mgr., frá og með 2. janúar 2013.

18. gr.

Gildistaka

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Hún kemur til framkvæmda 3. janúar 2009, að frátöldum 1. mgr. 10. gr. og 12. gr., sem koma til framkvæmda 2. júlí 2007.

3. Breytingarnar eða framkvæmdaráðstafanirnar, sem um getur í 3. mgr. 5. gr. og 6. mgr. 14. gr., skulu samþykktar eigi síðar en 2. júlí 2008.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 20. júní 2007.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. GLOSER

forseti.

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 238, 15.8.1989, bls. 43.

I. VIÐAUKI

LOSUNARMÖRK

Tafla 1

Losunarmörk Euro 5

		Viðmiðunarmassi (reference mass) (RM) (kg)	Viðmiðunarmörk													
			Massi kolsýrings (CO)		Massi heildarmagns vetniskolefna (THC)		Massi vetniskolefna, annarra en metans (NMHC)		Massi köfnunarefnisoxíða (NO _x)		Samanlagður massi heildarmagns vetniskolefna og köfnunarefnisoxíða (THC + NO _x)		Massi efnisagna (PM)		Fjöldi agna ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
Flokkur	Undir flokkur		PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI
M	—	Allir	1000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1305	1000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
	II	1305 < RM ≤ 1760	1810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0	5,0		
	III	1760 < RM	2270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		
N ₂			2270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		

Skýringar: PI = rafkveikja (positive ignition), CI = þjöppukveikja (compression ignition)
⁽¹⁾ Staðal fyrir fjölda skal skilgreina svo fljótt sem unnt er og eigi síðar en við gildistöku Euro 6.
⁽²⁾ Staðlar fyrir agnamassa fyrir ökutæki með rafkveikju gilda einungis um ökutæki sem hafa hreyfla með beinni innsprautun.

Tafla 2
Losunarmörk fyrir Euro 6

Flokkur		Viðmiðunarmassi (reference mass) (RM) (kg)	Viðmiðunarmörk													
			Massi kolsýrings (CO)		Massi heildarmagns vetniskolefna (THC)		Massi vetniskolefna, annarra en metans (NMHC)		Massi köfnunarefnisoxíða (NO _x)		Samanlagður massi heildarmagns vetniskolefna og köfnunarefnisoxíða (THC + NO _x)		Massi efnisagna (PM)		Fjöldi agna ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
Flokkur	Undirflokkur		PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI
M	—	Allir	1000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1305	1000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
	II	1305 < RM ≤ 1760	1810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0	5,0		
	III	1760 < RM	2270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		
N ₂			2270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		

Skýringar: PI = rafkveikja (positive ignition), CI = þjöppukveikja (compression ignition)
⁽¹⁾ Skilgreina skal staðal fyrir fjölda fyrir þetta stig.
⁽²⁾ Staðlar fyrir agnamassa fyrir ökutæki með rafkveikju gilda einungis um ökutæki sem hafa hreyfla með beinni innsprautun.

Tafla 3

Losunarmörk fyrir prófunina á losun við uppgufun

Massi þess sem losað er við uppgufun (g/prófun)
2,0

Tafla 4

Losunarmörk fyrir losun kolsýrings og vetniskolefna gegnum útblástursrör eftir kaldræsingarprófun

Prófunarhitastig 266 K (-7 °C)			
Ökutækjaflokkur	Undirflokkur	Massi kolsýrings (CO) L ₁ (g/km)	Massi vetniskolefna (HC) L ₂ (g/km)
M	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
	II	24	2,7
	III	30	3,2
N ₂		30	3,2

II. VIÐAUKI

Breytingar á tilskipun 70/156/EBE

Tilskipun 70/156/EBE er hér með breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi setning bætist við á eftir síðasta undirlið í 2. gr.:

„Þegar vísað er til sértilskipunar eða reglugerðar í þessari tilskipun skal það einnig taka til framkvæmdargerða þeirra.“

2. Orðin „eða reglugerð“ bætast við á eftir orðinu „sértilskipun“ í eftirfarandi ákvæðum:

fyrsta undirlið 2. gr.; níunda undirlið 2. gr.; tíunda undirlið 2. gr.; fjórtánda undirlið 2. gr.; 1. mgr. 3. gr.; 4. mgr. 3. gr.; c-lið 1. mgr. 4. gr.; d-lið 1. mgr. 4. gr.; 5. mgr. 5. gr.; 3. mgr. 6. gr.; 2. mgr. 7. gr.; 4. mgr. 13. gr.; 5. mgr. 13. gr.; fyrstu undirgrein I. viðauka; III. hluta III. viðauka; fyrstu mgr. II. hluta IV. viðauka; a-lið í 1. lið V. viðauka; b-lið í 1. lið V. viðauka; c-lið í 1. lið V. viðauka; síðu 2 á gerðarviðurkenningarráttorði EB fyrir ökutæki í VI. viðauka; 4. lið í 1. lið VII. viðauka; 1. nmgr. í VII. viðauka; lið 2.1 í X. viðauka; lið 3.3 í X. viðauka; Merking bókstafa: X í 4. viðbæti XI. viðauka; 2. lið B-liðar XII. viðauka; a-lið í 2. lið XIV. viðauka; c-lið í 2. lið XIV. viðauka; d-lið í 2. lið XIV. viðauka.

3. Orðin „eða reglugerðir“ bætast við á eftir orðinu „sértilskipanir“ í eftirfarandi ákvæðum:

áttunda undirlið 2. gr.; 1. mgr. 3. gr.; 2. mgr. 3. gr.; fyrsta og öðrum undirlið a-liðar 1. mgr. 4. gr.; b-lið 1. mgr. 4. gr.; 3. mgr. 4. gr.; þriðju undirgrein 4. mgr. 5. gr.; 6. mgr. 5. gr.; 2. mgr. 8. gr.; c-lið 2. mgr. 8. gr.; 2. mgr. 9. gr.; 2. mgr. 10. gr.; 1. mgr. 11. gr.; 2. mgr. 13. gr.; i-lið 1. mgr. 14. gr.; Skrá yfir viðauka; titill XIII. viðauka; fyrsta undirlið I. viðauka; fyrstu og annarri línu I. hluta IV. viðauka; 1. nmgr. við töfluna í II. hluta IV. viðauka; b-lið í 1. lið V. viðauka; 3. lið í V. viðauka; a-lið í 3. lið V. viðauka; b-lið í 3. lið V. viðauka; liðum 1 og 2 í VI. viðauka; síðu 2 á gerðarviðurkenningarráttorði EB fyrir ökutæki í VI. viðauka; lið 2.2 í X. viðauka; lið 2.3.5 í X. viðauka; lið 3.5 í X. viðauka; titli XII. viðauka; lið 1.1 í viðauka XIV.; c-lið í 2. lið XIV. viðauka.

4. Orðin „eða reglugerð“ bætist við á eftir orðinu „tilskipun“ í eftirfarandi ákvæðum:

þriðju undirgrein 3. mgr. 5. gr.; nmgr. X við töfluna í I. hluta IV. viðauka; fyrirsögn taflnanna á síðu 2 á gerðarviðurkenningarráttorði EB fyrir ökutæki; 2. lið 1. hluta VII. viðauka; 3. lið 1. hluta VII. viðauka; 4. lið 1. hluta VII. viðauka; liðir 1, 2, 2.1, 2.2 og 3 í VIII. viðauka; síðu 2 fyrir fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki M1, liðum 45, 46.1 og 46.2 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki M2 og M3, liðum 45 og 46.1 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki N1, N2 og N3, liðum 45 og 46.1 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir ófullbúin ökutæki í flokki M1, liðum 45 og 46.1 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir ófullbúin ökutæki í flokki M2 og M3, liðum 45 og 46.1 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir ófullbúin ökutæki í flokki N1, N2 og N3, liðum 45 og 46.1 í IX. viðauka; 2. nmgr. í X. viðauka; lið 1.2.2 í X. viðauka; Merking bókstafa: „á ekki við“ í 4. viðbæti við XI. viðauka; fyrirsögn töflunnar í XV. viðauka.

Orðin „eða reglugerðir“ bætast við á eftir orðinu „tilskipanir“ í eftirfarandi ákvæðum:

síðu 2 fyrir fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki M1 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki M2 og M3 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki N1, N2 og N3 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir ófullbúin ökutæki í flokki M1 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir ófullbúin ökutæki í flokki M2 og M3 í IX. viðauka; síðu 2 fyrir ófullbúin ökutæki í flokki N1, N2 og N3 í IX. viðauka; XV. viðauka.

5. Í c-lið 2. mgr. 8. gr. bætast orðin „eða reglugerð(ir)“ við á eftir orðinu „tilskipun“ eða „tilskipanir“.

6. Í I. hluta IV. viðauka skal eftirfarandi koma í stað fyrirsagnar töflunnar og 2. liðar:

„Viðfangsefni	Númer tilskipunar/reglugerðar	Tilvísun í Stjórnartíðindi ESB	Gildissvið									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
2.Losun/Aðgangur að upplýsingum	.../.../EB (EB) nr. .../...	L..., ..., bls....	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾		X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾					

⁽¹⁰⁾ Fyrir ökutæki með viðmiðunarmassa ekki meiri en 2 610 kg. Getur, að ósk framleiðanda, átt við ökutæki með viðmiðunarmassa ekki meiri en 2 840 kg.“

7. Í 1. hluta IV. viðauka falli 11. og 39. liður brott.
8. Í 4. hluta VII. viðauka bætist við orðin „eða reglugerðin“ á eftir orðinu „tilskipunin“.
9. Í 5. hluta VII. viðauka bætist við orðin „tilskipun eða reglugerð“ á eftir orðunum „sú síðasta“.
10. Í 1. viðbæti við XI. viðauka komi eftirfarandi í stað fyrirsagnar töflunnar og 2. liðar:

„Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar/reglugerðar	$M_1 \leq 2500$ (¹) kg	$M_1 > 2500$ (¹) kg	M_2	M_3
2	Losun/Aðgangur að upplýsingum	.../.../EB (EB) nr. .../...	Q	G + Q	G + Q ⁴	

11. Í 1. viðbæti við XI. viðauka falli 11. og 39. liður brott.
12. Í 2. viðbæti við XI. viðauka komi eftirfarandi í stað fyrirsagnar töflunnar og 2. liðar:

„Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar/reglugerðar	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Losun/Aðgangur að upplýsingum	.../.../EB (EB) nr. .../...	A	A		A	A ⁴					

13. Í 2. viðbæti við XI. viðauka falli 11. og 39. liður brott.
14. Í 3. viðbæti við XI. viðauka komi eftirfarandi í stað fyrirsagnar töflunnar og 2. liðar:

„Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar/reglugerðar	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Losun/Aðgangur að upplýsingum	.../.../EB (EB) nr. .../...	Q		Q	Q ⁴					

15. Í 3. viðbæti við XI. viðauka falli 11. liður brott.
16. Í 4. viðbæti við XI. viðauka komi eftirfarandi í stað fyrirsagnar töflunnar og 2. liðar:

„Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar/reglugerðar	Færanlegir kranar í flokki N
2	Losun/Aðgangur að upplýsingum	.../.../EB (EB) nr. .../...	á ekki við ⁴

17. Í 4. viðbæti við XI. viðauka falli 11. liður brott.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 324/2008

2009/EES/37/33

frá 9. apríl 2008

um endurskoðaðar verklagsreglur um framkvæmd skoðana framkvæmdastjórnarinnar á sviði siglingaverndar (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 725/2004 frá 31. mars 2004 um að efla vernd skipa og hafnaraðstöðu ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 9. gr.,með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/65/EB frá 26. október 2005 um að efla hafnarvernd ⁽²⁾, einkum 2. og 3. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að fylgjast með beitingu reglugerðar (EB) nr. 725/2004 í aðildarríkjunum skal framkvæmdastjórnin annast skoðanir sem hefjast sex mánuðum eftir gildistöku þeirrar reglugerðar. Nauðsynlegt er að framkvæmdastjórnin hafi yfirumsjón með skipulagi skoðana til að sannprófa skilvirkni gæðaeftirlitskerfa í hverju landi um sig og ráðstafana, verklagsreglna og mannvirkja á sviði siglingaverndar.

- 2) Í samræmi við 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 2005/65/EB skal framkvæmdastjórnin hafa eftirlit með framkvæmd fyrrnefndrar tilskipunar af hálfu aðildarríkjanna samhliða þeim skoðunum sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 725/2004.

- 3) Siglingaöryggisstofnun Evrópu, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1406/2002 ⁽³⁾, skal veita framkvæmdastjórninni tækniaðstoð við framkvæmd skoðana hennar á skipum, hlutaðeigandi félögum og viðurkenndum verndarstofnunum.

- 4) Framkvæmdastjórnin skal samhæfa áætlun og undirbúning skoðana sinna í samvinnu við aðildarríkin. Skoðunarteymi framkvæmdastjórnarinnar skulu geta kallað til starfa hæfa innlenda skoðunarmenn þegar þess er kostur.

- 5) Skoðanir á vegum framkvæmdastjórnarinnar skulu fara fram í samræmi við fasta málsmeðferð, þ.m.t. staðlaðar aðferðir.

- 6) Meðhöndla skal viðkvæmar upplýsingar um skoðanir sem leynilegar upplýsingar.

- 7) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 884/2005 frá 10. júní 2005 um verklagsreglur við framkvæmd skoðana framkvæmdastjórnarinnar á sviði siglingaverndar ⁽⁴⁾ skal því felld úr gildi.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 725/2004.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

VIÐFANGSEFNI OG SKILGREININGAR

I. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um verklagsreglur um framkvæmd skoðana á vegum framkvæmdastjórnarinnar til að fylgjast með beitingu reglugerðar (EB) nr. 725/2004 í hverju aðildarríki, í tengslum við hverja einstaka hafnaraðstöðu og hjá hlutaðeigandi félögum.

Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um málsmeðferð um eftirlit á vegum framkvæmdastjórnarinnar með framkvæmd tilskipunar 2005/65/EB samhliða skoðunum í aðildarríkjunum og á hafnaraðstöðu, að því er varðar hafnir, eins og skilgreint er í 11. mgr. 2. gr. þessarar reglugerðar.

Skoðanirnar skulu fara fram á gagnsæjan, skilvirkan, samhæðan og samræmdan hátt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 98, 10.4.2008, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 116/2008 frá 7. nóvember 2008 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 79, 18.12.2008, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 129, 29.4.2004, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 310, 25.11.2005, bls. 28.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2038/2006 (Stjtið. ESB L 394, 30.12.2006, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 148, 11.6.2005, bls. 25.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „skoðun á vegum framkvæmdastjórnarinnar“: rannsókn af hálfu skoðunarmanna framkvæmdastjórnarinnar á gæðaeftirlitskerfum aðildarríkjanna, ráðstöfunum, verklagsreglum og mannvirkjum á sviði siglingaverndar í hverju ríki fyrir sig til að ákvarða hvort ákvæði reglugerðar (EB) nr. 725/2004 séu uppfyllt og framkvæmd tilskipunar 2005/65/EB,
2. „skoðunarmaður framkvæmdastjórnarinnar“: einstaklingur sem uppfyllir kröfurnar, sem tilgreindar eru í 7. gr., og starfar hjá Siglingaöryggisstofnun Evrópu eða innlendur skoðunarmaður með umboð framkvæmdastjórnarinnar til að taka þátt í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar,
3. „innlendur skoðunarmaður“: einstaklingur sem aðildarríki ræður til starfa og er viðurkenndur sem skoðunarmaður á sviði siglingaverndar samkvæmt kröfum þess aðildarríkis,
4. „hlutlæg sönnunargögn“: megindlegar eða eigindlegar upplýsingar, skýrslur eða niðurstöður sem lúta að vernd eða tilvist og framkvæmd kröfu, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða í tilskipun 2005/65/EB, byggð á athugasemdum, mælingum eða prófunum sem unnt er að færa sönnur á,
5. „athugasemd“: niðurstaða fengin við skoðun á vegum framkvæmdastjórnarinnar, studd hlutlægum sönnunargögnum,
6. „frávik“: aðstæður, sem hafa verið kannaðar, þar sem hlutlæg sönnunargögn benda til þess að ekki sé farið að kröfu, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða í tilskipun 2005/65/EB, þannig að aðgerðir til úrbóta eru nauðsynlegar,
7. „gróft frávik“: greinilegt frávik sem er alvarleg ógnun við siglingavernd og krefst tafarlausra aðgerða til úrbóta og að auki telst það vera gróft frávik ef krafa samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004 er ekki uppfyllt með skilvirkum og kerfisbundnum hætti,
8. „tengiliður“: aðili sem sérhvert aðildarríki tilnefnir sem tengilið milli framkvæmdastjórnarinnar og annarra aðildarríkja og til að greiða fyrir, fylgja eftir og upplýsa um beitingu ráðstafana um siglingavernd, sem mælt er fyrir um

í reglugerð (EB) nr. 725/2004, og ráðstafana um hafnarvernd sem mælt er fyrir um í tilskipun 2005/65/EB,

9. „hlutaðeigandi félag“: aðili sem ber að tilnefna verndarfulltrúa félags, verndarfulltrúa skips eða verndarfulltrúa hafnar eða sem ber ábyrgð á að hrinda í framkvæmd verndaráætlun fyrir skip eða verndaráætlun fyrir hafnaraðstöðu eða sem aðildarríki hefur tilnefnt sem viðurkenndan verndaraðila,
10. „prófun“: prófun á ráðstöfunum til að tryggja siglingavernd þar sem líkt er eftir þeim ásetningi að fremja ólöglegt athæfi í þeim tilgangi að prófa skilvirkni við framkvæmd gildandi verndarráðstafana,
11. „höfn“: svæði innan marka sem aðildarríkin skilgreina skv. 3. mgr. 2. gr. í tilskipun 2005/65/EB og tilkynna framkvæmdastjórninni um það skv. 12. gr. í sömu tilskipun.

II. KAFLI

ALMENNAR KRÖFUR

3. gr.

Samvinna milli aðildarríkja

Með fyrirvara um ábyrgð framkvæmdastjórnarinnar skulu aðildarríkin sinna skoðunarverkefnum sínum í samvinnu við hana. Þessi samvinna skal fara fram á undirbúnings-, eftirlits- og skýrslugjafarstiginu.

4. gr.

Beiting heimilda framkvæmdastjórnarinnar

1. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar geti beitt heimildum sínum til að skoða starfsemi á sviði siglingaverndar hjá lögbærum yfirvöldum samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða tilskipun 2005/65/EB og hjá hlutaðeigandi félagi.
2. Hvert aðildarríki skal sjá til þess, sé þess óskað, að skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar hafi aðgang að öllum skjölum sem tengjast siglingavernd og einkum:
 - a) innlendri áætlun um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 725/2004 sem um getur í 3. mgr. 9. gr. þeirrar reglugerðar,

b) upplýsingar, sem tengiliður leggur fram, og vöktunarskýrslur, sem um getur í 4. mgr. 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 725/2004,

6. gr.

c) niðurstöður úr vöktun aðildarríkjanna með framkvæmd áætlana um hafnarvernd.

3. Á þeim stöðum þar sem skoðunarmenn á vegum framkvæmdastjórnarinnar eiga í erfiðleikum með að sinna skyldustörfum sínum skulu hlutaðeigandi aðildarríki aðstoða framkvæmdastjórnina, eins og þeim er framast unnt, innan þeirra lagaheimilda sem þeim eru tiltækar, til að hún geti sinnt verkefni sínu til fulls.

5. gr.

Þátttaka innlendra skoðunarmanna í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar

1. Aðildarríkin skulu útvega framkvæmdastjórninni innlenda skoðunarmenn sem geta tekið þátt í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar og á tengdu undirbúnings- og skýrslugjafarstigi.

2. Innlendir skoðunarmaður skal ekki taka þátt í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar í því aðildarríki þar sem hann er ráðinn til starfa.

3. Hvert aðildarríki skal útvega framkvæmdastjórninni skrá yfir skoðunarmenn sína og framkvæmdastjórnin getur farið þess á leit við þá að þeir taki þátt í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar.

Uppfæra skal þessa skrá a.m.k. í júnílok ár hvert.

4. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna nefndinni, sem komið var á fót skv. 1. mgr. 11. gr. í reglugerð (EB) nr. 725/2004 (hér á eftir nefnd „nefndin“), um skránar sem um getur í fyrstu undirgrein 3. mgr. þessarar greinar.

5. Ef framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegt að innlendir skoðunarmaður taki þátt í tiltekinni skoðun framkvæmdastjórnarinnar skal hún fara fram á það að aðildarríkin upplýsi hvort innlendir skoðunarmenn séu tiltækir til að annast þá skoðun. Slíkar beiðnir skulu venjulega lagðar fram átta vikum áður en skoðunin fer fram.

6. Framkvæmdastjórnin skal standa straum af kostnaði við þátttöku innlendra skoðunarmanna í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við reglur Bandalagsins.

Tækniaðstoð Siglingaöryggisstofnunar Evrópu við skoðanir á vegum framkvæmdastjórnarinnar

Þegar framkvæmdastjórnin nýtur tækniaðstoðar skv. iv. lið b-liðar 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1406/2002 skal Siglingaöryggisstofnun Evrópu útvega tæknilega sérfræðinga til að taka þátt í skoðunum á vegum framkvæmdastjórnarinnar, þ.m.t. á undirbúnings- og skýrslugjafarstiginu.

7. gr.

Viðmiðanir fyrir menntun og hæfi og þjálfun skoðunarmanna framkvæmdastjórnarinnar

1. Skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar skulu búa yfir viðeigandi menntun og hæfi, þ.m.t. nægileg fræðileg og hagnýt reynsla í siglingavernd. Þetta felur venjulega í sér:

a) góðan skilning á siglingavernd og hvernig henni er beitt gagnvart þeirri starfsemi sem er til skoðunar,

b) góða verkþekkingu á öryggistækni og starfsaðferðum við siglingavernd,

c) þekkingu á grundvallaratriðum skoðunar, aðferðum og tækni,

d) verkþekkingu á þeirri starfsemi sem er til skoðunar.

2. Til að teljast hæfir til að annast skoðanir á vegum framkvæmdastjórnarinnar skulu skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar hafa lokið þjálfun með viðunandi árangri. Þjálfunin, sem innlendir skoðunarmenn þurfa að hafa lokið til að starfa sem skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar, skal:

a) vera faggilt af framkvæmdastjórninni,

b) fela í sér grunnþjálfun og reglubundna endurþjálfun,

c) tryggja fullnægjandi færni til að hafa eftirlit með því hvort verndarráðstafirnar séu framkvæmdar í samræmi við reglugerð (EB) nr. 725/2004 og tilskipun 2005/65/EB.

3. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skoðunarmenn hennar uppfylli viðmiðin sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr.

III. KAFLI

**VERKLAGSREGLUR UM FRAMKVÆMD SKOÐANA Á
VEGUM FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**

8. gr.

Tilkynning um skoðanir

1. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna tengilið aðildarríkisins, á því yfirráðasvæði þar sem skoðun á að fara fram, um skoðun með a.m.k. sex vikna fyrirvara. Við sérstakar aðstæður má stytta þennan tilkynningarfrest. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að tilkynning um skoðun sé trúnaðarmál til að tryggja að skoðunarferlið skaðist ekki.

2. Tengiliðnum skal tilkynnt fyrir fram um umfang fyrirhugaðrar skoðunar á vegum framkvæmdastjórnarinnar. Ef skoða á hafnaraðstöðu skal upplýsa tengiliðinn um það í tilkynningunni hvort:

- a) skoðunin taki til skipa í þeirri hafnaraðstöðu, eða annars staðar í höfninni, meðan á skoðun stendur og
- b) skoðunin muni taka til vöktunar á höfninni skv. 2. mgr. 13. gr. í tilskipun 2005/65/EB.

Að því er varðar b-lið þýðir „vöktun“ sannpröfun á því hvort aðildarríkin og hafnirnar á yfirráðasvæði þeirra, sem hafa verið tilkynntar til framkvæmdastjórnarinnar skv. 12. gr. tilskipunar 2005/65/EB, hafi komið ákvæðum tilskipunar 2005/65/EB til framkvæmda. Vöktun þýðir einkum sannpröfun á því að tekið hafi verið tillit til allra ákvæða tilskipunar 2005/65/EB við framkvæmd áhættumats fyrir höfn og við gerð verndaráætlana fyrir hafnir og að ráðstafanirnar, sem gerðar eru samkvæmt því, séu í samræmi við ákvæðin, sem eru samþykkt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 725/2004, að því er varðar hafnaraðstöðu í hlutaðeigandi höfnum.

3. Tengiliðurinn:

- a) skal upplýsa hlutaðeigandi lögbær yfirvöld í aðildarríkinu um skoðunina,
- b) skal tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

4. Tengiliðurinn skal greina framkvæmdastjórninni, a.m.k. 24 klukkustundum áður en skoðunin fer fram, frá nafni fánaríkis og IMO-númeri skipa, sem búist er við að verði í hafnaraðstöðu eða í höfn og fær tilkynningu senda samkvæmt annarri undirgrein 2. mgr., meðan skoðunin fer fram.

5. Þegar fánaríki er aðildarríki skal framkvæmdastjórnin, þar sem því verður við komið, upplýsa tengilið þess aðildarríkis um að skoða megi skipið þegar það er í hafnaraðstöðunni.

6. Þegar skoðun á hafnaraðstöðu í aðildarríki felur í sér skip þess aðildarríkis sem er fánaríki skal tengiliður hafa samband við framkvæmdastjórnina til að staðfesta hvort skipið verði í hafnaraðstöðunni meðan skoðunin fer fram eða ekki.

7. Þegar skip, sem á að skoða, liggur ekki við landfestar í höfninni þegar skoðun á hafnaraðstöðunni fer fram skulu framkvæmdastjórnin og samræmingaraðilinn, sem er tilnefndur skv. 3. mgr. 9. gr., koma sér saman um það hvaða skip skuli skoða í staðinn. Það skip getur verið staðsett við aðra hafnaraðstöðu innan hafnarinnar. Ákvæði 5. og 8. mgr. þessarar greinar gilda áfram í þessum tilvikum.

8. Skoðanir á vegum framkvæmdastjórnarinnar skulu fara fram á vegum þess aðildarríkis þar sem hafnaraðstaðan er og það sinnir eftirliti og tryggir að kröfum sé framfylgt, skv. 9. reglu sérstakra ráðstafana til að auka siglingavernd í alþjóðasamningnum um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS-samþykktarinnar), með áorðnum breytingum, þegar annaðhvort:

- a) fánaríki skipsins er ekki aðildarríki eða
 - b) skipið var ekki tilgreint í upplýsingunum sem lagðar voru fram skv. 4. mgr. þessarar greinar.
9. Þegar tengiliður fær tilkynningu um skoðun má fylgja með spurningalisti sem hlutaðeigandi lögbært yfirvald eða yfirvöld geta fyllt út fyrir skoðun ásamt beiðni um þau skjöl sem um getur í 2. mgr. 4. gr. Í tilkynningunni skal einnig tilgreina lokafrest til að fylla út og senda spurningalistann, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., til framkvæmdastjórnarinnar.

9. gr.

Undirbúningur fyrir skoðanir

1. Skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar skulu annast undirbúningsaðgerðir til tryggja skilvirkni, nákvæmni og samræmi við skoðanirnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal láta tengilið í té nöfn skoðunarmanna framkvæmdastjórnarinnar, sem hafa umboð til að framkvæma skoðun, ásamt öðrum upplýsingum, eftir því sem við á. Þessum nöfnum skal fylgja nafn hópstjóra skoðunarinnar, sem verður skoðunarmaður framkvæmdastjórnarinnar, sem framkvæmdastjórnin ræður til starfa.

3. Tengiliður skal tryggja að samræmingaraðili sé tilnefndur fyrir hverja skoðun til að sjá um hagnýtt fyrirkomulag skoðunarstarfsins. Meðan á skoðun stendur verður hópstjórinn aðaltengiliður samræmingaraðilans.

10. gr.

Framkvæmd skoðana

1. Nota skal staðlaða aðferðafræði til að fylgjast með beitingu aðildarríkja á kröfunum um siglingavernd sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 725/2004.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar njóti ávallt fylgdar meðan skoðun stendur yfir.

3. Ef skip er í hafnaraðstöðu, þar sem á að skoða það, og fánaríki skipsins er ekki aðildarríki hafnaraðstöðunnar, skal aðildarríki hafnaraðstöðunnar tryggja að skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar njóti fylgdar starfsmanns yfirvalds, sem um getur í 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 725/2004, meðan skipið er skoðað.

4. Skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar skulu bera skilríki sem heimilar þeim að framkvæma skoðanir fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar. Aðildarríkin skulu tryggja að skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar fái aðgang að öllum svæðum sem nauðsynlegt er að skoða.

5. Prófun skal því aðeins fara fram að tengilið hafi verið tilkynnt um hana og að hann samþykki umfang og tilgang hennar. Tengiliðurinn skal hafa nauðsynlegt samráð við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

6. Með fyrirvara um 11. gr. skulu skoðunarmenn framkvæmdastjórnarinnar, eftir því sem við á og því verður við komið, flytja óformlega samantekt á staðnum um athugasemdir sínar.

Hlutaðeigandi tengiliður skal þegar í stað upplýstur um hvers konar gróft frávík frá reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða tilskipun 2005/65/EB, sem koma fram við skoðun framkvæmdastjórnarinnar, áður en lokið hefur verið við skoðunarskýrsluna í samræmi við 11. gr. þessarar reglugerðar.

Í tilvikum þegar skoðunarmaður framkvæmdastjórnarinnar, sem framkvæmir skoðun skips, telur að um gróft frávík sé að ræða, sem gefur tilefni til aðgerða skv. 16. gr., skal hópstjórinn tilkynna tengilið aðildarríkisins sem er hafnaríki það þegar í stað.

11. gr.

Skoðunarskýrsla

1. Framkvæmdastjórnin skal senda viðkomandi aðildarríki skoðunarskýrslu innan sex vikna frá því að skoðuninni lauk. Skoðunarskýrslan getur innihaldið, ef við á, niðurstöðurnar úr vöktun hafnarinnar, sem fram fór samkvæmt b-lið 2. mgr. 8. gr.

2. Hafi skipið verið skoðað þegar hafnaraðstaða var skoðuð skal einnig senda viðeigandi hluta skoðunarskýrslunnar til aðildarríkisins sem er fánaríkið ef það er ekki sama aðildarríkið og skoðunin fór fram í.

3. Aðildarríkið skal upplýsa aðilana, sem sættu skoðun, um þær athugasemdir skoðunarinnar sem máli skipta. Þó skal ekki senda þeim aðilum, sem sættu skoðun, sjálfa skoðunarskýrsluna.

4. Í skýrslunni skal greint frá athugasemdum skoðunarinnar og tilgreind hvers konar frávík eða gróf frávík frá reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða tilskipun 2005/65/EB. Skýrslan getur falið í sér tillögur um aðgerðir til úrbóta.

5. Þegar lagt er mat á framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 725/2004 og tilskipunar 2005/65/EB skal einn af eftirtöldum flokkum eiga við um hverja athugasemd í skýrslunni:

- a) samrýmist að öllu leyti,
- b) samrýmist en umbætur æskilegar,
- c) frávík,
- d) gróft frávík,
- e) á ekki við,
- f) ekki staðfest.

12. gr.

Svar aðildarríkisins

1. Aðildarríkið skal, innan þriggja mánaða frá sendingardegi skoðunarskýrslunnar, afhenda framkvæmdastjórninni skriflegt svar við skýrslunni þar sem:

- a) fjallað er um athugasemdirnar og tillögurnar og
- b) kveðið er á um aðgerðaáætlun, þar sem tilgreindar eru aðgerðir og frestir til að ráða bót á hvers konar tilgreindum annmörkum.

2. Ef ekki eru tilgreind nein frávik eða gróf frávik frá reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða tilskipun 2005/65/EB í skoðunarskýrslunni er ekki krafist svars.

13. gr.

Aðgerð af hálfu framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin getur gripið til eftirtalinna ráðstafana ef um frávik eða gróf frávik er að ræða frá reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða tilskipun 2005/65/EB og að fengnu svari frá aðildarríkinu:

- komíð athugasemdum á framfæri við aðildarríkið eða farið fram á frekari upplýsingar til að skýra allt svarið eða hluta þess,
- annast skoðun til eftirfylgni eða vöktun til að hafa eftirlit með framkvæmd aðgerða til úrbóta en tilkynna skal um slíka eftirfylgni með a.m.k. tveggja vikna fyrirvara,
- hafið málsmeðferð gagnvart viðkomandi aðildarríki vegna brots.

2. Ef framkvæma á skoðun á skipi til eftirfylgni skal aðildarríkið, sem er fánaríkið, upplýsa framkvæmdastjórnina um næstu viðkomuhafnir skipsins, þegar þess er kostur, svo framkvæmdastjórnin geti ákveðið hvar og hvenær skoðun til eftirfylgni geti farið fram.

IV. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

14. gr.

Viðkvæmar upplýsingar

Framkvæmdastjórnin skal meðhöndla viðkvæmar upplýsingar, sem tengjast eftirliti, sem leynilegar upplýsingar, sbr. þó 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 725/2004 og 16. gr. tilskipunar 2005/65/EB.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. apríl 2008.

15. gr.

Skoðunaráætlun framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal ráðfæra sig við nefndina um forgangs röðun við framkvæmd skoðunaráætlunar sinnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna nefndinni reglulega um framkvæmd skoðunaráætlunar sinnar og um niðurstöður skoðananna.

16. gr.

Upplýsingar til aðildarríkja um gróft frávik

Leiði skoðun í ljós gróft frávik frá reglugerð (EB) nr. 725/2004 eða tilskipun 2005/65/EB, sem talið er að hafi veruleg og almenn áhrif á siglingavernd í Bandalaginu, skal framkvæmdastjórnin tilkynna hinum aðildarríkjunum um það þegar í stað eftir að hafa sent skoðunarskýrsluna til hlutaðeigandi aðildarríkja. Þegar ráðin hefur verið bót á grófu frávikinu svo að framkvæmdastjórninni þyki fullnægjandi skal hún, eftir að hafa tilkynnt hinum aðildarríkjunum um fráviknið samkvæmt þessari grein, tilkynna það hinum aðildarríkjunum tafarlaust.

17. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal með reglulegu millibili endurskoða skoðunarkerfi sitt og einkum skilvirkni þess.

18. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 884/2005 er felld úr gildi.

19. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 540/2008

2009/EES/37/34

frá 16. júní 2008

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins að því er varðar snið eyðublaða (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 336/2006 frá 15. febrúar 2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Alþjóðasiglingastofnunin (IMO) breytti ISM-kóðanum með ályktun siglingaöryggisnefndar 179(79) frá 10. desember 2004, sem breytti sniði samræmingarskjalsins og öryggisstjórnunarskírteinisins frá og með 1. júlí 2006.
- 2) Í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 336/2006 er ISM-kóðinn skilgreindur í samræmi við I. viðauka við fyrrnefnda reglugerð, í uppfærðri útgáfu.

3) Til að textinn verði skýr og læsilegur skulu viðkomandi eyðublöð í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006 einnig uppfærð.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 5. þáttar B-hluta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006 komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. júní 2008.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Antonio TAJANI

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 157, 17.6.2008, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/2008 frá 7. nóvember 2008 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 79, 18.12.2008, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 64, 4.3.2006, bls. 1.

VIÐAUKI

„5. Fyrirmyndir að samræmingarskjölum og öryggisstjórnunarskírteinum

Ef skip eru eingöngu starfrækt innan aðildarríkis skulu aðildarríki annaðhvort nota eyðublaðin, sem fylgja ISM-kóðanum, eða samræmingarskjalið, öryggisstjórnunarskírteinið bráðabirgðasamræmingarskjalið og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteinið, sem útbúið eru samkvæmt fyrirmyndunum hér á eftir.

Ef um er að ræða undanþágu frá 1. mgr. 7. gr. og, ef við á, 2. mgr. 7. gr. skal skírteini, sem gefið er út, vera frábrugðið því sem um getur hér að framan og þar skal koma skýrt fram að veitt hafi verið undanþága í samræmi við 1. mgr. 7. gr. og, ef við á, 2. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar og skal undanþágan fela í sér viðeigandi starfrækslutakmarkanir.

SAMRÆMINGARSKJAL

(Kennimerki opinbers aðila) (Ríki)

Nr. skírteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum [ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974, með áorðnum breytingum, og] (*) reglugerðar ráðsins (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins

Í umboði ríkisstjórnar

(heiti ríkis)

af

(viðurkenndur aðili eða stofnun)

Nafn og heimilisfang félags

.....

(sjá lið 1.1.2 í A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006)

ÞAÐ VOTTAST HÉR MEÐ að gerð hefur verið úttekt á öryggisstjórnunarkerfi félagsins og að það uppfyllir kröfur alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðans) að því er varðar þær gerðir skipa sem talðar eru upp hér á eftir (strikið út þar sem við á):

Farþegaskip

Háhraðafarþegafar

Háhraðaflutningafar

Búlkaskip

Oliuflutningaskip

Efnaflutningaskip

Gasflutningaskip

Færanlegur borpallur á sjó

Önnur flutningaskip

Ekjufarþegaskip (ekjuferja)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

Þetta samræmingarskjal gildir til....., að því tilskildu að reglubundin sannprófun hafi farið fram.

Lokadagsetning sannprófunarinnar sem skírteini þetta byggist á

(dd/mm/áááá)

Gefið út í

(útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur

.....

(undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til að gefa skjalið út)

(kennimerki eða stimpill yfirvaldsins sem gefur út skjalið, eftir því sem við á)

Nr. skirteinis:

ÁRITUN UM ÁRLEGA SANNPRÓFUN

ÞAÐ VOTTAST HÉR MEÐ að við reglubundna sannprófun í samræmi við [reglu IX/6.1 í samningnum og lið 13.4 í ISM-kóðanum og](*) 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins, uppfyllti öryggisstjórnunarkerfið kröfur í ISM-kóðanum.

FYRSTA ÁRLEGA SANNPRÓFUN

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

ÖNNUR ÁRLEGA SANNPRÓFUN

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

ÞRIÐJA ÁRLEGA SANNPRÓFUN

Undirskrift:

(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

FJÓRÐA ÁRLEGA SANNPRÓFUN

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

ÖRYGGISSTJÓRNUNARSKÍRTEINI*(Kennimerki opinbers aðila) (Ríki)*

Nr. skírteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum [ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974, með áorðnum breytingum, og] (*) reglugerðar ráðsins (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins

Í umboði ríkisstjórnar

(heiti ríkis)

af:

(viðurkenndur aðili eða stofnun)

Nafn skips:

Einkennisstafir:

Heimahöfn:

Tegund skips (**):

Brúttótonnatala:

IMO-númer:

Nafn og heimilisfang félags:

(sjá lið 1.1.2 í A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006)

ÞAÐ VOTTAST HÉR MED að gerð hefur verið úttekt á öryggisstjórnunarkerfi félagsins og að það uppfyllir kröfur alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðans) að undangenginni sannprófun á því að samræmingarskjal félagsins eigi við um þessa gerð skipa.

Þetta öryggisstjórnunarskírteini gildir tilmeð fyrirvara um reglubundna sannprófun og að samræmingarskjalið sé í gildi.

Lokadagsetning sannprófunarinnar sem skírteini þetta byggist á

(dd/mm/áááá)

Gefið út í

(útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur

(undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til að gefa skírteinið út)

(kennimerki eða stimpill yfirvaldsins sem gefur út skjalið, eftir því sem við á)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

(**) Hér á að færa inn eina af eftirfarandi gerðum skipa: farþegaskip, háhraðafarþegafar, háhraðaflutningafar, búlkaskip, olíuflutningaskip, efnaflutningaskip, gasflutningaskip, færanlegur borpallur á sjó, önnur flutningaskip, ekjufarþegaferja.

Nr. skirteinis:

ÁRITUN UM MILLISANNPRÓFUN OG VIÐBÓTARSANNPRÓFUN (EF HENNAR ER KRAFIST)

ÞAÐ VOTTAST HÉR MEÐ að við reglubundna sannprófun í samræmi við [reglu IX/6.1 í samningnum og lið 13.8 í ISM-kóðanum og] (*) 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins, uppfyllti öryggisstjórnunarkerfið kröfur í ISM-kóðanum.

MILLISANNPRÓFUN (skal framkvæmd milli annarrar og þriðju árlegu dagsetningarinnar)

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

VIÐBÓTARSANNPRÓFUN (**)

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

VIÐBÓTARSANNPRÓFUN (**)

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

VIÐBÓTARSANNPRÓFUN (**)

Undirskrift:

(undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dagsetning:

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

(**) Ef við á. Vísað er í lið 13.8 í alþjóðlega kóðanum um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðanum) og lið 3.4.1 í viðmiðunarreglum fyrir stjórnvöld um beitingu alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðans) (ályktun A.913(22)).

BRÁÐABIRGÐASAMRÆMINGARSKJAL*(Kennimerki opinbers aðila) (Ríki)*

Nr. skirteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum [ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974, með áorðnum breytingum, og] (*) reglugerðar ráðsins (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins

Í umboði ríkisstjórnar

(heiti ríkis)

af

(viðurkenndur aðili eða stofnun)

Nafn og heimilisfang félags

.....

(sjá lið 1.1.2 í A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006)

ÞAÐ VOTTAST HÉR MEÐ að öryggisstjórnunarkerfi félagsins er viðurkennt með tilliti til þess að það uppfyllir ákvæði liðar 1.2.3 í A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006 að því er varðar þær gerðir skipa sem taldar eru upp hér á eftir (strikið út þar sem við á):

Farþegaskip

Háhraðafarþegafar

Háhraðaflutningafar

Búlkaskip

Oliuflutningaskip

Efnaflutningaskip

Gasflutningaskip

Færanlegur borpallur á sjó

Önnur flutningaskip

Ekjufarþegaskip (ekjuferja)

Þetta bráðabirgðasamræmingarskjal gildir til

Gefið út í:

(útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til að gefa skjalið út)

(Kennimerki eða stimpill yfirvaldsins sem gefur út skjalið, eftir því sem við á)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

BRÁÐABIRGÐAÖRYGGISSTJÓRNUNARSKÍRTEINI*(Kennimerki opinbers aðila) (Ríki)*

Nr. skirteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum [ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974, með áorðnum breytingum, og] (*) reglugerðar ráðsins (EB) nr. 336/2006 um að hrinda í framkvæmd ákvæðum alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa innan Bandalagsins

Í umboði ríkisstjórnar

(heiti ríkis)

af

(viðurkenndur aðili eða stofnun)

Nafn skips:

Einkennisstafir:

Heimahöfn:

Tegund skips (**):

Brúttótonnataka:

IMO-númer:

Nafn og heimilisfang félags:

(sjá lið 1.1.2 í A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006)

ÞAÐ VOTTAST HÉR MEÐ að kröfum í lið 14.4 í A-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 336/2006 hefur verið fullnægt og að samræmingarskjal/bráðabirgðasamræmingarskjal (***) félagsins eigi við um þetta skip.

Bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini þetta gildir til, að því tilskildu að samræmingarskjalið/bráðabirgðasamræmingarskjalið (***) sé í gildi.

Gefið út í:

(útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til að gefa skírteinið út)

(Kennimerki eða stimpill yfirvaldsins sem gefur út skjalið, eftir því sem við á)

Nr. skirteinis:

Gildistími þessa bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteinis er framlengdur til:

Dagsetning framlengingar:

(undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til að framlengja gildistímann)

(kennimerki eða stimpill yfirvaldsins sem gefur út skjalið, eftir því sem við á)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

(**) Hér á að færa inn eina af eftirfarandi gerðum skipa: farþegaskip, háhraðafarþegafar, háhraðaflutningafar, búlkaskip, olíuflutningaskip, efnaflutningaskip, gasflutningaskip, færanlegur borpallur á sjó, önnur flutningaskip, ekjufarþegaferja.

(***) Stríkið út þar sem við á.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 358/2008 "422; 1GGU59157**frá 22. apríl 2008****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, þegar þörf krefur, skv. 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd í öllu Bandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd ⁽²⁾ var fyrsta gerðin þar sem mælt var fyrir um slíkar ráðstafanir.
- 2) Endurskoðað skal ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 622/2003, í ljósi tækniþróunar, afleiðinga fyrir rekstur flugvalla og áhrifa á farþega. Frekari rannsóknir hafa sýnt fram á að kostir þess að

fastsetja reglur um stærð handfarangurs vega ekki þyngra en afleiðingarnar sem þetta getur haft á rekstur flugvalla og þeirra áhrifa sem það hefur á farþega. Því skal fella brott þessa reglu sem myndi koma til framkvæmda frá og með 6. maí 2008.

- 3) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 622/2003 til samræmis við það.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 5. maí 2008.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. apríl 2008.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 111, 23.4.2008, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 118/2008 frá 7. nóvember 2008 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 79, 18.12.2008, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 23/2008 (Stjtið. ESB L 9, 12.1.2008, bls. 12).

VIÐAUKI

G-liður í lið 4.1.1.1 í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 fellur brott.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 351/2008

2009/EES/37/36

frá 16. apríl 2008

um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB að því er varðar forgangsröðun skoðana á hlaði á loftförum sem nota flugvelli Bandalagsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB frá 21. apríl 2004 um öryggi loftfara frá þriðju löndum sem nota flugvelli Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2004/36/EB er innleidd samhæfð nálgun á skilvirkri framkvæmd alþjóðlegra öryggisstaðla innan Bandalagsins með því að samræma reglur og verklagsreglur við skoðanir á hlaði á loftförum frá þriðja landi sem lenda á flugvöllum í aðildarríkjunum. Þar er kveðið á um að aðildarríkin skuli beita samræmdum verklagsreglum við skoðanir á hlaði á loftförum frá þriðja landi, sem grunur leikur á um að samræmist ekki alþjóðlegum öryggisstöðlum og lenda á einhverjum af þeim flugvöllum þess sem annast flugumferð milli landa og að þau taki þátt í að safna og skiptast á upplýsingum um þær skoðanir á hlaði sem eru framkvæmdar.
- 2) Til að nýta sem best takmörkuð tilföng, sem lögbær skoðunaryfirvöld hafa tiltæk í hverju aðildarríki, skulu þau veita tilteknum flokkum flugrekenda og loftfara, sem sérstaklega er hætt við annmörkum í öryggismálum, forgang að því er varðar skoðanir á hlaði.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 12. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3922/91 ⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- (*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 109, 19.4.2008, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/2009 frá 5. febrúar 2009 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 73, 19.3.2009, bls. 50.
- ⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 76. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2111/2005 (Stjóð. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15).
- ⁽²⁾ Stjóð. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 216/2008 (Stjóð. ESB L 79, 19.3.2008, bls. 1).

1. „forgangsröðun skoðana á hlaði“: sérstök ráðstöfun á viðeigandi hluta af heildarfjölda skoðana á hlaði sem framkvæmdar eru af hálfu aðildarríkis ár hvert, eins og kveðið er á um í 2. gr. þessarar reglugerðar,
2. „viðfang“: flugrekandi og/eða allir flugrekendur frá tilteknu ríki og/eða gerð loftfars og/eða tiltekið loftfar.

2. gr.

Viðmiðanir við forgangsröðun

Með fyrirvara um 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 2004/36/EB skulu aðildarríkin, við skoðanir sínar á hlaði, veita forgang eftirfarandi viðföngum þegar þau lenda á einhverjum af flugvöllum þeirra sem annast flugumferð milli landa:

1. viðföngum, sem greind hafa verið sem hugsanleg ógnun við öryggi á grundvelli reglubundinna greininga af hálfu Flugöryggisstofnunar Evrópu (EASA),
2. viðföngum, sem bent hefur verið á, á grundvelli álits frá flugöryggisnefndinni í tengslum við framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2005 ⁽³⁾, að þurfi að sæta frekari kerfisbundnum skoðunum á hlaði til að sannreyna að þau fari að viðeigandi öryggisstöðlum. Þetta getur tekið til viðfanga sem hafa verið felld brott úr skrá yfir flugrekendur sem er bannað að stunda flugrekstur innan Bandalagsins og sem komið var á með reglugerð (EB) nr. 2111/2005 (skrá Bandalagsins);
3. viðföngum sem eru tilgreind á grundvelli upplýsinga sem framkvæmdastjórninni bárust frá aðildarríkjunum eða Flugöryggisstofnun Evrópu skv. 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2111/2005,
4. loftförum sem eru starfrækt í flugi til Bandalagsins af flugrekendum sem eru á skrá Bandalagsins í viðauka B,
5. loftförum, sem eru starfrækt af flugrekendum sem hafa vottun frá sama ríki og allir þeir flugrekendur sem eru á sama tíma á skrá Bandalagsins.

⁽³⁾ Stjóð. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15.

3. gr.

Tilkynningar

1. Flugöryggisstofnun Evrópu skal senda aðildarríkjunum skrá yfir viðföng, sem um getur í 2. gr., með rafrænum hætti á a.m.k. fjögurra mánaða fresti.
2. Flugöryggisstofnun Evrópu fylgist með forgangsröðunarferlinu og veitir aðildarríkjunum, í samvinnu við lögbærar, alþjóðlegar stofnanir á sviði flugmála, nauðsynlegar

upplýsingar til að gera þeim kleift að fylgjast með framþróun í Bandalaginu að því er varðar forgangsröðun skoðana á viðföngum, sem um getur í 2. gr., þ.m.t. viðeigandi tölfræðileg gögn um flugumferð.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. apríl 2008.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 820/2008

2009/EES/37/37

frá 8. ágúst 2008

um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar þörf krefur ber framkvæmdastjórninni, skv. 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í öllu Bandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd ⁽²⁾ var fyrsta gerðin þar sem mælt var fyrir um slíkar ráðstafanir.
- 2) Reglugerð (EB) nr. 622/2003 hefur verið breytt 14 sinnum síðan hún var samþykkt. Til glöggvunar og hagræðingar er því viðeigandi að steypa öllum breytingum saman í nýja reglugerð.
- 3) Í 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 er kveðið á um að framkvæmdarráðstafanir, sem framkvæmdastjórnin samþykkti skv. 2. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar, skuli vera leynilegar og ekki birtar þegar þær tengjast kröfum um afkastagetu og samþykktarprófunum búnaðar, nákvæmri málsmæðferð, þar sem farið er með viðkvæmar upplýsingar, eða nákvæmum viðmiðunum fyrir undanþágur frá verndarráðstöfunum. Í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 622/2003 er enn fremur kveðið á um að framkvæmdarráðstafanirnar, sem settar eru fram í viðauka hennar, skuli vera leynilegar, ekki birtar og einungis gerðar aðgengilegar þeim einstaklingum sem hafa fullt umboð til þess af hálfu aðildarríkis eða framkvæmdastjórnarinnar. Í síðari breytingum á reglugerð (EB) nr. 622/2002 er mælt fyrir um að þetta ákvæði gildi um slíkar breytingar.
- 4) Til að auka gagnsæi framkvæmdarráðstafananna, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fram að þessu skv. 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002, hefur hún endurskoðað ráðstafanirnar í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 sem hefur síðan verið breytt í ljósi viðmiðananna í 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002. Þessi endurskoðun hefur sýnt að margar af þessum ráðstöfunum þurfa ekki að vera leynilegar og skulu því birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 5) Það verður, engu að síður, áfram mikilvægt að halda tilteknum ráðstöfunum leyndum þar sem birting þeirra gæti auðveldað einstaklingum að sniðganga þær og fremja ólöglegt athæfi. Slíkar ráðstafanir fela einkum í sér tiltekna, ítarlegar verklagsreglur og undanþágur frá þeim að því er varðar skimun ökutækja, sem koma inn á haftasvæði flugverndar, leit í loftförum og á farþegum, meðferð óviðráðanlegra farþega, skimun lestarfarangurs, sem fylgir ekki farþega, skimun lestarfarangurs með því að nota greiningarkerfi fyrir sprengiefni og eftirlit með farmi og pósti svo og tækniforskriftir fyrir skimunarbúnað. Þessar ráðstafanir skulu samþykktar hver fyrir sig með ákvörðun sem er beint til allra aðildarríkjanna.
- 6) Heimilt er að gera greinarmun á flugvöllum með hliðsjón af mati á staðbundinni áhættu. Því ber að tilkynna framkvæmdastjórninni um þá flugvelli þar sem áhætta er talin lítil.
- 7) Einnig skal heimila að beita megi mismunandi framkvæmdarráðstöfunum eftir því um hvers konar flugstarfsemi er að ræða. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um það ef öðrum ráðstöfunum er beitt til að tryggja sambærilegt flugverndarstig.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 221, 19.8.2008, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/2009 frá 29. maí 2009 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (biður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. L 229, 29.6.2004, bls. 3).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 358/2008 (Stjtið. ESB L 111, 23.4.2008, bls. 5).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um ráðstafanir varðandi framkvæmd og tæknilega aðlögun á sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd sem taka ber upp í landsbundnar flugverndaráætlanir í almenningssflugi.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „landsbundin flugverndaráætlun í almenningssflugi“: reglur, starfsvenjur og málsmeðferð sem aðildarríkin samþykkja skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 til að tryggja flugvernd í almenningssflugi á yfirráðasvæði sínu,
- „viðeigandi yfirvald“: landsbundið yfirvald sem aðildarríki tilnefnir, skv. 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002, til að bera ábyrgð á samræmingu á og eftirliti með framkvæmd flugverndaráætlunar þess ríkis í almenningssflugi.

3. gr.

Ráðstafanirnar, sem um getur í 1. gr., eru settar fram í viðaukanum.

4. gr.

Nýjar tæknilegar aðferðir og ferli

1. Aðildarríkin mega heimila notkun tæknilegrar aðferðar eða ferlis við flugverndareftirlit í stað þess sem mælt er fyrir um í viðaukanum, að því tilskildu:

- a) að tæknilegar aðferðir eða ferli séu notuð í því skyni að meta nýjar leiðir við að framkvæma viðkomandi flugverndareftirlit og
- b) að tæknilegar aðferðir eða ferli muni ekki hafa neikvæð áhrif á almenna verndarstigið sem komið hefur verið á.

2. Viðkomandi aðildarríki, sem hefur í hyggju að leyfa notkun nýrrar aðferðar eða ferlis, skal, a.m.k. fjórum mánuðum áður en áætluð notkun hefst, tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum skriflega um hina nýju aðferð eða ferli, sem

það ætlar að leyfa, og láta fylgja með mat þar sem tilgreint er hvernig aðildarríkið skuli tryggja að beiting nýju aðferðarinnar eða ferlisins uppfylli kröfuna í b-lið 1. mgr. Í tilkynningunni skulu einnig koma fram ítarlegar upplýsingar um þann stað eða þá staði þar sem aðferðin eða ferlið verður notað og fyrirhugaða lengd matstímabilsins.

3. Ef framkvæmdastjórnin gefur aðildarríkinu jákvætt svar eða ef ekkert svar berst innan þriggja mánaða frá móttöku skriflegu beiðninnar má aðildarríkið leyfa notkun nýju aðferðarinnar eða ferlisins.

Ef framkvæmdastjórnin er ekki fullviss um að hin fyrirhugaða, nýja aðferð eða ferli veiti fullnægjandi tryggingu fyrir því að almennri flugvernd verði viðhaldið í Bandalaginu skal framkvæmdastjórnin tilkynna aðildarríkinu þar um innan þriggja mánaða frá móttöku tilkynningarinnar, sem um getur í 2. mgr., þar sem hún útskýrir efasemdir sínar. Við slíkar aðstæður skal viðkomandi aðildarríki ekki hefja notkun aðferðarinnar eða ferlisins fyrr en það hefur fengið samþykki framkvæmdastjórnarinnar.

4. Lengd matstímabilsins fyrir hverja tæknilega aðferð eða ferli skal vera að hámarki 18 mánuðir. Framkvæmdastjórninni er heimilt að framlengja matstímabilið um hámark 12 mánuði til viðbótar, að því tilskildu að aðildarríkið leggi fram gild rök fyrir framlengingunni.

5. Hlutaðeigandi yfirvald í viðkomandi aðildarríki skal, a.m.k. á sex mánaða fresti á matstímabilinu, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um framvindu matsins. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um innihald framvinduskýrslunnar.

6. Matstímabilið má ekki undir neinum kringumstæðum vera lengra en 30 mánuðir.

5. gr.

Tilkynning

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni skriflega um þá flugvelli þar sem þau hafa nýtt sér kostinn sem heimilaður er skv. a- eða c-lið 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002.

6. gr.

Aðrar ráðstafanir

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni skriflega um aðrar ráðstafanir sem beitt er í samræmi við lið 4.2 í viðaukanum við reglugerð (EB) 2320/2002.

7. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 er felld úr gildi.

8. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. ágúst 2008.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Antonio TAJANI

varaforseti.

VIÐAUKI ⁽¹⁾

1. SKILGREININGAR

Auk skilgreininganna, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 2320/2002, er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1.1. „aðgangseftirlits- og viðvörunarvöktunarkerfi (ACAMS)“: aðgangseftirlits- og viðvörunarvöktunarkerfi sem hefur rafrænt eftirlit með aðgangi að dyrum, hliðum og öðrum komustöðum sem liggja beint eða óbeint að haftasvæðum flugverndar og sem gerir viðeigandi yfirvaldi viðvart þegar einstaklingur kemst inn í heimildarleysi,
- 1.2. „flugvallarnotandi“: einstaklingur eða lögaðili sem ber ábyrgð á flutningum á farþegum, pósti og/eða farmi í lofti frá eða til flugvallarins, sem um ræðir, eins og skilgreint er í 2. gr. tilskipunar ráðsins 96/67/EB ⁽²⁾,
- 1.3. „afgreiðsla á jörðu niðri“: þjónusta til handa flugvallarnotendum á flugvöllum eins og lýst er í viðaukanum við tilskipun 96/67/EB,
- 1.4. „flugrekandi“: fyrirtæki sem stundar flutninga í lofti og hefur gilt flugrekstrarleyfi,
- 1.5. „þjónustulúga“: aðgangssop á loftfari að utanverðu sem er notað til að veita loftfarinu þjónustu; slík op fela í sér vatns-, salernis- og rafmagnsúttak og önnur þjónustuhólf með lúgum sem lokast að utan með smellulás,
- 1.6. „loftfar sem er ekki í notkun“: loftfar sem er annaðhvort á stæði í meira en 12 klukkustundir eða ekki undir fullnægjandi eftirliti til unnt sé að fylgjast með óheimilum aðgangi.

2. FLUGVERND Á FLUGVELLI

2.1. Kröfur við skipulagningu flugvalla

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

2.2. Aðgangseftirlit

2.2.1. Haftasvæði flugverndar og önnur flugasvæði

1. Viðeigandi yfirvald skal sjá til þess að haft sé eftirlit með aðgangi að haftasvæði flugverndar.

Ef svæði, sem eru ekki haftasvæði flugverndar, liggja að haftasvæðum flugverndar og gera kleift að hafa aðgang að þeim skal setja mörk og viðhafa fullnægjandi eftirlit til að fylgjast með óheimilum aðgangi og gera viðeigandi ráðstafanir þar að lútandi.

2. Viðeigandi yfirvald, sem heimilar aðgang að haftasvæðum flugverndar, skal sjá til þess að allt starfsfólk, sem hefur aðgang að þessum svæðum, geri strangar ráðstafanir um aðgangseftirlit. Þessar ráðstafanir fela í sér:
 - a) að starfsfólk með auðkenniskort fyrir aðgang að haftasvæðum flugverndar kunni skil á auðkenniskortum, sem eru gefin út á vegum flugvallarins, og samþykktum auðkenniskortum, sem eru ekki gefin út á vegum flugvallarins, en veita samt aðgang að haftasvæðum flugverndar,
 - b) að starfsfólk skuli stöðva eða tilkynna til viðeigandi yfirvalds um alla einstaklinga á haftasvæðum flugverndar sem framvísa ekki gildu auðkenniskorti,
 - c) að starfsfólk skuli stöðva eða tilkynna til viðeigandi yfirvalds um öll óleyfileg ökutæki sem finnast á haftasvæðum flugverndar.

⁽¹⁾ Í þessum viðauka er fylgt sömu uppbyggingu og númeraröð og í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 2320/2002. Ef engin ákvæði öðlast gildi með þessari reglugerð, að því er varðar framkvæmd eða tæknilega aðlögun á sameiginlegum grunnkröfum, er það tilgreint með skýrum hætti í samsvarandi fyrirsögn.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 272, 25.10.1996, bls. 36.

3. Viðeigandi yfirvald skal sjá til þess í landsbundinni flugverndaráætlun í almenningssflugi að eftirfarandi eftirlit sé haft með aðgangskortum að flugvöllum sem heimila aðgang að haftasvæðum flugverndar:
 - a) samkvæmt auðkenniskortum að flugvelli einskorðast aðgangur starfsfólks við þau svæði þar sem það þarf að sinna starfi sínu,
 - b) við starfslok eða við breytingu á ráðningarstöðu skal aðgangskorti starfsmanns að flugvelli skilað til flugmálayfirvalda og því eytt,
 - c) ef handhafi glatar aðgangskorti sínu að flugvelli eða því er stolið skal hann tafarlaust tilkynna það vinnuveitanda sínum og yfirvaldinu, sem gefur það út. Um leið og tilkynningin berst skal viðkomandi aðgangskort að flugvelli gert óvirkt.
4. Viðeigandi yfirvald skal sjá til þess að aðgangsdyr, sem eingöngu eru notaðar þegar farþegar ganga frá borði og veita aðgang að flughlaði eða haftasvæðum flugverndar, séu einungis hafðar opnar þegar gengið er frá borði.
5. Skimunarstaðir flugverndar skulu varðir af öryggisstarfsmönnum eða með fullnægjandi eftirlitsbúnaði til að hindra og koma í veg fyrir öryggisbrot við inn- og útgönguleiðir skimunarstaðarins og til að verja starfsfólk sem vinnur við skimunarferlið.
6. Rekstrarvörur, sem eru geymdar á haftasvæðum flugverndar og öðrum flugsvæðum og notaðar í tengslum við innritun farþega og lestarfarangurs, skulu varðar eða vera undir stöðugu eftirliti til að koma í veg fyrir óheimilan aðgang. Rekstrarvörum, sem hefur verið hent, skal eytt til að tryggja að óviðkomandi aðildar noti þær ekki.

Eftirlit skal haft með komu- og brottfarareftirlitskerfi á flugvöllum til að koma í veg fyrir óheimilan aðgang.

Litið skal svo á að sjálfvirk innritun og samsvarandi kostir á Netinu, sem farþegum er heimilt að nota, heimili aðgang að slíkum rekstrarvörum eða kerfum.

2.2.2. Svæði í flugstöð

Kröfurnar, sem mælt er fyrir um í lið 2.2.1.6, skulu einnig gilda um svæði í flugstöð sem eru aðgengileg almenningi.

2.2.3. Önnur almenn svæði

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

2.3. Skimun starfsfólks, hluta, sem það ber á sér, og ökutækja

2.3.1. Skimun starfsfólks og hluta sem það ber á sér

Flugverndarstarfsfólki er heimilt að synja starfsmanni um aðgang að haftasvæði flugverndar hafi hann undir höndum hlut sem það telur grunsamlegan.

2.3.2. Skimun ökutækja

1. Skoða skal ökutæki til að ganga úr skugga um að þar sé ekki að finna bannaða hluti og óviðkomandi aðila.
2. Ökumaðurinn og allir aðrir farþegar ökutækisins skulu yfirgefa ökutækið á meðan skoðun fer fram.

2.3.3. Flugverndarráðstafanir varðandi birgðir af vökva og poka með innsigli sem sýnir hvort átt hefur verið við þá

Almenn ákvæði

1. „Birgðir af vökva“: vökvar til sölu á afgreiðslustöðum, sem eru annaðhvort staðsettir á flugsvæði fyrir innan þann stað þar sem eftirlit með brottfararspjöldum fer fram eða á haftasvæði flugverndar, frá því fyrst er tekið á móti þeim á flugsvæði þar til þeir eru afhentir á slíkum afgreiðslustöðum.
2. „Birgðir af pokum með innsigli sem sýnir hvort átt hefur verið við þá“: pokar með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við þá, til notkunar á afgreiðslustöðum sem eru staðsettir á flugsvæði fyrir innan þann stað þar sem eftirlit með brottfararspjöldum fer fram, frá því fyrst er tekið á móti þeim á flugsvæði og þar til endanleg notkun þeirra fer fram.

Eftirlit með birgðum

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

Þekktur birgir

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

Pokar með innsigli sem sýnir hvort átt hefur verið við þá

3. Birgðir af pokum með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við þá, skulu afhentar í umbúðum með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við þær, til afgreiðslustaða sem eru staðsettir fyrir innan þann stað þar sem eftirlit með brottfararspjöldum fer fram.
4. Að lokinni móttöku birgða á slíkum afgreiðslustöðum og þar til endanleg notkun þeirra fer fram skulu birgðir af pokum með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við þá, varðar gegn óheimilum aðgangi.

2.4. Verndun mannvirkja og eftirlitsferðir

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

3. FLUGVERND LOFTFARA

3.1. Leit í loftfari og athugun á því

Flugrekandinn skal sjá til þess að starfsfólk, sem annast flugverndarleit í loftfari og flugverndarathugun á loftfari, hafi þekkingu á þeirri tegund loftfars sem er undir eftirliti og hafi fengið viðeigandi þjálfun til að sinna slíkum verkefnum.

3.1.1. Flugverndarathugun á loftfari

Þegar flugverndarathugun á loftfari er lokið skal flugrekandinn halda skrá í 24 klukkustundir eða sem nemur lengd flugsins hvort heldur sem varir lengur.

3.1.2. Flugverndarleit í loftfari

1. Þegar flugverndarleit í loftfari er lokið skal flugrekandinn halda skrá í 24 klukkustundir eða sem nemur lengd flugsins hvort heldur sem varir lengur.
2. Flugverndarleit skal fara fram þegar farþegarymi loftfars er tomt.

3.2. Vörn loftfara

Flugrekandinn skal bera ábyrgð á því að veita loftfari sínu vörn.

4. FARÞEGAR OG HANDFARANGUR

4.1. Skimun farþega

4.1.1. Bannaðir hlutir

1. Farþegum er óheimilt að bera eftirfarandi hluti með sér inn á haftasvæði flugverndar og inn í farþegarymi loftfars:

a) byssur, skotvopn og vopn.

Hvers konar hlutur sem skot getur eða virðist geta hlaupið úr eða virðist geta valdið áverkum, þ.m.t.:

- öll skotvopn (skammbyssur, marghleypur, riffar, haglabyssur o.s.frv.),
- eftirlíkingar og eftirgerðir af skotvopnum,
- íhlutir skotvopna (að undanskildum sjónaukamiðum og öðrum miðum),
- loftbyssur, loftriffar og lofhaglabyssur,
- merkibyssur,
- rássbyssur,
- allar tegundir af leikjabyssum,
- kúlabyssur,
- bolta- og naglabyssur til nota í iðnaði,

- lásbogar,
- teygjubyssur,
- skutul- og spjótbyssur,
- tæki til að aflífa dýr á mannúðlegan hátt,
- tæki til að dasa eða stuða (t.d. rafkylfur, varnarvopn sem nota mismunandi orkugjafa (rafstuðbyssur)),
- kveikjarar í laginu eins og skotvopn.

b) Oddhvöss/beitt vopn og egghvassir hlutir

Oddhvassir hlutir eða hlutir með beittum blöðum sem geta valdið áverkum, þ.m.t.:

- axir og litlar handaxir,
- örvar og kastpílur,
- ísbroddar,
- skutlar og spjót,
- ísaxir og stingir,
- skautar,
- láshnífar eða fjaðurhnífar, óháð lengd blaðs,
- hnífar, þ.m.t. þeir sem eru notaðir við helgiathafnir, með blöðum sem eru lengri en 6 cm, gerðir úr málm eða öðru efni sem er nógu stíft til hægt sé að nota þá sem hugsanlegt vopn,
- kjötaxir,
- sveðjur,
- rakhnífar og rakblöð (að undanskildum öryggis- eða einnotarakvélum með blöðum í skiptihylkjum),
- höggsverð, sverð og korðar,
- skurðarhnífar,
- skæri með lengra en 6 cm blaði,
- skíða- og göngustafir,
- kaststjörnur,
- verkfæri iðnaðarmanna sem hugsanlega má nota sem oddhvasst eða beitt vopn, t.d. borvélar, lausir borar, pappahnífar, hnífar til atvinnu, allar sagir, skrufjárn, kúbein, hamrar, tangir, skiptilyklar/skrúflyklar, blússlampar.

c) Bitlaus áhöld og tól

Bitlaus áhöld og tól sem geta valdið áverkum, þ.m.t.:

- hafnarboltakylfur,
- kylfur eða stafir, stífir eða sveigjanlegir (t.d. vasakylfur, barefli, lögreglukylfur og stafir),
- krikketkylfur,
- golfkylfur,
- hokkikylfur,

- baglar (lacrosse-kylfur),
- kajak- og kanóárar,
- hjólabretti,
- kjuðar fyrir ballskák,
- veiðistangir,
- búnaður fyrir sjálfsvarnaríþróttir (t.d. hnúajárn, kylfur, rotkylfur og önnur sjálfsvarnarvopn (rice flails, num chucks, kubatons, kubasaunts)).

d) Sprengiefni og eldfim efni

Hvers konar sprengiefni eða mjög eldfim efni sem stofna heilsu farþega í hættu eða vernd/öryggi loftfars eða eigna, þ.m.t.:

- skotfæri,
- sprengihettur,
- hvellhettur og sprengiþræðir,
- sprengiefni og sprengibúnaður,
- eftirlíkingar eða eftirgerðir af sprengiefni eða sprengibúnaði,
- jarðsprengjur og aðrar sprengifimar hernaðarbirgðir,
- allar tegundir af handsprengjum,
- gas og gaskútar (t.d. bútan, própán, asetýlen, súrefni) í stórum umbúðum,
- skoteldar, blys (í hvaða formi sem er) og aðrar flugeldavörur (þ.m.t. samkvæmis- og leikjasprengjur),
- eldspýtur, aðrar en öryggiseldspýtur,
- reykhyli eða reykðósir,
- fljótandi eldsneyti (t.d. bensín, dísilolía, kveikjaralögur, alkóhól, etanól),
- málning í úðabrusum,
- terpentína og þynnir,
- áfengir drykkir með meira en 70% vínanda miðað við rúmmál (140% proof).

e) Hrein efni og eiturefni

Hvers konar hrein efni eða eiturefni sem stofna heilsu farþega og áhafnar í hættu eða vernd eða öryggi loftfars eða eigna, þ.m.t.:

- sýrur og lútarefni (t.d. vökvarafhlöður þar sem vökvi getur lekið út),
- tærandi efni eða bleikiefni (t.d. kvikasilfur og klór),
- lamandi úðaeefni (t.d. piparúði og táragas),
- geislavirkt efni (t.d. samsætur til nota við lækningar eða sem verslunarvara),
- eitur,
- smitefni eða hættuleg líffræðileg efni (t.d. smitað blóð, bakteríur og veirur),
- sjálfkviknanleg efni eða efni sem geta brunnið sjálfkrafa,
- slökkvitæki.

f) Vökvar

Vökvar, nema þeir séu í sérilátum sem rúma að hámarki 100 ml eða jafngildi þess og séu í einum, gagnsæjum plastpoka sem hægt er að loka með plastrennilás og rúmar að hámarki einn lítra. Nægilegt rými skal vera fyrir innihald plastpokans og skal pokinn lokast tryggilega. Vökvar taka til gels, maukкенndra efna, fljótandi krema, blandna í föstu eða fljótandi formi, innihalds þrýstiumbúða, t.d. tannkrem, hárgel, drykkir, súpur, síróp, ilmvatn, raksápa, úðaeftir og önnur efni af sambærilegum þéttleika.

Heimilt er að veita undanþágur fyrir vökva:

1. ef nota á hann í ferðinni og ef hann er nauðsynlegur í læknisfræðilegum tilgangi eða vegna sérstaks mataræðis, þ.m.t. barnamatur. Þegar þess er krafist skal farþegi færa sönnur á rétt innihald hins undanþegna vökva eða
2. ef hann er keyptur á flugsvæði sem er fyrir innan þann stað þar sem eftirlit með brottfararspjöldum fer fram, á afgreiðslustöðum, sem starfa samkvæmt samþykktum flugverndarráðstöfunum sem hluti af flugverndaráætlun viðkomandi flugvallar, að því tilskildu að vökvanum sé pakkað í poka með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við hann, sem veitir fullnægjandi sönnun þess efnis að vökvinn hafi verið keyptur á viðkomandi flugvelli þennan sama dag eða
3. ef hann er keyptur innan haftasvæðis flugverndar á afgreiðslustöðum sem starfa samkvæmt samþykktum flugverndarráðstöfunum sem hluti af flugverndaráætlun viðkomandi flugvallar eða
4. ef hann er keyptur á öðrum flugvelli í Bandalaginu, að því tilskildu að vökvanum sé pakkað í poka með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við hann, sem veitir fullnægjandi sönnun þess efnis að vökvinn hafi verið keyptur á flugsvæði viðkomandi flugvallar þennan sama dag eða
5. ef hann er keyptur um borð í loftfari flugrekanda í Bandalaginu, að því tilskildu að vökvanum sé pakkað í poka með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við hann, sem veitir fullnægjandi sönnun þess efnis að vökvinn hafi verið keyptur um borð í viðkomandi loftfari þennan sama dag eða
6. ef hann er keyptur á afgreiðslustöðum sem eru staðsettir fyrir innan þann stað þar sem eftirlit með brottfararspjöldum fer fram eða innan haftasvæðis flugverndar á flugvelli í þriðja landi sem er skráður í 1. fylgiskjali. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 9.°gr. reglugerðar (EB) nr. 2320/2002, að skrá flugvöll í þriðja landi í 1. fylgiskjal, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

— að þriðja land hafi hingað til starfað í góðri samvinnu við Bandalagið og aðildarríki þess og

— að framkvæmdastjórnin hafi viðurkennt, að lokinni sannprófun:

- a) að þriðja land beiti fullnægjandi flugverndarkröfum,
 - b) að þær verndarráðstafanir sem gilda á flugvöllum séu jafngildar þeim sem eru settar fram í lið 2.3.3. í þessum viðauka og í lið 2.3.6 í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 8. ágúst 2009 ⁽¹⁾,
 - c) að ráðlagðar viðmiðunarreglur Alþjóðflugmálastofnunarinnar vegna flugverndareftirlits að því er varðar skimun vökva, gels og úðafna séu framkvæmdar á flugvöllum, eins og mælt er fyrir um í ríkisbréfi frá 1. desember 2006 (Tilvísun: AS 8/11-06/100 trúnaðarmál) og í ríkisbréfi frá 30. mars 2007 (Tilvísun: AS 8/11-07/26 trúnaðarmál) eða, ef um er að ræða poka með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við þá, jafngildar forskriftir og
 - d) að poki með innsigli, sem sýnir hvort átt hefur verið við hann, þar sem vökvanum hefur verið komið fyrir, sýni með fullnægjandi hætti að hann hafi verið keyptur á flugsvæði flugvallar í þriðja landi innan næstliðinna 36 klukkustunda.
2. Veita má farþega undanþágu frá kröfunum í lið 4.1.1.1, að því tilskildu:
 - a) að viðeigandi yfirvaldi hafi verið tilkynnt um það fyrir fram og það veitt samþykki sitt fyrir því að taka megí hlutinn eða hlutina með og
 - b) að flugstjóra loftfarsins hafi verið tilkynnt um farþegann og bannaða hlutinn eða hlutina sem hann ber með sér.

Gengið skal tryggilega frá bannaða hlutum eða hlutum, eftir því sem við á.

⁽¹⁾ Ákvörðunin hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB.

3. Skrá yfir bannaða hluti, sem um getur í lið 4.1.1., og upplýsingar um veittar undanþágur skulu vera aðgengilegar almenningi.
4. Viðeigandi yfirvaldi er heimilt að banna aðra hluti til viðbótar við þá sem fjallað er um í lið 4.1.1.1. Viðeigandi yfirvald skal leggja sig fram um að tilkynna farþegum um slíka hluti áður en þeir hafa lokið við innritun lestarfarangurs.
5. Heimilt er, nema það sé bannað skv. lið 5.2.3.1, að flytja hluti, sem eru bannaðir skv. lið 4.1.1.1 eða 4.1.1.4, í lestarfarangri, að því tilskildu að farþegar hafi ekki aðgang að slíkum farangri án eftirlits frá því hann er innritaður og þar til hann er endurheimtur við komu.
6. Flugverndarstarfsfólki er heimilt að synja farþega um aðgang að haftasvæði flugverndar og að farþegarymi loftfars hafi hann undir höndum hlut sem ekki er getið um í lið 4.1.1.3 en sem það telur grunsamlegan.

4.1.2. *Kvörðun málmleitarhliðs*

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

4.1.3. *Skimun hreyfihamlaðra farþega*

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

4.1.4. *Verndarákvæði fyrir farþega sem kunna að vera óviðráðanlegir*

1. Innleiða skal sérstakar verndarráðstafanir fyrir loftflutninga eftirtalinna hópa farþega sem kunna að vera óviðráðanlegir:
 - a) einstaklinga sem vísað hefur verið úr landi:
 - einstaklingar sem yfirvöld hafa veitt löglegan aðgang að aðildarríki eða sem hafa komist ólöglega inn í aðildarríki og sem yfirvöld síðar meir gefa formleg fyrirmæli um að yfirgefa viðkomandi aðildarríki,
 - b) óæskilega einstaklinga:
 - einstaklingar sem lögbær yfirvöld í aðildarríki synja um aðgang og eru fluttir til baka til þess lands sem þeir komu frá eða til einhvers annars lands þar sem þeir fá aðgang.
 - c) einstaklinga í lögmætu varðhaldi:
 - einstaklingar sem hafa annaðhvort verið handteknir eða verið dæmdir af dómstóli og sem þarf að flytja.
2. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna viðkomandi flugrekanda skriflega og með góðum fyrirvara hvenær þeir áætli að fara um borð með farþega sem kunna að vera óviðráðanlegir.
3. Skriflega tilkynningin til flugrekandans og flugstjórans skal innihalda eftirfarandi upplýsingar:
 - deili á einstaklingnum,
 - ástæðu fyrir flutningnum,
 - nafn og titil fylgdarmanns eða fylgdarmanna, ef kveðið er á um slíkt,
 - áhættumat af hálfu lögbærra yfirvalda (þ.m.t. ástæður fyrir fylgd eða engri fylgd),
 - fyrirfram ákveðin sætaskipan, ef þörf krefur, og
 - hvers eðlis fyrirbyggjandi skjöl eru.
4. Innleiða skal sérstakar verndarráðstafanir fyrir ólátafarþega. Ólátafarþegar eru einstaklingar sem um borð í almenning loftfari, frá því að dyrum loftfars er lokað fyrir flugtak og þar til þær eru opnaðar aftur að lendingu lokinni, gera sig seka um eftirfarandi:
 - árás, ógnun, hótun eða vísitandi kæruleysi sem stofnar góðri reglu í hættu eða öryggi eigna eða einstaklinga,

- árás, ógnun, hótun eða truflandi athæfi sem hindrar flugverja við skyldustörf sín eða dregur úr getu þeirra til að inna af hendi störf sín,
- vísitandi kæruleysi eða skemmd á loftfari, tækjum þess eða tilheyrandi burðarvirkjum og búnaði þannig að það stofni góðri reglu, öryggi loftfarsins og öllum sem eru um borð í hættu,
- miðlun upplýsinga sem vitað er að eru rangar og stofna þar með öryggi loftfars á flugi í hættu,
- óhlýðni við lögmætar skipanir eða fyrirmæli um örugga, skipulega eða skilvirka starfsemi.

5. Einstaklingar í lögmætu varðhaldi skulu ávallt vera í fylgd annarra.

4.2. Aðskilnaður farþega

Ef hluti af flugstöðvarvirkjum, sem eru staðsett á milli skimunarstaða flugverndar og þess staðar þar sem farið er um borð í loftfar, hefur verið notaður af farþegum sem hafa ekki verið skimaðir, samkvæmt lýsingu í reglugerð (EB) nr. 2320/2002, skal leit framkvæmd á þessu svæði til að sjá til þess að engir bannaðir hlutir hafi verið skildir eftir áður en skimaðir farþegar fara um borð.

4.3. Skimun handfarangurs

1. Allir vökvar skulu lagðir fram á skimunarstað til skoðunar.
2. Fartölvur og önnur stór raftæki skulu fjarlægð úr handfarangri áður en skimun fer fram og skimuð sérstaklega.
3. Kápur og jakkar farþega skulu skimuð sem aðskilinn hluti af handfarangri.

4.3.1. *Skimun handfarangurs með því að nota háskerpu-röntgentæki þar sem hættuhermimynd (TIP) er uppsett og notuð*

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

4.4. Skimun stjórnarérindreka

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

5. LESTARFARANGUR

5.1. Tengsl milli lestarfarangurs og farþega

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

5.2. Skimun lestarfarangurs

5.2.1. *Lestarfarangur sem fylgir farþega*

1. Flugrekandinn skal sjá til þess að hver farþegi ferðist með því flugi sem lestarfarangur hans er innritaður í. Ef þetta er ekki reyndin skal litið svo á að þessi lestarfarangur fylgi ekki farþega.
2. Viðeigandi yfirvald skal setja fram í flugverndaráætlun sinni nákvæmar verklagsreglur um það hvernig ná eigi skimunarmarkmiðinu ef bilun verður í skimunarbúnaði.

5.2.2. *Lestarfarangur sem fylgir ekki farþega*

Flugrekandi, sem samþykkir lestarfarangur, sem fylgir ekki farþega, frá öðrum flugrekanda, skal fá í hendur skriflega skýrslu þess efnis að flugverndareftirlitið, sem lýst er í viðauka við reglugerð (EB) nr. 2320/2002, hafi verið framkvæmt að því er varðar þennan lestarfarangur áður en flutningur var samþykktur.

5.2.3. *Hlutir sem eru bannaðir í lestarfarangri*

1. Eftirfarandi hluti skal ekki setja í lestarfarangur:
 - sprengiefni, þ.m.t. hveíllhetur, kveikþræðir, handsprengjur og jarðsprengjur,
 - gas, própan og bútan,
 - eldfima vökva, þ.m.t. bensín og metanól,
 - eldfim, föst efni og hvarfgjörn efni, þ.m.t. magnesíum, kveikjarar, skoteldar og blys,

- oxara og lífræn peroxíð, þ.m.t. bleikiefni og efni til viðgerða á yfirbyggingum bifreiða,
 - eiturefni eða smitefni, þ.m.t. rottueitur og smitað blóð,
 - geislavirkt efni, þ.m.t. samsætur til nota við lækningar eða sem verslunarvöru,
 - tærandi efni, þ.m.t. kvikasilfur og rafgeymar ökutækja,
 - íhluta eldsneytiskerfa ökutækja sem hafa innihaldið eldsneyti.
2. Skrá yfir bannaða hluti, sem um getur í lið 5.2.3.1, skal gerð aðgengileg almenningi og umboðsmönnum flugrekenda og með öðrum viðeigandi hætti.
3. Viðeigandi yfirvaldi er heimilt að banna aðra hluti til viðbótar við þá sem fjallað er um í lið 5.2.3.1. Viðeigandi yfirvald skal leggja sig fram um að tilkynna farþegum um slíka hluti.
4. Flugverndarstarfsfólki er heimilt að synja um flutning á lestarfarangri sem inniheldur hlut sem ekki er fjallað um í lið 5.2.3.1 en sem það telur grunsamlegan.
- 5.2.4. *Skimun lestarfarangurs með því að nota greiningarkerfi fyrir sprengiefni (EDS)*
- Engin ákvæði í þessari reglugerð.
- 5.2.5. *Skimun lestarfarangurs með því að nota hefðbundið röntgentæki þar sem hættuhermimynd (TIP) er uppsett og notuð*
- Engin ákvæði í þessari reglugerð.
- 5.3. **Vörn lestarfarangurs**
1. Aðgangur að flokkunar- og geymslusvæði fyrir farangur skal takmarkast við það starfsfólk sem þarf að fara inn á svæðið vegna starfs síns. Þar með eru taldir þeir sem taka þátt í lestun, losun og vörn lestarfarangurs og einstaklingar sem viðeigandi yfirvald hefur veitt heimild til að fara inn á flokkunar- og geymslusvæði fyrir farangur.
2. Veita má farþegum aðgang að eigin lestarfarangri, sem hefur verið skimaður, ef nauðsyn krefur, að því tilskildu að þeir séu undir eftirliti allan tímann, til að tryggja að engir bannaðir hlutir:
- a) séu settir í lestarfarangur eða
 - b) séu fjarlægðir úr lestarfarangri og þeim komið fyrir í farþegarými loftfars eða á haftasvæði flugverndar.

6. FARMUR, BOÐSENDINGAR OG HRADSENDINGAR

6.1. Beiting

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaks sem hér segir:

„skráður sendandi“: sendandi þar sem unnt er að slá því föstu að sendingar hans séu einungis fluttar með vöruloftfari eins og um getur í lið 6.5 í viðauka við reglugerð (EB) nr. 2320/2002.

6.2. Hæfi viðurkennds umboðsaðila

Tilnefndur, samþykktur eða skráður af viðeigandi yfirvaldi

- 6.2.1. Til að viðeigandi yfirvald geti tilnefnt, samþykkt eða skráð aðila sem viðurkenndan umboðsaðila skulu aðildarríkin sjá til þess að eftirfarandi verklagsreglum sé fylgt:

- a) Aðilinn skal sækja um stöðu viðurkennds umboðsaðila til viðeigandi yfirvalds aðildarríkisins þar sem hann er staðsettur.

Umsækjandinn skal leggja flugverndaráætlun fyrir viðeigandi yfirvald. Í þessari áætlun skal lýsa þeim aðferðum og verklagsreglum sem umboðsaðili flugvallar á að fylgja til að fara bæði að ákvæðum þessarar reglugerðar og landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningsflugi í því aðildarríki þar sem flugvöllurinn er. Í áætluninni skal einnig lýst hvernig umboðsaðilinn skuli hafa eftirlit með því að farið sé að þessum verklagsreglum.

Umsækjandinn skal einnig leggja fram skriflega yfirlýsingu um skuldbindingar sínar til að viðhalda þeim öryggiskröfum sem settar eru fram í áætlun hans og til að tilkynna viðeigandi yfirvaldi tafarlaust um hvers konar breytingar á áætluninni. Yfirlýsingin skal undirrituð af lagalegum fyrirsvarsmanni eða af einstaklingi sem ber ábyrgð á verndinni.

- b) Viðeigandi yfirvald skal skoða verndaráætlunina til að sjá til þess að verndarráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í þessari áætlun, uppfylli tilskildar kröfur. Viðeigandi yfirvald skal síðan framkvæma sannpröfun á staðnum á þeim athafnasvæðum umsækjandans sem hann á að sjá um til að meta hvort hann sé fær um að fara að ákvæðum þessarar reglugerðar og landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi í aðildarríkinu þar sem athafnasvæðin eru staðsett.
- c) Ef viðeigandi yfirvald telur að upplýsingarnar, sem kveðið er á um í a- og b-lið, séu fullnægjandi má það tilnefna, samþykkja eða skrá aðilann sem viðurkenndan umboðsaðila fyrir tiltekin athafnasvæði.

Þessi verklagsregla skal öðlast gildi eigi síðar en 1. mars 2008.

- 6.2.2. Heimilt er að líta á skoðun af hálfu viðeigandi yfirvalds á athafnasvæðum viðurkennds umboðsaðila sem sannpröfun á staðnum að því er varðar b-lið liðar 6.2.1.

- 6.2.3. Ef viðeigandi yfirvald telur að viðurkenndi umboðsaðillinn sé ekki lengur fær um að fara að ákvæðum þessarar reglugerðar og landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi skal það svipta hinn viðurkennda umboðsaðila stöðu sinni.

6.3. Flugverndareftirlit

- 6.3.1. Þegar farmur er skimaður, í samræmi við b-lið liðar 6.3.1 í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 2320/2002, skulu aðilar eða flugrekendur:

- a) nota þau úrræði eða þá aðferð sem er líklegust til að finna bannaða hluti, að teknu tilliti til þess hvers eðlis sendingin er og
- b) sjá til þess að úrræðin eða aðferðin, sem er notuð, sé fullnægjandi til að tryggja að engir bannaðir hlutir séu faldir í farminum.

- 6.3.2. Viðeigandi yfirvald skal tilkynna framkvæmdastjórninni um öll önnur úrræði, eins og um getur í iv. lið b-liðar í lið 6.3.1 í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 2320/2002, sem það heimilar til skimunar farms.

6.4. Viðmiðanir um þekktan sendanda

- 6.4.1. Þekktur sendandi skal senda frá sér skriflega yfirlýsingu, eins og um getur í b-lið liðar 6.4.1 í viðauka við reglugerð (EB) nr. 2320/2002, einu sinni á ári með því að nota staðlað, landsbundið eyðublað.

Yfirlýsingin skal fela í sér vottorð þess efnis að í sendingunni séu engir bannaðir hlutir skv. iv. og v. lið fylgiskjalsins eins og um getur í i. lið c-liðar í lið 6.4.1 í viðauka við reglugerð (EB) nr. 2320/2002.

Þekkti sendandinn skal taka fulla ábyrgð á yfirlýsingu sinni.

- 6.4.2. Þegar sending inniheldur einhverja bannaða hluti skal hinn þekkti sendandi ávallt senda viðurkenndum umboðsmanni eða flugrekanda skriflegt vottorð um að sendingin innihaldi slíka hluti.

- 6.4.3. Ef hinn þekkti sendandi er ekki lengur fær um að uppfylla skuldbindingar sínar skal viðurkennt yfirvald eða viðurkenndur umboðsaðili eða flugrekandi, sem er ábyrgur fyrir fullgildingunni, svipta hinn þekkta sendanda stöðu sinni.

6.5. Flutningur með vöruloffari

- 6.5.1. Til að viðurkenndur umboðsaðili eða flugrekandi geti tilnefnt aðila sem skráðan sendanda skulu aðildarríki sjá til þess að eftirfarandi verklagsreglur séu framkvæmdar:

- a) aðillinn skal leggja fram undirritaða yfirlýsingu um skuldbindingar þar sem því er lýst yfir að hann:
 - staðfesti móttöku á landsbundnum fyrirmælum um vernd athafnasvæða, starfsfólks og flutninga,
 - sjái til þess að starfsfólki á athafnasvæðum hans sé tilkynnt um landsbundin fyrirmæli um vernd,
 - tryggi öryggi farmsins þar til hann hefur verið afhentur viðurkenndum umboðsaðila eða flugrekanda,
 - samþykki að heimilt sé að láta sendinguna fara í flugverndareftirlit, þ.m.t. skimun, og

- samþykki fyrirvaralausar skoðun af hálfu viðeigandi yfirvalds á athafnasvæðum sínum til að meta hvort skráður sendandi fari að landsbundnum fyrirmælum.

Aðilinn skal tilnefna a.m.k. einn einstakling, sem skal vera ábyrgur fyrir vernd á athafnasvæði hans, og láta viðurkennda umboðsaðilanum eða flugrekandanum í té nafn þessa einstaklings og upplýsingar um hvernig unnt sé að ná sambandi við hann.

- b) Viðurkenndi umboðsaðilinn eða flugrekandinn skal taka saman eftirfarandi upplýsingar um aðilann:

- upplýsingar um fyrirtækið, þ.m.t. áreiðanlegt heimilisfang fyrirtækisins,
- hvers eðlis fyrirtækið er,
- hvernig unnt er að ná sambandi við hann, þ.m.t. við einstakling eða einstaklinga sem bera ábyrgð á vernd,
- virðisaukaskattsnúmer eða skráningarnúmer fyrirtækisins og
- bankareikning.

- c) Ef viðurkenndi umboðsaðilinn eða flugrekandinn telur að upplýsingarnar, sem kveðið er á um í a- og b-lið, séu fullnægjandi er aðilanum heimilt að tilnefna aðilann sem skráðan sendanda.

- 6.5.2. Viðurkenndi umboðsmaðurinn eða flugrekandinn skal viðhalda gagnagrunni með upplýsingunum sem um getur í b-lið liðar 6.5.1. Gagnagrunnurinn skal vera tiltækur til skoðunar fyrir viðeigandi yfirvald.

- 6.5.3. Ef viðurkenndur umboðsmaður eða flugrekandi telur að skráður sendandi sé ekki lengur fær um að fara að landsbundnum fyrirmælum skal hann svipta hinn skráða sendanda stöðu sinni.

7. PÓSTUR

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

8. PÓSTUR OG REKSTRARVÖRUR FLUGREKANDA

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

9. FLUGVISTIR OG BIRGÐIR FLUGREKANDA

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

10. RÆSTINGAR Á VEGUM FLUGREKANDA, VISTIR OG BIRGÐIR

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

11. ALMANNAFLUG

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

12. RÁÐNING OG ÞJÁLFUN STARFSFÓLKS

12.1. Landsbundin þjálfunaráætlun um flugvernd

Landsbundin þjálfunaráætlun um flugvernd skal fela í sér þjálfunarkröfur um meðhöndlun ólátafarþega.

12.2. Flugverndarstarfsfólk

12.2.1. Verndarstjórnun flugrekanda og á flugvöllum

1. Viðeigandi yfirvald skal sjá til þess að hver flugvöllur í Bandalaginu og flugrekandi hafi verndarstjórn sem í sitja einstaklingar með viðeigandi menntun og hæfi. Viðeigandi yfirvald skal sjá til þess að skipulag verndarstjórnarinnar sé fullnægjandi. Stjórnendur, sem bera ábyrgð á því að flugrekendur eða flugvellir uppfylli tilskilin verndarákvæði, skulu hafa viðeigandi menntun og hæfi, þekkingu og reynslu sem felur m.a. í sér:

- a) reynslu í flugverndaraðgerðum eða

- b) reynslu af öðrum tengdum verndarsviðum, s.s. löggæslu, hernaði eða öðru, og
- c) starfsleyfi eða jafngilt samþykki af hálfu viðeigandi yfirvalds og
- d) þekkingu á eftirfarandi sviðum:
 - flugverndarkerfum og aðgangseftirliti,
 - flugvernd á jörðu niðri og í flugi,
 - vopnum og bönnuðum hlutum,
 - yfirsýn yfir hryðjuverkastafsemi.

12.3. Annað starfsfólk

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

13. TÆKNIFORSKRIFTIR FYRIR SKIMUNARBÚNAÐ

Engin ákvæði í þessari reglugerð.

1. fylgiskjal

Flugvöllur eða flugvellir þaðan sem flogið er til flugvalla í Bandalaginu:

- Singapúrflugvöllur (SIN),
 - Króatía:
 - Dubrovnik-flugvöllur (DBV)
 - Rijeka-flugvöllur (RJK)
 - Pula-flugvöllur (PUY)
 - Split-flugvöllur (SPU)
 - Zadar-flugvöllur (ZAD)
 - Zagreb-flugvöllur (ZAG).
-

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 300/2008

2009/EES/37/38

frá 11. mars 2008

um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 2320/2002 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 16. janúar 2008,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í því skyni að verja einstaklinga og vörur innan Evrópusambandsins skal koma í veg fyrir ólöglegt athæfi, sem beinist gegn almenningssloftförum og stofnar flugvernd í almenningssflugi í hættu, með því að setja sameiginlegar reglur til að vernda almenningssflug. Þessu markmiði skal náð með því að setja sameiginlegar reglur og sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd svo og að koma á fyrirkomulagi til að hafa eftirlit með því að þeim sé fylgt.
- 2) Æskilegt er, í þágu flugverndar í almenningssflugi almennt, að setja fram sameiginlega túlkun á 17. viðauka við Chicago-samninginn um alþjóðlegt almenningssflug frá 7. desember 1944.
- 3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽³⁾ var samþykkt í kjölfar atburðanna sem áttu sér stað í Bandaríkjunum 11. september 2001. Þörf er á sameiginlegri stefnu á sviði flugverndar í almenningssflugi og huga skal að því hvernig unnt er að veita skilvirkustu aðstoðina í kjölfar hryðjuverkaárása sem hafa stórfelld áhrif á sviði flutninga.

- 4) Endurskoðað skal inntak reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 í ljósi fenginnar reynslu og sjálf reglugerðin skal felld niður og þessi reglugerð koma í hennar stað þar sem leitast er við að einfalda, samræma og útskýra nánar gildandi reglur og hækka flugverndarstigið.

- 5) Þar sem þörf er á meiri sveigjanleika við samþykkt verndarráðstafana og verklagsreglna, til að unnt sé að taka tillit til nýs áhættumats og innleiða nýja tækni, skal í þessari reglugerð mælt fyrir um grundvallarreglur varðandi það hvað eigi að gera til að verja almenningssflug gegn ólöglegu athæfi án þess að það feli í sér tæknilegar- og aðferðafræðilegar útlistanir á því hvernig eigi að koma reglunum í framkvæmd.

- 6) Þessi reglugerð skal gilda um flugvelli sem þjóna almenningssflugi og eru staðsettir á yfirráðasvæði aðildarríkis, umráðendur/flugrekendur sem veita þjónustu á slíkum flugvöllum og aðilum sem veita vörur og/eða þjónustu til slíkra flugvalla eða með viðkomu á þeim.

- 7) Með fyrirvara um samning varðandi lögbrot og aðra verknaði í loftförum, Tókýó 1963, samning um að koma í veg fyrir ólöglega töku loftfara, Haag 16. desember 1970, samning um að koma í veg fyrir ólögmætari aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna, Montreal 23. september 1971 skal þessi reglugerð einnig taka til verndarráðstafana sem gilda um borð í loftfari sem tilheyrr flugrekanda í Bandalaginu eða meðan á flugi stendur.

- 8) Hverju aðildarríki er heimilt að halda áfram að ákvarða hvort hafa eigi flugverndarfulltrúa um borð í loftfari, sem er skráð í viðkomandi aðildarríki, og í flugi flugrekenda, sem eru einnig skráðir þar, til að tryggja, í samræmi við lið 4.7.7 í 17. viðauka við Chicago-samninginn um alþjóðlegt almenningssflug og samkvæmt skilmálum þess samnings, að slíkir fulltrúar séu ríkisstarfsmenn sem eru sérstaklega valdir og þjálfaðir, að teknu tilliti til nauðsynlegra verndar- og öryggisþátta um borð í loftfari.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 97, 9.4.2008, bls. 72. Hænnar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 69/2009 frá 29. maí 2009 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (biður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 185, 8.8.2006, bls. 17.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. júní 2006 (Stjtið. ESB C 300 E, 9.12.2006, bls. 463), sameiginleg afstaða ráðsins frá 11. desember 2006 (Stjtið. ESB C 70 E, 27.3.2007, bls. 21) og afstaða Evrópuþingsins frá 25. apríl 2007 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), lagaleg ályktun Evrópuþingsins frá 11. mars 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 4. mars 2008.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. ESB L 229, 29.6.2004, bls. 3).

- 9) Mismunandi tegundir almenningssflugs fela ekki endilega í sér jafnmikla áhættu. Þegar settar eru sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd skal taka tillit til stærðar loftfarsins, þess hvers eðlis flugið er og/eða tíðni starfrækslunnar á flugvöllum til að unnt sé að veita undanþágur.
- 10) Aðildarríkjum er einnig heimilt, á grundvelli áhættumats, að gera strangari ráðstafanir en þær sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 11) Þriðju lönd mega krefjast þess að beitt sé öðrum ráðstöfunum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð í tengslum við flug frá flugvelli í aðildarríki til þessara þriðju landa eða flug yfir þau. Framkvæmdastjórnin skal þó eiga möguleika á, án þess að það hafi áhrif á tvíhliða samninga sem Bandalagið er aðili að, að rannsaka ráðstafanirnar sem þriðja landið krefst.
- 12) Jafnvel þótt ein eða fleiri stofnanir í aðildarríki kunni að standa að flugvernd skal hvert aðildarríki tilnefna sérstakt yfirvald sem ber ábyrgð á samræmingu og eftirliti með framkvæmd flugverndarkrafna.
- 13) Í því skyni að skilgreina hvar ábyrgðin á framkvæmd sameiginlegra grunn krafna um flugvernd liggur og til að lýsa þeim ráðstöfunum sem umráðendur/flugrekendur og aðrir aðilar krefjast í þessu tilliti skal hvert aðildarríki semja sína eigin áætlun um flugvernd í almenningssflugi. Enn fremur skal hver rekstraraðili flugvallar, flugrekandi og aðili sem hrindir flugverndarkröfunum í framkvæmd semja, beita og viðhalda verndaráætlun til að fara bæði að þessari reglugerð og hvaða gildandi, landsbundinni flugverndaráætlun sem er.
- 14) Til að hafa eftirlit með því hvort farið sé að þessari reglugerð og landsbundinni flugverndaráætlun skal hvert aðildarríki semja sína eigin áætlun til hafa eftirlit með stigi og gæðum flugverndar í almenningssflugi og til að tryggja að áætluninni sé hrint í framkvæmd.
- 15) Til að hafa eftirlit með því hvernig aðildarríkin beita þessari reglugerð og einnig til að gera ráðstafanir til að efla flugvernd skal framkvæmdastjórnin annast skoðanir, þ.m.t. fyrirvaralausar skoðanir.
- 16) Að jafnaði skal framkvæmdastjórnin birta ráðstafanir sem hafa bein áhrif á farþega. Framkvæmdargerðir, þar sem settar eru fram sameiginlegar ráðstafanir og verklag til að hrinda í framkvæmd sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd sem innihalda viðkvæmar öryggisupplýsingar ásamt skoðunarskýrslum framkvæmdastjórnarinnar og svörum frá viðeigandi stjórnvöldum, teljast vera trúnaðarupplýsingar ESB í skilningi ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/844/EB, KSE, KBE frá 29. nóvember 2001 um breytingu á innri starfsreglum⁽¹⁾. Ekki skal birta þessi atriði og skulu þau einungis vera aðgengileg þeim umráðendum/flugrekendum og aðilum sem hafa réttmætra hagsmuna að gæta.
- 17) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽²⁾.
- 18) Framkvæmdastjórnin skal einkum hafa heimild til að samþykkja almennar ráðstafanir um að breyta veigalitlum þáttum sameiginlegra grunn krafna með því að bæta við þær, setja viðmiðanir sem heimila aðildarríkjum bæði að veita undanþágur frá sameiginlegum grunnkröfum og til að samþykkja annars konar verndarráðstafanir og samþykkja forskriftir fyrir landsbundnar áætlanir um gæðaeftirlit. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana nýjum, veigalitlum þáttum, skulu þær samþykktar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 19) Ef málefnið er svo brýnt að ekki reynist unnt að standa við hefðbundinn frest í tengslum við stjórnsýslumeðferð með eftirliti skal framkvæmdastjórnin geta beitt flýtimeðferðinni, sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB, við samþykkt sameiginlegra reglna til verndar almenningssflugi.
- 20) Markmiðið er að stuðla að því að eingöngu þurfi að framkvæma flugverndarráðstafanir einu sinni (one-stop security) innan Evrópusambandsins.
- 21) Enn fremur er ekki nauðsynlegt að endurskima farþega eða farangur þeirra sem koma með flugi frá þriðju löndum þar sem flugverndarkröfur eru sambærilegar þeim sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Með fyrirvara um rétt hvers aðildarríkis til að gera strangari ráðstafanir eða um heimildir Bandalagsins og aðildarríkjanna, skal því hvetja til ákvarðanatöku af hálfu framkvæmdastjórnarinnar og, ef þörf krefur, samkomulags milli Bandalagsins og þriðju landa þar sem viðurkennt er að flugverndarkröfur þriðja lands séu sambærilegar sameiginlegu kröfunum þar sem slíkt samkomulag myndi stuðla að því að eingöngu þyrfti að framkvæma flugverndarráðstafanir einu sinni.
- 22) Þessi reglugerð er með fyrirvara um beitingu reglna um flugöryggi, þ.m.t. reglur sem tengjast flutningi á hættulegum varningi.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 317, 3.12.2001, bls. 1. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2006/548/EB, KBE (Stjóð. ESB L 215, 5.8.2006, bls. 38).

⁽²⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjóð. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).

- 23) Kveða skal á um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar. Rétt er að viðurlög, sem geta varðað einkamálarétt eða verið stjórnsýslulegs eðlis, séu skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 24) Yfirlýsing ráðherra um flugvöllinn á Gíbraltar, sem samþykkt var í Cordoba 18. september 2006 á fyrsta ráðherra fundi samráðsveitvangs um Gíbraltar, mun koma í stað sameiginlegrar yfirlýsingar um flugvöllinn á Gíbraltar, sem gefin var í London 2. desember 1987, og ef henni er fylgt í einu og öllu er litið svo á að yfirlýsingunni frá 1987 sé einnig fylgt.
- 25) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að vernda almenningsflug gegn ólöglegu athæfi og að skapa grunn fyrir sameiginlega túlkun á 17. viðauka við Chicago-samninginn um alþjóðlegt almenningsflug og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna þess hve reglugerðin er umfangsmikil og hefur viðtæk áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

1. Með þessari reglugerð eru settar sameiginlegar reglur til að verja almenningsflug gegn ólöglegu athæfi sem stofnar flugvernd í almenningsflugi í hættu.

Reglugerðin skapar einnig grunn fyrir sameiginlega túlkun á 17. viðauka við Chicago-samninginn um alþjóðlegt almenningsflug.

2. Leiðir til að ná markmiðunum, sem eru sett fram í 1. og 2. mgr., skulu vera:

- a) að setja sameiginlegar reglur og grunnkröfur um flugvernd,
- b) að koma á kerfi til að fylgjast með því að farið sé að þeim.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um eftirfarandi:

- a) alla flugvelli eða hluta af flugvöllum sem eru staðsettir á yfirráðasvæði aðildarríkis og eru ekki eingöngu notaðir í hernaðarlegum tilgangi,

- b) alla umráðendur/flugrekendur, þ.m.t. flugrekendur, sem veita þjónustu á flugvöllum sem um getur í a-lið,
- c) alla aðila sem beita kröfum um flugvernd og stunda rekstur frá athafnasvæðum, sem eru staðsett innan eða utan flugvallarsvæða, og veita vörur og/eða þjónustu til flugvallar, sem um getur í a-lið, eða með viðkomu á þeim.

2. Beiting þessarar reglugerðar gagnvart flugvellinum á Gíbraltar telst hvorki hafa áhrif á lagalega stöðu Konungsríkisins Spánar né Breska konungsríkisins að því er varðar ágreining um yfirráðarétt yfir landsvæðinu þar sem flugvöllurinn er.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „almenningsflug“: hvers konar starfræksla flugs á vegum almenningsloftfars að undanskilinni starfrækslu á vegum ríkisloftfars sem um getur í 3. gr. Chicago-samningsins um alþjóðlegt almenningsflug,
2. „flugvernd“: sambland af ráðstöfunum og mannafla og aðbúnaði til að vernda almenningsflug gegn ólöglegu athæfi,
3. „umráðandi/flugrekandi“: einstaklingur, stofnun eða fyrirtæki sem annast eða býðst til að annast flutninga í lofti,
4. „flugrekandi“: fyrirtæki sem stundar flutninga í lofti og hefur gilt flugrekstrarleyfi eða sambærilegt leyfi,
5. „flugrekandi í Bandalaginu“: flugrekandi sem hefur gilt flugrekstrarleyfi sem er gefið út af einu aðildarríkjanna í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 2407/92 frá 23. júlí 1992 um veitingu flugrekstrarleyfa til handa flugfélögum ⁽¹⁾,
6. „aðili“: einstaklingur, stofnun eða fyrirtæki að undanskildum umráðanda/flugrekanda,
7. „bannaðir hlutir“: vopn, sprengiefni eða önnur hættuleg tæki, hlutir eða efni sem nota má til að fremja ólöglegt athæfi sem stofnar flugvernd í almenningsflugi í hættu,
8. „skimun“: beiting tæknilegra aðferða eða annarra aðferða til að bera kennsl á og/eða finna bannaða hluti,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 240, 24.8.1992, bls. 1.

9. „flugverndareftirlit“: beiting aðgerða til að koma í veg fyrir aðflutning bannaðra hluta,
 10. „aðgangseftirlit“: beiting aðgerða til að koma í veg fyrir aðgang óviðkomandi aðila eða óleyfilegra ökutækja eða hvorutveggja,
 11. „flugsvæði“: athafnasvæði á flugvelli, aðliggjandi landsvæði og byggingar eða hlutar af þessu þar sem aðgangur er takmarkaður,
 12. „almenningsvæði“: hlutar flugvallar, aðliggjandi landsvæði og byggingar eða hlutar af þeim sem eru ekki flugsvæði,
 13. „haftasvæði flugverndar“: hluti flugsvæðis þar sem, til viðbótar við takmarkaðan aðgang, öðrum kröfum um flugvernd er beitt,
 14. „aðgreint svæði“: svæði sem er aðgreint frá öðrum haftasvæðum flugverndar með aðgangseftirliti eða, ef aðgreinda svæðið sjálft er haftasvæði flugverndar, frá öðrum haftasvæðum flugverndar á flugvelli,
 15. „athugun á bakgrunni“: skráð athugun á því hver einstaklingurinn er og fortíð hans, þ.m.t. hvort hann eigi afbrotaferil að baki, sem liður í mati á því hvort óhætt sé að heimila honum aðgang að haftasvæði flugverndar án fylgdar,
 16. „flugskiptafarþegar, flugskiptafarangur, flugskiptafarmur eða flugskiptapóstur“: farþegar, farangur, farmur eða póstur sem fer með öðru loftfari en hann kom með,
 17. „farþegar, farangur, farmur eða póstur í gegnumferð“: farþegar, farangur, farmur eða póstur sem fer með sama loftfari og hann kom með,
 18. „farþegi sem kann að vera óviðráðanlegur“: farþegi sem vísað hefur verið úr landi, telst ótækur sem innflytjandi eða er í lögmatu varðhaldi,
 19. „handfarangur“: farangur sem er ætlaður til flutnings í farþegarymi loftfars,
 20. „lestarfarangur“: farangur sem er ætlaður til flutnings í lest loftfars,
 21. „lestarfarangur sem fylgir farþega“: farangur sem er tekinn til flutnings í lest loftfars og farþeginn, sem innritaði hann, ferðast með þessu sama flugi,
 22. „póstur flugrekanda“: póstur þar sem bæði sendandi og móttakandi eru flugrekendur,
 23. „rekstrarvörur flugrekanda“: rekstrarvörur þar sem bæði sendandi og móttakandi eru flugrekendur eða þar sem flugrekandinn er sá sem notar þær,
 24. „póstur“: sendingar bréfa og annarra hluta, að undanskildum pósti flugrekanda, sem hafa verið afhentar og eru ætlaðar til afhendingar í samræmi við reglur Alþjóðapóstsambandsins,
 25. „farmur“: hvers konar hlutir sem ætlaðir eru til flutnings í loftfari, að undanskildum farangri, pósti, pósti flugrekanda, rekstrarvörum flugrekanda og birgðum til notkunar um borð,
 26. „viðurkenndur umboðsaðili“: flugrekandi, umboðsaðili, farmmiðlun eða einhver annar aðili sem hefur með höndum flugverndareftirlit í tengslum við farm eða póst,
 27. „þekktur sendandi“: sendandi sem sendir farm eða póst fyrir eigin reikning og þar sem verklagsreglur hans uppfylla sameiginlegar reglur og kröfur um flugvernd þannig að unnt er að flytja farm eða póst með hvaða loftfari sem er,
 28. „skráður sendandi“: sendandi sem sendir farm eða póst fyrir eigin reikning og þar sem verklagsreglur hans uppfylla sameiginlegar reglur og kröfur um flugvernd nægilega vel til að unnt sé að flytja farm eða póst með hvaða loftfari sem er,
 29. „flugverndarathugun á loftfari“: skoðun á þeim hlutum loftfars að innanverðu sem farþegar geta haft aðgang að ásamt skoðun á lest loftfarsins í því skyni að finna bannaða hluti og koma upp um ólöglegt athæfi sem beinist gegn loftfarinu,
 30. „flugverndarleit í loftfari“: skoðun á loftfarinu að innanverðu og að utanverðu, þar sem það er aðgengilegt, í því skyni að finna bannaða hluti og koma upp um ólöglegt athæfi sem stofnar flugvernd loftfarsins í hættu,
 31. „verndarfulltrúi um borð í loftfari“: einstaklingur sem er ráðinn af hálfu aðildarríkis til að ferðast með loftfari flugrekanda, sem aðildarríkið hefur veitt flugrekstrarleyfi, í því skyni að verja loftfarið og farþega þess gegn ólöglegu athæfi sem stofnar vernd flugsins í hættu.
4. gr.
- Sameiginlegar grunnkröfur**
1. Sameiginlegar grunnkröfur um að verja almanningsflug gegn ólöglegu athæfi, sem stofnar flugvernd í almanningsflugi í hættu, skulu vera eins og mælt er fyrir um í viðaukanum.
- Frekari, sameiginlegum grunnkröfum, sem ekki var gert ráð fyrir við gildistöku þessarar reglugerðar, skal bæta við viðaukann í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251.°gr. sáttmálans.

2. Almennar ráðstafanir, sem voru gerðar til að breyta veigalitlum þáttum sameiginlegra grunnkrafna, sem um getur í 1. mgr., með því að bæta við þær skulu samþykktar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina með eftirliti sem um getur í 3. mgr. 19. gr.

Þessar almennu ráðstafanir skulu varða:

- a) leyfilegar skimunaraðferðir,
- b) flokka hluta sem kunna að vera bannaðir,
- c) í tilviki aðgangseftirlits, ástæður fyrir því að veittur sé aðgangur að flugsvæði og haftasvæði flugverndar,
- d) aðferðir sem eru leyðar til að skoða ökutæki, framkvæma flugverndarathugun á loftfari og flugverndarleit í loftfari,
- e) viðmiðanir til að viðurkenna jafngildi krafna um flugvernd í þriðju löndum,
- f) skilyrði fyrir skimun farms og pósts eða öðru flugverndareftirliti svo og ferli við samþykki eða tilnefningu viðurkenndra umboðsaðila, þekktra sendenda og skráðra sendenda,
- g) skilyrði fyrir skimun pósts flugrekanda og rekstrarvara flugrekanda eða öðru flugverndareftirliti,
- h) skilyrði fyrir skimun birgða til notkunar um borð og flugvallarbirgða eða öðru flugverndareftirliti svo og ferli fyrir samþykki eða tilnefningu viðurkenndra birgja,
- i) viðmiðanir fyrir skilgreiningu viðkvæmustu hluta haftasvæða flugverndar,
- j) viðmiðanir fyrir ráðningu starfsfólks og þjálfunaraðferðir,
- k) skilyrði fyrir því hvernig beita megi sérstökum verndarráðstöfunum eða undanþágum frá flugverndareftirliti og
- l) hver konar almennar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum sameiginlegra grunnkrafna, sem um getur í 1. mgr., með því að bæta við þær því sem ekki var séð fyrir á gildistökudegi þessarar reglugerðar.

Ef málefnið er mjög brýnt getur framkvæmdastjórnin gripið til flýtimeðferðarinnar sem um getur í 4. mgr. 19. gr.

3. Mæla skal fyrir um nákvæmar ráðstafanir við framkvæmd sameiginlegra grunnkrafna, sem um getur í 1. mgr., og almennra ráðstafana, sem um getur í 2. mgr., í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð sem um getur í 2. mgr. 19. gr.

Þær skulu fela í sér:

- a) kröfur og verklagsreglur við skimun,
- b) skrá yfir bannaða hluti,
- c) kröfur og verklagsreglur við aðgangseftirlit,
- d) kröfur og verklagsreglur við skoðun ökutækja, flugverndarathuganir á loftfari og flugverndarleit í loftfari,
- e) ákvarðanir við að viðurkenna jafngildi krafna um flugvernd sem beitt er í þriðja landi,
- f) að því er varðar farm og póst, verklagsreglur um samþykkt eða tilnefningu viðurkenndra umboðsaðila, þekktra sendenda og skráðra sendenda svo og skuldbindingar sem þeir eiga að uppfylla,
- g) kröfur og verklagsreglur við flugverndareftirlit með pósti flugrekanda og rekstrarvörum flugrekanda,
- h) að því er varðar birgðir um borð og flugvallarbirgðir, verklagsreglur um samþykki eða tilnefningu viðurkenndra birgja og þekktra birgja svo og skuldbindingar sem þeir eiga að uppfylla,
- i) skilgreiningu á viðkvæmustu hlutum haftasvæða flugverndar,
- j) ráðningu starfsfólks og þjálfunarkröfur,
- k) sérstakar verndarráðstafanir eða undanþágur frá flugverndareftirliti,
- l) tæknilegar forskriftir og verklagsreglur við samþykkt og notkun flugverndarbúnaðar og
- m) kröfur og verklagsreglur varðandi farþega sem kunna að vera óviðráðanlegir.

4. Framkvæmdastjórnin skal, með því að breyta þessari reglugerð með ákvörðun í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirlit sem um getur í 3. mgr. 19. gr., setja viðmiðanir, sem gera aðildarríkjum kleift að veita undanþágu frá sameiginlegu grunnkröfunum, sem um getur í 1. mgr., og samþykkja annars konar verndarráðstafanir sem veita fullnægjandi vörn á grundvelli staðbundins áhættumats. Slíkar annars konar ráðstafanir skulu vera réttlætanager af ástæðum sem varða stærð loftfarsins eða af ástæðum sem varða eðli, umfang eða tíðni starfrækslunnar eða annarrar viðeigandi starfsemi.

Ef málefnið er mjög brýnt getur framkvæmdastjórnin gripið til flýtimeðferðarinnar sem um getur í 4. mgr. 19. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir.

5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sameiginlegu grunnkröfunum, sem um getur í 1. mgr., sé beitt á yfirráðasvæði þeirra.

Ef aðildarríki hefur ástæðu til að ætla að flugvernd hafi verið stofnað í hættu með bresti í flugvernd skal það sjá til þess að gripið verði til skjótra aðgerða til að bæta úr þessum bresti og tryggja áframhaldandi flugvernd í almenningssflugi.

5. gr.

Verndarkostnaður

Með fyrirvara um viðeigandi ákvæði laga Bandalagsins er hverju aðildarríki heimilt að ákvarða við hvaða aðstæður og að hvaða marki aðildarríki, rekstraraðilar flugvalla, flugrekendur, aðrir ábyrgir aðilar eða notendur skuli bera kostnað af verndarráðstöfunum, sem gerðar eru samkvæmt þessari reglugerð, til að verja almenningssflug gegn ólöglegu athæfi. Aðildarríkjun er heimilt ásamt notendum, ef við á og í samræmi við lög Bandalagsins, að greiða sinn skerf af kostnaði vegna strangari verndarráðstafana sem gerðar eru samkvæmt þessari reglugerð. Að því marki sem framkvæmanlegt er skal innheimta hvers konar gjalda eða yfirfærsla verndarkostnaðar vera í beinum tengslum við kostnað vegna hlutaðeigandi verndarþjónustu og einungis ætlað að fjármagna raunverulegan kostnað.

6. gr.

Strangari ráðstafanir aðildarríkja

1. Aðildarríkjunum er heimilt að gera ráðstafanir sem eru strangari en sameiginlegu grunnkröfurnar sem um getur í 4. gr. Í þeim efnum skulu þau gera það á grundvelli áhættumats og í samræmi við lög Bandalagsins.

Þessar ráðstafanir skulu vera viðeigandi, hlutlægar, án mismununar og í réttu hlutfalli við áhættuna sem um ræðir.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir eins fljótt og auðið er eftir að þær hafa verið gerðar. Þegar framkvæmdastjórninni hefur borist þessar upplýsingar skal hún senda þær til hinna aðildarríkjanna.

3. Aðildarríkin þurfa ekki að tilkynna framkvæmdastjórninni ef viðkomandi ráðstafanir takmarkast við tiltekið flug á tilteknum degi.

7. gr.

Verndarráðstafanir sem krafist er af þriðju löndum

1. Með fyrirvara um hvers konar tvíhliða samninga, sem Bandalagið er aðili að, skal aðildarríki ekki tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir sem krafist er af þriðja landi ef þær eru frábrugðnar sameiginlegu grunnkröfunum, sem um getur í 4. gr., að því er varðar flug frá flugvöllum í aðildarríki til þessa þriðja lands eða þegar flogið er yfir það.

2. Framkvæmdastjórnin skal, að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, skoða beitingu hvers konar ráðstafana, sem tilkynntar eru skv. 1. mgr., og henni er heimilt, í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 19. gr., að taka saman viðeigandi svar til hlutaðeigandi þriðja lands.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki gilda:

a) ef hlutaðeigandi aðildarríki gerir ráðstafanirnar, sem um ræðir, í samræmi við 6. gr. eða

b) ef kröfur þriðja lands takmarkast við tiltekið flug á tilteknum degi.

8. gr.

Samstarf við Alþjóðaflugmálastofnunina

Með fyrirvara um 300. gr. sáttmálans er framkvæmdastjórninni heimilt að undirrita viljayfirlýsingu með Alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO) um úttekt til að koma í veg fyrir að endurtaka þurfi eftirlit með því hvort aðildarríkin fari að 17. viðauka Chicago-samningsins um alþjóðlegt almenningssflug.

9. gr.

Viðeigandi yfirvald

Ef tveir eða fleiri aðilar, innan eins aðildarríkis, koma að flugvernd í almenningssflugi skal þetta aðildarríki tilnefna eitt yfirvald (hér á eftir nefnt viðeigandi yfirvald) sem ber ábyrgð á samhfæfingu og hefur eftirlit með framkvæmd sameiginlegru grunnkrafanna sem um getur í 4. gr.

10. gr.

Landsbundin flugverndaráætlun í almenningssflugi

1. Hvert aðildarríki skal semja, beita og viðhalda eigin flugverndaráætlun í almenningssflugi.

Í þeirri áætlun skal skilgreina ábyrgð varðandi framkvæmd sameiginlegra grunnkrafna, sem um getur í 4. gr., og lýsa ráðstöfunum sem umráðendur/flugrekendur og aðilar krefjast í þessu tilliti.

2. Viðeigandi yfirvald skal sjá til þess, að umráðendur/flugrekendur og aðilar, sem þurfa að fá viðkomandi vitneskju og teljast hafa lögmætra hagsmuna að gæta, fái aðgang að viðeigandi hlutum landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi.

*11. gr.***Landsbundin áætlun um gæðaeftirlit**

1. Hvert aðildarríki skal semja, beita og viðhalda eigin áætlun um gæðaeftirlit.

Sú áætlun skal gera aðildarríki kleift að hafa eftirlit með gæðum flugverndar í almenningssflugi í því skyni að fylgjast með því að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar og landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi.

2. Samþykkja skal forskriftir fyrir landsbundna áætlun um gæðaeftirlit með því að breyta þessari reglugerð og bæta við hana viðauka í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti sem um getur í 3. mgr. 19. gr.

Ef málefnið er mjög brýnt getur framkvæmdastjórnin gripið til flýtimeðferðarinnar sem um getur í 4. mgr. 19. gr.

Áætlunin skal gera kleift að finna annmarka og ráða bót á þeim með skjótum hætti. Hún skal einnig fela í sér að viðeigandi yfirvald fylgist milliliðalaust með öllum flugvöllum, umráðendum/flugrekendum og aðilum, sem bera ábyrgð á framkvæmd krafna um flugvernd og eru staðsettir á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis, eða hafi yfirumsjón með því að svo sé gert.

*12. gr.***Flugverndaráætlun flugvallar**

1. Hver rekstraraðili flugvallar skal semja, beita og viðhalda flugverndaráætlun flugvallar.

Í þeirri áætlun skal lýsa þeim aðferðum og verklagsreglum sem rekstraraðili flugvallar á að fylgja til að fara bæði að ákvæðum þessarar reglugerðar og landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi í því aðildarríki þar sem flugvöllurinn er.

Áætlunin skal fela í sér ákvæði um innra gæðaeftirlit þar sem lýst er hvernig rekstraraðili flugvallar eigi að hafa eftirlit með því að þessum aðferðum og verklagsreglum sé fylgt.

2. Leggja skal flugverndaráætlun flugvallar fyrir viðeigandi yfirvald sem getur gripið til frekari aðgerða, ef við á.

*13. gr.***Flugverndaráætlun flugrekanda**

1. Hver flugrekandi skal semja, beita og viðhalda flugverndaráætlun flugrekanda.

Í þeirri áætlun skal lýsa þeim aðferðum og verklagsreglum sem flugrekandi flugvallar á að fylgja til að fara bæði að ákvæðum þessarar reglugerðar og landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi í því aðildarríki þaðan sem hann veitir þjónustu.

Áætlunin skal fela í sér ákvæði um innra gæðaeftirlit þar sem lýst er hvernig flugrekandi eigi að hafa eftirlit með því að farið sé að þessum aðferðum og verklagsreglum.

2. Ef farið er fram á það skal flugverndaráætlun flugvallar lögð fyrir viðeigandi yfirvald sem getur gripið til frekari aðgerða, ef við á.

3. Ef viðeigandi yfirvald aðildarríkisins, sem veitir flugrekstrarleyfið, hefur fullgilt flugverndaráætlun flugrekanda í Bandalaginu skulu öll hin aðildarríkin viðurkenna að flugrekandinn hafi uppfyllt kröfur 1. mgr. Þetta er með fyrirvara um rétt aðildarríkis til að fara fram á það við hvern flugrekanda að hann láti í té upplýsingar um framkvæmd sína:

a) á verndarráðstöfunum sem þetta aðildarríki gerir skv. 6. gr. og/eða

b) á staðbundnum ráðstöfunum sem eru gerðar á þeim flugvöllum sem notaðir eru.

*14. gr.***Flugverndaráætlun aðila**

1. Hver aðili sem er skyldugur, samkvæmt landsbundinni flugverndaráætlun í almenningssflugi, til að beita kröfum um flugvernd, skal semja, beita og viðhalda flugverndaráætlun.

Í þeirri áætlun skal lýsa þeim aðferðum og verklagsreglum sem aðilinn á að fylgja til að hann geti uppfyllt ákvæði landsbundinnar flugverndaráætlunar í almenningssflugi í viðkomandi aðildarríki í tengslum við starfsemi sína í því ríki.

Áætlunin skal fela í sér ákvæði um innra gæðaeftirlit þar sem því er lýst hvernig aðilinn sjálfur eigi að hafa eftirlit með því að þessum aðferðum og verklagsreglum sé fylgt.

2. Ef farið er fram á það skal flugverndaráætlun aðilans lögð fyrir viðeigandi yfirvald sem getur gripið til frekari aðgerða, ef við á.

*15. gr.***Skoðanir á vegum framkvæmdastjórnarinnar**

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við viðeigandi yfirvald hlutaðeigandi aðildarríkis, framkvæma skoðanir, þ.m.t. skoðanir á flugvöllum, hjá umráðendum/flugrekendum og aðilum sem beita kröfum um flugvernd, til að hafa eftirlit með því hvernig aðildarríkin beita þessari reglugerð og til að leggja fram tillögur til að efla flugvernd. Í því skyni skal viðeigandi yfirvald tilkynna framkvæmdastjórninni skriflega um alla flugvelli á yfirráðasvæði sínu sem þjónusta almenningssflug, að undanskildum þeim sem fjallað er um í 4. mgr. 4. gr.

Samþykkja skal aðferðir við framkvæmd skoðana framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 19. gr.

2. Skoðanir framkvæmdastjórnarinnar á flugvöllum, hjá umráðendum/flugrekendum og aðilum, sem beita kröfum um flugvernd, skulu framkvæmdar fyrirvaralaust. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki með góðum fyrirvara um skoðun áður en hún fer fram.

3. Senda skal hverja skoðunarskýrslu til viðeigandi yfirvalds hlutaðeigandi aðildarríkis sem skal í svari sínu tilgreina þær ráðstafanir sem hafa verið gerðar til að ráða bót á hvers konar annmörkum sem komið hafa í ljós.

Síðan skal senda skýrsluna, ásamt svari viðeigandi yfirvalds, til viðeigandi yfirvalds annarra aðildarríkja.

16. gr.

Ársskýrsla

Framkvæmdastjórnin skal árlega leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og aðildarríkin og veita þeim upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar og áhrif hennar á efningu flugverndar.

17. gr.

Ráðgjafahópur hagsmunaaðila

Með fyrirvara um hlutverk nefndarinnar, sem um getur í 19.°gr., skal framkvæmdastjórnin koma á fót ráðgjafahóp hagsmunaaðila um flugvernd sem samanstendur af evrópskum samtökum fulltrúa sem annast flugvernd eða verða fyrir beinum áhrifum af henni. Þessi hópur skal eingöngu veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf. Nefndin, sem um getur í 19.°gr., skal láta ráðgjafahópi hagsmunaaðila í té upplýsingar meðan á reglusetningarferlinu stendur.

18. gr.

Miðlun upplýsinga

Að jafnaði skal framkvæmdastjórnin birta ráðstafanir sem hafa bein áhrif á farþega. Eftirfarandi skjöl skulu þó teljast vera trúnaðarupplýsingar ESB í skilningi ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/844/EB, KSE, KBE:

- a) ráðstafanir og verklagsreglur, sem um getur í 3. og 4. mgr. 4. gr., 1. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 7. gr., ef þar eru viðkvæmar upplýsingar er varða flugvernd,
- b) skoðunarskýrslur framkvæmdastjórnarinnar og svör viðeigandi yfirvalda sem um getur í 3. mgr. 15. gr.

19. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8.°gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.-4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1., 2., 4. og 6. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

20. gr.

Samningar milli Bandalagsins og þriðju landa

Þar sem það á við og í samræmi við lög Bandalagsins er hægt að gera ráð fyrir að samningar um almenningssflug milli Bandalagsins og þriðju landa, í samræmi við 300. gr. sáttmálans, feli í sér ákvæði sem viðurkenna að kröfur um flugvernd í þriðja landi séu jafngildar kröfum Bandalagsins, í því skyni að þróa áfram markmiðið um að stuðla að því að eingöngu þurfi að framkvæma flugverndarráðstafanir einu sinni að því er varðar öll flug milli Evrópusambandsins og þriðju landa.

21. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

22. gr.

Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar um fjármögnun

Framkvæmdastjórnin mun leggja fram skýrslu, eigi síðar en 31.°desember 2008, um hvernig í meginatriðum eigi að standa straum af kostnaði við verndarráðstafanir í almenningssflugi. Í þeirri skýrslu verður einnig tekið til skoðunar hvaða ráðstafanir þurfi að gera til að tryggja að gjöld, sem innheimt eru vegna flugverndar, standi einvörðungu undir verndarkostnaði og til að auka gagnsæi slíkra gjalda. Í skýrslunni verður einnig fjallað um þau meginatriði sem eru nauðsynleg til að tryggja að samkeppni milli flugvalla og flugrekenda raskist ekki og mismunandi aðferðir til að tryggja neytendavernd að því er varðar dreifingu kostnaðar vegna verndarráðstafana milli skattgreiðenda og notenda. Skýrslu framkvæmdastjórnarinnar mun fylgja tillaga um réttarreglur, ef við á.

23. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 2320/2002 er hér með felld úr gildi.

24. gr.

Gildistaka

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Hún kemur til framkvæmda frá og með tilgreindri dagsetningu í framkvæmdarreglunum, sem eru samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. og 3. mgr. 4. gr., en eigi síðar en 24 mánuðum eftir gildistöku þessarar reglugerðar.

3. Sem undanþága frá 2. mgr. skulu 4. gr. (2., 3. og 4. mgr.), 8. gr., 11. gr. (2. mgr.), 15. gr. (önnur undirgrein 1. mgr.), 17. gr., 19. gr. og 22. gr. gilda frá gildistöku þessarar reglugerðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 11. mars 2008.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

Forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. LENARČIČ

forseti.

VIÐAUKI

SAMEIGINLEGAR GRUNNKRÖFUR UM VERND ALMENNINGSFLUGS GEGN ÓLÖGLEGU
ATHÆFI (4. GR.)

1. FLUGVERND Á FLUGVÖLLUM

1.1. Kröfur við skipulagningu flugvalla

1. Við hönnun og byggingu nýrra flugvallarmannvirkja eða breytingu á fyrirliggjandi flugvallarmannvirkjum skal taka fullt tillit til krafna um framkvæmd sameiginlegra grunn krafna sem settar eru fram í þessum viðauka og framkvæmdargerðum hans.
2. Flugvöllum skal skipt upp í eftirfarandi svæði:
 - a) almenningssvæði,
 - b) flugsvæði,
 - c) haftasvæði flugverndar og
 - d) viðkvæmustu hluta haftasvæða flugverndar.

1.2. Aðgangseftirlit

1. Aðgangur að flugsvæði skal vera takmarkaður til að koma í veg fyrir að óviðkomandi aðilar og ökutæki fari inn á þessi svæði.
2. Aðgangur að haftasvæði flugverndar skal vera undir eftirliti til að tryggja að hvorki óviðkomandi aðilar né ökutæki fari inn á þessi svæði.
3. Einstaklingum og ökutækjum er einungis veitt heimild til að fara inn á flugsvæði og haftasvæði flugverndar ef þau uppfylla verndarskilyrðin sem krafist er.
4. Einstaklingar, þ.m.t. flugliðar, skulu hafa gengist undir fullnægjandi athugun á bakgrunni áður en þeir fá útgefin aðgangskort áhafnar eða aðgangskort að flugvelli sem heimilar þeim aðgang að haftasvæði flugverndar án fylgdar.

1.3. Skimun annarra einstaklinga en farþega og hluta sem þeir bera á sér

1. Framkvæma skal stöðugt skimun á slembiúrtaki annarra einstaklinga en farþega, ásamt hlutum sem þeir bera á sér, þegar þeir koma inn á haftasvæði flugverndar til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir inn á þessi svæði.
2. Framkvæma skal skimun á slembiúrtaki allra annarra einstaklinga en farþega, ásamt hlutum sem þeir bera á sér, þegar þeir koma inn á viðkvæmustu hluta haftasvæða flugverndar til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir inn á þessi svæði.

1.4. Skoðun ökutækja

Skoða skal ökutæki, sem koma inn á haftasvæði flugverndar, til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir inn á þessi svæði.

1.5. Eftirlit, eftirlitsferðir og verndun mannvirkja

Á flugvöllum og, eftir því sem við á, á svæðum sem liggja að almennum aðkomuleiðum, skal vera til staðar eftirlit, eftirlitsferðir og verndun mannvirkja til að greina grunsamlega hegðun einstaklinga, veikleika sem hægt væri að nýta til að fremja ólöglegt athæfi og til að hindra einstaklinga til að fremja slík athæfi.

2. AÐGREIND SVÆÐI Á FLUGVÖLLUM

Til að tryggja að kröfum um flugvernd, sem gilda um loftfar, farþega, farangur, farm og póst, sé ekki stofnað í hættu skal loftfar, sem er á stæði á aðgreindu svæði á flugvöllum þar sem aðrar ráðstafanir gilda í samræmi við þær sem um getur í 4. mgr. 4. gr., aðgreint frá loftfari sem sameiginlegar grunnkröfur gilda að öllu leyti um.

3. FLUGVERND LOFTFARA

1. Framkvæma skal flugverndarathugun á loftfari eða flugverndarleit í því fyrir brottför til að tryggja að engir bannaðir hlutir séu um borð. Heimilt er að láta aðrar viðeigandi ráðstafanir gilda um loftför í gegnumferð.
2. Öll loftför skulu varin gegn óheimilum aðgangi.

4. FARÞEGAR OG HANDFARANGUR

4.1. Skimun farþega og handfarangurs

1. Allir farþegar sem hefja ferð, flugskiptafarþegar og farþegar í gegnumferð skulu skimaðir ásamt handfarangri þeirra til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir inn á haftasvæði flugverndar og um borð í loftfar.
2. Veita má undanþágu frá skimun fyrir flugskiptafarþega og handfarangur þeirra:
 - a) ef flugskiptafarþegar og handfarangur þeirra kemur frá aðildarríki nema framkvæmdastjórnin og þetta aðildarríki hafi látið í té upplýsingar þess efnis að ekki sé hægt að líta svo á að þessir farþegar og handfarangur þeirra hafi verið skimaður í samræmi við sameiginlegar grunnkröfur eða
 - b) ef flugskiptafarþegar og handfarangur þeirra kemur frá þriðja landi þar sem viðurkennt er að verndarkröfur, sem er beitt, séu jafngildar sameiginlegum grunnkröfum í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 19. gr.
3. Veita má undanþágu frá skimun fyrir farþega í gegnumferð og handfarangur þeirra:
 - a) ef farþegar í gegnumferð og handfarangur þeirra er áfram um borð í loftfarinu eða
 - b) ef farþegar í gegnumferð og handfarangur þeirra blandast ekki saman við skimaða brottfararfarþega nema þá sem koma um borð í sama loftfar eða
 - c) ef farþegar í gegnumferð og handfarangur þeirra kemur frá aðildarríki nema framkvæmdastjórnin og þetta aðildarríki hafi látið í té upplýsingar þess efnis að ekki sé hægt að líta svo á að þessir farþegar hafi verið skimaðir ásamt handfarangri þeirra í samræmi við sameiginlegar grunnkröfur eða
 - d) ef farþegar í gegnumferð og handfarangur þeirra kemur frá þriðja landi þar sem viðurkennt er að verndarkröfur, sem er beitt, séu jafngildar sameiginlegum grunnkröfum í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 19. gr.

4.2. Vörn farþega og handfarangurs

1. Farþegar skulu varðir gegn ólöglegu athæfi og handfarangur þeirra gegn óheimilum aðgangi frá því skimun fer fram og fram að brottför loftfarsins sem á að flytja farþegana og handfarangur þeirra.
2. Skimaðir brottfararfarþegar skulu ekki blandast komufarþegum nema:
 - a) farþegar komi frá aðildarríki, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin eða þetta aðildarríki hafi ekki látið í té upplýsingar þess efnis að ekki sé hægt að líta svo á að þessir farþegar og handfarangur þeirra hafi verið skimaður í samræmi við sameiginlegar grunnkröfur eða
 - b) farþegar komi frá þriðja landi þar sem viðurkennt er að verndarkröfur, sem er beitt, séu jafngildar sameiginlegum grunnkröfum í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 19. gr.

4.3. Farþegar sem kunna að vera óviðráðanlegir

Fyrir brottför skal gera viðeigandi verndarráðstafanir að því er varðar farþega sem kunna að vera óviðráðanlegir.

5. LESTARFARANGUR**5.1. Skimun lestarfarangurs**

1. Allur lestarfarangur skal skimaður áður en hann er settur um borð í loftfar til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir inn á haftasvæði flugverndar og um borð í loftfar.
2. Veita má undanþágu frá skimun fyrir flugskiptalestarfarangur:
 - a) ef hann kemur frá aðildarríki nema framkvæmdastjórnin og þetta aðildarríki hafi látið í té upplýsingar þess efnis að ekki sé hægt að líta svo á að þessi lestarfarangur hafi verið skimaður í samræmi við sameiginlegar grunnkröfur eða
 - b) ef hann kemur frá þriðja landi þar sem viðurkennt er að verndarkröfur, sem er beitt, séu jafngildar sameiginlegum grunnkröfum í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 19. gr.
3. Veita má undanþágu frá skimun fyrir lestarfarangur í gegnumferð ef hann verður áfram um borð í loftfarinu.

5.2. Vörn lestarfarangurs

Lestarfarangur, sem flytja á í loftfari, skal varinn gegn óheimilum aðgangi frá því hann er skimaður eða tekið er við honum af hálfu flugrekandans og fram að brottför loftfarsins sem á að flytja hann, hvort heldur á sér stað fyrir.

5.3. Tengsl milli farangurs og farþega

1. Allur lestarfarangur skal auðkenndur sem farangur sem fylgir farþega eða farangur sem fylgir ekki farþega.
2. Ekki skal flytja farangur sem fylgir ekki farþega nema farangurinn hafi annaðhvort verið aðskilinn frá farþegum, vegna ástæðna sem farþegar hafa ekki áhrif á, eða hann látinn sæta flugverndareftirliti.

6. FARMUR OG PÓSTUR**6.1. Flugverndareftirlit með farmi og pósti**

1. Allur farmur og póstur skal sæta flugverndareftirliti áður en hann er lestaður um borð í loftfar. Flugrekandi skal ekki samþykkja að flytja farm eða póst um borð í loftfari nema hann hafi viðhaft slíkt flugverndareftirlit sjálfur eða viðurkenndur umboðsaðili, þekktur sendandi eða skráður sendandi hafi staðfest og skráð að slíkt flugverndareftirlit hafi verið framkvæmt.
2. Flugskiptafarmur og flugskiptapóstur skal sæta annars konar flugverndareftirliti sem lýst skal nánar í framkvæmdargerð.
3. Veita má undanþágu frá flugverndareftirliti fyrir farm í gegnumferð og póst í gegnumferð ef hann verður áfram um borð í loftfarinu.

6.2. Vörn farms og pósts

1. Farmur og póstur, sem flytja á í loftfari, skal varinn gegn óheimilum aðgangi frá því hann sætir flugverndareftirliti og fram að brottför loftfarsins sem á að flytja hann.
2. Farmur og póstur, sem er ekki nægilega varinn gegn óheimilum aðgangi frá því hann sætir flugverndareftirliti, skal skimaður.

7. PÓSTUR OG REKSTRARVÖRUR FLUGREKANDA

Póstur og rekstrarvörur flugrekanda skulu sæta flugverndareftirliti og því varðar þar til þær eru lestaðar um borð í loftfar til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir um borð í það.

8. BIRGÐIR TIL NOTKUNAR UM BORÐ

Birgðir til notkunar um borð, þ.m.t. vistir, sem ætlaðar eru til flutnings eða notkunar um borð í loftfari skulu sæta flugverndareftirliti og þær varðar þar til þær eru lestaðar um borð í loftfar til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir um borð í það.

9. FLUGVALLARBIRGÐIR

Birgðir sem ætlunin er að selja eða nota á haftasvæði flugverndar á flugvöllum, þ.m.t. birgðir fyrir tollfrjálsar verslanir og veitingahús, skulu sæta flugverndareftirliti til að koma í veg fyrir að bannaðir hlutir séu fluttir inn á þessi svæði.

10. FLUGVERNDARRÁÐSTAFANIR Á FLUGI

1. Með fyrirvara um gildandi flugöryggisreglur:

- a) skal koma í veg fyrir að óviðkomandi aðilar komist inn í stjórnklefann meðan á flugi stendur,
- b) skulu farþegar, sem kunna að vera óviðráðanlegir, sæta viðeigandi verndarráðstöfunum meðan á flugi stendur.

2. Gera skal viðeigandi verndarráðstafanir, eins og þjálfun flugliða og öryggis- og þjónustuliða, til að koma í veg fyrir ólöglegt athæfi meðan á flugi stendur.

3. Vopn, að undanskildum þeim sem eru flutt í lestinni, skulu ekki flutt um borð í loftfari nema nauðsynlegar verndarkröfur hafi verið uppfylltar í samræmi við landslög og hlutaðeigandi ríki hafi gefið heimild þar að lútandi.

4. Ákvæði 3. mgr. skulu einnig gilda um verndarfulltrúa ef þeir bera vopn.

11. RÁÐNING OG ÞJÁLFUN STARFSFÓLKIS

1. Einstaklingar, sem framkvæma eða bera ábyrgð á því að framkvæma skimun, aðgangseftirlit eða annars konar flugverndareftirlit, skulu ráðnir til starfa, þjálfaðir og, eftir því sem við á, öðlast skírteini því til staðfestingar til að tryggja sé að þeir séu vel fallnir til ráðningar og hæfir til að takast á hendur þau verkefni sem þeim eru falin.

2. Einstaklingar, að undanskildum farþegum sem þurfa að hafa aðgang að haftasvæðum flugverndar, skulu fá þjálfun í flugvernd áður en aðgangskort að flugvelli eða aðgangskort áhafnar er gefið út.

3. Þjálfunin, sem minnst er á í 1. og 2. mgr., skal vera í formi grunn- og framhaldsþjálfunar.

4. Leiðbeinendur, sem annast þjálfun einstaklinganna sem minnst er á í 1. og 2. mgr., skulu hafa nauðsynleg réttindi.

12. FLUGVERNDARBÚNAÐUR

Búnaður, sem er notaður við skimun, aðgangseftirlit og annars konar flugverndareftirlit skal vera í samræmi við skilgreindar forskriftir og geta annast viðeigandi flugverndareftirlit.
